

VOORBEREIDING

VOORBEREIDING

De onthulling van de door Zacharia beschreven profetie, welke aantoonst, dat Jehova en Zijn vijanden zich voorbereiden voor den eindstrijd en waarin verder beschreven wordt de groote strijd, welke eindigen zal in een glorieus overwinning en de vestiging van vrede op aarde voor de menschen van goeden wil, alsmede de eeuwige rechtvaardiging van **Jehova's Naam**.

COMMENTAAR DOOR J. F. RUTHERFORD

AAN
JEHOVA DER HEIRSCHAREN
den Zegevierenden Krijgsman
wordt dit Boek opgedragen

„Dan zal de Heer uittrekken, en Hij zal strijden tegen die volkeren, gelijk toen Hij streed, ten dage van den strijd.” — Zach. 14 : 3. R.V.

„O zingt den Heer een nieuw lied; want Hij heeft wonderlijke dingen gedaan: Zijn rechterhand, en Zijn heilige arm, heeft Hem overwinning verschaft.” — Ps. 98 : 1. R.V.

Uitgegeven door
THE WATCH TOWER, HEEMSTEDÉ

Copyrighted 1933
by
J. F. RUTHERFORD

VOORWOORD

JEHOVA'S NAAM moet aan de gansche schepping bekend gemaakt worden. „Jehova der Heirscharen, dat is Mijn naam.” (Jer. 10 : 16. Am. Herz. Vert.) Dit beteekent, dat Hij de Almachtige God van den strijd is, die krachten gebiedt, welke voor alle vijanden onoverwinnelijk zijn. Hij begeeft zich alleen in een rechtvaardigen strijd met het doel Zijn naam te rechtvaardigen en voor het welzijn van al Zijn schepselen, die gerechtigheid wenschen. Hij maakte de hemelen en de aarde en de volheid daarvan en alle levende schepselen ontvangen leven uit Zijn genadige hand. Het is daarom voor Zijn schepselen van het allergrootste belang, dat zij Jehova kennen.

Van tevoren wetend, dat de dag zou komen, waarop de gansche schepping voor de keus gesteld zou worden om of Satan te volgen en te sterven of Jehova te gehoorzamen, liet de Allerhoogste een bericht omtrent Zijn voornemen opteekenen. Voor het opteekenen van dit bericht gebruikte Hij vertrouwde en oprechte mannen, die Hem geheel waren toegewijd, en die Hem met vreugde gehoorzaamden. (2 Petr. 1 : 21) Tot zulke heilige profeten, die aldus gebruikt werden, behoorde Zacharia. De profetie, die door Zacharia werd vermeld, werd gegeven in verband met het bouwen van den tempel te Jeruzalem door Zerubbabel, waar Jehova Zijn naam plaatste. Zerubbabel was een voorbeeld van Christus Jezus, het Hoofd en de Bouwmeester van Jehova's tempel of koninklijk paleis. De vervulling van de profetie heeft noodzakelijkerwijze plaats na de komst van Christus Jezus tot den tempel

van Jehova voor het oordeel en terwijl de tegenbeeldige tempel in aanbouw is. Om deze reden is het thans God's bestemde tijd voor de profetie van Zacharia om begrepen te worden door degenen, die God liefhebben en dienen. Onder de ontroerende waarheden, die de profetie onthult, behooren de volgende:

Na de uitwerping van Satan uit den hemel stelt Christus Jezus, vergezeld van Zijn heilige engelen, een onderzoek in naar de dingen op aarde, en wel in het bijzonder met betrekking tot de organisatie van de „Christenheid” en Zijn eigen getrouw en waarachtig volk. Vervolgens begint de voorbereiding voor den grooten en beslissenden strijd, welke bekend is als „Armageddon”. Jehova roept Satan op om zich voor dien strijd gereed te maken.

Om Zijn eigen volk voor te bereiden, brengt Jehova het door de hand van Christus Jezus uit de gevangenschap van Satan's organisatie en begint het de levenswaarheden te onthullen, die den getrouwen grooten troost en vrede verschaffen. De goedgekeurden brengt Hij vervolgens in Zijn tempel en zalft hen. Hierna maakt de Heer aan het gezalfde overblijfsel bekend, dat het Hem geheel en volkomen gehoorzaam moet zijn, opdat het er op voorbereid zal zijn deel te hebben in den grooten strijd, die spoedig zal volgen.

De profetie onthult Jehova's vloek der wrake over de vijandelijke organisatie en den zekeren ondergang, welke allen wacht, die God tegenstaan, en Hij gebiedt Zijn getrouwe getuigen hieromtrent een getuigenis te geven aan de volken der natiën, opdat zij een gelegenheid zullen hebben te kiezen, wien zij wenschen te dienen.

De profetie toont Christus Jezus, den grooten Profeet, Priester en Koning, triomfantelijk voorgesteld als de rechtmatige Heerscher der aarde, met gejuich en groote verheuging begroet door de getrouwen.

Jehova's getuigen worden uitgezonden om deze en andere levenswaarheden aan de volken der aarde bekend te maken en hun getuigenis verontrust den vijand ten zeerste. De scheiding van de menschen is het gevolg hiervan. Het getrouwe overblijfsel op aarde is volkomen afgescheiden van alle anderen, opdat het rein en geheel aan Jehova gewijd moge zijn en zijn plichten als Zijn vertegenwoordigers getrouw moge vervullen.

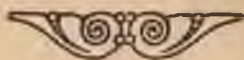
De profetie toont de twee tegenover elkander staande legers, die bijeenvergaderd zijn voor den strijd; Jehova's leger staat onder het onmiddellijk bevel van Christus Jezus, en het leger van Satan staat onder het rechtstreeksche bevel van Gog. Vervolgens trekt Jehova uit om den strijd te leiden. Hij wordt afgebeeld als staande op den berg en bij de aanraking van Zijn voeten wordt de berg gespleten, en vormt er zich een groote vallei tusschen de twee bergen. Van tusschen deze twee bergen komen de strijdswagens van den Almachtige, die zich in den strijd stortten, en dan volgt er een beschrijving van den verschrikkelijksten oorlog, die ooit gestreden is. Dit is het einde van den strijd.

De strijd van den grooten dag van den Almachtigen God eindigt in de vrijmaking van allen, die gerechtigheid liefhebben en de volkomen vernietiging van allen, die opzettelijk goddeloosheid bedrijven. De gehoorzamen zijn dan geheel gewijd aan God, en de groote periode van eeuwigen vrede en welvaart op aarde, waarop zoolang werd gehoopt, breekt dan aan.

Jehova gebiedt thans, dat dit getuigenis op aarde gegeven moet worden. Christus Jezus is de groote Getuige, en Hij heeft het getrouwe overblijfsel, dat gevormd wordt uit leden van Zijn organisatie, het werk van het getuigenisgeven op aarde opgedragen. Het doel van het getuigenis is, om den menschen een

gelegenheid te verschaffen hun plaats aan de zijde van Jehova in te nemen en te leven, en dat de naam van den Allerhoogste bekend gemaakt en volkomen gerechtvaardigd zal worden. Een ieder, die wenscht te leven, dient de profetie, zooals deze in dit boek uitgelegd wordt, zorgvuldig te onderzoeken.

VOORBEREIDING

VOORBEREIDING

HOOFDSTUK I

ONDERZOEK

JEHOVA bereidt thans degenen, die Hem liefhebben voor op de meest overweldigende gebeurtenis in de geschiedenis der menschheid. Gedurende meer dan zes duizend jaren hebben er toestanden geheerscht, die geheel en al vijandig waren ten opzichte van degenen, die getracht hebben het rechte te doen. Thans wordt aan degenen, die hun plaats aan de zijde van Jehova hebben ingenomen, de groote waarheid geopenbaard, dat er weldra een tijd zal komen van ongekende welvaart en zegeningen voor het menschelijke geslacht. Degenen, die ijverig de groote waarheid, die hun voorgelegd wordt, aangrijpen, zijn ver verheven boven de tegenwoordige treurige toestanden dezer wereld en zij zien het onbetwistbare bewijs, dat de tijd van de bevrijding nabij is.

Gedurende de afgeloopen eeuwen heeft een sluwe vijand de menschen omringd, ongerechtigheid en verdrukking over hen gebracht, hen in valstrikken geleid, hun dagen met verslagenheid en wanhoop vervuld en hen aan het einde met smart ten grave doen dalen. Deze zelfde vijand, Satan, heeft alle denkbare middelen toegepast om den naam van den grooten Schepper Jehova te onteeren en den mensch van Hem af te keeren. Deze vijand vormde lang geleden een organisatie, bestaande uit een valschen en bedriegelijken godsdienst, plantte een bijgeloovige vrees in het hart van den mensch, en heeft groote menigten in zijn godsdienstig net gevangen. Hij heeft

een groot commercieel stelsel geschapen en dit gebruikt om de menschen van de vruchten van hun eerlijken arbeid te berooven, en het politieke element, dat schijnbaar regeert, om te koopen, en hij heeft dit politieke element gebruikt om de menschen te dwingen in onderwerping te blijven. Het hoogtepunt van deze goddelooze organisatie werd bereikt in de zevente wereldmacht, welke anderszins wordt aangeduid als de „Christenheid”, welke wereldmacht op valsche en bedriegelijke wijze den naam van Den Christus en van God heeft aangenomen en op Jehova's heiligen naam de grootste smaad en schande heeft gebracht. Het einde van zulk een onteering en goddeloosheid moet komen en thans verblijdt het de harten van eerlijke menschen, als zij zien, dat het hoogtepunt nabij is, waarna er een volkomen verandering ten goede zal komen.

Jehova verklaart, dat het Zijn voornemen is, om Zijn heiligen naam in Armageddon te rechtvaardigen; vandaar dat het in Zijn Woord wordt aangeduid als „de strijd van dien grooten dag van God den Almachtige”. De organisatie van Jehova, zinnebeeldig voorgesteld door den Berg Zion, is de verzamelplaats van Zijn troepen; vandaar dat deze plaats genaamd wordt „Armageddon”. Het is daar dat Hij zal „uittrekken en strijden” voor de Zijnen. (Zach. 14 : 3) Het strijdend heir van Jehova zal geleid worden door Christus Jezus, die thans Koning der koningen is en Zijn koninklijk gezag uitoefent. (Openb. 17:14; 19:11-14) Het is zeker, dat Jehova zichzelf niet voor den grooten strijd behoeft voor te bereiden, maar het is noodzakelijk eenige deelen van Zijn organisatie voor te bereiden en hen uit te zenden om bekend te maken, dat Hij God is, en dat het Zijn voornemen is den vijand, die Zijn naam onteerd en lijden en dood over Zijn schepselen gebracht heeft, te vernietigen. Het

beheer over de aangelegenheden der wereld moet volkomen overgaan van de heerschappij van Satan in de hand van Christus Jezus, die de rechtmatige heerscher der aarde is. Eeuwenlang is Satan „de vorst dezer wereld” geweest, en thans weigert hij afstand te doen; vandaar dat zijn macht en organisatie volkomen vernietigd moeten worden. Jehova is lankmoedig en barmhartig. (Exod. 34 : 6) Hij heeft den vijand elke gelegenheid gegeven om zijn uitdaging en grootspraak, om de geheele menschheid van God af te keeren, waar te maken. Maar voor Jehova zal de tijd komen om te handelen, en wanneer Zijn toorn tot uitdrukking komt, zal dit met zulk een nadruk geschieden, dat allen zullen weten, dat Hij de Almachtige God is. Alvorens Zijn vonnis over den vijand te voltrekken, wordt een behoorlijke waarschuwing gegeven en een volkomen kennisgeving gedaan, en dit is een deel van Zijn voorbereiding.

In lang vervlogen eeuwen bewoog Jehova door Zijn heiligen geest eerlijke mannen om neer te schrijven, hetgeen Hij zich voorgenomen had in toekomstige dagen te laten geschieden, en thans worden de toen geschreven profetieën vervuld. Onder deze eerlijke en Godvreezende mannen, die profetieën opteekenden, was Zacharia, de kleinzoon van Iddo den profeet. Het was omstreeks het jaar 520 vóór Christus, toen door Jehova aan Zacharia zijn eerste visioen werd gegeven en hij profetieën begon op te teekenen. Meer dan 2.400 jaren daarna begon dit profetisch visioen in vervulling te gaan. In dien tijd was de Wereldoorlog, die in 1914 begon, geëindigd, en de heerschende machten brachten verschillende plannen voor den wederopbouw naar voren. De heerschers van de „Christenheid” hadden het bewijs ontvangen, dat Satan's wereld ten einde en dat de tijd nabij was voor het begin van het Koninkrijk Gods onder Christus

Jezus. Inplaats van acht te geven op dit bewijs, richtte de zevende wereldmacht een plaatsvervanger op voor God's koninkrijk, welke afschuwelijk en een gruwel in Jehova's oogen is.

Zacharia ontving van den Heer het visioen in den nacht. In dit visioen zag hij een groep mannen, rijdend op paarden. De leider der groep reed op een rood paard, terwijl degenen, die achter hem volgden, op roode, voskleurige en witte paarden reden. Dit was een hemelsch visioen, dat dingen voorschaduwde, die in toekomstige tijden zouden plaatsvinden. Deze groep hemelsche ruiters brachten hun paarden tot stilstand aan de zijde van den Olijfberg, in de schaduw van een boschje van mirteboomen. Vanuit dit gunstig gelegen punt stelde de aanvoerder der ruiters een zorgvuldig onderzoek in naar de stad Jeruzalem, terwijl de andere ruiters van zijn groep het land doortrokken om inlichtingen in te winnen, en terugkeerden om verslag aan hun bevelhebber uit te brengen. De inlichtingen, die hij door zijn eigen onderzoek en dat van zijn helpers verkregen had, vervulden den aanvoerder met een rechtmatige verontwaardiging. In het visioen bleek Jeruzalem vertreden te zijn, en de Joden waren niet in het minst verlangend om het weder in orde te brengen. De aanvoerder der ruiters begon onmiddellijk zijn strijdkrachten voor te bereiden op een grooten strijd, die den grootsten krijg voorschaduwde, waarin ooit de volken der aarde gewikkeld zullen worden.

Een aantal jaren gaat voorbij terwijl de aanvoerder der ruiters voortgaat met het voorbereidingswerk, en in dien tijd is er slechts een klein aantal menschen op aarde, die eenigermate acht geven op hetgeen gedaan wordt. Het voorbereidingswerk wordt niet in stilte, doch openlijk gedaan, zoodat een ieder het kan zien, terwijl de aanvoerder een kennisgeving aan zijn

tegenstander doet toekomen en hem oproept om zich voor den grooten strijd gereed te maken, en vervolgens den vijand nauwkeurig over de gevolgen van dien strijd inlicht. In het visioen ziet de profeet zoolwel het machtige leger van Jehova als dat van den vijand in slagorde optrekken en hij merkt tevens de menschen op, die hun positie in de respectievelijke strijdende machten innemen. Vervolgens breekt het beslissende uur aan, en de twee machtige legers werpen zich op elkander met als gevolg een volkomen overwinning voor den aanvoerder, welke zich op zijn rood strijdros in de schaduw van de mirteboomen bevond.

Het visioen onthult in de eerste plaats den aanvoerder met zijn helpers, die een onderzoek instellen te Jeruzalem. Deze stad is een zinnebeeld van God's verbondsvolk in de hedendaagsche „Christenheid”, die voornamelijk bestaat uit het Engelsch-Amerikaansch wereldrijk, waarvan het volk een stilzwijgend verbond heeft aangegaan om den wil van God te doen. Het onderzoek sluit verder allen in, die een rechtstreeksch verbond gesloten hebben om den wil van God te doen; en hetgeen thans volgt, betreft alle klassen van menschen in de wereld.

De feiten, welke thans ten volle bekend zijn, toonen aan, dat het voorbereidingswerk, in vervulling van het profetisch visioen, begon in het jaar 1918 en voortgezet werd gedurende een periode van vijftien jaren, en thans nadert het uur, waarop de verschrikkelijke botsing van de gewapende machten zal plaatsvinden. Zacharia, de profeet, voorschaduwte een kleine groep menschen, die zich volkomen aan God gewijd hebben en die zich thans op aarde bevinden, aan welke groep getrouwen Jehova God een begrip gegeven heeft van het profetisch visioen. Terzelfder tijd heeft Jehova aan deze groep getuigen, die voor Zijn naam

zijn uitverkoren, de verplichting opgelegd en het groote voorrecht verleend, andere menschen op aarde te onderwijzen omtrent het visioen en zijn beteekenis. Aan hen wordt het gebod gegeven, een kennisgeving te doen aan de heerschers der wereld om hen op de hoogte te stellen van hetgeen op het punt staat te gebeuren in vervulling van het profetische visioen, en tevens alle menschen van goeden wil in te lichten, opdat zij een weg ter ontkoming mogen vinden voor den tijd der groote slachting, die binnenkort zal plaatsvinden.

De geheele profetie van Zacharia, die hier beschouwd en die thans onthuld wordt, ontroert het hart van een ieder, die een oprecht verlangen heeft naar de instelling van een rechtvaardige regeering op aarde. Hoewel deze profetie en haar vervulling alle schepselen insluit, die zich thans op aarde bevinden en in een stilzwijgend of rechtstreeks verbond met Jehova God zijn opgenomen, zal slechts een klein aantal haar begrijpen en waarderen. De geestelijken van de „Christenheid” en de voornaamsten hunner kudden, de tegenstanders van de proclamatie van de boodschap van God's wraak en van Zijn koninkrijk, alsmede de „booze knecht”-klasse, de „mensch der zonde”, „de zoon des verderfs” (2 Thess. 2 : 3) zullen niet alleen de profetie en haar uitlegging niet begrijpen, maar zullen haar tevens met minachting behandelen en belachelijk maken. Daarentegen zullen degenen, die zich geheel aan Jehova gewijd hebben en dus Zijn uitverkoren getuigen zijn, alsmede degenen, die van goeden wil zijn en die de Jonadabklasse (2 Kon. 10 : 15-23) of de „groote schare” (Openb. 7 : 9-14) zullen vormen, de profetie en haar beteekenis inzien en ten zeerste waardeeren.

Het was in 1914 A.D., dat de Vredesvorst opstond en Satan uit den hemel wierp. (Dan. 12 : 1; Openb.

12 : 1-9) Vervolgens kwam deze machtige Vorst in 1918 tot den tempel van Jehova om te oordeelen, en vanaf dien tijd dateert de voorbereiding. „De verstrooier trekt tegen uw aangezicht op.” (Nah. 2 : 1) Deze profetische verklaring beteekent, dat de machtige Veldmaarschalk van Jehova thans tegenwoordig is en zich voorbereidt voor den grooten strijd. Tot Zijn gezalfd overblijfsel op aarde zegt Jehova nu: „Bewaar [veilig] de vesting, bewaak den weg, maak uwe lendenen sterk, . . . Want Jehova herstelt de heerlijkheid van Jakob [Zijn gezalften; dat wil zeggen, Zijn getrouw overblijfsel]”. (Nah. 2 : 1, 2, Am. Herz. Vert.) God's volk is in eenheid gebracht, en thans „offeren zij den Heer een offer in gerechtigheid”, en dit doen zij voortdurend; aldus worden deze voorbereid om hun doel te vervullen. Het feit, dat Jehova door Zijn profeet de komst van den strijd van Armageddon voorzeide en dat Hij voorbereidingen zou treffen, is het bewijs, dat de strijd gestreden zal worden; het verdere feit dat Hij deze profetieën nu voor het verstand van Zijn gezalften en hun metgezellen begrijpelijk gemaakt heeft, is een bewijs voor het feit, dat de tijd van den strijd nabij is; daarom is de profetie van het grootste belang voor de gezalften alsmede voor hun metgezellen.

Betreffende Zijn strijdende organisatie en haar voorbereiding „te dien dage” zegt Jehova's profeet: „De schilden zijner helden zijn rood gemaakt, de kloekke mannen zijn scharlakenkleurig, de wagens zijn in het vuur der fakkelen ten dage als Hij zich voorbereidt, en de spiesen worden geschud.” (Nah. 2 : 3) God's organisatie is met ijver vervuld voor de rechtvaardiging van Zijn grooten naam, en vandaar dat Zijn organisatie flikkert alsof zij „in het vuur der fakkelen” is. Voorts zegt Jehova: „Ikzelf heb aan Mijn gewijde krijgers bevelen gegeven; ook heb Ik

Mijn helden opgeroepen als uitvoerders van Mijn toorn, Mijn overmoedige strijdlustigen." (Jes. 13 : 3) Verder richt Jehova zich tot den vijand en zegt hem zich voor te bereiden en waarschuwt hem voor den uitslag. „Put u water voor de belegering, versterk uw vestingwerken; ga in het slijk, treed leem, grijp den tichelvorm aan; daar zal het vuur u verteren, het zwaard u uitroeien. Al zijt gij menigvuldig als sprinkhanen, menigvuldig als afvreters, al zijn uw kooplieden talrijker dan de sterren des hemels — de afvreters zwermen uit en vliegen weg. Uw edelen zijn als sprinkhanen, en uw beampten als de kevers, die, als het koud is, in de muren schuilen; gaat de zon op, dan vliegen zij weg, en men weet de plaats niet meer waar zij geweest zijn.” — Nah. 3 : 14-17. Leidsche Vert.

De Heere geeft verder de verzekering, dat Zijn strijd de eindstrijd zal zijn. „Wat zoudt gij dan tegen Jahwe beramen? Hij maakt er een einde aan; niet tweemaal komt de benauwdheid op.” — Nah. 1 : 9, Leidsche Vert.

De vijand weet, dat zijn tijd kort is, en maakt zich daarom met spoed voor den strijd gereed. (Openb. 12 : 12) Voortgaande met zijn politiek van bedrog en misleiding, diplomatie, grootspraak en vleierij, laat Satan zijn commercieele, politieke en militaire krachten alsmede de sterke-arm kliek samenspannen, en zegt den menschen vervolgens door den mond van zijn schijnheilige geestelijken, dat dit onheilig verbond het middel is tot redding der wereld. Satan gebruikt de verschillende elementen van zijn goddelooze organisatie om de menschen van alle natiën, en voornamelijk die van de „Christenheid”, van God af te trekken en ze in zijn goddelooze kampplaats te brengen. De Engelsch-Amerikaansche wereldmacht, die het voornaamste deel van de „Christenheid” vormt, maakt Satan tot zijn voornaamsten woordvoerder op

aarde, en daarom wordt deze macht in de Heilige Schrift de „valsche profeet” genoemd en door middel van deze beestachtige organisatie spreekt Satan tot de menschen en misleidt hen. „En Ik zag uit den mond des draaks en uit den mond van het beest en uit den mond van den valschen profeet drie onreine geesten gaan, den vorschen gelijk; want het zijn geesten der duivelen, en zij doen teekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der geheele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods. En zij hebben hen vergaderd in de plaats, welke in 't Hebreeuwsch genaamd wordt Armageddon.” —

Aldus bereidt Satan zich voor op den grooten strijd, en terzelfder tijd maakt hij nauwkeurige aanteeeningen van de getrouwe navolgers van Christus Jezus. Hij beraamt een samenzwering tegen hen met het doel deze getrouwe getuigen van God af te keeren en hen te vernietigen. (Ps. 2 : 3, 4; 83 : 3-6) Deze samenzwering is gevormd en de openlijke handelingen worden in de koninkrijken van de „Christenheid” tegen God's gezalfden begaan, en dit is een verder bewijs voor het feit, dat de „Christenheid” Satan's werktuig is.

De reden waarom hij de getrouwen van God tracht te vernietigen, is om hun de gelegenheid te ontnemen, hun getrouwheid tegenover God te handhaven en om te verhinderen, dat zij tot een deel van Zijn heilig volk worden gemaakt; aangezien deze degenen zijn, die Jehova gebruikt om aan de wereld Zijn voornemen om de vijandelijke organisatie te vernietigen, bekend te maken. Jehova laat Zijn profeet betreffende Zijn getuigen de volgende woorden spreken: „Verkondigt dit onder de volkeren; bereidt u voor op den oorlog; wekt de machtige mannen op; laat de krijgslieden naderen, laat ze opkomen. Laat de volkeren

zich opmaken, en opkomen naar de vallei van Josefat; want daar zal ik zitten om al de volkeren van rondom te richten." — Joël 3 : 9, 12. Am. Herz. Vert.

DE TEMPEL

(Zacharia, Hoofdstuk 1)

De tempel of het heiligdom van God, moet opgericht en gereinigd worden vóór de volkomen rechtvaardiging van Jehova's naam, en dit werk is een deel van de voorbereiding voor den strijd van den grooten dag van God den Almachtige. Gedurende eenigen tijd vóór de opening van den tempel voor het oordeel schonk Christus Jezus Zijn aandacht aan de gewijden op aarde, ten einde den weg voor Jehova te bereiden en deze gewijden te brengen tot den tijd en de plaats van het oordeel; en omtrent deze periode zegt Johova: „En Hij zal voor Mij den weg bereiden.” (Mal. 3 : 1) Als dit werk volbracht is, komt Christus Jezus plotseling of rechtstreeks tot den tempel: „Hij zal komen, zegt de Heere der heirscharen.” De tijd, die ligt tusschen dien tijd en den strijd van Armageddon, wordt in de Heilige Schrift aangeduid als „de dag van Zijn voorbereiding.”

De Heilige Schrift toont aan, dat deze twee perioden van elkander gescheiden zijn, namelijk dat de tijd van „de bereiding van den weg voor Jehova” eindigt met de komst van Christus Jezus tot den tempel; terwijl „de dag van Zijn voorbereiding” begint ten tijde van de komst van Christus Jezus tot den tempel. De gewijden moeten voor den Heere gebracht worden om onderzocht, beproefd en geoordeeld te worden, waarbij de goedgekeurden in den tempel gebracht en gezalfd worden. Dit is een deel van het werk van „den dag van Zijn voorbereiding”. Dit werk werd voorschaduwd door het herbouwen van den

voorbeeldigen tempel te Jeruzalem. Het profetische boek van Zacharia handelt over dit voorbereidingswerk, den strijd van den grooten dag van God den Almachtige, en de toestanden, die aan het einde van dien strijd zullen bestaan. Dit alles werd van tevoren beschreven met het doel om het getrouwe overblijfsel van God's gezalfd volk, dat thans op aarde is, te sterken. Jehova heeft op dit punt een opeenhooping van bewijzen verschaft en wij dienen deze bewijzen met de grootste aandacht te beschouwen. Met dit doel wordt dit boek uitgegeven.

Wanneer de uitdrukking „Heere der heirscharen” of „Jehova der heirscharen” in een Bijbeltekst voorkomt, dan heeft zij voornamelijk betrekking op Jehova als de Bevelhebber van Zijn krijgsmacht, welke Hij gebruikt om Zijn gramschap tegen den vijand tot uitdrukking te brengen. Men merke op, dat de woorden van den profeet betreffende de komst van Christus Jezus luiden: „Zie, Hij komt, zegt de Heere der heirscharen.” (Mal. 3 : 1) Betreffende den wederopbouw van den tempel, geprofeteerd door Zacharia, luidt het gebod: „Aldus zegt Jehova der heirscharen: Keert weder tot Mij, zegt Jehova der heirscharen, en Ik zal tot u wederkeeren, zegt Jehova der heirscharen.” (Zach. 1 : 3, Am. Herz. Vert.) De groote God van den strijd bereidt zich voor op den eindstrijd, en zij, die tot Zijn organisatie behooren, zoeken begeerig naar mededeelingen omtrent dien strijd.

Cyrus, de koning van Perzië, vaardigde onder de leiding van Jehova een besluit uit voor den wederopbouw van den tempel te Jeruzalem. Een overblijfsel der Joden keerde uit de gevangenschap terug en begon het werk van den wederopbouw, en uit hoofde van de oppositie deden deze Joden daarna gedurende zestien jaren hoegenaamd niets in verband met de herbouwing van den tempel. Onderwijl werd Cyrus

opgevolgd door Darius, den Perziër. Het was in het tweede jaar van de regeering van Darius, dat God Zijn twee profeten, Haggai en Zacharia, uitzond om de Joden aan te sporen en hen aan het tempelopbouwwerk te zetten. Zacharia begon twee maanden later te profeteeren dan Haggai, namelijk in de achtste maand van het tweede jaar van de regeering van Darius. (1 : 1) (Zie **Rechtvaardiging**, Boek Drie, bldz. 109, Eng. uitg.) Zacharia was een zoon van Berechja, die de zoon was van Iddó den profeet. Daarom was Zacharia de kleinzoon van den profeet. De tekst toont tevens aan dat Zacharia een priester was. (Neh. 12 : 1-4; 12 : 16) De naam Zacharia beteekent „wien Jehova gedenkt” en Zacharia voorschaduwde God’s knechtsklasse op aarde aan het einde der wereld, welke God gedenkt en tot levende steenen in Zijn tempel maakt, welke tempel Zijn gebouw is voor de rechtvaardiging van Zijn grooten naam. De naam Berechja beteekent „wien Jehova heeft gezegend”. Soms werd Zacharia de zoon van Iddo genoemd, omdat hij inderdaad een zoon was van het tweede geslacht. (Ezra 5 : 1) „Iddo” beteekent „te juister tijd”; iemand geboren op een feestdag; liefhebbend; gelegen. Wij weten, dat Jehova alles doet ter gelegener tijd.

Jehova was ontevreden over den dienst van deze Israëlieten; daarom liet Hij Zacharia profeteeren en zeggen: „Keert weder tot Mij, spreekt de Heere der heirscharen . . . Weest niet als uwe vaders.” (1 : 2-5) Hun vaders hebben toegelaten dat de tempel, die door Salomo was gebouwd, werd opgevuld met prullen en verontreinigd door afgodenvereering, en thans toonden de terugkeerende gevangenen van Babylon dezelfde veronachtzaming van God’s belangen, door toe te laten, dat het bouwen van den tempel te Jeruzalem werd stopgezet en het werk bleef liggen. (Hag.

1 : 4) De woorden van den profeet Zacharia dienen als een waarschuwing voor alle geestverwekten, die nalatig worden in de plichten en verplichtingen, welke de Heer hun opgelegd heeft. (1 : 6) Jesaja profeteerde over een dergelijke ontevredenheid van de zijde van Jehova over Zijn gewijd volk op aarde. (Jes. 6 : 1-9; 12 : 1) Dit is een van de redenen, waarom de Heere Jehova Zijn boodschap zond om Zijn volk te reinigen, dat wil zeggen, de tempelklasse te zuiveren en te reinigen; en dit werk moet dus noodzakelijk de uitwerking en terzijdestelling van alle weerspanningen en opstandigen beteekenen. Allen moeten weten, dat Jehova God is en dat Zijn naam gerechtvaardigd zal worden; en dit werk moet beginnen bij het huis Gods. (Mal. 3 : 1-3; Ezech. 20 : 1, 37, 38; 33 : 33) Zulk een voorbereidings- en reinigingswerk moet gedaan worden vóór den eindstrijd; daarom is het een deel van het werk van den „dag der voorbereiding”.

EEN VISIOEN

Op den vier en twintigsten dag van de elfde maand, die overeenkomt met onze tegenwoordige maand Februari, kreeg de profeet Zacharia een visioen. Het was omstreeks ten tijde van den „laten regen”. Drie maanden vóór dien tijd had Haggai geprofeteerd. Het schijnt, dat Haggai na den vier en twintigsten dag van de negende maand van hetzelfde jaar ophield met profeteeren; er bestaat ten minste geen bericht van zijn verdere profetie; maar vanaf dien tijd vervulde Zacharia uitsluitend het profetisch ambt, betreffende het werk, dat aan den tempel gedaan moest worden.

Betreffende het visioen zegt de profeet het volgende: „Ik zag des nachts, en zie een man rijdende op een rood paard, en hij stond tusschen de mirteboomen, die in de diepte [van den berg] waren, en

achter hem waren roode paarden, gevlekte, en witte." (1 : 8) Dat het des nachts was, wil zeggen, dat het visioen betrekking heeft op een tijd, waarin er duisternis is op de aarde, en groote donkerheid de volkeren bedekt". (Jes. 60 : 2) De „man rijdende op een rood paard" was de engel des Heeren, die een menschelijke gedaante aannam en aan wien andere engelen verslag uitbrachten over het resultaat van hun onderzoek. (Zach. 1 : 11) Hij reed op een rood paard, hetwelk een zinnebeeld is van een bloedigen strijd. (Jes. 63 : 2) De „man op het roode paard" stelt blijkbaar Christus Jezus voor, de Leider en Veldmaarschalk van Jehova's strijdende organisatie. — Psalm 45 : 5.

HIJ OVERZIET

Het is de tijd voor onderzoek! De man op het roode paard „stond", dat wil zeggen, hij bracht zijn paard tot stilstand, en dit komt overeen met den tijd van „stilte in den hemel", namelijk den tijd van ledigheid tusschen het einde van het Elia- en het begin van het Elisa-werk der gemeente. (Openb. 8 : 1; zie Licht, Boek Eén, bldz. 99, Eng. uitg.) De ruiter op het roode paard „stond tusschen de mirteboomen, die in de diepte waren". Een andere vertaler vertaalt dezen tekst als volgt: „In de schaduw" of „schaduwachtige plaats". (Rotherham, en Am. Herz. Vert., kantschrift) Blijkbaar liet de aanvoerder zijn paard stilstaan op een punt aan de zijde van den Olijfberg, in de schaduw der boomen, vanuit welk punt hij een onderzoek instelde naar de stad Jeruzalem. Terzelfder tijd waren er mirteboomen, die aan de zijde van den Olijfberg groeiden. (Neh. 8 : 15) Het was de geschikte plaats voor den ruiter om zijn paard te laten stilstaan en het feit dat vermeld wordt, dat hij zijn paard liet stilstaan tusschen de mirteboomen, toont aan, dat het

voor Jehova een geschikte tijd was om tot Zijn volk terug te keeren, Zijn waarheid voor hen te herstellen en hen tot Zich te vergaderen. „Mirte” beteekent oogst, de tijd van teruggave of herstel en vreugde. Zie *De Wachttore*, 1931, bldz. 149; *Bewaring*, bldz. 19, *Eng. uitg.*) Dit stelt den tijd vast van de vervulling van de profetie namelijk den tijd, waarin de Heere Zijn volk tot zich vergaderde ter voorbereiding van zijn reiniging door het tempeloordeel. Ps. 50 : 5; Jes. 41 : 19; 55 : 13.

De man op het roode paard onderzocht de stad Jeruzalem, welke God's verbondsvolk vertegenwoordigde. De stad Jeruzalem moet in dien tijd een treurigen aanblik geboden hebben volgens de beschrijving, welke de profeet van haar geeft. (Neh. 2 : 11-15) De inspecteur-generaal van Jehova's heirscharen moet met verontwaardiging vervuld zijn geweest toen hij de verwoesting van Jeruzalem overzag. Zoo moet Christus Jezus, toen Hij in 1918 kwam om het belijdend volk Gods te onderzoeken en den tempel op te richten, eveneens met verontwaardiging hebben neergezien op den troosteloozen toestand van het aardsche deel van God's organisatie, het verbondsvolk van den Allerhoogste. De woorden van Jesaja schijnen op dit punt zeer toepasselijk te zijn; zij geven uitdrukking aan de verontwaardiging van den Heere: „Want de dag der wrake is in Mijn hart, en het jaar van Mijne verlostten [overblijvend volk] is gekomen.” (Jes. 63 : 4) Dit stelt den tijd vast van het begin der vervulling van Zacharia's profetie.

De inspecteur-generaal van Jehova's heirscharen stelde terzelfder tijd een onderzoek in naar Satan's aardsche organisatie: „Hij stond, en mat de aarde.” Hetgeen Hij toen zag, moet Zijn verontwaardiging nog meer opgewekt hebben en zou te bestemder tijd Zijn ijver om te handelen bij de vernietiging van de

goddelooze wereld nog vermeederen. „Hij zag, en dreef de volkeren uit elkaar.” (Hab. 3 : 6, Eng. Vert.) Het is de dag van Jehova's voorbereiding. (Nah. 2 : 3) Staande achter den man op het roode paard waren er andere ruiters op „roode paarden, gevlekte, [kantschrift, voskleurige; Leeser, vale], en witte [paarden]”. Dit toont aan, dat de Inspecteur-generaal vergezeld was van Zijn legerofficieren in het leger van Jehova, en deze houden inspectie en dienen hun rapport in bij hun chef. (1 : 11) De gevolgtrekking, dat deze ruiters, die den Heere Jezus vergezellen, Zijn heilige engelen voorstelden, die Hem ten tijde van het oordeel vergezelden, is onweerlegbaar. (Matth. 25 : 31) „Zie, de berg was vol vurige paarden.” (2 Kon. 6 : 17) Deze stellen de strijdende organisatie van Jehova voor. „En de legers, die in den hemel waren volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en rein.” — Openb. 19 : 14, Eng. Vert.

Zacharia vroeg den Heere de beteekenis van deze ruiters. en de engel die met hem sprak, legde het hem uit. „Toen zeide ik, O Mijn Heere, wat zijn deze? En de engel, die met mij sprak, zeide tot mij: Ik zal u toonen wat deze zijn.” (1 : 9) Deze vraag wordt gesteld voor het welzijn van die getrouwen van het overblijfsel, die nu op aarde zijn, en de engel van den Heere geeft hun de noodige inlichtingen in antwoord op hun vragen. (Openb. 1 : 1) Dit is het bewijs, dat de uitlegging van profetie niet uitgaat van den mensch, maar dat de Heere Jezus, de Voornaamste in Jehova's organisatie, Zijn volk de noodige inlichtingen zendt door Zijn heilige engelen. „En de man, die tusschen de mirteboomen stond antwoordde en zeide: „Deze zijn zij, die de Heere heeft uitgezonden om de aarde te doorwandelen.” (1 : 10) In het visioen stellen dezen Jehova's heir voor, dat Hij ge-

bruikt om Zijn gramschap tegen den vijand tot uitdrukking te brengen. (Openb. 14 : 20) Met dit heir zijn Jehova's getuigen op aarde nauw verbonden.

Satan en zijn goddelooze vertegenwoordigers sluipen op aarde rond om God's getrouw volk te bespieden en boosaardig tegen hen te handelen, en deze ruiters in Zacharia's visioen handelen als waarnemers van hetgeen Jehova's organisatie betreft en om Zijn voornemens ten uitvoer te brengen. De Heere heeft nu Zijn aangezicht of aandacht gevestigd om de dingen op aarde te beschouwen en Hij onderzoekt zoowel de organisatie van den vijand als de organisatie van Jehova. De oogen van den Heere merken alles op aarde op. (Zach. 4 : 10; Openb. 5 : 6) De ruiters waren als de oogen van den Heere. — Num. 10 : 31.

De onder-inspecteurs brengen aan hun leider verslag uit: „En zij antwoorden den engel des Heeren, die tusschen de mirten stond en zeiden: Wij hebben het land doorwandeld, en ziet, het gansche land zit en het is stil !” (Zach. 1 : 11) De hoofdinhoud van hun rapport is, dat zij de bevinding opgedaan hebben, dat de geheele organisatie van Satan in zichzelf opgaat, zich in een staat van zelfingenomenheid bevindt en in het geheel geen aandacht schenkt aan het Koninkrijk Gods onder Christus. Dit rapport moet na het einde van den Wereldoorlog en toen Satan's vertegenwoordigers middelen zochten om de door den oorlog verscheurde aarde vrede te brengen, uitgebracht zijn. Zij schonken geen aandacht aan God's Koninkrijk, maar zoover is na te gaan, zaten zij stil en rustten en vertrouwden op den Volkenbond, het Wereldgerechtshof, vredesverdragen en dergelijke dingen, om Satan's organisatie in het bezit van de wereld te laten. Natuurlijk verleenden zij God's volk geen hulp om de waarheid te verkondigen, maar behandelden Jehova's getuigen met minachting. Dit

beschrijft de houding van de verschillende deelen van Satan's organisatie op aarde in den tijd van 1918 tot 1922. Maar God's overblijfsel richtte zich op en begon te werken. Na het uitbrengen van de rapporten door deze onder-inspecteurs „antwoordde de engel des Heeren en zeide: Heer der heirscharen! hoe lang zult Gij u niet ontfermen over Jeruzalem en over de steden van Juda, op welke Gij gram geweest zijt, deze zeventig jaren?” (Zach. 1 : 12) Dit komt overeen met den toestand onder God's volk van 1918 tot 1922, klaarblijkelijk vóór de algemeene hoofdvergadering in het laatstgenoemde jaar te Cedar Point, Ohio. Het was, toen het verbondsvolk des Heeren zag, dat Christus, de groote Inspecteur-Generaal, tot den tempel gekomen was, dat zij uitriepen: „Och Heere! geef nu heil; och Heere! geef nu voorspoed.” (Ps. 118 : 25) Het was in het jaar 1922, dat God's verbondsvolk zich bewust werd van zijn nalatigheid in verband met den bouw van den tegenbeeldigen tempel. Toen was het, dat de Heere woorden van troost tot hen richtte en zij verheugden zich, ziende dat Jehova's toorn van hen weggenomen was. (Jes. 12 : 1-4; 61 : 1-3) „En de Heere antwoordde den engel, die met mij sprak, goede woorden, troostrijke woorden.” — Zach. 1 : 13.

Nadat Zacharia deze goede troostvolle woorden van den Heere ontvangen had, ontving hij de opdracht te verkondigen: „En de engel, die met mij sprak, zeide tot mij: Roep uit, zeggende: Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over Zion met een grooten ijver.” (Zach. 1 : 14) Deze verkondiging of boodschap is zoowel een boodschap van God's wraak tegen den vijand als een van troost voor Zijn eigen volk. Jehova had Zijn naam gelegd op Zijn toegewijd volk, dat Zijn waarachtig belang behartigde en dat Hij een deel in het werk van de rechtvaardiging van Zijn naam gegeven had. Daarom open-

baarde Hij Zijn ijver, door Zijn groote gunst weder tot Zion te wenden. (Zach. 8 : 1-3; Ps. 102 : 17) Speciaal voor dat doel zorgde Jehova voor de bevrijding van Zijn volk uit de knechtschap in het jaar 1919. Gedurende den Wereldoorlog hadden Satan's vertegenwoordigers, in het bijzonder het Engelsch-Amerikaansche rijk, God's getrouw volk mishandeld, tot groot misnoegen van Jehova; daarop liet Hij Zijn profeet zeggen: „En Ik ben met een zeer grooten toorn vertoornd tegen die geruste (zorgelooze, trotsche, **Rotherham**) heidenen; want Ik was een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade gehandeld.” (Zach. 1 : 15) Het was de „Christenheid”, dit Britsch-Amerikaansche regeringsstelsel, dat niet alleen onverschillig werd voor God's Koninkrijk en zich op eigen kracht verliet om de volken op te richten, maar de smart van God's volk in het bijzonder nog verhoogde. De Heere zegt ook: „Ik was een weinig toornig” (op zijn eigen volk) en liet het om deze reden door den vijand overheerschen. (Jer. 12 : 7) Inplaats dat de „Christenheid” barmhartigheid toonde tegenover degenen, die het evangelie van God's koninkrijk predikten (in die dagen geschiedde deze prediking met vreeze en beven), scheidde de Christenheid er behagen in Jehova's verbondsvolk te straffen en hielp hun smart vermeederen. Sedertdien zijn dezelfde vertegenwoordigers van Satan voortgegaan tegen God's gezalfden te strijden. De profetie van Ezechiël beschrijft de booswilligheid der „Christenheid” tegen God's overblijfsel. — Zie Ezechiël 25.

Ter voorbereiding van de tuchtiging van des vijands organisatie zendt Jehova Zijn „Boodschapper des verbonds”, Christus Jezus, om Zijn volk bijeen te brengen, de tempelklasse op te bouwen en haar geschikt te maken om aan Zijn werk deel te nemen. „Daarom zegt de Heere alzoo: Ik ben tot Jeruzalem

wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de Heer der heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden." (Zach. 1 : 16) Als Jehova's overblijfsel dit ziet, moest het zeer ijverig zijn en niet zijn handen laten verslappen tengevolge van oppositie, die de vijand tegen hen richt. De Heere verklaart, dat Zijn tempel opgebouwd zal worden en hij wordt ook opgebouwd, „doch in benauwdheid der tijden." (Dan. 9 : 25) „Het richtsnoer over Jeruzalem uitgestrekt" dient om het voortgaande werk te meten, dat Jehova sedert 1922 in den opbouw van Zijn organisatie op aarde gedaan heeft. Hij geeft Zijn voornemen te kennen om Zijn volk te troosten en te sterken. „Roep nog, zeggende: Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Mijne steden zullen nog uitgespreid worden wegens het goede (mijn steden [zullen] van zegening overvloeien Rotherham); want de Heere zal Zion nog troosten, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen." (Zach. 1 : 17) Jehova heeft Zijn organisatie voorspoed gegeven door aan het overblijfsel het getuigenis van Jezus Christus, de koninkrijksbelangen op aarde en de plicht om het Elisa-werk uit te voeren, op te dragen en door Zijn geest over hen uit te storten en hen in Zijn organisatie te brengen en hen toe te staan de vrucht van den wijnstok met den Heere Jezus Christus nieuw te drinken in Zijn organisatie. „Want de Heere zal Zion troosten, Hij zal troosten alle hare woeste plaatsen en Hij zal hare woestijn maken als Eden en hare wildernis als den hof des Heeren; dankzegging en eene stem des gezangs." (Jes. 51 : 3) Als Zion opgebouwd wordt, moeten degenen, die er in zijn, Jehova loven. „Gij zult opstaan, Gij zult u ontfermen over Zion, want de tijd om het genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen. Als de Heere Zion zal opbouwen, zal Hij in Zijn heerlijkheid verschijnen, opdat

men den naam des Heeren vertelle te Zion, en Zijnen lof te Jeruzalem." (Ps. 102 : 14, 17, 22) Jehova heeft Zijn Woord tegenover Zijn volk gerechtvaardigd door Zijn boodschap der waarheid hun in den mond te leggen en hen uit te zenden om Zijn getuigenis te geven. — Jes. 51 : 16.

Na Zijn volk Zion getroost te hebben, spreekt Jehova nu over de vijanden, die tegen hen zullen opkomen. „En ik hief mijne oogen op, en zag; en ziet, er waren vier hoornen." (Zach. 1 : 18) Hoornen symboliseeren middelen om straf over iemand anders uit te oefenen of te brengen. Ezech. 34 : 21; Deut. 33 : 17) Tot op den tijd van de profetie van Zacharia hadden vier duivelsche wereldmachten bestaan, die menschen, die Jehova God dienden, getuchtigd hadden. De profetie beteekent, dat daarna nog vier wereldmachten, namelijk Griekenland, Rome, het Britsch-Amerikaansche rijk, dat de „Christenheid" is en de combinatie van den Volkenbond, welke de achtste wereldmacht is, verder God's gezalfd volk zouden tegenstaan. (Openb. 17 : 11) De engel des Heeren zegt Zacharia, dat deze hoornen de machten zijn, die God's volk verstrooien. (Zach. 1 : 19) De „vier hoornen" zouden ook treffend de volledige macht van Satan's organisatie, die God's gezalfd volk geweld aandoet en die haar toppunt van goddeloosheid in de zevende wereldmacht bereikt, voorstellen.

Het Schriftuurlijke gebruik van het getal „vier" is symbolisch voor volledigheid, zooals een vierkant een geheel vormt. „En de Heer toonde mij vier smeden (handwerkslieden, **Rotherham**).” (Zach. 1 : 20) Over het algemeen beteekent het hier gebezigde woord „smeden" handwerkslieden of menschen, die constructief werk verrichten. Het getal „vier" wordt hier gebezigd als symbool voor het geheele leger des Heeren, dat de halsstarrige hoofden van Satan's or-

ganisatie de macht uit handen neemt en hen verplettert. Aangezien de profeet navraag deed betreffende deze vier handwerkslieden, zeide de engel des Heeren: „Toen zeide ik: Wat komen die maken? en hij sprak, zeggende: Deze [hoornen] zijn de hoornen, die Juda [God's getrouw volk] verstrooid hebben, zoodat niemand zijn hoofd ophief [In 1918 en 1919] maar deze [handwerkslieden, smeden of constructeurs] zijn gekomen om hen te verschrikken, om de hoornen der heidenen neder te werpen, welke den hoorn verheven hebben tegen het land van Juda, om dat te verstrooien.” (Zach. 1 : 21) Deze zijn God's voorziene middelen, om den vijand te verslaan, evenals Gideon dit in zijn tijd deed. (Richt. 8 : 12; Jes. 19 : 16; Ezech. 30 : 9) Deze booze menigte van Satan staat op om degenen te verstrooien en te vernietigen, die Jehova God eeren, voorgesteld door Juda en de Heere God vat het voor-nemen op om deze aanvallers te vernietigen en Hij treft dienovereenkomstig Zijn voorbereidingen. Indien Jehova's getuigen zonder geestelijk voedsel of instructies gelaten werden, zouden zij ontmoedigd en terneergeslagen worden, en de vijand zou hen op de vlucht slaan. Nu onderricht Jehova Zijn getrouw volk en schenkt het vertroosting en bemoediging, opdat zij hoop hebben op de volkomen overwinning door Christus Jezus; en aldus bereidt Hij hen voor op hun deel in het werk der rechtvaardiging.

Ter voorbereiding van Zijn volk voor het laatste werk van den grooten dag des strijds laat Jehova den grooten Tempelbouwer Jezus Zijn getrouwen tot den tempel samenbrengen, en vanaf dien tijd voedt Hij hen met geestelijk voedsel, dat voor hen geschikt is en onderwerpt hen aan een dusdanige training, die hen voor Zijn werk bekwaam maakt. Het getrouwe overblijfsel wordt ten zeerste aangespoord door waar-deering voor het feit, dat Jehova sedert het jaar 1922

geleidelijk Zijn profetie onthuld en hen later tot een begrip van de beteekenis ervan gebracht heeft. Deze kennis omtrent Jehova's voornemen en de ondervindingen, door welke Jehova Zijn volk heeft laten gaan, heeft hun geloof en hoop vermeerderd en hen sterk gemaakt in den Heere en de macht Zijner sterkte. Het is geen wonder, dat deze getrouwen zich verheugen in de verdrukking en de tuchtiging, die zij door de vertegenwoordigers van Satan te verduren hebben en wel op grond van hun getrouw getuigenis afleggen voor het Koninkrijk. „Want de tijdelijke lichte verdrukking verwerft voor ons een over-, overgroot eeuwig gewicht van heerlijkheid; daar wij niet achtslaan op het zichtbare, maar op het onzichtbare, want het zichtbare is tijdelijk, het onzichtbare eeuwig.” (2 Cor. 4 : 17, 18) Begrijpende, dat de Heere hen voorbereidt op grootere dingen in Zijn dienst, nemen hun vertroosting en vreugde toe.

HOOFDSTUK II

TROOST

(Zacharia, Hoofdstuk II)

Jehova is de Vader der barmhartigheid en de God aller vertroosting, en daarom troost Hij Zijn volk naar zijn behoefte. (2 Cor. 1 : 3-5) De gezalfden hebben nu de opdracht, om degenen op aarde te troosten, die treuren en die op Jehova vertrouwen. Deze troost wordt gegeven voor degenen, die willen hooren, dat Jehova God is en dat Zijn koninkrijk het middel van volkomen verlossing en zegening voor de menschheid is. De grootste troost, die den gezalfden gewordt, is voor hen het kennen van Jehova, het begrijpen Zijner voornemens en hun eigen verhouding tot den Allerhoogste, en dit voorrecht wordt hun thans door Jehova verleend door middel van Christus Jezus, het Hoofd van de tempelorganisatie.

In het vorige hoofdstuk wordt een gezicht beschouwd, dat Zacharia had en waarin de verklaring door Jehova der heirscharen wordt afgelegd, dat „het meetsnoer over Jeruzalem wordt uitgespannen”. Nu heeft de profeet Zacharia een ander gezicht: „Wederom hief ik mijne oogen op, en ik zag; en zie, er was een man, en in zijne hand was een meetsnoer.” (Zach. 2 : 1) In dit gezicht blijkt de man, die met een meetsnoer in zijn hand verscheen, in overeenstemming met vers vier jong te zijn; hij is hier een voorstelling van dezelfde klasse, genoemd in de profetie van Joël met de woorden „de jongelingen die gezichten zien”. (Joël 2 : 28) In dit gezicht stelt de jonge man de getrouwen en ijverigen voor, die bij de komst des Heeren tot den tempel voor Hem verschijnen om geoor-

deeld te worden. De profeet Zacharia vraagt dan naar het doel van de verschijning van dezen man: „En ik zeide: Waar gaat gij henen? En hij zeide tot mij: Om Jeruzalem te meten; om te zien, hoe groot hare breedte, en hoe groot hare lengte wezen zal.” (Zach. 2 : 2) Aldus stelt hij God's getrouw volk voor, dat Zijn profetieën onderzoekt om vast te stellen, welke plaats het in Zijn Theocratie inneemt en welk werk het in verband daarmede te verrichten heeft. Dezulken vertrouwen niet slechts op hetgeen anderen betreffende God's Woord gezegd hebben, maar zij gaan „tot de wet en tot de getuigenis” en gaan voort deze te onderzoeken, opdat het hun duidelijk worde, wat God door Zijn gezalfd volk wil laten doen. (Jes. 8 : 20) Deze jonge man hier, die het getrouwe overblijfsel voorstelt, komt niet om God's organisatie te becritiseeren of te vitten en haar te verdoemen, maar om te weten te komen, wat hij moet doen om met Jehova in overeenstemming te zijn en uit Zijn handen welvaart en zegeningen te ontvangen. Zulks is de juiste houding van het getrouwe overblijfsel op aarde. Dit wordt verder aangetoond door het werk van Ezechiël, die zich op de hoogte stelde van de diepten der wateren, die uit den tempel vloeiden. — Ezech. 47 : 3-6.

De Heere heeft zekere plichten en koninkrijksbelangen aan Zijn engelen opgedragen, waaronder ook begrepen is het overdragen van mededeelingen aan God's gezalfd volk op aarde tot hun hulp en vertroosting. Ook, al kunnen wij niet begrijpen op welke wijze de engelen deze mededeelingen overbrengen, weten wij toch, dat zij het doen; en de Schrift zoowel als de feiten toonen aan, dat het geschiedt. (Matth. 25 : 31; Judas 14, 15; Zach. 14 : 5) Deze gevolgtrekking wordt ten volle ondersteund door de volgende woorden van Zacharia's profetie: „En zie, de engel, die met mij sprak, ging uit; en een andere engel ging uit, hem

tegemoet. En hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpswijze bewoond worden wegens de veelheid der menschen en der beesten, die in het midden daarvan wezen zal." (Zach. 2 : 3, 4) Hier wordt den engel des Heeren bevolen zich te haasten en de boodschap der vertroosting aan de vragende heiligen op aarde te vertellen. Velen zullen zich nu herinneren, dat de Heere in het jaar 1919, toen de getrouwen mistroostig waren, Zijn volk een begrip van de Elia- en Elisavoorbeelden gaf, waarmede zij reeds langen tijd moeilijkheden gehad hadden, en dit vertroostte hen. Het was toen, dat hun duidelijk gemaakt werd, dat er nog veel werk tot verheerlijking des Heeren gedaan moest worden, en dit verwekte in hen groote vreugde. Later, ter gelegenheid van de hoofdvergadering van God's volk in 1922, „sprak" de engel des Heeren tot de „jongelingsklasse", dat wil zeggen tot degenen, die sterk in den Heere waren, en lichtte hen in; en deze getrouwen mochten toen „gezichten zien", dat wil zeggen God's Woord beëriepen en degenen, die een waardeering voor de aldus aan hen verleende gunst Gods aan den dag legden, zijn sedertdien voortgegaan te groeien in het begriepen van profetie, hetgeen hun grooten troost gebracht heeft.

Den „jongeling", Jehova's getrouw overblijfsel op aarde, wordt medegedeeld, dat Jeruzalem dorpswijze bewoond zal worden zonder muren „wegens de veelheid der menschen en der beesten". Jehova's vrouw, Zion, die nu in barensnood verkeerd heeft, moet haar kinderen, „de overigen van haar zaad", haar andere nakomelingen, voortbrengen en aldus het aantal in God's organisatie vermeerderen. (Jes. 66 : 8: Openb. 12 : 17; Micha 5 : 2) Het gebod wordt gegeven om „de plaats uwer tent" wijd te maken, want „uw zaad zal de heidenen (natiën) erven". (Jes. 54 : 2, 3) De

profetie is van toepassing op den tijd na de geboorte van het Koninkrijk, en nu moet de stad onder de heerschappij van den grooten Vorst des Vredes gebracht worden. Deze mededeeling, die door eenigen in 1924 gewaardeerd begon te worden, was een ware troost en bereidde hen op grootere dingen voor, die volgen zouden, voornamelijk het deelnemen aan het werk ter rechtvaardiging van Jehova's naam. De uitdrukking „dorpswijze” of zooals de Engelsche vertaling luidt „steden zonder muren”, beteekent niet, dat Jehova's organisatie zonder bescherming zal zijn, maar dat Jehova haar bescherming is. (Zach. 2 : 5) De uitdrukking „mensen”, als gebezigd in vers vier, moet alle onreinen uitsluiten. (Jes. 52 : 1) Dit beteekent, dat degenen, die in het verbond met Jehova waren en die den roep voor het Koninkrijk beantwoord hadden en in dezen tijd op de „verheven baan” waren, klein in aantal zijn; maar in God's bestemden tijd moeten alle menschen van goeden wil over de „verheven baan” en in God's organisatie komen; daarom moet de profetie ook betrekking hebben op degenen, die tot de „grootte schaar-klasse” behooren en hen insluiten. (Openb. 7 : 9-14) Als deze in God's organisatie gebracht zijn, zal er in God's organisatie een menigte zijn, die niemand tellen kan.

„De veelheid der beesten” is een voorstelling van den rijkdom van God's organisatie. God maakte de beesten en het kruipend gedierte en verleende den mensch heerschappij over deze: vandaar dat het woord „beesten” van Jeruzalem figuurlijk degenen schijnt voor te stellen, die tenslotte in Jehova's organisatie op aarde gebracht worden en die onder den „Gezalfde” zijn, evenals de „schaapklasse”, die door Christus Jezus beschreven wordt. (Matth. 25 : 31-40) Te bestemder tijd moeten deze over de „verheven baan” en in God's organisatie komen. Alle dingen op

aarde, die leven ontvangen, zullen onder Jehova's gezalfden „man” Christus Jezus gesteld worden. (Ps. 8 : 5-8) Het beeld, dat hier gegeven wordt, toont de groote uitbreiding van God's Theocratie. De mensch, die begenadigd wordt met een kennis der waarheid, doch weigert hieraan zijn aandacht te schenken, is „gelijk de beesten, die vergaan”. (Ps. 49 : 13, 21) Zulke menschen hebben geen uitnemendheid boven de beesten. — Pred. 3 : 18, 19.

„De veelheid der . . . beesten” moge een goede voorstelling zijn van degenen, die „aan hun voorhoofd geteekend” worden door de gezalfde klasse en die door de „benauwdheid” gebracht worden en die „de Jonadabklasse” genoemd worden en later over de „verheven baan” zullen komen, welke klasse ook beschreven wordt als „de millioenen nu levenden, die nimmer zullen sterven”. Dit zullen de gespaarden zijn, die door den profeet beschreven worden. (Ezech. 9 : 4; 14 : 13, 17, 19, 21; Jes. 49 : 20, 21) Deze moeten gekenmerkt worden door den „man in linnen gekleed met het schrijversgereedschap aan zijn lendenen”. Deze profetieën hebben Jehova's gezalfden vertroost, nadat zij door hen begrepen werden, omdat zij hun bekendmaken, dat er een groot werk gedaan moet worden, waarin zij een aandeel mogen hebben, als zij getrouw zijn en dat dit werk op de rechtvaardiging van Jehova's naam zal uitloopen. Allen, die over de „heirbaan” komen, moeten hiervan vóór Armageddon op de hoogte gesteld worden en dit werk heeft Jehova aan Zijn gezalfd overblijfsel opgedragen, door hun het voorrecht te verleen, de „vruchten” van Zijn Koninkrijk te dragen en aan anderen te brengen, opdat ook zij mogen weten, dat Hij de almachtige God is. Dit werk in het arbeidsveld van Jehova is zegenrijk en gaat gepaard met vrede en vreugde.

Dit profetisch gezicht van Zacharia onthult, dat God's tempel of heiligdom gebouwd en gereinigd zal worden en dat Jehova zelf in het midden van en over en boven Zijn heilige Theocratie zal zijn. Vandaar dat Jehova haar volkomen bescherming is. „En Ik zal haar wezen, spreekt de Heere een vurige muur rondom, en Ik zal tot heerlijkheid wezen in het midden van haar.” (Zach. 2 : 5) Jehova's overblijfsel op aarde zal zich niet verlaten op bescherming, die verzorgd wordt door detectieives, politiemannen, legers en vloeten, maar het vertrouwt voor zijn bescherming op den Heere, die hun werkelijke muur en sterkte is. Hij is de muur van volkomen bescherming voor degenen, die zich in Zijn Theocratie bevinden en een muur van vernietigend vuur voor degenen, die buiten deze organisatie zijn en er oppositie tegen voeren. Een ieder, die tracht God's Theocratie op andere wijze binnen te dringen dan door de „poort” of „deur”, Christus Jezus, zal tot het besef komen, dat hij iets onmogelijks probeert. Hij kan niet over den muur klimmen. (Joh. 10 : 1-9) „Onze God is een verterend vuur” voor den vijand. (Hebr. 12 : 29) Voor Zijn organisatie is Jehova de volle bescherming: „Rondom Jeruzalem zijn bergen: alzoo is de Heere rondom Zijn volk van nu aan tot in eeuwigheid.”) Ps. 125 : 2) Deze profetie is in het bijzonder op den tegenwoordigen tijd van toepassing en ontsluit, dat Jehova alle noodige bescherming zal verleenen aan Zijn volk, aan hetwelk Hij Zijn naam gegeven heeft, en derhalve is Zijn naam voor hen een sterke toren of vesting. — Spr. 18 : 10.

De heerlijkheid van de geheele Theocratie is Jehova zelf: „Ik . . . zal tot heerlijkheid wezen in het midden van hen.” Het is Jehova's paleis, dat gebouwd wordt en Hij is het licht en de heerlijkheid er van. Deze profetie openbaart, dat Jehova's tempel gebouwd moet

worden en dat Hij in Zijn heiligen tempel in het midden van Zijn organisatie zal wonen. Daarin zal geen heerlijkheid zijn van schepselen, zooals leiders of verkozen ouderlingen of de „heiliger dan gij” karakter ontwikkelenden. Evenmin zal daarin lof, eer en heerlijkheid aan menschen gegeven worden, onverschillig of deze menschen in het verleden of in het heden geleefd hebben. Aan Jehova zal alle heerlijkheid gegeven worden voor de waarheid en het daardoor tot stand gebrachte werk. De heerlijkheid van God's gezalfd volk zal zijn in den naam en de kracht van Jehova. „En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in haar zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft ze verlicht, en het Lam is hare kaars.” (Openb. 21 : 23) „Als de Heer Zion zal opbouwen, zal Hij in Zijn heerlijkheid verschijnen.” (Ps. 102 : 17, Eng. Vert.) „Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op.” (Jes. 60 : 1) „De stem des Heeren doet de hinden jongen werpen, en ontbloot de wouden; maar in Zijn Tempel zegt Hem een iegelijk: Eere.” (Ps. 29 : 9) De reden hiervoor wordt genoemd in Ezechiël's profetie. — Ezech. 43 : 2, 4.

Het land Babylon ligt ten noorden van het land Palestina, dat door de Joden bewoond wordt, en wordt „het land van het noorden” genoemd. (Jer. 25 : 9) Babylon is symbolisch voor Satan's organisatie, in het bijzonder de „Christenheid”; en allen, die op den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods zullen voorbereid worden en aan de zijde van God zullen staan, moeten de organisatie des Duivels verlaten. In overeenstemming hiermede zegt de profetie van Zacharia: „Hui, hui, vliedt toch uit het noorderland, spreekt de Heer; want Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels, spreekt de Heere.” (Zach. 2 : 6) Sedert de algemeene hoofdvergadering

van God's volk in 1919 heeft steeds de roep weerklonken: „Komt uit van haar, Mijn volk.” (Openb. 18 : 4) Nadat God's gezalfd volk vernomen had, dat Satan uit den hemel geworpen was en nadat het zijn organisatie onderscheidde, is het volhardender dan ooit geweest, om dit tegenover de goddelooze organisatie uit te roepen en het volk te waarschuwen zich uit deze organisatie te verwijderen, zich tegen haar en aan de zijde van Jehova te stellen. De vervolgingen, die gedurende den Wereldoorlog, in het bijzonder door middel van het Britsch-Amerikaansche rijk der „Christenheid” over God's volk gekomen zijn, heeft Jehova tot Zijn eigen eer gewend door het getuigeniswerk over de geheele aarde uit te breiden en te versterken. Hierop wordt door Zacharia's profetie de nadruk gelegd: „Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels, spreekt de Heere.” Jehova heeft in de wegen en middelen voorzien en Zijn getuigen onder alle volken der „Christenheid” gezonden en in de lente van het jaar 1933 werd een vereenigd getuigeniswerk onder acht en zeventig verschillende natiën gegeven. De voorbereiding der menschen op den grooten strijd van Armageddon vordert.

Toen de Israëlieten uit Babylon naar Jeruzalem terugkeerden, gingen zij niet terug voor een zelfzuchtig doel, maar „om het huis des Heeren, dat te Jeruzalem is, te bouwen.” (Ezra 1 : 5) Toen Zacharia het gezicht ontving en begon te profeteeren, waren meer dan achttien jaren sedert den val van Babylon voorbijgegaan, en toch profeteerde hij: „Hui, Zion! ontkom, gij die woont bij de dochter Babels.” (Zach. 2 : 7) „Ontkom naar Zion, gij inwoonster van Babel.” (Roth., kantteekening) Het bijeenvergaderen van het overblijfsel uit Zion, God's organisatie, dient niet tot rust en ledigheid, maar om voorbereid te worden om te werken en het getuigeniswerk voor Jehova te doen,

en wel tot aan den tijd van Armageddon. God's gezalfd volk moet derhalve geheel afgescheiden van Satan's organisatie zijn. De bijeenvergadering van het overblijfsel van Zion begon, nadat Satan's organisatie uit den hemel geworpen werd, en daarna wordt van Babylon gesproken als nog steeds bestaande, waardoor aangetoond wordt, dat de roep, in vervulling van profetie, in den tegenwoordigen tijd en vóór den strijd van Armageddon moet weerklinken. Dit is derhalve het huidige werk van het overblijfsel; wij zien dus de profetie in vervulling gaan als voorbereiding voor den grooten dag van God den Almachtige.

Christus Jezus is de Rechtvaardiger van Jehova's naam en God heeft Hem tot de volken, in het bijzonder tot die der „Christenheid”, die de gezalfden vervolgd heeft, gezonden. „Want zoo zegt de Heere der heirscharen: Naar de heerlijkheid over u, heeft Hij Mij gezonden tot de heidenen, die ulieden beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die raakt Zijnen oogappel aan.” (Zach. 2 : 8) **Rotherham** geeft dezen tekst aldus weer: „Om Zijn eigen eer heeft [Jehova] Mij tot de volken gezonden, die u beroofd hebben.” Het Britsch-Amerikaansche imperialisme bestaat uit de natiën, waar hoofdzakelijk de vervolging van Jehova's getuigen heeft plaatsgehad en het is onder dit volk, dat „het getuigenis van Jezus Christus” gegeven moet worden, hetgeen voor de eer van Jehova's naam gedaan wordt. Christus Jezus leidt de knechtsklasse en laat haar het land doortrekken en een getuigenis van Jehova geven, hetwelk aan Christus Jezus en door Hem aan het overblijfsel opgedragen is. (Openb. 12 : 17) Dit is voorbereidend werk voor den grooten strijd, omdat Jehova het getuigenis wil laten afleggen, alvorens Hij den strijd aanbindt. Het is de eer van Jehova's naam, die hierbij betrokken is en dit is de reden, waarom het getuigenis gegeven

moet worden. „Daarom zeg tot het huis Israëls: Zoo zegt de Heer Jehova: Ik doe het niet om uwentwil, gij huis Israëls, maar om Mijnen heiligen naam, dien gijlieden ontheilgd hebt onder de heidenen waarhenen gij gekomen zijt.” — Ezech. 36 : 22; Ps. 115 : 1, 2; Jes. 66 : 18, 19.

De gezaghebbende woorden van Jezus zijn, dat Hij Zijn engelen zou uitzenden en allen, die onrecht doen en alle werkers der ongerechtigheid zou verdrijven. (Matth. 13 : 41) Dit is een reiniging van het heiligdom, opdat de goedgekeurden mogen voorbereid worden om het werk van Jehova te doen en de volle aandacht te schenken aan de koninkrijksbelangen. Nadat dit gedaan is, vormen de goedgekeurden het overblijfsel, dat den Heere zeer lief is en door Hem teeder bemind wordt; vandaar dat Jehova over deze klasse spreekt als „Zijn oogappel”. De oogen van Jehova waken over het overblijfsel, en een vergrijp tegen hen staat gelijk met een vergrijp tegen de oogen van Jehova God. Degenen, die Jehova getrouw dienen, zal Hij beschermen en op den strijd voorbereiden. „Mijne oogen zullen zijn op de getrouwen in den lande, dat ze bij Mij zitten; die in den oprechten weg wandelt, die zal Mij dienen.” (Ps. 101 : 6) Met vertrouwen bidt het overblijfsel: „Bewaar mij als het zwart des oogappels, verberg mij onder de schaduw Uwer vleugelen, voor het aangezicht der goddeloozen die mij verwoesten, mijner doodsvijanden die mij omringen.” (Ps. 17 : 8, 9) God zal degenen bewaren, die hun onkreukbaarheid tegenover Hem handhaven. — Deut. 32 : 10.

Jehova stort Zijn goedertierenheid voortdurend over Zijn getrouwe getuigen uit, en voor hen betekent deze goedertierenheid een groote troost. Terwijl de Heere Zijn volk troost, licht Hij hen in, dat Hij met betrekking tot Satan's organisatie de rollen zal om-

keeren en in het bijzonder bij dat deel van de organisatie der aarde, dat het getrouwe overblijfsel vervolgt. „Want zie, Ik zal Mijne hand over hen bewegen, en zij zullen hunne knechten een roof wezen; alzoo zult gijlieden weten, dat de Heere der heirscharen Mij gezonden heeft.” (Zach. 2 : 9) Andere vertalingen van dezen tekst luiden: „Zie, Ik zal ze met Mijn hand bedreigen.” **Kath. Vert. Dr. Himmelreich**) „Want aanschouw Mij! hoe ik Mijn hand over hen zwaai, en zij zullen ten roof worden voor hun eigen slaven, en gij (huichelachtige „Christenheid”) zult weten, dat Jehova der heirscharen Mij gezonden heeft.” (**Roth.**) Deze profetie toont aan, dat het het oordeel van Jehova tegen de vervolgers van Zijn volk is, dat aan hen voltrokken wordt, omdat zij aldus Jehova's naam onteerd hebben. Gedurende den Wereldoorlog beroofde het Britsch-Amerikaansche imperialistische stelsel, dat de „Christenheid” is, Jehova's getuigen en doodde het Elia-werk. Nu zegt Jehova: „Aanschouw Mij! hoe ik ze met Mijn hand bedreig.” Dit is Zijn hand des gericht, die hen zal vernietigen. (Deut. 32 : 41) Jehova heeft Zijn getuigen uitgezonden, om Zijn getuigenis voor de „Christenheid” te geven en haar op deze wijze „te dienen”, en de „Christenheid” heeft op haar beurt Jehova's getuigen mishandeld, hetgeen een belediging voor den Heere is. Daarom geeft de Heere Zijn dienstknechten aanwijzingen en zegt met betrekking tot den vijand: „Vergeldt haar gelijk als zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar hare werken; in den drinkbeker waarin zij geschonken heeft, schenkt haar dubbel.” (Openb. 18 : 6).

Het volk van Satan's organisatie, in het bijzonder de heerschende klasse der „Christenheid”, namelijk de herders en de heerlijken der kudden, zullen weten, dat Jehova der heirscharen zijn getuigen tot hen ge-

zonden heeft. God zal deze huichelaars bekendmaken, dat Hij zijn Rechter en Boodschapper in 1918 tot den tempel gezonden heeft en dat Hij sedert dien tijd Zijn ootmoedige en getrouwe vertegenwoordigers op aarde de waarheid aan de heerschers der wereld heeft laten brengen, en dat zij de waarheid versmaad hebben en nu hun gerechte straf zullen ontvangen. Het mishaaft Jehova als in verband met dit werk menschen geëerd worden; vandaar dat Hij gebiedt, dat Zijn volk God's eer moet bezingen: „Psalmzingt den Heere, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op den ganschen aardbodem.” (Jes. 12 : 5) De universeele organisatie van Jehova wordt genoemd onder het symbool van een vrouw, Zion genaamd, die Zijn koninkrijk of de hoofdorganisatie baart. Dit omvat die leden van het overblijfsel op aarde, die hun onkreukbaarheid tot het einde bewaren. De koninkrijksorganisatie wordt daarom terecht de „dochter Zions” genaamd. Zij, die tot de hoofdorganisatie Gods behooren, moeten Jehova psalmzingen voor de uitnemende dingen die Hij gedaan heeft. „Juich en verblijd u, gij dochter Zions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de Heere.” (Zach. 2 : 10) Het Koninkrijk werd in 1914 geboren en de geboorten der kinderen van Zion begon in 1918 met den aanvang van het oordeel in het huis Gods. Allen, die aldus geboren werden en getrouw blijven, worden door God onderwezen en hebben grooten vrede, zoodat voor hen een tijd van vreugde en gezang begonnen is. Nu erkennen de gezalfden, dat Jehova tot Zijn heiligdom gekomen is in de vertegenwoordigende bevoegdheid van Zijn geliefden Zoon, en hun vreugde kent geen grenzen. Jehova is in Zijn heiligen tempel, en dit is een reden tot verheuging voor allen, die Zijn verschijning liefhebben. (Hab. 2 : 20; 2 Tim. 4 : 8) Dit is de „verschijning der heerlijkheid van den

grooten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus." (Titus 2 : 13) Dit beteekent voor de getrouwen, dat zij vrij zijn en dat zij God zullen dienen overeenkomstig Zijn wil en niet overeenkomstig den wil van een schepsel. Daarom verheugen zij zich in den Heere en wonen in goeden welstand en veiligheid in Zijn tempel.

Die „dag des Heeren" dateert vanaf het begin van het koninkrijk, en voor het overblijfsel meer in het bijzonder vanaf 1918. Ter verdere vertroosting van Zijn getrouw volk zegt Jehova door Zacharia: „En vele heidenen [volken] zullen te dien dage des Heeren toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen, en Ik zal in het midden van u wonen; en gij zult weten dat de Heere der heirscharen Mij tot u gezonden heeft." (Zach. 2 : 11) De organisatie van de volken der aarde, die nu regeeren, zal vernietigd worden en de volken zullen den Heere toegevoegd worden. De hier genoemde „vele volken" beteekenen de menschen van vele nationaliteiten, die de boodschap der waarheid zullen aannemen en hun plaats aan de zijde van God en Zijn koninkrijk zullen innemen; en dit is precies hetgeen thans door velen gedaan wordt, welke klasse menschen voorgesteld werd door de aansluiting van Jonadab bij Jehu en het plaatsnemen in zijn wagen. Zij, die „te dien dage aan den Heer toegevoegd zullen worden", zullen de „grootte schare" zijn, die uit alle natiën voortkomt. (Openb. 7 : 9) Deze profetie moet al degenen insluiten, die in God's organisatie voorkomen. (Num. 18 : 2, 4; Gen. 29 : 34) Al dezulken worden het volk Gods, omdat zij in den strijd Jehova's zijde kiezen. Een onderscheid wordt gemaakt tusschen dezulken en degenen, die God als „een volk voor Zijn naam" neemt, en deze laatste klasse wordt in de profetie als „het heiligdom" van Jehova genoemd.

Het overblijfsel weet nu, dat Jehova Zijn Bood-

schapper tot den tempel gezonden heeft en dat Hij de beteekenis van de profetie aan de getrouwen heeft bekendgemaakt. Dat beteekent voor het overblijfsel, dat het niet ledig moet zijn, maar dat het met Zijn kracht het werk moet verrichten, dat hun opgedragen is. „Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, o Zion! Laat uwe handen niet slap worden. De Heere uw God is in het midden van u, een held, die verlossen zal; Hij zal over u vroolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijne liefde, Hij zal zich over u verheugen met gejuich.” (Zef. 3 : 16, 17) Het overblijfsel kan God's geboden niet vervullen, als het zich overgeeft aan zoogenaamde „karakterontwikkeling”. Het moet veel meer dan dat doen. Het overblijfsel trekt op naar het slachveld, en het moet onderweg ijverig zijn, achtslaan op ieder gebod van den Grooteren Mozes, Christus Jezus. — Hand. 3 : 22, 23.

Het overblijfsel vormt thans de klasse op aarde, die afgebeeld wordt door Juda („Lof”), omdat het deelneemt aan de psalmzinging voor Jehova; de profetie zegt betreffende dezulken: „Dan zal de Heere Juda erven voor Zijn deel in het heilige land, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.” (Zach. 2 : 12) Het verbond voor het Koninkrijk werd met den stam van Juda gesloten, en degenen, die voor dat koninkrijk geroepen zijn en in het verbond voor het koninkrijk opgenomen zijn en getrouw de bepalingen van dat verbond naleven, zijn Jehova's „erfenis”. (Deut. 32 : 9) Jehova heeft hen geërfd sedert den opbouw van Zion als Zijn paleis en officieele residentie, toen Hij Christus Jezus tot hoofdhoeksteen van Zion maakte, en vervolgens bracht Hij Zijn kinderen door Zijn vrouw voort. — Jes. 28 : 16; 54 : 13; 66 : 8; Ps. 132 : 13, 33 : 12.

Het „heilige land” dat in deze profetie genoemd

wordt, wordt ook beschreven als „de grond van het heiligdom”. (Roth.) Het is in het bijzonder de tegenwoordigheid van God's geliefden Zoon in den tempel, die het „land” of den „grond”, dat wil zeggen, den toestand van het overblijfsel op aarde, heiligt of heilig maakt. De tempel wordt door Ezechiël voorgesteld als te liggen in het midden van het „heilige deel van het land”. (Ezech. 45 : 1-3) Jeruzalem is de naam, die toegepast wordt op God's organisatie, door Zijn vrouw gesymboliseerd. (Jes. 54 : 6, 7) Nu zal Jehova volgens de profetie van Zacharia „Jeruzalem nog verkiezen”. Dit kenmerkt den tijd, waarin Jehova's organisatie haar kinderen baart, hetgeen beteekent, dat al dezulken van God in den tempel geleerd zullen worden en grooten vrede zullen hebben en voorbereid worden op den strijd van Armageddon en hetgeen daarop volgen zal.

Schepselen van Satan's organisatie hebben eeuwenlang veel gepocht en dwaas gewauweld, en nu is Jehova's tijd voor het oordeel gekomen, en Hij zegt : „Zwijg alle vleesch, voor het aangezicht des Heeren, want Hij is ontwaakt uit Zijne heilige woning.” (Zach 2 : 13) Het officieele element van Satan's organisatie poogt vermetel de woorden van Jehova's getuigen te controleeren, zich beroemende op hun eigen oppermacht om te beslissen wat het volk zal ontvangen of hooren. Voorts maken zij bedriegelijke voorspellingen met betrekking tot hetgeen gebeuren zal en zij ontwerpen ijdele en tot mislukking gedoemde plannen voor het herstel der z'eeke wereld. Zij hebben geweigerd op Jehova's boodschap acht te slaan, en de dag voor het slachtoffer van Satan's goddelooze organisatie is gekomen, en Jehova God zegt : „Zwijg voor het aangezicht des Heeren Heeren, want de dag des Heeren is nabij want de Heere heeft een slachtoffer [de vernietiging van Satan's organisatie]

bereid. [Dit wijst op een groote slachting en het vergieten van bloed in den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods.] Hij heeft Zijne genoodigden geheiligd [kantteekening, Zijn gasten voorbereid; de getrouwe leden van God's organisatie]. En het zal geschieden in den dag van het slachtoffer des Heeren, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten, en over de kinderen des konings [de leiders en regeerders der „Christenheid”, inzonderheid de Roomsche-Katholieke Hiërarchie], en over allen, die zich kleeden met vreemde kleding [kentekenen van identificatie].” (Zef. 1 : 7, 8) De dienaren des Duivels zijn met kleederen gekleed, die hen als leden van zijn organisatie identificeren. Heden zijn er vele menschen op aarde en in het bijzonder de heerschers, die zich aldus identificeren door hun plaats aan de zijde van den Duivel te kiezen, en zij zullen geofferd worden [de daad hunner vernietiging is het offer; zijzelf niet].

„Maar de Heere is in Zijnen heiligen tempel, zwijg voor Zijn aangezicht, gij gansche aarde.” (Hab. 2 : 20) Sedert 1918 is Jehova in de vertegenwoordigende hoedanigheid van Christus Jezus in Zijn tempel geweest om te oordeelen. Maar geen dezer pochers zal bij machte zijn zich staande te houden. De dag van Jehova's wraak is nabij. (Ps. 76 : 8,9) Ingebeelde leden van Satan's aardsche organisatie gaan voort te pochen, zich te beroemen en den nadruk te leggen op hun persoonlijke gewichtigheid. Daarom zegt de Heere tot hen: „Gij zult dan alle deze woorden tot hen profeteeren, en gij zult tot hen zeggen: De Heere zal brullen uit de hoogte, en Zijne stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid, Hij zal schrikkelijk brullen over Zijne woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei, als de druiventreders, uitroepen tegen alle inwoners der aarde.” (Jer. 25 : 30) Jehova's getuigen moeten

voortgaan, stoutmoedig de boodschap van het Koninkrijk te verkondigen. Dit moet gedaan worden, niet met een zekere verontschuldiging, maar in openlijke oprechte bewoordingen, waarbij men terzelfder tijd onvoorwaardelijk op den Heere moet vertrouwen. Waartoe zou een van Jehova's getuigen aan eenig deel van Satan's organisatie toestemming vragen om het evangelie van het Koninkrijk te prediken? Dit is Jehova's strijd en Hij zal om geen genade smeeken. Zijn getrouwe kinderen stellen onbeperkt vertrouwen en gehoorzamen ten volle Zijn geboden. Jehova wekt Zijn leger op, bereidt het voor en zegt: „Als Ik [mijn] kinderen zal verwekt hebben tegen uwe kinderen, o Griekenland! [het zaad der Slang] en u [Zion] gesteld zal hebben als het zwaard eens helds”, dan zal de Heere den vijand vernietigen. — Zach. 9 : 13, 14.

Jehova toont nu Zijn gunstgenooten, dat Hij Zijn schepselen voorbereidt en Zijn strijdkrachten voor den strijd van den grooten dag manoeuvreert. Moge daarom niemand, die zijn onkreukbaarheid tegenover God wil handhaven, eenige vrees voor schepselen toonen, maar „beeft [voor Jehova] en zondigt niet; denkt na op uw legerstede, en zwijgt stil.” (Ps. 4 : 5) Dit beteekent, dat geen schepsel den Heere vooruit mag loopen en Zijn eigen inzichten ten uitvoer mag brengen, maar dat hij op de hand des Heeren moet letten en nauwkeurig overeenkomstig de geboden van den Heere God moet voortgaan. Jehova's groote Profeet, Christus Jezus, geeft het gebod, en een ieder, die de goedkeuring van Jehova wil ontvangen, gehoorzame dien grooten Profeet. (Hand. 3 : 23) Er is niet slechts een strijd op komst, maar de grootste strijd aller eeuwen. Zij, die standvastig aan Jehova's zijde blijven staan, zullen voortgaan zich in vrede en troost te vermeien, terwijl zij tot den strijd optrekken.

HOOFDSTUK III

DE GEZALFDEN

(Zacharia, Hoofdstuk III)

Jehova's Priester is Zijn geliefde Zoon Christus Jezus. Deze handelt in de hoedanigheid van een offerend priester, om de leden van Zijn lichaam te offeren, in welke hoedanigheid Hij voorschaduwde door de Aäronitische priesterschap. Hij is de Koninklijke Priester, en in dit ambt werd hij voorschaduwde door Melchizedek, „een priester op zijn troon”. Te bestemder tijd zendt Jehova Zijn Zoon, den grooten Priester en Rechter uit, om te heerschen temidden van Zijn vijanden en te dien tijde zegt Hij tot hem: „De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen. Gij zijt een priester voor eeuwig naar de ordening van Melchizedek. De Heere aan Uwe rechterhand zal koningen verslaan ten dage van Zijn toorn.” (Ps. 110 : 1-5) Christus Jezus handelt in het offeren van Zijn lichaamsleden in de hoedanigheid van een offerend priester en in de hoedanigheid van den Melchizedek priester wat betreft het voorbereiden van de leden van Zijn lichaam voor den grooten strijd.

„Jozua” is de Oud-Testamentische naam voor Jezus, door wien verlossing komt van Jehova. Dit heeft betrekking op God's gezalfd volk en wordt uitvoerig beschreven in het derde hoofdstuk van de profetie van Zacharia, hetwelk tevens breedvoerig uiteengezet wordt in **Rechtvaardiging**, Boek Drie, de bldz. 139-152, **Eng. uitg.** Aangezien dit hoofdstuk betrekking heeft op de voorbereiding van God's overblijfsel voor den strijd van den grooten dag, wordt hier een verdere beschouwing daarover gegeven. In dit hoofdstuk

van de profetie stelt Jozua degenen voor, die geroepen zijn voor het Koninkrijk, dezen roep beantwoord hebben en in de tegenwoordigheid van Christus Jezus staan voor de beproeving en voorbereiding, opdat de goedgekeurden onder hen een plaats in den tempel mogen ontvangen. „Jozua de hoogepriester” stelt Christus Jezus voor, den offerenden priester, die degenen, die met God in een offerverbond zijn, tot dit punt van het oordeel heeft gebracht. Christus Jezus wordt in ditzelfde beeld ook voorgesteld als „de engel van Jehova”, dat wil zeggen, „de Boodschapper van het verbond” en Rechter, die als Jehova’s Priester naar de ordening van Melchizedek de beproeving van Jehova’s verbondsvolk leidt, de afgekeurden afscheidt, de goedgekeurden in den tempel brengt en hen zalft, opdat dezen Jehova een offer offeren in gerechtigheid. — Mal. 3 : 1-3.

De engel, die met Zacharia sprak (1 : 9) verklaarde het visioen aan Zacharia in de volgende bewoordingen: „En Hij toonde mij Jozua, den Hoogepriester, staande voor den engel van den Heere, en Satan staande aan Zijn Rechterhand om hem te weerstaan. En de Heere zeide tot Satan: De Heere bestraffe u, O Satan; ja de Heere, die Jeruzalem heeft verkozen bestraffe u; is deze niet een brand gerukt uit het vuur? Jozua nu was bekleed met vuile kleederen, en stond vóór den engel.” — 3 : 1-3.

In deze profetie beteekent „Jozua de Hoogepriester” Jezus Christus, die „Jozua”, zijn toekomstige lichaamsleden, tot den tempel heeft gebracht vóór „den engel” van Jehova, namelijk de groote Rechter, die Jehova vertegenwoordigt, en aldaar „Jozua”, het volk van God, oordeelt, en bepaalt wie tot een deel van den tempel zullen behooren. (Rom. 14 : 10, 12) De tegenstander, Satan, wordt als den bestrijder beschreven; de feiten toonen aan, dat degenen, wier

hartestoestand niet juist was, voor zijn invloed zwichten en afgekeurd werden en zich daarna afkeerden om zich bij Satan aan te sluiten. (Matth. 13 : 41 ; 24 : 48-51) Van nu af aan beeldt „Jozua” in het bijzonder het overblijfsel af, dat goedgekeurd en gezalfd is. De Heere, als de vertegenwoordiger van Jehova, bestraft Satan en zegt hem, dat degenen, die tot hiertoe getrouw zijn gebleven, het overblijfsel vormen, hetwelk is als „een brand[hout] gerukt uit het vuur”, dat wil zeggen, dat zij het vuur van den zuiveraar hebben doorstaan en er gezond en gereinigd zijn doorgegaan. (Mal. 3 : 1-3) Het was een straf voor Satan, toen hij zag, dat Christus Jezus, de groote Rechter, gerechtelijk vaststelde, dat ettelijken in het verbond hun getrouwheid tegenover Jehova gehandhaafd en hierdoor bewezen hadden, dat Satan een leugenaar is.

Jozua was in Babylon geweest, waar alles „bevlekt” was, en noodzakelijkerwijze moesten zijn kleederen bedorven zijn. (Jes. 28 : 8) Ten tijde van het visioen was Jozua uit Babylon ontkomen en bevond zich als tempelbouwer te Jeruzalem. In dit visioen wordt Jozua tot hiertoe beschreven als bekleed zijnde met onreine kleederen, welke onreinheid weggenomen moet zijn ten tijde dat hij werd goedgekeurd. (Jes. 4 : 3, 4) Het „vuur van den zuiveraar” en de „zeep van den voller” verrichtten dit reinigingswerk. (Mal. 3 : 2) „De engel van Jehova”, Christus Jezus, de groote Rechter, spreekt thans en zegt: „Neem deze vuile kleederen van hem weg. En tot hem zeide Hij: Zie, ik heb uwe ongerechtigheid van u weggenomen, en ik zal u kleeden met wisselkleederen.” (3 : 4) Aldus wordt de reiniging aangetoond van degenen, die door den Heere in den tempel worden beproefd; aan dezulken wordt een wisselkleed gegeven, hetgeen aantoonde, dat zij goedgekeurd werden voor

het tempelwerk en ingebracht en tot een deel gemaakt werden van Jehova's organisatie.

In het visioen wordt verder een mijter getoond. Het woord „mijter” wordt toegepast voor een hoofddeksel, dat tot versiering dient; hetzelfde Hebreeuwsche woord wordt tevens met „diadeem” vertaald. Op het hoofd geplaatst, geeft het te kennen, dat de draager is aangewezen voor een officieel ambt in de organisatie des Heeren, dus dat deze gezalfd was. „En Ik zeide: Laat hen een reinen mijter op zijn hoofd zetten. Zoo zetten zij een reinen mijter op zijn hoofd en trokken hem kleederen aan. En de engel van den Heere stond er bij.” (3 : 5) Dit toont aan, dat bij het tempeloordeel het goedgekeurde overblijfsel in den tempel gebracht, gezalfd en aangewezen wordt tot ambten in den dienst in Jehova's Theocratie. (Job. 29 : 14; Jes. 62 : 3) Het feit, dat het overblijfsel nu wordt „bekleed met kleederen” beeldt af, dat zij gebracht zijn onder den „mantel der gerechtigheid” en geïdentificeerd als leden van de hoofdorganisatie van den Allerhoogste. (Jes. 61 : 10; Ps. 45 : 9) De Boodschapper van het verbond, God's engel, „stond er bij”, hetgeen Zijn goedkeuring ten opzichte van degenen aantoonde, die Hij in den tempel brengt, en wil zeggen dat Hij staat als hun schild en steun; dit vormt een bestraffing voor Satan. Het is noodzakelijk dat degenen, die nu in den tempel gebracht zijn, namelijk het overblijfsel, onderwezen en verlicht worden. „En de Engel van Jehova [Christus Jezus] verzekerde Jozua plechtig. [betuigde aan en onderrichtte de overblijfselklasse]” — 3 : 6; Amer. Herz. Vert.

Degenen, die in den tempel zijn, moeten Christus, den Grooteren Mozes, volkomen gehoorzamen, en vandaar dat Jehova der heirscharen door Zijn Hoofdverteenwoordiger, Zijn engel, tot hen spreekt: „Blijft gij Mijne wegen wandelen, het ambt behartigen dat Ik

u heb toevertrouwd [dit is iets hetgeen bewaakt moet worden, blijft gij de bestuurder van Mijn huis, de bewaker van Mijn voorhoven, dan zal Ik u vrijen toegang tot Mij geven onder allen die hier staan." — 3 : 7. Kath. Vert.

In dit deel van de profetie ontvangt de overblijfsel-klasse in den tempel instructies ter voorbereiding voor den dienst in de organisatie van Jehova. Dezen moeten de voetstappen van Christus Jezus volgen, dat wil zeggen, volkomen gewijd zijn aan Jehova God. De „dingen die bewaakt moeten worden” zijn „alles wat Hij tot u spreken zal” dat gij doen moet. (Hand. 3 : 22, 23) Zulks is de toestand, die voorafgaat, waaraan voldaan moet worden en die vervuld moet worden door degenen, die een aandeel zullen hebben aan het gericht, dat wil zeggen, aan het verkondigen van het oordeel van Jehova over de bedriegelijke „Christenheid” en andere deelen van Satan’s organisatie. Deze eer geeft Jehova aan Zijn getrouwen. (Ps. 149 : 9) De getrouwen moeten daarom deelnemen aan de verkondiging van de oordeelen van Jehova tegen den vijand. Bovendien zegt Jehova tot het overblijfsel: „En zult óók Mijne voorhoven bewaren”; indien zij getrouw blijven. De getrouwen zullen nimmer uit den tempel gaan, maar „die zullen tot Mij naderen om Mij te dienen in Mijn heiligdom, en die zullen tot Mijne tafel naderen, en zij zullen Mijne wacht waarnemen.” (Ezech. 44 : 15, 16) „Gezegend is de man, dien Gij verkiest, en tot U doet naderen, opdat hij mag wonen in Uwe voorhoven; wij zullen verzadigd worden met de goedheid van Uw huis, namelijk van Uwen heiligen tempel.” — Ps. 65 : 5; 84 : 11; 92 : 14, 135 : 2, 3.

Dan zegt de Heere tot het overblijfsel: „En Ik zal u plaatsen geven om te wandelen [eene plaats van toegang, Eng. Herz. Vert.] onder dezen, die er bij staat”; dat wil zeggen, met Christus Jezus en Zijn

heilige organisatie. Dit is de uiteindelijke en eeuwige belooning voor de getrouwen.

Jehova spreekt nu tot de tempelorganisaties, met inbegrip van Christus Jezus, Zijn lichaamsleden met Hem, en het getrouwe overblijfsel op aarde, en zegt: „Hoor nu toe, Jozua, gij Hoogepriester, gij en uwe vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteeken; want zie, Ik zal Mijnen knecht, de Spruit, doen komen.” (3 : 8) Daar deze dingen eertijds geschreven werden tot hulp en vertroosting voor het overblijfsel, terwijl het op aarde is, is het een bijzonder voorrecht om deze profetie thans te leeren en te begrijpen. Thans volgt een zeer belangrijke bekendmaking, waarop dan ook de speciale aandacht gevestigd wordt. Deze zeer bijzondere bekendmaking is, dat het koninkrijk van Jehova geboren is en dat Hij Christus Jezus, „Mijn knecht, De Spruit [= „Den Tak” = „The Branch” Eng. Vert.] gebracht heeft. Dit beteekent in het kort, dat Jehova Christus Jezus, de boodschapper en groote Uitvoerende Ambtenaar, aan Zijn tempel heeft voorgesteld, en Hij is daarom „de glorierijke verschijning van den grooten God en onze Verlosser Jezus Christus.” (Titus 2 : 13) Zij, die eenmaal in het verbond voor het Koninkrijk waren, doch daarna koppig en met zichzelf ingenomen werden, hebben nooit ingezien, dat de Heere Jezus in den tempel van Jehova verschenen is. Zij hebben deze groote bekendmaking, die in deze profetie door Jehova wordt gedaan, verworpen, hebben zich met Satan verbonden en zijn tot de „booze knecht”-klasse overgegaan. Zij houden zich aan de overleveringen van menschen en hun kleederen blijven vuil; en van dezen zegt de Heere: „Hij die vuil is, laat hem nog vuil worden.” — Openb. 22 : 11.

„De Spruit” [„De Tak” = „The Branch”, Eng. Vert.] is Christus Jezus, de glorierijke Zoon en na-

komeling, dat wil zeggen, de eerstgeborene, de eeniggeboren Zoon van Jehova; en als Hoogepriester is Hij De Spruit van Jehova. (Jes. 55 : 3, 4) De leden van het lichaam van Christus zijn „spruiten” van de De Spruit. — Joh. 15 : 1-8.

Christus Jezus, de gezalfde en geïnstalleerde Koning van Jehova, is De Steen, die hierbij door den profeet als volgt vermeld wordt: „Want zie, de steen dien Ik gelegd heb voor Jozua: op éénen steen zullen zeven oogen zijn: zie, Ik zal het graveersel daarvan graveeren, zegt de Heere der heirscharen, en Ik zal de ongerechtigheid van dit land in éénen dag wegnemen.” (3 : 9) Dit is de fundamenteele Steen voor den tempel, de Hoeksteen van de hoofdorganisatie van Jehova God. Jehova brengt De Spruit voort en legt De Steen bij de komst van den Heere Jezus tot den tempel. (Hag. 2 : 15; Jes. 28 : 16; Zach. 4 : 7; Ps. 118 : 22; Dan. 2 : 44) De tegenstanders „stooten hun voet tegen dezen Steen”, en de Steen verplettert hen; maar de getrouwe overblijfselklasse [Jozua] „komt tot den Steen” met vreugde. (1 Petr. 2 : 4-8) Het leggen van dezen Steen vóór de Jozua-klasse werd in 1918 door Jehova gedaan, maar Zijn getrouw volk werd hiervan niet onderricht vóór 1922. (Zie De Wachtoren, 1922, bldz. 324; 1926, bldz. 310, Eng. uitg.) Als de Jozua-klasse, namelijk het overblijfsel, op de hoogte gesteld wordt van het leggen van den Steen, is het noodzakelijk, dat zij dit nauwkeurig onderzoekt, om „uwen Koning te zien”. (Zach. 9 : 9; Matth. 21 : 5) „Aanmerkt den Apostel en Hoogepriester van onze belijdenis, Christus Jezus.” (Hebr. 3 : 1) Jehova vestigt hier in de eerste plaats de aandacht op terwille van de groote belangrijkheid hiervan voor Zijn volk, en verder voor de geheele schepping in het algemeen.

Alle oogen zullen op dezen Steen zien, welke Steen

er overvloedig van getuigt, dat Jehova de Almachtige, de Allerhoogste is, Wiens naam duurt tot in eeuwigheid. Dit wordt afgebeeld door de woorden „op éénen steen zullen zeven [zinnebeeld van alle] oogen zijn.” De oogen van Jehova zien dezen Steen, omdat aan den Steen de grootste van alle opdrachten wordt toe- vertrouwd, namelijk de rechtvaardiging van Jehova's naam, welke door Hem volbracht zal worden in den strijd van den grooten dag van God den Almachtige. Voor Jehova is deze Steen „kostbaar”; en het feit dat Zijn oogen op Hem zijn, toont aan, dat Hij Zijn goedkeuring heeft en door Hem ten volle wordt ondersteund. (Zach. 4 : 10; Ps. 110 : 5) Jehova is degene, die „het graveersel op den Steen graveert.” (Exod. 39 : 6) Aangezien Christus Jezus Jehova's Hoogepriester voor eeuwig genoemd wordt, is Hij het Hoofd van de hoofdorganisatie van den Allerhoogste.

Jehova gebruikt Zijn geliefden „Steen” om alle weteloosheid uit het heelal weg te nemen. „Ik zal de ongerechtigheid van dit land in éénen dag wegnemen; en deze dag is de dag dien Jehova gemaakt heeft. (Ps. 118 : 22-24) In dien dag en vóór de algeheele wegneming van alle ongerechtigheid bereidt Jehova Zijn overblijfsel voor als een volk „voor Zijn naam” en zendt het uit om Zijn naam en Zijn voornemen te verkondigen en de volken der aarde hieromtrent te onderrichten. Hij verwijdert eerst alle ongerechtigheid of de werkers der weteloosheid, die zich onder Zijn verbondsvolk bevinden, waardoor Hij Zijn heiligdom reinigt. Dit begon Hij te doen met de komst van Christus Jezus tot den tempel en dit moet voortduren totdat het heiligdom gereinigd is en al Zijn knechten hem een „offer in gerechtigheid” brengen. Dan zendt Hij Zijn reine heiligdomsklasse uit om Hem een gedurig offer van lof en getuigenis in gerechtigheid te brengen, en als dit werk gedaan is, zal

Jehova, de groote God van den strijd, door de hand van Zijn machtigen Uitvoerenden Ambtenaar alle ongerechtigheid op aarde wegvagen. „Dit land” beteekent in de eerste plaats de toestand van God's verbondsvolk, en hiervan neemt Hij de ongerechtigheid weg en brengt het in Zijn heiligdom en onder den mantel der gerechtigheid.

Als gevolg van het wegnemen van alle ongerechtigheid van Zijn verbondsvolk, wordt dit voorspoedig. „Te dien dage, spreekt de Heere der heirscharen, zult gijlieden een iegelijk zijnen naaste noodigen tot onder den wijnstok en tot onder den vijgeboom.” (3 : 10, Eng. Vert.) Degenen, die blijven in het land of den toestand van gereinigd zijn van ongerechtigheid, roepen elkander toe, om elkander aan te moedigen zich te verbinden in het offeren van het gedurig offer des lofs voor den Allerhoogste. (Jes. 12 : 4; Hebr. 13 : 15) „Te dien dage, zegt Jehova der heirscharen, zult gij ieder zijn naaste uitnoodigen onder den wijnstok en onder den vijgeboom.” — Am. Herz. Vert.

In de eerste plaats zullen de bedeesden en lauwen deze uitnoodiging en aanmoediging noodig hebben. De wijnstok en de vijgeboom worden hier gebruikt als een zinnebeeld van vrede, veiligheid, rust en vreugde in de gunst van den Heere. (1 Kon. 4 : 25; Joël 2 : 21-23) De vijgeboom beeldt voornamelijk de zoetigheid en de goede vrucht af. „De vijgeboom zeide tot hen, . . . mijne zoetigheid en mijne goede vrucht.” (Richt. 9 : 11) De wijnstok stelt meer ten volle den koninkrijksdienst af, welke het hart verblijdt: „Mijn wijn, die God en mensch vroolijk maakt.” (Richt. 9 : 13; Joh. 15 : 1-8) De Heere zegent Zijn koninkrijksdienstwerk meer sedert de reiniging van het heiligdom, omdat de waarachtigen en getrouwen op den Heere vertrouwen en niet zondigen. „Onder Zijn wijnstok en vijgeboom zal niemand hen verschrik-

ken." (Micha 4 : 4) Indien zij in dezen toestand blijven, zijn zij voorbereid voor den strijd van den grooten dag van God den Almachtige.

VERLICHTING (Zacharia, Hoofdstuk IV)

Verlichting komt uit Jehova voort door Christus Jezus, die dit licht op de getrouwe gezalfden op aarde in den tempel overbrengt en dit verschaft hun grooten vrede en troost. Wederom sprak Zacharia met den engel des Heeren, hetgeen aantoont, dat het overblijfsel door de engelen des Heeren ingelicht wordt. Het overblijfsel verneemt geen hoorbare klanken, omdat zulks niet noodzakelijk is. Jehova zorgt er op Zijn wijze voor om gedachten tot de zinnen Zijner gezalfden over te dragen. Voor al degenen, die buiten Jehova's organisatie zijn, is deze een geheime organisatie. De engel des Heeren spreekt tot Zacharia, beteekenende het overblijfsel: „En hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik zie, en zie, een geheel gouden kandelaar, en een oliekruikje boven zijn hoofd, en zeven lampen daarop; die lampen hadden zeven en zeven pijpen, dewelke boven zijn hoofd waren: en twee olijfboomen daarnevens, een ter rechterzijde van het oliekruikje en een aan zijne linkerzijde.” (Zach. 4 : 2, 3) In dit gezicht wordt het overblijfsel getoond, hoe het verder of cumulatief bewijs omtrent de organisatie van Jehova en hun werk in verband daarmede ontvangt. God's verbondsvolk „sluimerde en sliep” gedurende een zekeren tijd, zooals door vers één wordt aangetoond. (Zach. 4 : 1; Matth. 25 : 1-5; Openb. 8 : 1) In 1919 begonnen zij wakker te worden en ongeveer drie jaren later waren zij klaar wakker; en vanaf dien tijd zijn degenen, die Jehova geheel toegewijd waren, in staat geweest „ver te zien”, ter-

wijl anderen zich aan droomen hebben overgegeven en in de duisternis gebleven zijn. — Openb. 3 : 18; 2 Petr. 1 : 9; Joël 2 : 28.

Zacharia zag een gouden kandelaar, een symbool van verlichting en vreugde. Een deel van de betekenis in dit gezicht is, dat ten tijde van zijn vervulling „de tempel Gods in den hemel is geopend” om degenen te verlichten, die Jehova toegewijd zijn. (Openb. 11 : 19) Het oliekruikje bevatte de olie, die het licht voortbrengt, en de zalving door den geest Gods symboliseert; en degenen, die de zalving ontvangen hadden, konden eerst dan licht ontvangen betreffende de „diepe dingen” die vóór dien tijd niet onderscheiden konden worden, gelijk geschreven staat: „Want ons heeft God het geopenbaard door den geest; de geest toch doorvorsch [openbaart] alles, zelfs de diepten Gods.” (1 Cor. 2 : 10) „In u blijft de zalving die gij van Hem ontvangen hebt, en gij hebt niet noodig dat iemand u leert; maar zooals Zijn zalving u over alles onderwijst — en dat is waarachtig en geen leugen — zooals Hij u geleerd heeft, blijft zoo in Hem.” (1 Joh. 2 : 27) „Naar die lampen loopen zeven voedingsbuizen.” (Leidsche Vert.) De „zeven voedingsbuizen naar de zeven lampen” is een symbool van het volmaakte kanaal om de zalving en de verlichting te geven. De „zeven lampen” geven volkomen geestelijk licht. De kandelaar in zijn geheel stelt de organisatie en het getuigeniswerk voor dat ter verlichting dient van al degenen, die Jehova gewijd zijn en Zijn voornemen en Zijn Koninkrijk leeren kennen. Het gezicht van den gouden kandelaar is een profetie voor Jehova's getuigen in den tegenwoordigen tijd, die nu tot hun vreugde in den Heere, in vervulling gaat.

De twee olijfboomen naast den oliehouder stellen Jehova's overblijfsel voor, dat wil zeggen de getrouwe

getuigen. „Dat zijn de twee oliegevers, die bij den Heere der gansche aarde staan.” (Zach. 4 : 14) Dat deze inderdaad Jehova's getuigen voorstellen, wordt door Openbaring 11 : 3, 4 bevestigd. De feiten toonen aan, dat twee groepen van Jehova's getuigen de zalving van Jehova ontvangen, namelijk (1) zij, die ten tijde van de komst van Christus Jezus tot den tempel ten gerichte getrouw bevonden werden en voorgesteld worden door Mordechai en Naomi, welke klasse ongetwijfeld de zalving in 1922 ontving; en (2) zij, die daarna tot den Heere kwamen en uitverkoren en gezalfd werden, welke klasse door Esther en Ruth wordt afgebeeld. Daar zij allen tot dezelfde „boom”-familie (olijf) behooren, vormen zij in werkelijkheid allen één klasse, namelijk het overblijfsel, de getuigen Jehova's, en zij doen allen hetzelfde, namelijk het uitdragen van de verlichtende boodschap des Heeren tot degenen, die Jehova en Zijn koninkrijk willen leeren kennen. Allen behartigen de „goederen” of Koninkrijksbelangen en vormen de twee-talent en vijf-talent dienstknechten, namelijk de „getrouwe en verstandige dienstknecht.” Zij hebben olie in zich, omdat zij „deelhebbers aan den wortel der vetheid van den olijboom” zijn. — Rom. 11 : 17, L.V.

Jehova's gezalfd, afgebeeld door Zacharia, vragen: „Wat zijn dat, Heere?” waardoor aangetoond wordt, dat zij de goddelijke uitlegging van God's Woord zoeken en niet de gevolgtrekking van menschen, en ook dat zij niet op de droomen van menschen bouwen. De engel zeide tot Zacharia: „Weet gij niet, wat dit zijn? Ik zeide: Neen, Heere.” (Zach. 4 : 4, 5) God's verbondsvolk, hier afgebeeld door Zacharia, kon dit niet weten vóór de komst van Christus Jezus tot den tempel. Het feit, dat de profetie op den tempel betrekking heeft en een zekere vertrouwelijkheid tusschen Zacharia en den engel aantoont,

bewijst, dat de engelen des Heeren in den tempel gebruikt worden om de gezalfden te verlichten en te troosten en hun verfrisschende waarheden te brengen. Zij, die tot het overblijfsel behooren, moeten eerlijk naar waarheid zeggen: Wij weten niet; en de Heere verlicht hen, door Zijn engelen speciaal voor dat doel te zenden.

Men lette er in dit verband op, dat de engel een juiste waardeering heeft voor zijn plaats in de organisatie. Iemand, die van zichzelf denkt, dat hij wijs en gewichtig is, zou zeggen: „Ik zal het u vertellen, omdat ik geleerd ben en de kern der dingen ken.” De engel sprak niet van zijn eigen persoonlijke uitlegging of ondervinding, maar hij gaf Jehova God alle eer. „Hij antwoordde en zeide tot mij: Dit is hetgeen Jehova tot Zerubbabel gesproken heeft: Niet door kracht en geweld, maar door Mijn geest, zegt Jehova der heirscharen.” (Zach. 4 : 6) De groote les hierin is Jehova te eeren en te verheerlijken, die door Zijn kracht Zijn voornemens volvoert en het feestmaal voor Zijn volk bereidt. Dit geeft het volk Gods geloofkracht, en zij verkeereren niet in twijfel omtrent het volgen van de juiste richting. Zij, die de onderwijzingen van menschen volgen en menschen de eer geven, worden niet verlicht; zij worden dus niet door God onderwezen. Het overblijfsel diende dezen op te merken en dezulken te vermijden. In de meeste gevallen bezit het aardsche overblijfsel slechts geringe macht, kracht of rijkdom, maar het ontbreken hiervan behoeft hen niet te ontmoedigen. Zij kunnen niets tot stand brengen, tenzij door den geest Gods. De kandelaar en de olijfboomen leeren dit juist. Jehova's getuigen dragen nu het licht van Jehova alleen uit, omdat zij in Zijn organisatie zijn en Zijn geest hebben. De eigenlijke kracht, die hen er toe brengt getuigenis af te leggen, is „de gouden olie” (vers 12, Eng. Vert.),

welke de geest van Jehova is. Het is Jehova's getuigenis, dat Hij opgedragen heeft aan Christus Jezus, die op Zijn beurt wederom een deel overdraagt aan Zijn getrouw overblijfsel. (Openb. 12 : 17) De tempel kan niet in zijn geheel voltooid worden, voordat het getuigeniswerk voltooid is, omdat het het deelnemen aan dit getuigeniswerk is, dat de tempelklasse opbouwt en bewijst, wie tot het einde toe getrouw is.

De gewichtigdoende en in zichzelf opgaande „verkozen ouderlingen” nemen een belachelijke positie in, door te trachten de vooruitgang van het getuigeniswerk te verhinderen, hetgeen gelijk staat met een poging, den bouw van den tempel, die voor den grooten dag des strijds tot stand moet komen, stil te leggen. Zulke tegenstanders worden voorgesteld door de religieuze hybriden, de Samaritanen, die God's volk beweerden te zijn; deze tegenstanders doen thans een zelfde bewering, doch zijn inderdaad voorstanders van Satan's organisatie. De engel des Heeren zegt tot de tegenstanders: „Wie zijt gij, o groote berg? Voor het aangezicht Zerubbabels zult gij worden tot een vlak veld; want Hij zal Zijn hoofdsteen voortbrengen, met toercepingen: Genade, genade zij denzelve.” (Zach. 4 : 7).

Een klasse dweepers, voorschaduwde door het volk van Samaria, richtte een organisatie op, die zich tegen God's organisatie en haar werk op aarde verzet, en deze vijandige organisatie eert een mensch of menschen en volgt de leerstellingen eens menschen en niet de leeringen des Heeren, en hierdoor begaan zij „de zonde van Samaria”. (Amos 8 : 14) Deze maken zichzelf tot een deel van Babylon, dewelke Satan's organisatie is. Deze klasse heeft steeds gezegd en zegt ook nu nog: „Sedert den dood van den oorspronkelijken redacteur is er geen waarheid in **De Wachtoren** geweest, evenmin eenige geopenbaarde waar-

heid." Deze verklaring is een vermetele beleediging voor Jehova. De Heere spreekt deze grootsprekers ironisch aan met „grootte berg”, dat wil zeggen, groot volgens hun eigen opvatting. Zij verzetten zich tegen den grooteren Zerubbabel, Christus Jezus, den tempelbouwer. In Zijn organisatie zijn Zijn getrouwe leden, die thans het getrouwe overblijfsel op aarde vormen, omdat zij tot de gezalfde tempelklasse behooren en tempelbouwers zijn; en hiertegen verzet zich de „grootte berg”. De profetie verklaart, dat deze grootsprekende „grootte berg” voor Zerubbabel, Christus Jezus, een „vlak veld” zal worden, hetgeen beteekent, dat hij met den grond gelijk gemaakt zal worden. Tot Zijn grooten tempelbouwer Christus Jezus zegt Jehova: „Zie, Ik maak U tot een dorschlede, scherp, nieuw, met snijdende punten; Gij zult bergen dorschen en fijnstampen, heuvelen maken tot kaf.” — Jes. 41 : 15; 40 : 4.

De Hoofdsteen van den tempel is Christus Jezus. De profetie verklaart positief, dat Hij voortgebracht zal worden. Dit vond plaats bij de definitieve legging van den „Hoofdhoeksteen”, bij de komst van Christus Jezus tot den tempel ten gerichte in 1918. (Ps. 118 : 22; Jes. 28 : 16) Hij werd toen door Jehova als de Rechtmatige Koning der aarde aangeboden. De lichaamsleden van Christus op aarde worden gebruikt om deze kennisgeving onder de aandacht van anderen te brengen. De getrouwe getuigen brengen deze kennisgeving „met donderend gejuich”, en dit begon eigenlijk in 1922 ter gelegenheid van de algemeene hoofdvergadering, toen de duizenden, die daar bijeengekomen waren, onderscheidden, dat de Koning tot Zijn tempel gekomen was, en opstonden en juichend uitriepen: „Verkondigt den Koning en het Koninkrijk”; en sedert dien tijd zijn zij voortgegaan onbe-

vreesd te juichen en met vreugde het getuigenis te geven. — Jes. 12 : 6; Zach. 9 : 9.

Jehova schenkt den Steen genade en eer, en Zijn getuigen verkondigen dit: „Gij zijt veel schooner dan de menschenkinderen; genade is uitgestort op Uwe lippen; daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid.” (Ps. 45 : 3) „Want God de Heere is een zon en schild, de Heere zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden dengenen, die in oprechtheid wandelen.” (Ps. 84 : 12) Het getrouwe overblijfsel bewondert den Steen als de schoonste der geheele schepping, een uitbeelding van liefde, de grootste Heerscher, die de wereld ooit zal hebben. Zij verheerlijken geen mensch, noch geven zij hem eer, maar omdat God Zijn geliefden Zoon geëerd heeft, roepen Zijn getuigen ter eere van den Zoon: „Schoon!” en zeggen: „Gezegend zij Hij, die daar komt in den naam des Heeren: wij hebben U uit het huis van Jehova gezegend,” omdat Gij de grootste aller bouwmeesters zijt. (Ps. 118 : 26; Eng. Vert.) Zoodanig is de bewondering voor Jehova's werken, tot stand gebracht en voorzien ter rechtvaardiging van Zijn naam, daarom wordt den Allerhoogste de eer gegeven. — Joh. 5 : 23; 2 Thess. 1 : 10.

Jehova zal Zijn gezalfd en gebruiken om Zijn voornemens ten uitvoer te brengen, ondanks alle oppositie, en Zijn positieve verzekering wordt door Zijn profeet aldus uitgedrukt: „De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, Zijn handen zullen het ook voltooiën. Zoo zult gij [het overblijfsel] weten, dat Jehova der heirscharen Mij tot u gezonden heeft.” (Zach. 4 : 9) In de lente van het jaar 535 v. Chr. legde Zerubbabel de grondslagen voor den tempel. (Ezra 3 : 8-10) Zestien jaren later legde Zerubbabel de grondslagen voor den tempel opnieuw. (Hag. 2 : 18) Aldus werd dit werk toch met succes be-

kroond, allen tegenstand ten spijt. Christus Jezus, de Tempelbouwer van Jehova, gebruikt Zijn klein aantal om Hem op aarde te vertegenwoordigen en na de komst tot den tempel voor het gericht het Elisa-werk te beginnen; en nadat Hij het begonnen is, zal Hij het ondanks allen tegenstand voleindigen. (Fil. 1 : 6) Bij Hem is geen aanzien des persoons, maar Hij zal degenen en slechts degenen toestaan een aandeel aan den tempelbouw te hebben, die Jehova geheel toegewijd zijn en die Jehova's grooten Profeet gehoorzamen. Te bestemder tijd zal Hij het werk voltooiën. (Ezra 5 : 1, 2; 6 : 14, 15) Dit werk doet Christus Jezus om Jehova's naam te rechtvaardigen, en hierbij zal het overblijfsel een volledige eenheid met Hem vormen. — Joh. 17 : 21-23; Ef. 4 : 12-14.

Evenals Goliath de nietigheid van den mensch David, die hem tegemoet trad om tegen hem te strijden, verachtte, evenzoo verachten Satan en al zijn cohorten de nietigheid en de uitrusting van God's organisatie op aarde. Satan en zijn geheele bende veracht Jehova's organisatie, en velen, die meenen in de tegenwoordige waarheid te zijn, maar die van „de synagoge des Satans” zijn, voeren ook oppositie. (Openb. 3 : 9) Deze spreken met minachting, het nietige overblijfsel, dat inderdaad klein in aantal en in natuurlijke en financieele kracht is, verachtend. Zij blijven geheel in gebreke er rekening mede te houden, dat het werk niet door rijkdom, kracht of invloed gedaan wordt, maar door den geest Gods. Het behaagt God, de „verachten” voor Zijn dienst te roepen. — 1 Cor. 1 : 28.

Zullen deze geringschattende menschen met blijdschap zien? Zij zullen het resultaat van het werk des Heeren zien, maar zij zullen zich niet verheugen. „Want wie heeft den dag der kleine dingen gering-schat? want deze zeven zullen zich verheugen, en zullen het paslood in de hand van Zerubbabel zien;

deze zijn de oogen van Jehova, die de geheele aarde doorloopen." (Zach. 4 : 10, Herz. Eng. Vert.) Deze tekst beteekent duidelijk, dat de volmaakte oogen des Heeren het vorderen van den tempelbouw tot zijn voltooiing zullen zien; vandaar dat deze volmaakte oogen van blijdschap schitteren. Jehova weet, dat Hij een kleine getrouwe klasse op aarde zal hebben, die haar onkreukbaarheid tot aan de voltooiing van den tempel en de rechtvaardiging van Zijn naam, zal handhaven, en dit verheugt Zijn hart en het hart van Christus Jezus. Deze zeven oogen des Heeren doorloopen en aanschouwen het werk, dat gedaan wordt en zien de voltooiing ervan. (Deut. 11 : 12; 2 Kron. 16 : 9; 1 Kon. 8 : 29) In de **Geautoriseerde Engelsche Vertaling** is het voorzetsel „met" toegevoegd; de tekst beteekent dus niet, dat Zerubbabel zoowel het paslood als de zeven oogen in Zijn hand heeft. De „zeven oogen" zijn Jehova's oogen of het volledige gezicht, waarin het paslood in de hand van den grooten Bouwmeester gezien wordt, en het verheugt Hem, dat Zijn gezalfdes Zijn naam zullen rechtvaardigen.

Na de verklaring door middel van den engel des Heeren ontvangen te hebben, vraagt Zacharia opnieuw naar de beteekenis van de „twee olijfboomen" aan iedere zijde van den kandelaar en van de „twee olijftakken, die door de twee gouden pijpen de gouden olie uit zich [lieten vloeien]." (Zach. 4 : 11, 12) Zijn herhaling van de vraag toont aan, dat de Zacharia-klasse God's Woord onderzoekt in het licht van de bekende feiten, met den wensch de profetie te begrijpen. De kandelaar schijnt de licht-verspreidende organisatie van Jehova op aarde voor te stellen, en deze gevolgtrekking wordt door de woorden van Jezus bevestigd: „Bekeer u, en doe de eerste werken; en zoo niet, Ik... zal u den kandelaar van zijne plaats weren." (Openb. 2 : 5) Dit is een beeld van degenen, die

tot de „wijze maagd“-klasse behooren en olie in hun vaten hebben; en zij doen deze in hun lampen, als zij uittrekken „den bruidegom tegemoet“. (Matth. 25 : 7-9) Als „boomen der gerechtigheid“, die levend zijn, omdat zij aan „stroomen der wateren geplant“ zijn, houden deze hun lampen brandende. Hierbij komt een wonder voor, namelijk: De olijfolie wordt gewoonlijk verkregen door het persen van vruchten; maar in dit voorbeeld wordt zij gewonnen uit den stam van den boom. Dit is de wijze, waarop deze „boomen der gerechtigheid“ de vruchten des koninkrijks dragen. Zij voeren de olie onmiddellijk in de lichtgevende organisatie af en gebruiken haar daar tot eer van Jehova en Zijn Koning. „Maar de olijfboom zeide tot hen: Zoude ik mijn vettigheid verlaten, die God en de menschen in mij prijzen?“ — Richt. 9 : 9.

De profeet zeide tot den engel, dat hij de beteekenis ervan niet wist, en de engel antwoordde: „Deze zijn de twee gezalfden, welke voor den Heere der gansche aarde staan.“ (Zach. 4 : 13, 14. Eng. Vert.) Deze zijn de twee leidende profeten bij den bouw van den tempel, namelijk, Jozua de Hoogepriester en Zerubbabel, die Christus Jezus toonen in de positie van een offerend Priester en als den grooten Uitvoerenden Dienaar van Jehova God, den Tempelbouwer. Als zoodanig staat Hij voor Jehova, den God der geheele aarde. Al Zijn gezalfde lichaamsleden staan met Hem en verheugen zich in grooten vrede en troost, omdat allen een deel in de rechtvaardiging van Jehova's naam hebben.

HOOFDSTUK IV

DE VLOEK DER WRAAK

(Zacharia, Hoofdstuk V)

Jehova deed Zijn gerichten lang vóór den tijd van uitvoering nederschrijven, en thans ontsluit Hij Zijn gezalfden de bedoeling ervan, en zendt hen uit, om deze gerichten bekend te maken. Jehova's getuigen zijn erg becritiseerd geworden, omdat zij in duidelijke taal den dag der wrake van Jehova tegen Satan's organisatie verklaard hebben. De geestelijkheid en haar verbondenen, met inbegrip van den „boozen dienstknecht" willen deze getuigen verhinderen „de andere religiën te lasteren". Zij weten niet, dat het overblijfsel geen „religie" vertegenwoordigt, zooals deze uitdrukking gewoonlijk bedoeld wordt, doch dat het God, den Heere, vertegenwoordigt. Zij, die beweren in de waarheid te zijn, doch die het getuigeniswerk des Heeren, dat thans op aarde voortgang heeft, tegenstaan, zeggen, dat een dergelijke becritiseering van Satan's organisatie onnoodig en verkeerd is. De getrouwen zullen echter in het geheel niet verontrust worden door hun vijandelijke critiek; zij zien, dat Jehova Zijn getuigen de verplichting oplegt, de bekendmaking van Zijn wraak uit te roepen, om de aandacht op den vijand te vestigen, en te waarschuwen diegenen, die den weg der gerechtigheid wenschen te leeren kennen.

De profeet Zacharia geeft ons een visioen over een vliegende rol. „En ik hief mijn oogen weder op, en ik zag, en zie, een vliegende rol. En hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik antwoordde: Ik zie een vliegende rol, welker lengte is twintig ellen en hare breedte tien

ellen." (Zach. 5 : 1, 2) Een rol is een geschreven bericht. (Ezra 6 : 2) Hetgeen Zacharia zag, was een mededeeling over het gericht van Jehova, over den vijand. (Zach. 5 : 3) De eene zijde der rol richt zich tegen dieven en de andere zijde tegen leugenaars. De rol is niet weggeborgen in een of andere beschimmelde kelder, doch is vliegend, als een vliegtuig, dat snel tot zijn bestemming zal komen. „Als een zwaluw in haar vlucht, alzoo zal een vloek, die zonder oorzaak is, niet komen." (Spr. 26 : 2, Eng. Vert.) Hier is echter wel degelijk voldoende oorzaak, vandaar dat de vloek snellijk komt. Het is een boodschap, geschreven in God's Woord, dat genoemd wordt „de rol des boeks". (Ps. 40 : 8) Om Zacharia, thans het overblijfsel, de bedoeling hiervan duidelijk te maken, geeft Jehova „ziende oogen". d.w.z. verstand om iets te vers^taan. (Spr. 20 : 12) De maat der rol is twintig bij tien ellen (15 bij 30 voet), wat een groote maat is voor een mededeeling. Het papier was niet opgerold, doch vlak uitgespreid, anders zou zij niet aan beide zijden gemeten kunnen worden. De afmetingen zijn gelijk aan de oppervlakte van het „heilige" in den tabernakel der woestijn, hetgeen de gedachte geeft, dat deze boodschap in het bijzonder betrekking heeft op allen, die voorgeven vertegenwoordigers Gods te zijn op aarde, in de landen van het „Christendom".

VLOEK

Een vloek is een plechtige en onherroepelijke verklaring over het lot van hen, die willens en wetens de wet Gods overtreden. De „vliegende rol", die aan beide zijden beschreven is, bevat een boodschap van God's wraak tegen verbondsverbrekers. „Toen zeide hij tot mij: Dit is de vloek, die zal uitgaan over het gansche land; want een iegelijk, die steelt, zal van

hier, volgens dien vloek uitgeroeid worden." (Zach. 5 : 3) Deze vloek zou niet over het aardrijk kunnen gaan, dan na de komst van den Heere Jezus tot Zijn tempel ten gerichte. De feiten toonen aan, dat zij over de aarde begon te gaan in 1922, toen er een „grootte stem uit den tempel" kwam, zeggende tot de zeven engelen: „Gaaf henen, en gief de fiolen van de wraak Gods op heel de aarde uit". (Openb. 16 : 1) Het religieuze deel van het „Christendom" beweert in verbondsgemeenschap met Jehova God te staan, omdat het den naam van Christus aangenomen heeft, en voorgeeft op God's Woord te steunen. Dit heeft in het bijzonder betrekking op de geestelijkheid, die het Woord Gods gestolen, en den sleutel der kennis weggenomen heeft. (Luc. 11 : 52) „Daarom, ziet, Ik ben tegen de profeten [valsche predikers], spreekt de Heere, die Mijn woord stelen, een ieder van zijn naaste." — Jer. 23 : 30.

De geestelijkheid en haar verbonden en in het „Christendom" hebben „de wet overtreden [van God] en het eeuwige verbond verbroken, daarom verteert de vloek de aarde, en die daarin wonen zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners der aarde verbrand worden en zullen er weinige menschen overblijven." (Jes. 24 : 5, 6; Mal. 4 : 5, 6) Zij hebben veel volk van God afkeerig gemaakt, gelijk Absalom, die het hart des volks stal, en dit hebben zij gedaan om den Duivel te dienen. (2 Sam. 15 : 6) De vloek is dus tegen de „booze dienstknechten"-klasse, den „mensch der zonde", „de zoon des verderfs". Deze hebben wilens en wetens de zwakkeren aan God's organisatie ontstolen, en ze in de organisatie des Duivels gebracht. „Wanneer iemand gevonden zal worden, die een ziel steelt [van God's organisatie] uit zijn broederen, uit de kinderen Israëls, en drijft gewin met hen en verkoopt hen, zoo zal deze dief sterven."

(Deut. 24 : 7) Deze profetie, die een deel is van God's verbond met Israël, gemaakt in Moab, heeft speciaal betrekking op diegenen, die gehoor gegeven hebben aan de roepstem voor het Koninkrijk, en hier wordt daarop met nadruk de aandacht gevestigd door het feit, dat het verbond des Koninkrijks voorschaduwde werd door het verbond, dat in Moab gesloten werd. (Wachttoeren 1933, bldz. 115) „Door gierigheid zullen zij met gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken.” (2 Petr. 2 : 3) De „booze dienstknecht”-klasse heeft zich met de geestelijkheid verbonden om de Koninkrijksboodschap tegen te staan. (Ps. 50 : 18; Spr. 29 : 24) De vloek over zulke dieven uitgesproken, is, dat zij vernietigd zullen worden.

Deze vloek werd door Jezus uitgesproken, toen Hij tot Zijn tempel ten gerichte gekomen was. (Mal. 3 : 5) „Menschen, die valschelijk zweren” zijn zij, die een verbond gesloten hebben om den wil van God te doen, en die daarna heengaan, en dit verbond welbewust overtreden. (Ps. 24 : 4; Lev. 19 : 12) Valsche eedzweerders, worden door den Heere gewaarschuwd. (Pred. 8 : 2) Goddeloos is iemand, die een godsdienst uitoefent, die met Jehova God geen rekening houdt; indien men beweert Jehova te dienen en in de voetstappen van Jezus te volgen, en dit dan gebruikt als een dekmantel voor huichelarij, is dit een groote goddeloosheid. De godsdienst, ten onrechte bestempeld met den naam „Christendom” of „Christenheid” werd door de zevende wereldmacht als haar godsdienst aangenomen, en eeuwenlang heeft de geestelijkheid van den „georganiseerden Christelijken godsdienst” zich huichelachtig als prediker van God's Woord uitgegeven. Zij hebben de zwakkeren zoowel als de anderen misleid en de teksten der Schrift gebruikt als een dekmantel voor hun verkeerdheid, en door deze middelen het volk van God afgewend. Zij

BEZIG „DE OUDE VROUW" TE VERWILDEREN
(Zacht. 5: 5-11)

weten zeer wel, dat zij valschelijk gezworen hebben. Op dezelfde wijze hebben degenen, die in een verbond getreden zijn om God's wil te doen, en die aldus den roep tot het Koninkrijk beantwoord hebben, door thans de proclamatie van de boodschap des Koninkrijks tegen te staan, valschelijk gezworen voor Jehova God. De vloek zal de woning van deze goddeloozen bezoeken, even zeker als de engel des Heeren ieder huis in Egypte bezoekt. — Ex. 12 : 23, 29.

„Ik breng deze vloek voort, spreekt de Heere der heirscharen, dat hij kome in het huis van den dief en in het huis desgenen, die bij Mijnen naam valschelijk zweert; en hij zal in het midden zijns huizes overnachten en hij zal het verteren, met zijn houten en met zijn steenen.” (Zach. 5 : 4) De vloek zal bij de overtreders blijven, waar zij ook zijn, al zouden zij ook zeggen: Wie ziet ons? Jehova zal hun geen weg tot ontkoming overlaten. De boodschap van den vloek bereikt hen door middel van de radio, den telefoon, in gedrukten vorm, en komt in hun verborgen plaatsen, en vaagt den schuilhoek der leugens weg. Dat de profeet zegt, dat „de vloek in het midden van hun huis zal blijven”, toont aan, dat zij onverbeterlijk slecht zijn en vernietigd zullen worden. — Jer. 23:29.

Zij, die de waarheid tegenstaan, zullen niet gelooven, wat hier geschreven wordt. Alleen voor degenen, die hun oogen ten hemel opheffen, God getrouw zijn en Christus Jezus gehoorzaam volgen, wordt dit gezicht begrijpelijk gemaakt.

„En de engel, die met mij sprak, ging uit, en zeide tot mij: Hef nu uwe oogen op, en zie, wat dit zij, wat er voortkomt.” (Zach. 5 : 5) De engel des Heeren ontsluit thans het overblijfsel de verblijfplaats der goddeloosheid. Satan begon zijn huichelachtige godsdienstige organisatie in de vlakte van Sinear, welke organisatie gesymboliseerd werd door een vrouw, Sa-

tan's vrouw, die genaamd wordt „Babylon”. Deze duivelsche huichelachtige organisatie heeft te allen tijde het Woord van God gestolen en verkeerd gebruikt en heeft het volk van den dienst van God afgekeerd en een heele oogst voortgebracht van schepselen, die valschelijk God gezworen hebben. Deze godsdienstige bedriegers, die den naam van Jehova gelasterd hebben, zullen tot hun eeuwigdurende verblijfplaats gebracht worden.

De profeet vraagt aan den engel: „Wat is dat?”, en hem wordt gezegd: „Dit is een efa, die voorkomt.” Verder zeide hij: „Dit is hun gelijkenis in heel het land.” (Zach. 5 : 6, **Nieuwe Eng. Vert.**). De profetie toont op deze wijze aan, hoe de oogen van Jehova, die het gericht bepalen en voltrekken, de zaak bezien. De efa is een groote maat, en beeldt dus een groote maat van iets af. Een maat geeft hier te kennen een gericht. Deze profetie wil zeggen, dat Jehova het gericht toebedeelt en dat de maat groot is tegen hen, die door het gericht aangeklaagd zijn.

De efa had een deksel of bedekking van zwaar materiaal, als lood, en in de efa werd een vrouw gezien in zittende houding. (Zach. 5 : 7) Het deksel was van onedel metaal, doch leek, zoo oppervlakkig te zien, zilver te zijn. Dit toont de huichelarij aan, die door de godsdienstige vertegenwoordigers des Duivels uitgeoefend wordt; dit minderwaardig deksel zal vernietigd worden. (Jer. 6 : 29; Ezech. 22 : 18-20) De macht van Jehova licht dit deksel op, en toont wat binnen in de efa is, en een vrouw verschijnt. Deze vrouw is klaarblijkelijk Satan's vrouw, of wel zijn organisatie, „Babylon” genaamd. Deze organisatie baarde dieven en leugenaars en alle andere soorten wetteloze menschen. (Openb. 17 : 3-5) Satan's organisatie is geheel en al slecht. Over de vrouw, die in de efa gezeten was, zeide de engel: „Deze is de goddeloosheid, en hij wierp

ze in het midden van de efa, en wierp het looden gewicht op den mond ervan." (Zach. 5 : 8) „Goddeloosheid" wil in dezen tekst zeggen „wetteloosheid", [Roth.] en heeft in het bijzonder betrekking op de klasse, die de Heere vanuit Zijn verbondsvolk tezamen vergaderd heeft. (Matth. 13 : 41) In het bijzonder duidt deze klasse aan „de mensch der zonde", „de zoon des verderfs", en tevens heel de geestelijkheid, die beweert God te dienen, doch inderdaad den Duivel gehoorzaam is. Het deksel wordt opgelicht, de goddelooze vrouw tentoongesteld, daarna wordt zij in de efa teruggestooten en het deksel of de bedekking wordt weder toegesloten. Zoo wordt zij opgesloten, om gebracht te worden, waar zij behoort. Zij heeft geen plaats in het „heilige land", de toestand van God's volk, doch zij wordt medegenomen en tot haar eigen plaats gebracht, zooals de engel des Heeren aan Zacharia verklaart.

De methode, waarop de Heere deze huichelachtige groep, d.w.z. de waarachtige belichaming der wetteloosheid, uitvergadert en wegzendt, wordt thans getoond: „En ik hief mijne oogen op, en ik zag; en zie: twee vrouwen kwamen voort, en de wind was in hare vleugelen; en zij hadden vleugelen als de vleugelen des ooievaars; en zij voerden de efa tusschen de aarde en den hemel." (Zach. 5 : 9) Deze vrouwen waren zonder eenigen twijfel dienstknechten van God, den Heere, en van Zijnen Rechter in den tempel. Omdat zij vrouwen waren, zijn zij onderworpen aan den man „Christus Jezus". (1 Cor. 11 : 3) Zij stellen dus zeer geschikt de engelen voor, die door den Heere gebruikt worden om de boosdoeners te vergaderen en uit den tempel te werpen. „De Zoon des menschen zal Zijn engelen uitzenden [gesymboliseerd door deze twee vrouwen], en zij zullen uit Zijn koninkrijk vergaderen alle dingen [met betrekking tot het koninkrijk], die

tegenstaan, en diegenen die de ongerechtigheid doen, en zij zullen hen in den vurigen oven werpen; daar zal weening en knersing der tanden zijn." (Matth. 13 : 41, 42) De profetie zegt: „De wind was in hare vleugelen", hetgeen aantoont, dat de kracht Gods met hen was voor de snelle uitvoering van het gericht. De vleugelen doen zien, dat zij schepselen zijn, die snel vliegen voor het gericht. „De vleugelen, als vleugelen eens ooievaars", toonen aan, dat zij den tijd van het gericht kennen, en dat de gerichtstijd gekomen is: „Zelfs een ooievaar aan den hemel weet zijne gezette tijden — doch Mijn volk [het wetteloze deel van dat volk] weet het gericht des Heeren niet." (Jer. 8 : 7) De vleugelen des ooievaars zijn breed en in staat zware lasten op te lichten. Ooievaars vliegen op groote hoogte, en de profetie zegt: „Zij hieven de efa op tusschen de aarde en den hemel", en brachten de oude vrouw, de verpersoonlijking der wetteloosheid, snel tot haar eeuwigdurende verblijfplaats.

Waar hoort de „wetteloosheid", uitgebeeld door haar, die in de efa zit, thuis? Deze vraag werd in vers tien door Zacharia gesteld, en de engel antwoordde op deze vraag: „En hij zeide tot hen, om haar een huis te bouwen in het land Sinear, dat zij daar gevestigd en gesteld worde op hare grondvesten." (Zach. 5 : 11) Het land Sinear was de plaats, waar Satan zijn organisatie begon, om de volken van Jehova God af te wenden door middel van leugen en bedrog. Vandaar dat het land de aanvang der wetteloosheid vertegenwoordigt. „En het geschiedde als zij tegen het oosten togen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear, en zij woonden aldaar. En zij zeiden, komt aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren welks opperste in den hemel zij; en laat ons voor ons een naam maken, opdat wij niet misschien over de gansche aarde verstrooid worden." (Gen. 11 : 2, 4) Het verbonds-

volk Gods werd in gevangenschap weggevoerd naar het land Sinear. (Dan. 1 : 1, 2) Jehova herstelde het overblijfsel van Zijn volk ter rechter tijd, en nadat Hij Zijn getrouw overblijfsel hersteld had, en weggenomen van Satan's organisatie, bracht Hij het in Zijn eigen organisatie. „In dien dag . . . zal de Heere Zijn hand ten tweeden male aanleggen om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks.” (Jes. 11 : 11)

Jehova's snelle boodschappers brengen, vliegende als ooievaars, de wetteloosheid, of de wetteloze klasse, terug tot de plaats, die deze groep is toegewezen, en voor haar bereid; en deze plaats werd gesymboliseerd door het land Sinear. „Een huis”, in den zin zooals dat woord hier gebruikt wordt, waar de vrouw „goddeloosheid” heengebracht wordt, beeldt een toestand uit van eeuwigdurende dood. „Het graf is mijn huis.” (Job 17 : 13) „Al de koningen der natiën, zij allen liggen neder met eere, een iegelijk in zijn huis.” (Jes. 14 : 18) Een huis duidt aan een plaats om te verblijven, en deze schildering toont ons de wetteloosheid, bestemd voor een toestand van eeuwigdurende vernietiging. De vloek van Jehova over de goddelooze organisatie van Satan is een rechtvaardiging van Zijn heiligen naam, en toont aan, wat het resultaat zal zijn van den grooten oorlog. De goddeloosheid zal voor altijd vernietigd worden. — Ps. 145 : 20.

HOOFDSTUK V

DE STRIJDENDE ORGANISATIE

(Zacharia, Hoofdstuk VI)

Jehova der heirscharen is de Almachtige God des strijds. Hij heeft een vastgestelden tijd voor oorlog en een bepaalden tijd voor vrede. Door oorlog te maken zal Hij eeuwigdurenden vrede voor Zijn schepselen tot stand brengen. Toen Hij Jezus Christus bevel gaf, te heerschen in het midden Zijner vijanden, volgde de oorlog in den hemel onmiddellijk, en Jezus Christus was overwinnaar. Het slagveld werd daarna naar de aarde verplaatst, en de weermachten worden voor den grooten strijd gereed gemaakt. In het eerste visioen van den profeet verscheen een groep ruiters, aangevoerd door hun Leider Christus Jezus. Het eerste werk bestond in een zorgvuldig toezicht of inspectie der aardsche aangelegenheden voor den strijd. Paarden symboliseeren oorlogstoerusting, en deze voortrukkende afdeeling ruitery, die het land verspiedde, toont aan, dat de strijdkrachten des Heeren zich voor den grootsten oorlog op aarde voorbereiden.

Gedurende den bouw van den tempel werd Zacharia een gezicht gegeven van de strijdbare organisatie van Jehova, d.w.z. dat, terwijl Christus Jezus zijn getrouwe volgelingen tot zich vergaderde in den tempel Gods, deze getrouwen een visioen van Jehova's groote oorlogs-organisatie verkregen. De profeet kreeg weder een gezicht, en vertelt wat hij zag: „En ik hief mijne oogen weder op, en ik zag; en zie, vier wagens gingen uit van tusschen twee bergen, en die bergen waren bergen van koper.” (Zach. 6 : 1) „Wagens” zijn symbolen van Jehova's strijdbare organisatie, en

dat er vier wagens getoond worden wil zeggen, dat God's organisatie een vierkante organisatie is, volledig toegerust, den vijand van ieder punt te verdrijven, geheel en al te verslaan en te vernietigen. „Want ziet, de Heere zal met vuur komen, en met Zijne wagens gelijk een wervelwind; om met grimigheid Zijn toorn hiertoe te wenden, en zijn schelding met vuurvlammen. Want met vuur en met Zijn zwaard zal de Heere in het gericht treden met alle vleesch; en de verslagenen des Heeren zullen vermenigvuldigd worden.” (Jes. 66 : 15, 16) „Zij zullen daarhenen springen als een gedruisch van wagens, op de toppen der bergen, als het geruisch eener vuurvlam, die stoppelen verslindt, gelijk een sterk volk, dat in slagorde gesteld is.” (Joël 2 : 5; Hab. 3 : 8) Deze oorlogswagens kwamen uit van tusschen twee koperen bergen, hetgeen symboliseert, dat zij zeer sterk zijn, en het „koper” toont aan, dat zij boven de aardsche eigenschappen uit zijn, dus bovenmenselijk, en door Jehova uitgezonden en dus in geen enkel opzicht een deel van Satan's aardsche organisatie of regeering vormen. Deze wagens beelden de strijdbare organisatie van Jehova God uit, onder de leiding van Christus Jezus.

In het vuur worden deze bergen geen „brandende bergen”, zooals Satan's organisatie worden zal. (Jer. 51 : 25) De strijdbare organisatie van Jehova zal in het vuur van den strijd gloeien en schitteren, gelijk de voeten van Christus Jezus gezien worden in het gezicht van Johannes: „En Zijn voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden als in een oven; en een stem als een stem van vele wateren”. (Openb. 1 : 15) „En schrijf aan den engel der gemeente van Thyatire: dit zegt de Zoon van God, die Zijn oogen heeft als een vlammend vuur, en Zijn voeten zijn blinkend koper gelijk.” (Openb. 2 : 18) Zoowel Daniël

als Ezechiël hadden een visioen van den Machtige, en zij zagen Zijn armen en voeten gelijk blinkend koper. (Dan. 10 : 6) „Wiens gedaante was als de gedaante van koper.” (Ezech. 40 : 3) Deze „Bergen van koper” beelden tezamen de algeheele organisatie van Jehova af en ook de hoofdorganisatie hiervan, voortkomend met de krijgsuitrusting, nadat de strijd in den hemel was geëindigd. Uit „den berg” of wel de algemeene organisatie werd de „steen” zonder handen afgehouden, terwijl de steen, of wel de hoofdorganisatie, de gezalfde Koning, groeide tot een „berg, die de geheele aarde bedekt.” De steen is dus de hoofdstad, of wel, het hoogste deel van Jehova’s organisatie.

De door paarden getrokken wagens schijnen op denzelfden tijd te voorschijn te komen, en allen naast elkander te rijden. Als wij bedenken, dat de Joden van rechts naar links lezen, zou dit beeld doen zien, dat de eerste paarden en wagens, die gezien worden, aan de uiterste rechterzijde zouden zijn. Aan den eersten wagen waren roode paarden; en aan den tweeden wagen zwarte paarden, en aan den derden wagen witte paarden; en aan den vierden wagen hagelvlekkige paarden, die sterk waren.” (6 : 2, 3) Deze door paarden getrokken wagens toonen aan, de voorbereidingen en het in slagorde stellen voor den grooten strijd. De paarden aan de uiterste rechterzijde worden „rood” genoemd, overeenkomstig de Hebreeuwsche taal; en in vers zeven worden ze „sterke” genoemd. De tweede wagen wordt getrokken door zwarte paarden, de derde aan de linkerzijde door witte paarden en de vierde door hagelvlekkige, sterke paarden. De nieuwe Amerikaansche vertaling geeft dit deel van den tekst weer door „grijsachtige, sterke paarden”. Zij waren aan de uiterste linkerzijde, en gingen naar

het zuiden: zij worden dus onderscheiden van de sterke paarden aan de uiterste rechterzijde.

De profeet vraagt den engel wat deze wagenen en deze paarden te beteekenen hebben, en het antwoord luidt: „En de engel antwoordde en zeide tot mij: deze [wagenen en paarden] zijn de vier winden des hemels, uitgaande van waar zij stonden, voor den Heere der gansche aarde.” (6 : 4, 5) Dit schildert de organisatie van Jehova God, „die Zijne engelen geesten maakt”. (Ps. 104 : 4) Het is een complete organisatie, omdat zij gesymboliseerd wordt door „vier”, en tegelijkertijd is zij hemelsch, en sluit Jehova's getuigen op aarde in, die gezeten zijn in „hemelsche plaatsen in Christus”. (Ef. 1 : 3; 2 : 6) Het getrouwe overblijfsel in den tempel is „bevrijd van de macht der duisternis, en overgezet in het Koninkrijk van Jehova's dierbaren Zoon”. (Col. 1 : 13) De Heere heeft door Zijn engelen het overblijfsel vergaderd en tezamen gebracht sedert 1918, „van de vier winden van het eene einde des hemels tot het andere einde.” (Matth. 24 : 31; Zach. 2 : 6) Deze vier geesten hebben een beproefden stand voor Jehova, en zij dienen Hem gewillig in dezen dag. (Ps. 110 : 3) Zij gaan uit, nadat zij zichzelf voor den Heere gesteld hadden, precies als de zeven mannen, die in het negende hoofdstuk van de profetie van Ezechiël beschreven worden.

Babylon ligt ten noorden van Palestina, en wordt daarom het „Noorderland” genoemd. (Zach. 2 : 6, 7; Jer. 10 : 22) Het aardsche Babylon werd reeds 18 jaren voordat Zacharia begon te profeteeren ten val gebracht, vandaar dat deze profetie betrekking heeft op Satan's organisatie, die den naam van Babylon draagt, en deze profetie heeft wel zeer bijzonder betrekking op Gog, van het land Magog, over wien Ezechiël profeteerde. (Ezech. 38 : 2, 15; 39 : 2) Zacharia ziet de „zwarte paarden [die den tweeden wagen

trokken] naar het Noorderland gaan". (6 : 6) Deze afdeeling van het leger des Heeren neemt stelling voor den aanval, tegen de sterkten van Satan's organisatie, die aangevoerd wordt door den vorst van Satan, Gog en die uittrekt ten strijde. „En de witte paarden [die den derden wagen trokken] gingen uit, dezelve achterna." (6 : 6) Deze twee door paarden getrokken wagens, die het Noorderland zullen aanvallen, stemmen overeen met het feit, dat twee legers onder twee koningen tezamen het letterlijke Babylon aangevallen en vernietigd hebben. „Uw koninkrijk is verdeeld, en het is den Meden en den Perzen gegeven." (Dan. 5 : 28) Er zijn twee afdeelingen van God's leger, de onzichtbare en de zichtbare afdeeling, beiden zijn in samenzwering tegen God's gezalfd volk, en beiden moeten aangevallen en vernietigd worden door het leger des Heeren. De tweede en derde wagen, die tezamen den vijand tegemoet gaan, beelden hier Jehova's gezalfden af, die gebruikt worden, om „de aarde" te vernietigen. (Zef. 3 : 8) „Ik heb aan Mijne heiligen bevel gegeven; ook heb Ik tot Mijnen toorn geroepen Mijne helden, de vroolijken Mijner hoogheid. Zij komen uit verren lande, van het einde des hemels [zij zijn in geenerlei wijze een deel van deze wereld], de Heere, [die Zijn leger aanvoert], en de instrumenten Zijner gramschap, om dat gansche land te verderven. [Babylon, het Noorderland, of wel, het bolwerk van Satan's organisatie]. „Alzoo zal Babylon, het sieraad der koninkrijken, de heerlijkheid, de hoovaardigheid der Chaldeën zijn, gelijk als God Sodom en Ghomorra omgekeerd heeft." — Jes. 13 : 3, 5, 19.

De grijsachtige paarden laten hun oorlogswageningen zwenken naar de zuidzijde van den strijd. „De grijsachtige [gevekten] gaan uit naar het Zuiderland." (6 : 6) Deze paarden trokken den vierden wagen en worden in het derde vers genoemd „grijsachtige en

sterke paarden". Edom of Idumea, [het noordelijke deel werd ook Teman genaamd], Egypte of Ethiopië liggen allen ten zuiden van het heilige land. De profetie heeft dus betrekking op de tegenbeelden van deze landen, omdat deze landen ondergegaan waren vóór den tijd, dat Zacharia profeteerde. In de profetie, beeldt Edom of Idumea de „booze dienstknechts"-klasse af, den „mensch der zonde", den „zoon des verderfs"; Egypte beeldt Satan's zichtbare organisatie af, die samengesteld is uit de commercieele, politieke en religieuze macht; en Ethiopië vertegenwoordigt den Sterken arm, de gehuurde militaire macht. Deze allen zullen vallen in Armageddon, en Jehova's strijdmachten stellen zich op voor den aanval. (Jer. 25 : 15, 16) Ezechiël's profetie toont aan, dat de groep huurlingen zich in het bijzonder vereenigen met de strijdmachten van Gog, om Jehova's verbondsvolk aan te vallen, hetgeen een samenwerking beduidt van de vijandelijke krachten van het noorden en het zuiden tegen de gezalfden des Heeren.

De sterke [roode] paarden van vers zeven vertegenwoordigen het overblijfsel van God's gezalfd volk op aarde. Dit zijn dezelfden als de in vers twee genoemde „roode paarden". De nieuwe herziene Amerikaansche vertaling duidt ze aan als „sterke" paarden of als „dieproode" paarden. Deze paarden zijn niet de grijsachtige of sterke paarden van vers drie, die den vierden wagen trokken. Deze „dieproode" paarden van vers twee en vers zeven, trokken den eersten wagen aan de uiterste rechterzijde, en zijn de eersten, die gezien worden door God's verbondsvolk, en dit is in overeenstemming met de feiten. Zij beelden God's overblijfsel op aarde uit, zooals ook Ezechiël ze afbeeldde onder het symbool van den „man in linnen gekleed, met den schrijvers-inktkoker aan zijn zijde", die vuur over de stad wierp. (Ezechiël 9 en 10) Deze

paarden, die den eersten wagen trokken, zeggen in symbolische taal: Het getuigeniswerk om de „voorhoofden te merken”, moet gedaan worden, vóór de strijd van den grooten dag gestreden wordt. „En de sterke [paarden] gingen uit en zochten voort te gaan, om het land te doorwandelen; want Hij had gezegd: Gaat henen, doorwandel het land. En zij doorwandelden het land.” (6 : 7) Dat deze paarden „zochten voort te gaan” bewijst, dat zij gewillig waren in den dag van des konings heirkraft, gereed het bevel te gehoorzamen om het evangelie des Koninkrijks over de geheele aarde te prediken. (Matth. 24 : 14; Ps. 110 : 3) De engel des Heeren zeide tot dit overblijfsel: „Ga van hier en wandel heen en weder”, d.w.z. wees in het getuigeniswerk ijverig. Dit was hun teeken, om te gaan.

Merk op hoe de Heere door Zijn engelen de bewegingen van Zijn volk leidt, en wel zoo, dat zij het op dat oogenblik niet gewaar worden. Op 8 Sept. 1922, gedurende een hoofdvergadering van Jehova's volk, werden zij in kennis gesteld met het feit, dat Christus Jezus tot Zijn tempel ten gerichte gekomen was en dat er veel werk te doen was. De Heere deed de verzamelde menigte de woorden hooren: „Geloofst gij, dat de Heere thans in Zijn tempel is om de natiën der aarde te richten?” En de heele vergadering riep: „Ja.” Waarop de spreker vervolgde: „Geloofst gij, dat de Koning der heerlijkheid Zijn regeering begonnen is?” „Ja.” antwoordde wederom de geheele vergadering. „Dan terug in het veld, o gij zonen van den allerhoogsten God . . . Verkondigt de boodschap wijd en zijd, de wereld moet weten, dat Jehova God is, en dat Jezus Christus de Koning der koningen is, en de Heere der Heeren. Dit is de dag der dagen. Zie, de Koning regeert. Gij zijt Zijn boodschappers. Daarom: Verkondigt, verkondigt den Koning en Zijn konink-

rijk." (Zie Eng. Wachttoeren 1922, bldz. 337) In gehoorzaamheid aan het gebod des Heeren ging toen het getrouwe overblijfsel uit en doorwandelde de aarde, en proclameerde de boodschap van het Koninkrijk en dit werk gaat nog steeds voort. Zij vroegen, hoelang dit werk gedaan moest worden, en de Heere maakte hun bekend, dat dit gedaan moest worden tot den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. (Jes. 6 : 11) Het leger des Heeren is op marsch en de dag des strijds komt naderbij.

De legerafdeeling, die in het Noorderland tegen den vijand optrekt, doet het voornaamste deel van het werk. „En Hij riep mij, en sprak tot mij: zeggende: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn geest doen rusten in het Noorderland.” (6 : 8) De oorlogswagens, door de zwarte en witte paarden getrokken, trekken op tegen Gog, in het land van Magog, en dit verheugt Jehova, hetgeen aantoonst, dat dit de legerafdeeling is, die Zijn naam rechtvaardigt. „Deze . . . hebben doen rusten [de verontwaardiging van] Mijn geest.” (Leeser) Of: „hebben Mijnen geest tot rust gebracht”, of: „hebben Mijnen toorn tot rust gebracht.” Deze geven Jehova's geest voldoening, want zij voltrekken Zijn wraak aan Satan's organisatie. (Ezech. 39 : 6) Dit werk doen zij, nadat het getuigeniswerk door de aardsche afdeeling voleindigd is.

De afdeeling, die door de grijsachtige paarden afgebeeld wordt, die naar het „Zuiderland” gaan, het aardsche deel van Satan's organisatie, volbrengen hun deel, onder de goedkeuring van Jehova, doch de afdeeling, die den onzichtbaren vijand, Gog en allen van het land Magog vernietigt, doet het voornaamste deel in de voltrekking van het oordeel. De aardsche afdeeling van Satan's leger is slechts de bondgenoot van Gog, en in samenzwering met hem. Na den val

van zijn organisatie wordt Satan, de oude Draak, gebonden en ter dood gebracht. (Openb. 20 : 1-3) Dit alles moet gedaan zijn, voordat Jehova's naam geheel en al gerechtvaardigd is. Satan's organisatie, hoofd, lichaam en staart, moet vernietigd worden en dan zal Jehova verheerlijkt zijn. Dat de leider van het leger een luid en dringend bevel geeft aan de legerafdeeling, die tegen Gog optrekt, toont aan, dat het leger op marsch is, en dat het strijdgewoel aan den gang is. Dit alles toont aan, dat het getuigeniswerk op aarde het werk van de organisatie des Duivels niet beletten zal, doch wel, dat het getuigeniswerk verricht moet worden, voordat de eigenlijke strijd begint. Het overblijfsel zou den vijand niet kunnen vernietigen, al zouden zij millioenen jaren getuigen. Zij bieden zich eenvoudig aan, en doen hun deel van het werk, in overeenstemming met God's wil, en daarna zal de groote strijd beginnen. Op dit punt van de profetie verandert het visioen.

DE RECHTVAARDIGER

Allen, die leden van Jehova's organisatie zijn, en hun deel van het werk tot rechtvaardiging van den naam van Jehova volbrengen, kunnen waarlijk als rechtvaardigers aangeduid worden. Christus Jezus is het Hoofd en de Opperbevelhebber; Hij is dus de groote Rechtvaardiger, en het werk, dat door de aardsche leden Zijner organisatie gedaan wordt, is zeer beteekenisvol, want de profeet wijdt hier zijn aandacht aan de leden des tempels, zoowel aan het Hoofd als aan de leden van het lichaam, hetgeen hier duidelijk tot troost en bemoediging van het overblijfsel op aarde medegedeeld wordt. De bouwers van den tempel te Jeruzalem waren in gevangenschap geweest, doch waren thans vrijgelaten. Allen, die thans aan den

bouw van den waren tempel deelnemen, en die thans op aarde zijn, waren ook eens in gevangenschap, doch thans brengen zij het weinige, dat zij bezitten, hetgeen hier aangegeven wordt door het zilver en goud, dat gebruikt wordt in verband met het werk van den tempel. „En het woord des Heeren geschiedde tot mij, zeggende: Neem van de gevankelijk weggevoerden, van Cheldai, van Tobia en van Jedaja, welke uit Babylon gekomen zijn, en kom gij te dien dage, en ga in ten huize van Jozua, den Zoon van Zefanja.” (Zach. 6 : 9, 10) De gevangenen zijn wedergekeerd, en tot Zion, God's organisatie, gekomen.

De namen, die hier in dit vers van de profetie gegeven worden, zijn van groote beteekenis. „Cheldai” (klaarblijkelijk dezelfde, die in vers veertien „Chelen” [„Sterkte”] genoemd wordt), beteekent „wereldlijk; Blijvend; Lang levend”. Tobia beteekent „Jehova behagend”; en Jedaja: „Jehova heeft gekend” of „Jehova zorgt [voor hen]”. De hier genoemde namen schijnen op het overblijfsel, als geheel genomen, betrekking te hebben. „Cheldai”, het overblijfsel, dat in de wereld is, en dat een voorbijgaand bestaan daarin heeft, is geen deel van die wereld, doch blijft door Armageddon heen bestaan, en is vandaar „lang levend”. „Tobia” behaagt God door zijn getrouwe toewijding tegenover Hem, en Jedaja beteekent, dat God niet alleen het overblijfsel kent, doch dat Hij er ook voor zorg zal dragen. De drie genoemde mannen kwamen uit Babylon, en werden blijkbaar als een gezantschap gezonden door de Joden, die in Babylon gebleven waren, om het werk van den tempel in oogenschouw te nemen, dat wederom ter hand genomen was. Zacharia moest gaan in het huis van Jozua, en daar zekere dingen verrichten bij Jozua, den hoogetpriester. Hij deed dit in tegenwoordigheid van deze drie mannen, opdat zij hun broeders, die in Babylon

achtergebleven waren, hierover konden berichten. Klaarblijkelijk wordt dit huis van Jozua gekozen en gebruikt, omdat de tempel toch nog niet gereed was. Dit was het huis van den priester, die door Jehova bevestigd is, (dit beteekent de naam Jozua). Dit beeldt zeer goed het priesterlijke huis van Jehova af, het overblijfsel, de leden van het overblijfsel, die thans in de verborgen plaats des Heeren gebracht zijn, en door Hem beschermd worden.

Toen deze afgevaardigden in het huis van Jozua bijeen waren, werd Zacharia opgedragen „zilver en goud te nemen en kronen te maken, en ze te zetten op het hoofd van Jozua, den zoon van Jozadak, den hoogepriester”. (6 : 11) Zeer waarschijnlijk was dit zilver en goud tezamen gebracht door die drie mannen en tot hem gebracht, want vers tien zegt: „Neem van hen”. De Herziene vertaling geeft vers elf ook op deze wijze weer. „Ja, neem van hen zilver en goud”. Dat deze delegatie der drie mannen komt, nadat het eigenlijke overblijfsel reeds jaren uit Babylon is wedergekeerd, en nadat het tempelwerk wederom ter hand genomen is, duidt aan, dat deze drie mannen dezelfde menschen zijn, die door Esther en Ruth afgebeeld worden. (Zie vers 15) In overeenstemming hiermede komen de leden van het getrouwe overblijfsel, dat over de geheele aarde vergaderd is en derhalve in de wereld, doch niet van de wereld is en zij komen voor den Heere, en offeren hun bijdragen voor het werk van Jehova's Koning en Zijn koninkrijk, en dit werd voorschaduw door het gebruik dat Zacharia maakte van het zilver en goud, dat tot hem gebracht was.

Zacharia maakte kronen (een kroon, **Rotherham**), en hij zette die op het hoofd van Jozua, den hoogepriester, aldus de kroon afbeeldende op het hoofd van Christus Jezus. (Ps. 21 : 4) Zacharia moest de kroon op het hoofd van Jozua plaatsen, hetgeen aantoonde,

dat het overblijfsel de aandacht richt op het feit, dat Christus tot Koning gekroond en gekomen is. Dit deed het overblijfsel, na de komst van den Heere Jezus tot Zijn tempel, en wel in het bijzonder na 1922, toen het uitriep: „De Heere is in Zijn tempel; verkondigt den Koning en Zijn koninkrijk.” Thans wordt ingezien, dat Jehova Jezus gekroond heeft in het jaar 1914, en het overblijfsel geeft hiervan getuigenis, evenals Cheldai, Tobia en Jedaja bij hun terugkeer getuigenis gaven aan de mannen, die in Babylon achtergebleven waren. Jehova beveelt thans dat alle menschen „den Zoon eeren moeten gelijk zij den Vader eeren”. (Joh. 5 : 23) Dit wordt voorgesteld door hun bijdragen aan zilver en goud.

Zacharia wordt bevolen tot den hoogepriester te spreken in tegenwoordigheid en ten behoeve der drie mannen, die als getuigen daarbij tegenwoordig waren, en die het overblijfsel op aarde voorstellen. „En spreek tot hem, zeggende: aldus spreekt de Heere der heirscharen, zeggende: Zie een man, wiens naam is de **Spruite**, zal uit zijne plaats spruiten, en Hij zal des Heeren tempel bouwen.” (6 : 12) Toen de Steen „Christus”, in het klein gelegd werd, zeide Pilatus: „Zie den mensch.” (Joh. 19 : 5) In den tijd dat Christus Jezus, de gezalfde Koning, de Steen, in volmaaktheid gelegd werd, zeide Jehova: „Zie de man, wiens naam is **Spruite**.” Jezus Christus is de **Spruit** van Jehova. Zerubbabel werd niet gekroond, hoewel hij uit het huis van David was, doch Jozua, de hoogepriester, werd gekroond. Dit bewijst, dat het huis van David slechts een voorbeeldige beteekenis heeft, doch dat de Spruit Jehova's uitspruitsel was, Zijn Opperbevelhebber en groote Hoogepriester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek. In 1914 zond Jehova Zijn Spruit uit Zion, en dit was een onbeduidende „spruit” in de oogen der aardsche heerschers, doch

Hij schijnt in den tempel van Jehova, en zal Zijn naam rechtvaardigen. De woorden der profetie: „Uit Zijn plaats”, willen zeggen: „uit Zion”, d.w.z. Jehova's universeele organisatie, waaruit Christus Jezus genomen is en gemaakt tot het Hoofd van de hoofd-organisatie en uit welks hoogsten top Hij opgegroeid is. (Ezech. 17 : 22-24) Deze profetie toont in het bijzonder aan, dat na de kroning van Jezus tot Koning door Jehova en nadat Satan uit den hemel geworpen was, Hij tot Jehova's tempel moest komen als gekroond Koning en Hoogepriester, en als Richter over het huis Gods. Hier brengt Hij de getrouwen in den tempel en bereidt ten toe, deel te nemen aan het werk tot rechtvaardiging van Jehova's naam. Deze getuigen Jehova's, afgebeeld door de drie mannen, moesten aan anderen in de wereld getuigenis geven en dit doen zij thans.

Zerubbabel en Jozua, de groote hoogepriester, stellen een en dezelfden persoon voor, n.l. Christus Jezus op Zijn troon, die „Priester is op Zijn troon” en het ambt vervult, dat door Melchizedek voorschaduwde. (Hebr. 7 : 1) „Ja, Hij zal den tempel des Heeren bouwen, en Hij zal het sieraad dragen en Hij zal zitten en heerschen op Zijn troon; en Hij zal Priester zijn op Zijn troon en de raad des vredes zal tusschen die beiden wezen.” (Zach. 6 : 13) Als Bouwer van den tempel is Hij bekleed met majesteit, eer en heerlijkheid en Hij heeft de opdracht en de verantwoordelijkheid den naam Zijns Vaders te rechtvaardigen. „En men zal aan Hem hangen alle heerlijkheid van het huis Zijns Vaders . . . en Hij zal wezen tot een Troon der eere voor het huis Zijns Vaders . . .” (Jes. 22 : 24, 23) Christus Jezus vervult de twee ambten van Koning en Priester, en deze twee ambten strijden niet met elkander, vandaar dat er geschreven staat: „En de Raad des vredes zal tusschen die beiden wezen.”

De raad, of wel de bedoeling van deze ambten tezamen is vrede. Als offerend Priester is Hij de Weg voor den mensch om in vrede met God te verkeerem. (Ef. 2 : 14) Hij volmaakt het verzoeningswerk in den hemel als de koninklijke Priester, en Hij heerscht als Koning en vernietigt Satan en zijn organisatie, die zoolang den vrede verstoord heeft en Hij zal „vrede op aarde” brengen voor de menschen van goeden wil. Hij is de Koning van Salem, hetgeen zeggen wil „Koning des Vredes”, „en Hij zal genaamd worden Wonderbare Raadgever... de Vorst des Vredes.” (Jes. 9 : 6, 7) Hij is de Rechtvaardiger en brengt eeuwigen vrede, door hiervoor den strijd aan te binden.

Zacharia maakte van het bijeengebrachte zilver en goud een kroon voor den hoogepriester en dit diende tot een herinnering aan de getrouwheid en toewijding der medewerkers.

„En die kroon (**Rotherham**) zal zijn voor Chelam. [andere naam voor Cheldai] en voor Tobia en voor Jedaja en voor Chen [andere naam voor Jozia] den zoon van Zefanja, tot een gedachtenis in den tempel des Heeren.” (6 : 14) Deze mannen hadden hun getrouwheid betoond, door uit Babylon uit te komen, tot het huis des Heeren, in den dag der „kleine dingen”, toen de tempel nauwelijks begonnen was. (Hagg. 2 : 4) De Heere toont Zijn waardeering voor hun toewijding en eveneens voor Jozia [Chen], den zoon van Zefanja, die zijn huis voor dit doel liet gebruiken. Deze mannen stelden het getrouwe overblijfsel voor, dat met Christus Jezus de eer deelt, Hem door Jehova verleend, en voor welks trouw Hij gereed houdt „een kroon der gerechtigheid”. (2 Tim. 4 : 8) En deze ontvangen zij bij de verschijning van den oppersten Herder. (1 Petr. 5 : 1-4) Zij moeten trouw volharden, opdat niemand hun kroon neme. Dit is „tot een gedachtenis in den tempel van Jehova”, hetgeen aan-

toont, dat de vier mannen, boven vernoemd, uit dankbaarheid geëerd worden in Jehova's heiligdom. Tevens toont het aan, dat het overblijfsel thans vergaderd is onder Christus in den tempel, en dat zij terzelfder tijd erfgenamen zijn van het Koninkrijk en mede-erfgenamen van Christus Jezus. Dit wordt door de kroon gesymboliseerd.

Het werk dezer mannen eindigde niet, nadat zij zilver en goud bijeengebracht hadden. Zij moesten getuigenis geven over de kroning van Jozua en zij moesten naar de woorden van den profeet luisteren en aan hen werd opgedragen het getuigenis te geven over hetgeen zij geleerd hadden, aan de anderen, die achtergebleven waren in Babylon. Dit toont aan, dat het overblijfsel, dat door deze mannen voorschaduwd werd, zich moest verbinden in het getuigeniswerk om aan anderen te getuigen en wel, nadat zij licht hierover ontvangen had. Dit wordt ondersteund door de woorden der profetie, die afdoende zijn, n.l.: „En zij, die verre zijn, zullen komen, en zullen bouwen in den tempel des Heeren, en gijlieden zult weten, dat de Heere der heirscharen Mij tot u gezonden heeft. Dit zal geschieden, indien gij vlijtiglijk zult hooren naar de stem des Heeren, uws Gods.” (6 : 15) Dezen, die van verre zijn, zijn degenen, die in den tempel gebracht zijn na de tweede uitstorting van den Heiligen Geest en aan wie de tempelklasse getuigenis geeft. (Jes. 43 : 6, 7; Ps. 147 : 2; Matth. 24 : 31) Zij, aldus vergaderd, zijn gekomen om den tempeldienst waar te nemen. Deze vervullen de plaats der anderen die van den tempel zouden kunnen zijn, die in het Elia-werk bezig, doch die door onachtzaamheid gestruikeld zijn over den Steen na dien tijd over „karakter-ontwikkeling” hebben gesproken, en toen ter zijde gezet zijn. Enkelen waren er in Jeruzalem, die meenden, dat het tijd was, in gepleisterde

huizen te wonen en den tempel woest te laten. (Hagg. 1 : 4) Dit voorschaduwde diegenen, die rust verkregen in wat de Heere Zijn volk vroeger gegeven had, vóór de komst van Christus Jezus tot Zijn tempel; deze verloren hun gelegenheid tot een plaats om te dienen in den tempel en degenen „die verre waren” zijn thans binnengetreden in hun plaats, in het gezegende voorrecht van den tempeldienst. Deze laatsten zijn in het bijzonder door Esther en Ruth afgebeeld.

Het feit, dat Jehova alle hulp verleent, die noodig is voor het bouwen van den tempel, in overeenstemming met de profetie van Zacharia, bewijst, dat Zacharia een getrouwe profeet was, door den Heere gezonden. Jehova rechtvaardigde op deze wijze Zijn eigen woord en Hij rechtvaardigt thans Zijn eigen getuigen voor de „Christenheid” en op deze wijze hebben Zijn getuigen een aandeel aan de rechtvaardiging van Jehova's naam. Jehova's getuigen behoeven zich niet bezorgd te maken over de gedachte, hoe de vele beloofde dingen zullen geschieden; indien zij slechts getrouw zijn over hetgeen de Heere hun geeft, zullen zij de vervulling van Jehova's beloften zien. „In dien gij vlijtiglijk zult hooren naar de stem des Heeren uws Gods”; hetgeen wil zeggen, dat het overblijfsel thans ijverig moet zijn, om met alle macht het werk te verrichten, dat de Heere hun opgedragen heeft te doen, ongeacht hetgeen anderen doen mogen. De tempel is op den vastgestelden tijd geëindigd en Jehova's naam zal gerechtvaardigd worden, doch den genen, die thans in den tempel zijn, wordt volledige gehoorzaamheid bevolen, indien zij een aandeel wenschen te hebben aan de rechtvaardiging van Jehova's woord en naam.

HOOFDSTUK VI

GEHOORZAAMHEID

(Zacharia, Hoofdstuk VII)

De klasse, die in Jehova's heiligdom mag verkeerē, moet in de eerste plaats gehoorzaamheid leeren, voordat zij deel kan nemen aan de rechtvaardiging van God's grooten naam. God verzorgt Zijn verbondsvolk met Zijn Woord en geeft het dit ter rechter tijd te verstaan, opdat het onderwezen moge zijn, en daarna Zijn wil volbrengen. Tot degenen, die in verbondsgemeenschap met Hem getreden zijn, zegt Jehova: „Laat u tuchtigen, Jeruzalem, opdat Mijne ziel niet van u afgetrokken worde, opdat Ik u niet stelle tot een woestheid, tot een onbewoond land.” (Jer. 6 : 8) Deze woorden van Jeremia zijn van toepassing op allen, die thans op aarde in een verbond getreden zijn om den wil Gods te doen. Wijs is de man, die ijverig zoekt, Gods wil te leeren kennen uit Zijn Woord en zich daarna beijvert om dezen wil ten uitvoer te brengen. Alleen met de ooren te hooren, hetgeen Zijn Woord zegt, is onvoldoende: „Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met Zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit Zijn werken.” (Jac. 2 : 22) Dit toont duidelijk aan, dat een ieder dwaalt, die slechts de letter des woords neemt en den geest hiervan niet bezit en door zoo te handelen in gebreke blijft, te doen hetgeen God hem zegt. Vormendienst, die alleen op de letter des woords let, mishaaft Jehova, omdat dit een bespottig is, en „God laat zich niet bespotten”. — Gal. 6 : 7.

Toen Christus Jezus ten gerichte verscheen en de goedgekeurden in den tempel bracht, waren er twee

klassen voor Hem, hetgeen zoowel door de feiten als door de Schrift zelve bevestigd wordt. Een klasse, die zich overgaf aan vormendienst, oogenschijnlijk vroom en heilig. Gaarne vereenigde deze klasse zich in het openbare gebed, ook vastte zij om voor anderen iets te schijnen, alsof zij zichzelf had ontwikkeld tot zulk een staat, dat zij goed en nuttig waren voor het koninkrijk. De andere, die van deze eerste klasse verschilt, was zachtmoedig en leergierig, en trouw in de uitvoering van datgene, wat zij als den wil van God erkend had. Zij volbracht met vreugde den wil, zonder op eigen kracht of talenten te letten. De eerstgenoemde klasse is de ongehoorzame en de andere de gehoorzame klasse. Deze twee klassen moesten gescheiden worden, opdat de goedgekeurden voor het werk in den tempel konden voorbereid worden en voor de rechtvaardiging van Zijn naam, met betrekking tot den strijd van den grooten dag. Beide klassen stonden vóór den rechterstoel, hebbende hun recht op menscheijk leven geofferd. Thans werd hun een andere, belangrijker zaak duidelijk: Zij moesten gehoorzamen. „Heeft de Heere lust aan brandoffer en slachtoffer, als aan het gehoorzamen van de stem des Heeren. Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen, want wederspanningheid is een zonde der tooverij en wederstreven is afgoderij en beeldendienst.” (1 Sam. 15 : 22, 23) De profetie van Zacharia, met betrekking tot den bouw van den tempel gegeven, toont zoowel de ongehoorzame als de gehoorzame klasse aan. De scheiding van de twee klassen vond plaats en de gehoorzamen worden toebereid en in den tempel gebracht en hebben deel aan de rechtvaardiging van Jehova's naam.

Het zevende hoofdstuk van Zacharia laat ons zekere Israëlitische mannen zien, die gezonden waren vanuit de stad Bethel om de tempelbouwers te onder-

vragen en met hen te spreken. Dit geschiedde meer dan twee jaren voordat de tempel gereed was, hetgeen bewijst, dat deze mannen niet gekomen waren om in den tempel te aanbidden en derhalve geeft de Statenvertaling een onjuiste weergave van den tekst. De juiste vertaling is: „Het gebeurde nu in het vierde jaar van den koning Darius, dat het Woord des Heeren geschiedde tot Zacharia op den vierden der negende maand, n.l. in de maand Chisleu; en zij van Bethel gezonden hadden Sarezzer en Regem Melech en zijn mannen om de gunst van Jehova af te smeeken.” — 7 : 1, 2. Zie ook Kath. Bijbel, **Dr. Himmelreich**.

In het Hebreeuwsch is „het huis van God” „Bethel”. De bedoeling van dezen tekst is, dat enkele mannen van de stad Bethel naar Jeruzalem gezonden waren. Dit volk van Bethel was met het overblijfsel van Babylon wedergekeerd en woonde thans te Bethel. (Ezra 2 : 28; Neh. 7 : 32; 2 : 31) De twee mannen, Sarezzer en Regen Melech, handelden onder vreemde namen of titels, hoewel zij in het heilige land leefden, en dit geeft den indruk, dat zij niet geheel en al in overeenstemming waren met de beschikkingen, die Jehova getroffen had voor de uitvoering van Zijn werk. Deze mannen stellen dus zeer gepast die klasse van belijdende navolgers van Christus voor, die de waarheid gehoord hebben en deelgenomen hadden aan het Elia-werk en veel ophef maakten dat zij een deel van het huis Gods, dat is Bethel, waren.

Omstreeks 1918 trokken zekere gezelschappen van droomers de aandacht, die beweerden in de „tegenwoordige waarheid” te zijn, en aanspraak te maken op het Koninkrijk. De twee hierboven genoemde mannen, die van Bethel kwamen, toonen door hun handelwijze aan, dat zij „oud-gedienden” waren, die de waarheid niet bijgehouden en den dienst des Heeren

niet waargenomen hadden. Ook de klasse, die door hen voorschaduwde werd, bewijst, dat zij „oudgedienden” zijn, die bij een vroegeren tijd hooren en zich bij de oude vormen, door menschen ingesteld, hielden, want zij onderhielden dagen en maanden en tijden en jaren. (Gal. 4 : 10) Zij hebben zich niet geheel en al van Satan's organisatie losgemaakt, doch meenen nog onderworpen te zijn aan de politieke macht, die het land regeert en zij weigeren de waarheid te vertellen, dat deze macht deel uitmaakt van Satan's organisatie, uit vrees iemand af te trekken van wat zij „de waarheid” noemen. Deze komen om „het aangezicht des Heeren te bevredigen” en dit toont aan, dat wij hier te doen hebben met een klasse van menschen, die zich in hoofdzaak overgegeven hebben aan „stichtelijke oefeningen”. Zij houden ervan liederen te zingen en hun eigen deugd en vroomheid te verkondigen aan den een of anderen waarheidsheld, doch zij leggen geen waren ijver noch toewijding aan den dag voor den dienst van God den Heere, gelijk Hij bevolen heeft. Zij noemen zelfs de huichelachtige geestelijkheid, die een deel van de organisatie des Duivels vormt: „onze Christelijke broeders”. Vandaar dat zij geen deel van God's organisatie vormen en dit voor hun geval dus waarschijnlijk juist is, deze Christelijke broeders „huichelaars” te noemen. Het is niet te verwonderen, dat zij wenschen, dat er voorzichtig gesproken zal worden wanneer Satan's organisatie genoemd wordt. „Vogels van eenzelfde pluimage zoeken elkander”.

Jozua, de hoogepriester, Zacharia en Haggai, de profeten, arbeidden aan den tempel des Heeren, toen deze mannen, die zeer godvruchtig schenen, zich vertoonden. Ongetwijfeld waren zij lang van gestalte, was hun baard grijs, hadden zij een zeer plechtig en heilig voorkomen en spraken met grooten ernst en heilige plechtigheid tot de priesters

bij den tempel, en misschien vergoten zij onder het spreken zelfs enkele tranen. „En zij zeiden tot de priesters, die in het huis des Heeren der heirscharen waren en tot de profeten, zeggende: Moet ik weenen in de vijfde maand, mij afzonderende, gelijk als ik gedaan heb nu zoovele jaren?” (Zach. 7 : 3) Toen zij in Babylon waren, hadden zij weenende nedergezeten, en ook sindsdien waren zij erg op vormen gesteld gebleven, bleven tranen vergieten, niettegenstaande zij begunstigd waren in het vaderland weder te keeren. Zij waardeerden God's goedheid niet, doch meenden dat zij moesten voortgaan met weenen om goed te schijnen. Zestien jaren lang hadden zij den tempel woest gezien en niets gedaan en thans gingen zij voort van tijd tot tijd tranen te vergieten, opdat anderen zouden zeggen „wat zijn dat vrome menschen”. Indien zij waarlijk oprecht en aan God gewijd zouden zijn geweest, zouden zij reeds lang tevoren opgestaan zijn, hun weenen gestaakt hebben, flink en vurig den vijand getrotseerd hebben, en vreugdevol toegetreden zijn om op God's bevel den tempel te herbouwen.

Zoo gaat het ook thans sedert 1916 met den bovengenoemde klasse, en bijzonder na 1918. Er zijn velen, die uit Babylon of wel Satan's organisatie teruggekeerd zijn en aan wie de waarheid bekendgemaakt is voor zoover die tot dien datum geopenbaard was. Daarna echter, omdat een mensch, hun aardsche leider, van hen weggenomen was, zeiden zij: „Er is geen waarheid meer, wij zullen tezamen blijven zitten, en het verleden bespreken en weenen over hetgeen wij verloren hebben.” De Heere heeft op wonderbare wijze al deze kleine dingen, die thans geschieden, voorschaduwde en dit heeft Hij gedaan om de getrouwen te helpen, het onderscheid te zien tusschen de huichelaars en de ijverige dienstknechten Gods,

opdat de getrouwen waarlijk krachtig mogen worden en voorbereid om in den strijd van den grooten dag voorwaarts te gaan.

De mannen, die te Jeruzalem verschenen, hadden inlichtingen ingewonnen bij de priesters en profeten, en zij vroegen of zij in de vijfde en de zevende maand moesten weenen en zich afscheiden, gelijk zij zoovele jaren gedaan hadden. De zevende dag van de vijfde maand was de dag, dat Babylon Jeruzalem en den tempel vernietigd had. (2 Kon. 25 : 8, 9) Thans zagen zij getrouwe mannen, die den tempel herbouwden; en omdat zij deze trouwe mannen niet zagen weenen, doch met vreugde arbeiden, vroegen deze vrome huichelaars dit, blijkbaar met het doel de bouwers in zekeren zin te bestraffen en zichzelf als buitengewoon goede menschen te vertoonen. De Heere laat zien, dat het niet behoorlijk is langer te vasten en te weenen, doch dat het vasten der vijfde maand vreugde en blijdschap moet zijn. — 8 : 19.

Sedert de komst van den Heere Jezus tot den tempel Jehova's en het tezamen brengen der getrouwen is het een tijd van vreugde geweest, doch deze „droomers”, deze „oudgedienden”, die zich aan hun menscheninzettingen houden, gaan voort met vasten en weenen en zij hebben hun loon ontvangen, n.m. den bijval, dien zij elkander toebrengen. (Matth. 6 : 16) De hedendaagsche „weeners” zien niet, dat de Heere Jezus tot Zijn tempel gekomen is. Dit is inderdaad een waarheid, die zij op heftige wijze loochenen, en zij gebruiken krasse woorden tegen Jehova's getuigen, juist omdat deze verklaren, dat de Heere in Zijn heiligen tempel is. Dit toont duidelijk aan, dat de tempel voor deze menschen niet bestaat, dat zij den tempel niet zien, en dus niet in den tempel zijn, niet geboren zijn in God's organisatie en dus niet door Hem geleerd worden. Waren zij tot den Heere verzameld en

door Hem gezalfd, zoo zouden zij de groote en wonderbare waarheid, die de Heere thans aan Zijn getrouwen openbaart, zien. Zij zouden alle uiterlijke vormen verwerpen en niet meer vasten en weenen, want „alles in den tempel doet de heerlijkheid Gods zien”, en de „vreugde des Heeren is hunne kracht.” — Ps. 29 : 9; Neh. 8 : 10.

Jehova gaf daarop Zijn profeet een boodschap, die hij aan de weeners van den „ouden dag” moest overbrengen. „En het woord van den Heere der heirscharen geschiedde tot mij.” (7 : 4) Het woord, dat Zacharia dan gegeven wordt, vindt een herhaling in het vermeerderde licht, dat na 1922 tot de getrouwen gekomen is. Let thans met vreugde op enkele wonderbare dingen, die de Heere zijn tempelklasse sinds dien datum geopenbaard heeft. Het heeft den Heere behaagd, den Wachtoren als middel te gebruiken, om deze boodschap aan Zijn verbondsvolk te doen toekomen. In het jaar 1923 begon de Heere de boodschap der vreugde aan Zijn „hongerigen” uit te deelen en zij leerden in de eerste plaats wat het beteekende „De vreugde des Heeren is uwe sterkte”. (Neh. 8 : 11) In Februari van datzelfde jaar openbaarde de Heere Zijn volk, dat de beker tot gedachtenis, de groote blijdschap afbeeldde over de komst van den Koning en Zijn koninkrijk. (Eng. Wachtoren 1923, bldz. 56) Toen kwam in de eerste plaats de juiste uitlegging van de gelijkenissen over de talenten en over de ponden, die de vreugde des Heeren doen zien. (Wachtoren, Eng., 1923, bldz. 35, 71) Daarop de gelijkenis der wijze en dwaze maagden, die aantoonde, dat de olie vreugde uitbeeldt en dat de vreugde voortkomt uit de gunstbewijzen Gods. (Eng. Wachtoren, 1923, bldz. 296) Sedert dien tijd is Jehova voortgegaan Zijn bliksemstralen op den tempel te werpen, en de tempel-

klasse verheugt zich bij den voortgang en legt steeds meer ijver en kracht bij den arbeid aan den dag.

Allen, die in den tempel zijn, verheugen zich, omdat zij weten, dat de Heere Jezus in den tempel is; het zou geheel en al ongepast zijn daar te weenen en dit zou den Heere mishagen, vandaar dat de Heere Zacharia beveelt, tot deze „bweeners van den ouden dag” te zeggen: „Toen gij vasttet en rouwklaagdet in de vijfde en in de zevende maand, n.l. nu zeventig jaren, hebt gijlieden Mij, Mij eenigzins gevast?” (7:5) De goddelijke boodschap van raadgeving en onderwijs was en is voor God's geheele verbondsvolk, d.w.z. zoowel voor hen, die een verantwoordelijke positie bekleeden als voor alle anderen, met inbegrip van de Mordechai-Naomi-klasse en de Esther-Ruth-klasse, die later tot kennis der waarheid kwamen. Dit deel der profetie toont aan, dat allen zich in zekere mate overgegeven hadden aan dingen, die niet langer meer voor God's volk geschikt waren. Zij hadden in het verleden geklaagd en geweend, doch thans, nu de Heere in Zijn tempel is, mogen zij niet langer vasten en weenen, want de tijd der vreugde is aangebroken.

De duidelijke taal van vers vijf der profetie toont aan, dat het vasten in de „vijfde en de zevende maand” een zelf opgelegd vasten is geweest over de herdenking van de vernietiging van Jeruzalem. (2 Kon. 25 : 25, 26) Er is geen bewijs voorhanden, dat Jehova door Zijn profeten dit vasten gedurende de zeventigjarige ballingschap, den bannelingen opgelegd heeft. Zij hadden zich dit vasten zelf opgelegd, door menselijke inzettingen. Ook de vele vormen, die door God's verbondsvolk waargenomen werden, zijn altoos geweest en zijn nog menselijke inzettingen en hierop zijn de woorden van den apostel van toepassing: „Indien gij met Christus den elementen der wereld afgestorven zijt, waartoe zoudt gij u, alsof

gij nog in de wereld leeftet, de geboden laten opleggen: raakt niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik te loor gaan, zooals het gaat met voorschriften en leeringen van menschen. Dit toch is, al staat het in roep van wijsheid met zijn eigendunkelijken godsdienst, zijne nederigheid en zijne kastijding van het lichaam, zonder eenige waarde (en dient slechts) tot bevrediging van het vleesch." — Col. 2 : 20-23. N.V.

Deze moderne droomers, die vasten, volgens menschenbevelen, zooals „karakter-ontwikkeling", die eigen vleesch en andere menschen behagen, meenende zich op deze wijze voor den hemel voor te bereiden, en in de oogen van andere menschen als goedgekeurd te verschijnen. Zij ontzeggen zich dingen, die Jehova niet verboden heeft, terwijl zij zich op hetzelfde oogenblik bezighouden met dingen, die door Hem verboden zijn. Hun vasten is niet door Jehova ingezet. Het natuurlijke leven van zelfkastijding behaagt Jehova niet, doch het behaagt God, dat iemand daadwerkelijk bezig is vrucht te dragen voor Zijn koninkrijk, gelijk Hij geboden geeft, en dit te doen met ijver en vreugde. Iemand, die zich aan een „vorm van godszaligheid" overgeeft en daarbij zijn hart op zichzelf of op eenig ander schepsel richt, kan God niet behagen. Een uitwendige vertooning van gerechtigheid is een bespotting, en de Heere is hier niet blind voor.

Jehova's profeet vertelt dezen zelf-ingezetten ijdelheidsdroomers, dat zij, toen zij in hun tijd van voo spoed aten en dronken, dit niet gedaan hebben om hun krachten in den dienst van God te gebruiken, doch tot hun eigen zelfzuchtig voordeel. „Of als gij at, en als gij dronkt, waart gij het niet, die daar at, en gij, die daar dronkt? Moest gij niet (doen) de dingen, die Jehova bevolen had door den dienst der vorige profeten, toen Jeruzalem bewoond en rustig

was, en hare steden rondom haar; en het zuiden en de laagte bewoond was?" — 7 : 6, 7, **Rotherham.**

Vóór 1916 waren degenen, die in een verbond met Jehova getreden waren in een voor dien tijd welvarende positie; de groote tegenspoed en gevangenschap onder Satan's organisatie kwam in 1917-1918. Daarna weenden en huilden de droomers, die tegenstanders waren, en zij weenen en huilen nog, omdat „de laatste wil en het testament van een dood man niet precies gevolgd wordt”, hiermede bewerende, dat eenig mensch God's werk zou kunnen beperken. Jehova zegt hun door Zijn profeet, dat zij, inplaats van gesteld te zijn op de onderhouding van het woord en de meening van een overleden mensch, de profeten moeten bestudeeren, die vóór dien tijd geschreven waren tot vertroosting en hulp en onderwijzing van God's volk en dat zij zich met deze woorden des Heeren moeten voeden en ijverig zijn om Zijn geboden te gehoorzamen. De Heere deed den profeet Jesaja over deze zelfde klasse schrijven. (Jes. 58 : 4, 5) De Wachttorens vestigde de aandacht op deze profetie, en paste haar toe op de lauwwarmen en de weenenden, om toch gehoorzaam te zijn aan de geboden des Heeren. Maar zij blijven hun eigen weg volgen en geven geen acht op God's Woord. — Holl. Wachttorens, Juli 1929, bldz. 102.

Thans is de tijd gekomen, om de waarheid te prediken en het overblijfsel moet nauwkeurig acht geven op al de geboden des Heeren. (Hand. 3 : 22, 23) Indien zij de groote ramp willen ontgaan, in gevangenschap in Satan's organisatie te geraken en in Armageddon om te komen, moeten zij uitsluitend het Woord van God volgen, zooals dit door Zijn profeten geopenbaard is, welk Woord in het bijzonder geschreven is tot hulp en vertroosting der tempelklasse. Het is noodig voor een ieder, die tot de tempelklasse behoort,

thans voorzichtig te wandelen, en volkomen den Heere gehoorzaam te zijn.

Aan God's verbondsvolk wordt opgedragen, de vooruit geschreven gerichten bekend te maken en anderen recht te doen wedervaren. „Verder geschiedde het Woord des Heeren tot Zacharia, zeggende, alzoo spreekt de Heere der heirscharen, zeggende, richt een waarachtig gericht, en doet goedertierenheid en barmhartigheid de een den ander.” (7 : 8, 9) Allen, die zich verbonden hebben om den wil van God te doen, worden vermaand niet partijdig te zijn of den naam van menschen te verhoogen. (Ps. 50 : 20; Luc. 16 : 15) Ieder lid van het lichaam van Christus moet barmhartigheid en medelijden bewijzen tegenover zijn broeders en tegenover alle gewijden. Dit eischt God de Heere. (Zie Micha 6 : 8) Zelfzuchtig voordeel te trekken van een broeder is een laakbaar feit, in de oogen van God. „En verdrukt de weduwe noch den wees, den vreemdeling noch den ellendige; en denkt niet in uw hart de een des anderen kwaads.” (7 : 10) Kwaad te vermoeden en kwaad te spreken van zijn broeder is een uiting des geestes van den „mensch der zonde” en is een kwaad tegen God's gezalfden en de uitoefening daarvan zal den dader van dit kwaad doen belanden bij de „booze dienstknechts”-klasse. (1 Thess. 5 : 15) Deze mannen, die van de stad Bethel tot de tempelbouwers kwamen, hadden niet tot eer des Heeren gevast, doch om zelfzuchtige redenen en de les hiervan is bestemd voor diegenen, die thans op aarde zijn en beweren volgelingen des Heeren te zijn, om zichzelf te verootmoedigen, niet door te vasten, doch door vreugdevol den dienst des Heeren waar te nemen.

De Israëlieten waren hardnekkig; zij weigerden te gehoorzamen en daarom overkwam hun veel leed. Hun handelwijze en hun bestraffingen zijn opgetee-

kend tot voorbeelden ten onzen behoeve, opdat wij den rechten weg zouden kiezen. „Doch zij weigerden op te merken, en trokken de schouders terug, en zij verzwaarden hun oor, opdat zij niet hoorden.” (7 : 11) Dit is niet enkel de geschiedenis van 2.500 jaren geleden, doch het heeft nauwkeurig betrekking op hetgeen de „Christenheid” en de „booze dienstknechts”-klasse thans doet en gedaan heeft sedert 1922. Velen, die beweerden God's kinderen te zijn, hebben inplaats van gewillig met de anderen hun schouders onder het werk te zetten, om den naam van Jehova te verhoo-gen, het koninkrijkswerk tegenstaan en volharden hierin; zij doen dit met krasse bewoordingen. „Zij maakten hun hart als een diamant, opdat zij niet hoorden de wet en de woorden, die de Heere der heirscharen zond in Zijnen geest, door den dienst der vorige profeten, waarin ontstaan is een groote toorn van den Heere der heirscharen.” (7 : 12) Zij hebben hun oor gesloten om niet te hooren naar de waarheid, en hebben hun hart tegen het koninkrijkswerk gezet. De wraak van God kwam over Israël vanwege hun ongehoorzaamheid en dit voorschaduwte, dat in den strijd van den grooten dag van den Almachtigen God een gelijke straf over de tegenstanders zal komen.

De „Christenheid” heeft gedurende de Elia-periode niet willen hooren, en blijft hierin hardnekkig en onverzettelijk volharden en de „booze dienstknechts”-klasse verbindt zich thans met anderen van Satan's organisatie en stelt zich tegen het koninkrijk Gods. Indien zij tot Hem schreien, zal Hij hen niet hooren. „Daarom is het geschied, gelijk als Hij geroepen heeft, doch zij niet gehoord hebben. alzoo roepen zij ook, maar Ik hoorde niet, zegt de Heere der heirscharen.” (7 : 13) „De opperste wijsheid roept overluidt daarbuiten; zij verheft hare stem op de straten. Keer U tot Mijne bestraffing; zie Ik zal Mijnen geest ulieden

overvloedig uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekendmaken. Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden, zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden, daarom dat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreeze des Heeren niet hebben verkoren." — Spr. 1 : 20, 23, 28, 29.

Jehova bracht over de Israëlieten groote moeilijkheden, doordat Hij toeliet, dat ze overwonnen werden. (7 : 14) Dit is een zinnebeeld voor de „grootte schaar-klasse”, die thans reeds een „verwoeste erfenis” is. (Jes. 49 : 8) De „grootte schare” sloeg geen acht op het Woord Gods en werd vernederd, doch zal ter rechter tijd verlost worden. Doch deze lieden, die van Babylon teruggekeerd waren, licht verkregen hadden en geroepen waren tot het koninkrijk en aan wie het voorrecht geschonken was, den tempel te bouwen, doch daarna welbewust lauwwarm geworden zijn, hoeveel grooter zal hun straf zijn. (Openb. 3 : 14-18; 1 Petr. 4 : 17; 2 Petr. 2 : 12, 13) Uitwendige vertooning voor zelfzuchtige doeleinden en huichelachtigheid zal een juiste vergelding vinden uit de hand des Heeren. Zij, die vreugdevol gehoorzamen, zullen de goedkeuring des Heeren verwerven.

JEHOVA'S IJVER VOOR ZION

Zacharia, (Hoofdstuk VIII)

Jehova maakte Zijn naam te Jeruzalem bekend en voor de eer Zijns naams bracht Hij de getrouwen terug. Jehova is thans naijverig (ijverig) ten opzichte van Zion, Zijn organisatie. Vandaar dat er geschreven staat in de profetie: „Daarna geschiedde het woord des Heeren der heirscharen tot mij, zeggende: alzoo zegt de Heere der heirscharen: Ik heb geijverd over Zion met 'n grooten ijver; ja, met groote grimmigheid heb Ik over haar geijverd.” (8 : 1, 2) Nadat Satan uit

den tempel geworpen was, kwam een groote verdrukking over God's aardsche organisatie. Het Christendom verwierp Christus Jezus, den Koning en om deze dingen zal God's wraak tegen het Christendom openbaard worden; Zijn ijver toeft niet lang om handelend op te treden ten behoeve van Zion. (Jer. 25 : 12) Nadat de „koning van Babylon” en het volk van Babylon, (het onzichtbare deel van Satan's organisatie) uit den hemel geworpen was, ontbrandde Jehova's ijver met groote kracht voor Zion en bewoog Hem voorbereidingen te treffen voor de uiteindelijke bestraffing van deze booze organisatie, welke bestraffing Hij ten uitvoer zal brengen in Armageddon.

Jehova had Zijn woord gegeven, dat Zijn vrouw een zaad zou voortbrengen, dat den vijand zou vernietigen. Zes duizend jaren geleden werd deze belofte gegeven en deze belofte was oogenschijnlijk vergeten. In werkelijkheid was zij echter niet vergeten. Gedurende deze periode was het hemelsche deel van Jehova's organisatie een weduwe gelijk. Door Zijn profet verklaard Jehova echter: „Voor eenen kleinen oogenblik heb Ik u verlaten, maar met groote ontferming zal Ik u vergaderen.” (Jes. 54 : 5-8) In 1914 keerde God's gunst tot Zijn hemelsche organisatie weder, welke organisatie door een vrouw afgebeeld wordt. Voor het aardsche deel Zijner organisatie keerde Jehova niet dan na 1918 weder, toen Hij Zijn boodschapper plotseling tot Zijn tempel zond. In overeenstemming hiermede profeteerde Zacharia: „Alzoo zegt de Heere, Ik ben wedergekeerd tot Zion, en Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem zal geheeten worden een stad der waarheid, en de berg des Heeren der heirscharen, een berg der heiligheid.” — 8 : 3.

Door den mond van andere profeten maakte Jehova Zijn bedoelingen bekend, Zijn gunst tot Zion te doen

wederkeeren, hetgeen Hij gedaan heeft. (Ps. 102 : 13-16) Zijn getrouw overblijfsel heeft thans tot Zion de toevlucht genomen. (Jes. 14 : 32; 24 : 23) „En er zal een verlosser tot Zion komen en voor hen die zich bekeeren van de overtredingen in Jakob, spreekt de Heere. Mij aangaande, dit is Mijn verbond met hem, zegt de Heere: Mijn geest die op u is, (op Christus den grooteren Jesaja) en Mijne woorden, die Ik in uwen mond gelegd heb, die zullen van uwen mond niet wijken, noch van den mond van uw zaad (overblijfsel, voorschaduwde door de drie zonen van Jesaja), noch van den mond van het zaad uws zaads [de Ruth-klasse, de schoondochter van de Naomi-klasse], zegt de Heere van nu aan tot in eeuwigheid toe.” (Jes. 59 : 20, 21; Micha 4 : 7, 8; Jes. 33 : 5, 6) Deze profetische belofte heeft Jehova vervuld aan Zijn getrouwen op aarde en Hij heeft ze tot Zijn getuigen gemaakt.

Jehova's organisatie, gesymboliseerd door Jeruzalem heeft daarna welvaart gekregen. „Zij zal genaamd worden, de stad der waarheid”, dat is de organisatie van getrouwheid en standvastigheid, ten eerste bij het aardsche overblijfsel, de Juda-klasse en dan bij de Jonadab-klasse, de groote schare. Want de engel des Heeren zal vergaderen alle tegenstanders en de werkers der ongerechtigheid. (Openb. 22 : 15) „Schouw Zion aan, de stad onzer bijeenkomsten; uwe oogen zullen Jeruzalem zien, een rustige woonplaats, een tent, die niet terneder geworpen zal worden, welker pinnen in der eeuwigheid niet uitgetogen zullen worden, en van welker zeelen geene zullen verscheurd worden; maar de Heere zal aldaar bij ons heerlijk zijn, zij zal zijn een plaats van rivieren, van breede stroommen; geen roeischip zal daar door varen, en geen treffelijk schip [Satan's commercieele macht, in het bijzonder in het Britsche koninkrijk vertegenwoordigd], zal daar over varen; want de Heere is onze

rechter, de Heere is onze wetgever, de Heere is onze Koning, Hij zal ons behouden." — Jes. 33 : 20-22.

Jehova zal voor altoos een toevlucht zijn voor Zijn volk en geen vreemdelingen (vijandelij¹ e legers) zullen door haar doorgaan. (Joël 3 : 16, 17, 21, A.R.V.) God's overblijfsel ziet thans dezen zegen, en verheugt zich; en tot hen zegt Jehova: „Gij zult geen kwaad meer zien... vreest niet, o Zion. Laat uwe handen niet slap worden." (Zef. 3 : 14-17, A. R. V.) Jehova heeft Zijn Grooten Rechter tot Zijn tempel gezonden, Hij heeft thans „uwe rechters hersteld" en heeft Zijn „Wonderbaren Raadgever" gezonden en vandaar dat Zijn organisatie genaamd zal worden de „getrouwe stad der gerechtigheid." (Jes. 1 : 26; 30 : 20) Zij, die door Zion voortgebracht zijn, worden door God geleerd en zij hebben groote vrede en vreugde. — Zef. 3 : 13.

Verschillende profetieën toonen aan, dat vele volken God's organisatie vóór Armageddon zullen opmerken, en zullen erkennen, dat Jehova in het geheel niet verantwoordelijk is voor de weeën en de goddeloosheid, die thans op aarde zijn, en dat het koninkrijk van Jehova het eenige en waarachtige geneesmiddel is voor de wereld. De dag van groote benauwdheid is gekomen voor allen, die tegen God strijden. De dag van welvaart, vreugde en zegen is gekomen voor allen, die hun standplaats aan de zijde van Jehova trouw en standvastig blijven innemen. Het volk zal met gejuich tot Zion komen, tot het koninkrijk, en dat zal den Koning vreugde bereiden. — Jer. 31 : 23; Ps. 48 : 13; Joël 3 : 17.

Achttien jaren nadat het overblijfsel uit Babylon wedergekeerd was, werd deze profetie uitgesproken: „Alzo zegt de Heere der heirscharen: Er zullen nog oude mannen en vrouwen zitten op de straten van Jeruzalem; een ieder zal zijn stok in zijn hand nemen, vanwege de veelheid der dagen; en de straten dier

stad zullen vervuld worden met knechtjes en meisjes, spelende op hare straten." (8 : 4, 5) Deze woorden hebben geen betrekking op de droomers, die in de profetie van Joël genoemd worden „oude mannen" want Jehova is tegen hen die valsche droomen profeteeren en deze vertellen en zodoende oorzaak zijn dat het volk dwaalt door hun leugens; deze droomers zullen door Hem weggedaan worden. (Jer. 23 : 32) De profetie van Zacharia toont in figuurlijke spraak, dat in den ouden dag van de gemeente, dat is aan het einde der wereld, God Zijn overblijfsel zal herstellen in Zijn organisatie en dat het dan vruchtbaar zal zijn. (Ps. 37 : 25; 92 : 14, 15) Het getrouwe overblijfsel zal in Jehova's organisatie wonen als in de dagen van ouds en het zal beschermd en door den vijand daarvan niet meer afgesneden worden. (Ps. 31 : 23).

Mordechai en Naomi waren beiden oud ten tijde dat de Esther en Ruth-drama's zich afspeelden; en de „jongens en meisjes" (dat zijn in het algemeen de jongeren) in de straten duiden aan, dat de Esther en Ruth-klasse daar voorschaduwde werd als leden van het overblijfsel. Deze jongeren zijn kinderen van Zion, vandaar dat zij zeker een deel van het overblijfsel afbeelden. (Jes. 66 : 8; Ps. 113 : 9; Ps. 127 : 3-5) Bij de vervulling van deze profetie zeide Zion: „Wie heeft Mij deze voortgebracht [de Esther en Ruth-klasse] aangezien Ik van kinderen beroofd en eenzaam was?" (Jes. 49 : 19-22) Vroolijke kinderen spelen in de straten. Het profetische bericht, dat deze kinderen spelen in de straat, toont aan, dat zij zonder zorgen zijn, vertrouwend en vreugdevol in den Heere. „Laten de kinderen van Zion zich verheugen over hunne Koning. Laten zij Zijn naam loven op de fluit." — Ps. 149 : 2, 3.

Deze zegeningen, den laatsten tijd aan Zion ver-

leend, zijn wonderbaarlijk en de getrouwen zien, dat deze zegen van den Heere komt. „Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Omdat het wonderlijk is in de oogen van het overblijfsel dezes volks in deze dagen, zou het volk in Mijne oogen wonderlijk zijn? spreekt de Heere der heirscharen.” (8 : 6) Bij Jehova is niets onmogelijk. De vervulling van de profetie is te danken aan het feit, dat Jehova Zijn Koning tot Zion deed wederkeeren en Zijn verbondsvolk, dat gehoorzaam en getrouw was, in den tempel bracht, het gezalfd en licht geschonken heeft; en zij roepen uit: „Dit is van den Heere geschied, en het is wonderlijk in onze oogen.” — Ps. 118 : 23.

Allen, die van harte gehoorzaam zijn, behooren tot God's volk, dat door Hem beschermd en gezegend wordt: „Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Zie Ik zal Mijn volk verlossen uit het Oosterland en uit het Westerland; en Ik zal hen herwaarts brengen, dat zij in het midden van Jeruzalem wonen zullen, en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.” (8 : 7, 9) Om hen te beschermen, plaatst Hij in de eerste plaats Zijn koning op den troon, werpt Satan en zijn organisatie uit den hemel, maakt een einde aan den Wereldoorlog terwille van Zijn uitverkorenen, en zendt daarom Zijn getrouwen, die voorbereid en toegerust zijn, als Zijn getuigen uit, om Hem te vertegenwoordigen bij de verdere voorbereidingen voor Armageddon. Het overblijfsel woont veilig, omdat het zijn schuilplaats genomen heeft in den Naam van Jehova. (Spr. 18 : 10) Het geeft niet langer menschen de eer; het aanbidt en dient Jehova.

Het getrouwe overblijfsel is het volk van Jehova, uitgenomen voor Zijn naam. Zij hebben een zeker werk te verrichten en zij moeten de boodschap en hun goddelijke uitrusting in den dienst van Jehova

gebruiken. „Alzoo zegt de Heere der heirscharen [tot het overblijfsel]: Laat uwe handen sterk zijn, gijlieden, die in deze dagen deze woorden gehoord hebt, uit den mond der profeten, die geweest zijn ten dage, als de grond van het huis des Heeren der heirscharen gelegd is, dat de tempel gebouwd zou worden.” (8 : 9) Wie de profetiën hoort en prijs stelt op hetgeen Jehova in deze dagen aan Zijn volk geopenbaard en duidelijk gemaakt heeft, moet sterk zijn en handelend optreden. Het is hun voorrecht de zwakkeren te helpen het te begrijpen, d.w.z. „de slappe handen sterken”. (Jes. 35 : 3) Het tempelwerk gaat thans voorwaarts en de Heere schenkt het overblijfsel het noodige voedsel, opdat het sterk is in Hem en in de sterkte Zijner macht.

In 1922 leerde God's volk begrijpen, dat Christus in Zijn tempel is, en vanaf dezen tijd en voortaan, konden zij het voorrecht van het koninkrijkswerk waardeeren. „Want voor deze dagen kwam des menschen loon te niet, en het loon van het vee was geen; en de uitgaande en de inkomende had geen vrede vanwege de bezoeking, want Ik zond alle menschen, een iegelijk tegen zijn naaste.” (8 : 10) Zacharia profeteerde hier niet over de tegenwoordige commerciële depressie, die in Satan's organisatie bestaat, doch over toestanden, die onder Gods volk vóór 1922 bestonden. Zij konden zich vóór dien tijd waarlijk geen voorstelling maken over het gewicht van een georganiseerden dienst, vandaar dat er geen loon was voor hun krachtdadigen dienst. Er was geen ware vrede. Er was een zekere mate van vrees en terughouding door de onderdrukking, en de onderdanigheid aan de commerciële en politieke machten in Satan's organisatie, omdat men die toen nog beschouwde als de „hoogere machten”; bijgevolg was er geen vrede. Karakterontwikkeling was de hoofdleerstelling en het

onderwerp, dat in hoofdzaak behandeld werd door de „verkozen ouderlingen”, die wenschten te schitteren en zij stelden het dienstwerk op den achtergrond. Geen werkelijke ijver werd aan den dag gelegd en geen krachtdadig werk verricht. God's volk werd gekweld en gehinderd door de „Samaritanen”, die nog voortgingen de „zonde van Samaria” te bedrijven, door naar de woorden van menschen inplaats van naar Jehova te luisteren, zooals zij hadden moeten doen. De Duivel gebruikte deze Samaritanen en andere elementen van Satan's organisatie, om de harten van God's volk door de onderdrukking vreesachtig te maken; er was dus strijd in hun vergaderingen of klassen, waar de opgeblazen „uitverkoren oudsten” over God's erfdeel heerschten. Deze moesten van God's heiligdom uitgesloten worden, aler ware vrede zou kunnen komen. Zelfs nadat deze verwijderd zijn, zullen enkelen van deze oppositie-partij trachten het werk van Jehova's getuigen te blijven hinderen, doch de getrouwen zullen standvastig voorwaarts gaan, en geen achtslaan op deze tegenwerking, en diegenen, die trachten het werk te verhinderen, mijden.

Toen Zacharia profeteerde, was de grond voor den tempel gelegd en het werk was reeds twee jaren voortgezet. Dit komt zeer goed overeen met den tijd van 1922 en in het bijzonder van 1926, welke laatste datum het begin van den tijd der zegeningen aangeeft. (Dan. 12 : 12) „Maar nu zal Ik aan het overblijfsel dezès volks niet wezen, gelijk in de vorige dagen, spreekt de Heere der heirscharen.” (8 : 11) De „vorige dagen” waren de dagen van onoplettendheid. Toen God's verbondsvolk echter bemerkte, dat Jehova een werk voor hen te verrichten had, veranderde de toestand onder hen en een tijd van welvaart volgde. „Want het zaad zal voorspoedig [n.l. zeker] zijn; de wijnstok zal zijn vrucht geven, en de aarde

zal haar inkomst geven, en de hemelen zullen hun dauw geven; en Ik zal het overblijfsel dezès volks dit alles doen beërven." — 8 : 12.

Merk op, hoe Jehova deze profetie in en door Christus Jezus, den Machtigen Bouwmeester van den tempel, vervulde. De zekerheid of de welvaart, door Zacharia genoemd, stemt nauwkeurig overeen met de profetie van Haggai 2 : 19 en Jes. 30 : 23. Vandaar dat er heden overvloed van geestelijk voedsel is voor hen, die dit kunnen verorberen. Door de goede gunst des Heeren wordt dit geestelijk voedsel in den Wachtoren bekend gemaakt en binnen het bereik gebracht van allen, die God liefhebben. Het „zaad" is voorspoedig geweest, waaruit voortgevloeid is een „vrede, die alle verstand des menschen te boven gaat".

Jehova brengt de vrucht door Zijn „wijnstok" voort. (Jes. 27 : 2, 3; Joh. 15 : 1, 2) Het overblijfsel verheugt zich deze vrucht aan zijn broeders en aan allen, die hooren willen, te brengen. Het overblijfsel drinkt tegelijkertijd zelf van de „vrucht des nieuwen wijnstoks", en eert den Koning en Jehova. (Matth. 26 : 29; Luc. 22 : 18 De Heere heeft het werk van Zijn overblijfsel gezegend, door het land of wel de organisatie te bouwen en zoo is er groei gekomen, brengt het resultaten voort, tot eer des Heeren. (Mal. 3 : 11).

De belofte, dat „de hemelen hun dauw zullen geven", zegt in symbolische taal, dat er geen schaarschte van waarheid zal zijn, doch dat de Heere zal voortgaan, het overblijfsel van al het noodige te voorzien. De Heere plaatste voor het overblijfsel een overvloed van versch leven-onderhoudend voedsel op Zijn tafel en dit bracht de Zijnen grooten vrede en vreugde. In vroegere tijden was ruim de helft van den Wachtoren gevuld met „Gezichten vanuit den Toren", hetgeen betrekking had op dingen uit de wereld;

doch sedert 1924 zijn deze verdwenen en al de ruimte beschikbaar gesteld voor de waarheid betreffende Jehova en Zijn koninkrijk en deze genaderijke voorziening heeft Zijn getrouw volk verkwikt. „Mijn leer druipe als een regen, Mijn rede vloeie als dauw, als een stofregen op de grasscheutjes en als druppelen op het kruid. Want Ik zal den naam des Heeren uitroepen; geeft onzen God grootheid.” God's volk heeft thans geleerd, dat de waarheid in het boek Deuteronomium in het bijzonder betrekking heeft op God's volk, wanneer dat in den tempel is gebracht. Degenen, die in Christus zijn, zijn in eenheid gebracht, welke eenheid is als de „dauw van Hermon en als de dauw, die afdaalt op de bergen van Zion, want de Heere gebiedt aldaar den zegen en het leven tot in eeuwigheid.” (Ps. 133 : 3).

Jehova's belofte aan Zacharia was: „Ik zal het overblijfsel dezes volks alles doen beërven”; en Hij heeft deze belofte getrouw vervuld en gaat voort die te vervullen. Het werk werd in 1922 met ijver ter hand genomen en zeer opmerkelijk is dit toegenomen van en na 1926, welk jaar gekenmerkt wordt door het bijzonder werk van de reiniging van het heiligdom, tot voorbereiding van het grootere werk dat volgen moest. (Joël 2 : 23-28) Degenen, die Jehova gehoorzamen, gaan voort zich te verheugen en zij prijzen Hem, omdat zij in het tempelwerk bezig zijn, ongeacht hetgeen de vijand ook zegt of doet, omdat zij zeer goed weten, onder de bescherming van Jehova te staan en in Zijnen naam veilig te zijn.

Jehova gebruikt Zijn volk tot werktuigen ten zegen voor anderen; vandaar dat Zacharia profeteerde: „En het zal geschieden, gelijk als gij, o huis van Juda en gij, o huis Israëls, geweest zijt een vloek onder de heidenen, alzoo zal Ik ulieden behoeden, en gij zult een zegen wezen; vrees niet, laten uwe handen sterk

zijn." (8 : 13) Dat hier het huis van Juda en Israël genoemd wordt, toont aan, dat de profetie vervuld zal worden in den tijd van de eenheid in Christus. Door ongehoorzaamheid waren zij onder den vloek Gods gekomen en zij woonden onder de heidenen, die hen ook vloekten; en dit was de toestand van geestelijk Israël vóór 1922, toen God vertoornd was over de ongehoorzaamheid en achteloosheid van Zijn verbondsvolk; daarna werd Zijn toorn afgekeerd. (Jes. 12 : 1) De getrouwen verheugen zich thans om ijverig Zijn naam en werk bekend te maken en zij gaan hiermede voort; en „Er zal geen vervloeking meer zijn” voor hen. (Openb. 22 : 3) IJver om de boodschap van Jehova's koninkrijk bekend te maken, is inderdaad een zegen voor menigeen, in het bijzonder voor de „Jonadab-klasse”. „Dan zal wat er van Jakob rest midden onder de vele volken, als een dauw van Jahve zijn, als regenbuien op gras, onafhankelijk van alle menschen, onbelemmerd door elk schepsel . . . In toorn en gramschap zal Ik Mij wreken op de volken, die niet hebben willen hooren.” — Micha 5 : 7, 13. **Kath. Bijbel.**

Jehova bereidt Zijn volk toe voor den strijd van den grooten dag; vandaar dat Hij hun beveelt niet te vreezen. „Hoor Israël, gijlieden zijt heden na aan den strijd tegen uwen vijand; uw hart worde niet week, vrees niet, en beef niet, en verschrik niet voor hun aangezicht.” (Deut. 20 : 3) Gog heeft al Zijn krachten in een samenzwering gebracht en deze stellen al hun pogingen in het werk om Jehova's „verborgenen” tegen te staan; doch dezen, die Jehova onvoorwaardelijk vertrouwen, behoeven geen vrees te hebben. (Ps. 27 : 1; 118 : 6; Zef. 3 : 16; Hebr. 13 : 6; 1 Joh. 4 : 17, 18) Vandaar dat het overblijfsel vrijmoedigheid heeft in dezen dag van gericht, om de boodschap van het koninkrijk bekend te maken en zij zullen hiermede voortgaan, ongeacht iederen tegenstand.

Vóór 1918 liet Jehova de waarheid voor dien tijd op aarde verkondigen en de „Christenheid” had de gelegenheid om de boodschap van het Koninkrijk te hooren. Toen op die wijze het Elia-werk gedaan werd en wel in het bijzonder in 1918, werd het getrouwe volk des Heeren door de „Christenheid” slecht behandeld. Onder God’s verbondsvolk waren te dien tijde de „verkozen oudsten”, die in gebreke bleven God te dienen en door hun ontrouw was het noodzakelijk, deze van de anderen af te scheiden, opdat de getrouwen voorbereid konden worden om God’s bedoelingen ten uitvoer te brengen. „Alzoo zegt de Heere der heirscharen: gelijk als Ik gedacht heb ulieden kwaad te doen, toen uwe vaderen Mij grootelijks vertoornden, zegt de Heere der heirscharen, en het heeft Mij niet berouwd.” (8 : 14) Het berouwde den Heere niet, doch Hij deed het reinigingswerk, opdat Hij een overblijfsel zou verkrijgen, dat Hem zou „toebrengen een offerande der gerechtigheid”. (Mal. 3 : 14; Ezech. 20 : 35-38) Het gericht moet aanvangen bij het huis Gods en voortgezet worden totdat het heiligdom gereinigd is, daarna zal aan de ongerechtigheid (wetteloosheid) een einde bereid worden. — 1 Petr. 4 : 17; Ezech. 21 : 24, 25.

Vanaf en na 1922 en meer in het bijzonder sedert 1926, heeft Jehova Zijn getrouwe dienstknecht-klasse voorspoedig doen zijn. „Alzoo denk Ik wederom in deze dagen goed te doen aan Jeruzalem, en aan het huis van Juda; vrees niet.” (8 : 15) Dit deed Jehova, omdat de tijd voor de rechtvaardiging van Zijn naam gekomen was en niet omdat het overblijfsel dit verdiende. (Ezech. 36 : 21-23) Toen het „mannelijke kind” geboren was, hetgeen wil zeggen, toen het Koninkrijk gekomen was, was het de gezette tijd, om Zion genadig te zijn, en Jehova’s naam te verheerlijken en te rechtvaardigen . . . — Ps. 102 : 14; Jes. 63 : 4.

Indien het overblijfsel in den tempel wil blijven en aan de goede dingen, die Jehova voorbereid heeft in dezen tijd, deel wil hebben, moet het leeren, Zijn bevelen te gehoorzamen. „Dit zijn de dingen, die gij doen zult; spreekt de waarheid een ieder met zijn naaste; oordeelt de waarheid en een oordeel des vredes in uwe poorten.” (8 : 16) Dit gebod kan niet vervuld worden door lezingen voor God's volk te houden over „karakterontwikkeling”, of de een of andere redevoering, die alleen aangenaam in de ooren klinkt. De sprekers moeten de waarheid zeggen en het is niet waar, dat een mensch door eigen inspanning voorbereid kan worden en voor den hemel geschikt gemaakt, noch kan men door zijn gehoor genot te verschaffen of bezig te houden, God's voornemens ten uitvoer brengen. Men moet God den Heere gehoorzamen en door Jezus Christus in de eenheid gebracht zijnde, moet ieder de Koninkrijksboodschap, die de Heere voorzien heeft, bekend maken. „En dat gij den nieuwen mensch aandoet, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid, [volgens kantschrift, **Eng. Vert.:** heiligheid der waarheid, dat is de waarheid alleen] daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden.” (Ef. 4 : 24, 25) Zij moeten de waarheid spreken, zooals die heden is en niet datgene, wat geleerd werd gedurende de Elia-periode der gemeente. Zij moeten vrijmoedigheid bezitten om de waarachtige eischen voor den trouwen navolger des Heeren aan te geven, zijn opdracht en zijn verantwoordelijkheid doen zien, om duidelijk de waarheid over den vijand te vertellen, gelijk God dit bevolen heeft.

Zij, die weigeren Jehova's grooten profeet hierin, evenals in andere belangrijke aangelegenheden, te gehoorzamen, zullen vernietigd worden. Huichelarij

zal niet langer geduld worden. (Hand. 3 : 22, 23) De waarheid betreffende het gericht van Jehova moet verkondigd worden, omdat Hij bevolen heeft, dit te doen; vermijd iederen redetwist, wees ijverig om de waarheid bekend te maken, gelijk geschreven staat: „Bidt om den vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die U beminnen. Om het huis des Heeren, onzes Gods wille, zal Ik het goede voor u zoeken.” (Ps. 122 : 6, 9) „Als gij echter elkander bijt en verslindt, past dan op, dat gij niet door elkander vernietigd wordt.” (Gal. 5 : 15, **Kath. Bijbel**) Het getrouwe overblijfsel zal de eenheid bewaren in Christus Jezus en vreugdevol voorwaarts gaan in het leger van God den Heere. (Ef. 4 : 13; Fil. 1 : 27) Ontrouw aan de Theocratie des Heeren haat Jehova. (Jes. 58 : 1) Ieder lid in deze organisatie is verantwoordelijk voor den Heere en moet zichzelf op den achtergrond houden, om nauwkeurig op de belangen van het koninkrijk acht te geven. „En denkt niet de een des anderen kwaad in ulieder hart, en hebt den valschen eed niet lief, want al deze dingen, zijn dingen, die Ik haat, spreekt de Heere. — 8 : 17.

Jehova beantwoordt de vraag, door de inwoners van Bethel gesteld. (7 : 2,3) Het vasten der vierde maand was ter herinnering aan den val van Jeruzalem en de gevangenneming des konings. (2 Kon. 25 : 3-5) Het vasten der vijfde maand was een herinnering aan de vernietiging van den tempel; het vasten van de zevende maand herdacht den tijd van volkomen verlaten van het land; en het vasten der tiende maand, den tijd waarin Ezechiël het nieuws ontvangen had, dat de stad vernietigd was. (Ezech. 33 : 21) Jehova zeide hierover: Het is thans geen tijd om te weenen, doch het is een tijd van vreugde en blijdschap, een **tijd** voor vroolijke feesten. (**Roth.** aangename vastgestelde bijeenkomsten). Daarom staat er geschreven:

HET KONINKRIJK GODS

UW KEUZE !

DE „TIEN MANNEN”, DE SLIP GRIJPEND.
(Zach. 8 : 23)

Blz. 126

„Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Het vasten der vierde en het vasten der vijfde en het vasten der zevende, en het vasten der tiende maand, zal den huize van Juda tot vreugde en tot blijdschap en tot vroolijke hoogtijden wezen; hebt dan de waarheid en den vrede lief”. (8 : 19) Toen de benauwdheid over God's verbondsvolk kwam in 1917—1919, had God's volk dit met vreugde moeten ontvangen, dit aannemende als door Jehova toegezonden, opdat Zijn bedoelingen vervuld zouden worden. Waarlijk, na 1919 mochten allen, die den Heere waarlijk liefhadden, niet langer weenen over hetgeen geschied was. Zij, die dit doen, leggen wederom „de fundamenten van de bekeering van doode werken” en „komen niet tot de volmaaktheid”. (Hebr. 6 : 1) Inplaats den Heere te gehoorzamen en vrijmoedig voorwaarts te gaan in het licht, dat Hij Zijn volk gaf, zijn vele „weeners” voortgegaan dagen en maanden en tijden en jaren te onderhouden en plechtige en ontroerende bijeenkomsten te houden, om zich den dood te herinneren van een man, die in verleden tijden hun leider was en zij hebben bij deze gelegenheden gebeden: „O God, zegen zijn nagedachtenis”. Zij hebben aldus getracht den dood van het Elia-werk te vereeuwigen, de doode steenen eener pyramide en dergelijke dingen, die den Heere mishagen.

De tijd is gekomen, waarin het tempelwerk gedaan moet worden en dit is de tijd om de dingen, die achter ons liggen te vergeten en met vreugde het werk, dat Jehova bevolen heeft, te volbrengen, uitziende naar de rechtvaardiging van Zijn naam. De Heere zegt: „Hebt dan de waarheid en den vrede lief.” Dat wil zeggen, eenheid en vrede, om God's wil te volbrengen en geen vrede, die voortvloeit uit een vergelijk met den vijand. (Hebr. 12 : 14) De waarachtigen en getrouwen hebben het bevel des Heeren beantwoord. De groote en

kleine dienstvergaderingen, de wereldomvattende vereenigde getuigenisperioden, de veldtochten tot eer en verheerlijking van Jehova, temidden van den hardnekigsten tegenstand van den vijand verricht, in plaatsen zooals Plainfield, Bergenfield en Asbury Park, N.J. en andere dergelijke plaatsen in het land, zijn bewijzen voor de trouwe toewijding aan Jehova. Deze gehoorzaamheid hebben zij bewezen met vreugde en in grooten vrede. Dit waren geen „weenende feest”-gelegenheden. Het overblijfsel verheugt zich in de waarheid, die Jehova voortgaat hun te schenken, en die Hij in het bijzonder geschonken heeft vanaf 1922.

Jehova's belofte, door Zacharia gegeven, is, dat velen, die onder Satan's organisatie geleefd hebben, zullen komen en de waarheid zoeken uit de handen van de vertegenwoordigers des Heeren. (8 : 20) God's hoofd-organisatie zal een huis des gebeds zijn voor alle natiën, voor ieder volk, dat ooit leven zal bekomen. (Jes. 56 : 7) De waarheid zal de ooren van ieder volk bereiken, opdat zij zichzelf aan God's zijde kunnen stellen en dit moet vóór Armageddon gedaan worden, hetgeen door Salomo's gebed voorschaduw wordt. (1 Kon. 8 : 41-43) Zacharia 8 : 21 en 22 toont aan, dat vele menschen tot kennis der waarheid zullen komen en die aan anderen zullen vertellen. Deze klasse, door Jonadab voorschaduw, hoort en ziet thans, om in de taal van den profeet te spreken: „Ik zal ook gaan, en anderen over het koninkrijk vertellen, niet uit nijd of twist, doch uit goedwilligheid, om anderen te helpen.” (Fil. 1 : 15-17) Dit deel van de profetie van Zacharia doet zien, hoe vele menschen, van verschillende nationaliteiten, zooals Japanneezen, Chineezen, Indiërs en anderen, het evangelie van het Koninkrijk zullen hooren. De feiten toonen aan, dat dit deel van de profetie thans bezig is in vervulling te gaan. De koninkrijksboodschap wordt thans in acht en tachtig talen gedrukt

en er zijn getuigen Jehova's in acht en zeventig landen der aarde, die de koninkrijksboodschap verkondigen. Zij, die hooren en de waarheid aannemen, wenschen niet langer onder de priesters, predikers en rabbijnen te bidden, doch zij zoeken de waarheid in den tempel van Jehova. Dit gaat thans in vervulling. — Jes. 2 : 3; Micha 4 : 2.

„Tien Mannen”

Het getal „tien” vertegenwoordigt, symbolisch genomen, een geheel van dingen, die op de aarde betrekking hebben, of van alle dingen en op deze wijze wordt het in de profetie gebruikt: „Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodschen man, zeggende: wij zullen met ulieden gaan; want wij hebben gehoord, dat de Heere met ulieden is.” (8 : 23) De tijd, „die dagen”, is thans gekomen; en „alle tongen” wil zeggen, al diegenen onder deze volkeren, die de Jonadabklasse vormen, ongeacht van welke nationaliteit en deze beginnen de waarheid te zoeken. (2 Kon. 10 : 15-23; Ps. 68 : 32; Jes. 55 : 5, 6) De slip van het kleed hangt af tot op den voet, vandaar dat de profetische taal „zullen de slip grijpen van een Joodschen man”, noodzakelijk moet beteekenen „de voeten” van Christus, de eenige, die den naam van Jehova „looft” en rechtvaardigt, want dit beteekent de naam „Jood” of „Juda”. Christus Jezus is de „Leeuw uit den stam van Juda” en de Koning van allen, die den naam van Jehova prijzen. (Openb. 5 : 5) Zijn getrouwe navolgers op aarde zijn Zijn voetleden, het Overblijfsel, dat thans het goede nieuws des Koninkrijks bekendmaakt, en den lof Jehova's bezingt. (Jes. 52 : 7, 8) De „booze dienstknecht”-klasse zegt: „Wij zijn

Joden"; doch de Heere zegt, dat zij leden zijn van Satan's organisatie; en Hij weet het. (Openb. 3 : 9; 2 : 9) Jehova heeft Zijn naam op Zijn gezalfden gelegd, en vandaar, dat de „tien mannen" beteekent: alle menschen op aarde, die eerlijk de waarheid zoeken, en niet misleid wenschen te worden omtrent de vraag, wie „de Jood" is. Zij zullen weten, dat dit Christus is, Christus Jezus en Zijn gezalfde lichaamsleden. (Jes. 62 : 2; 65 : 15; Openb. 2 : 17) Deze menschen van goeden wil, die de „groote schare" vormen, zeggen thans tot de Voetleden van Christus, den „Jood", in profetische taal: „Wij zijn met u"; d.w.z. wij ondersteunen Jehova's getuigen en wij zijn voor het Koninkrijk. Jehova's getuigen nemen thans de leiding, in gehoorzaamheid aan Zijn geboden, op zich en de Jonadab-klasse volgt, en stapt op deze wijze in den wagen of wel de organisatie. (Jes. 66 : 10; 57 : 13, 14) (Zie Rechtvaardiging, band III, Eng. uitg.) Het getrouwe Overblijfsel geeft Zichzelf, in volledige gehoorzaamheid aan Zijn bevel en de opdrachten voor Zijn organisatie, over, en het behaagt Jehova, hen in den tempeldienst te gebruiken, en voort te gaan, hen voor den strijd van Armageddon, die thans op handen is, voor te bereiden.

HOOFDSTUK VII

ONDERGANG

(Zacharia, Hoofdstuk IX)

Jehova troost Zijn overblijvend volk door het van te voren in te lichten betreffende het lot van Zijn vijanden, die het vervolgen. (Jes. 42 : 9) Sommigen van Jehova's getuigen zijn af en toe geneigd ontmoedigd te worden, als zij niet duidelijk zien, dat voorspoed en de zegen des Heeren met hen zijn. De vijand gaat voort, hen te vervolgen en poogt het werk, waarin zij verbonden zijn, te verhinderen, en sommigen van de zwakkeren verwonderen zich er over, waarom dit wordt toegelaten. Jehova biedt een ieder, die de waarheid hoort, de gelegenheid, zich te identificeeren, namelijk te toonen of hij vóór of tegen het Koninkrijk is. Het overblijfsel dient steeds in gedachte te houden, dat de rechtvaardiging van den naam van Jehova van het allerhoogste belang is en dat het Koninkrijk Zijn naam zal rechtvaardigen. Jehova geeft aan Zijn getrouwe getuigen de verzekering, dat zij deel zullen hebben aan de tenuitvoerbrenging van Zijn geschreven oordeel. (Ps. 149 : 9) Door Zijn profeet Zacharia verklaart Hij den tempelbouwers hetgeen Zijn van te voren geschreven oordeel is betreffende degenen, die God en de bouwlieden van Zijn paleis tegenstaan.

Het woord „last”, gebruikt in de volgende profetie, beteekent „een volkomen ondergang”, dat wil zeggen, een geschreven strafbesluit, dat het lot of de bestemming bekend maakt van den daarin genoemde. Zacharia werd opgedragen te schrijven: „De last van het woord des Heeren over het land [op het land, **Kath. Bijbel**] [betreffende het land, **Leeser**]. Chadrach en

Damaskus, deszelfs rust; want de Heere heeft een oog over den mensch, gelijk over al de stammen Israëls." (9 : 1) „Chadrach" is identiek aan Syrië, en, zooals sommige autoriteiten zeggen, heeft het betrekking op 'n Syrische godheid. Er staat geschreven: „Want het hoofd van Syrië is Damascus." (Jes. 7 : 8) De aangekondigde ondergang toont aan, dat het zijn „rustplaats" vindt op Damascus. De naam „Damascus" beteekent „industrie, of bedrijvige plaats". Het was de hoofdstad van Syrië en een drukke en nijvere plaats voor Satan en zijn vertegenwoordigers, zelfs in de dagen van Abraham. (Gen. 14 : 14, 15; 15 : 2) In de dagen van Jojakim namen de Syriërs deel aan den aanval op Jeruzalem, en dit geschiedde kort vóór de verwoesting van Jeruzalem. (2 Kon. 24 : 1-5); Jer. 35 : 11) Damascus en de Volkenbond zijn beide maakfels van Satan; de Volkenbond voornamelijk uitgaande van de zevende wereldmacht. Damascus beeldt klaarblijkelijk een deel van den Volkenbond af, omdat Rezin, de koning van Syrië, samenspande of een verbond vormde met de tien stammen van Israël tegen Jeruzalem. (Jes. 7 : 1, 2, 8) Jehova liet Jesaja een naam geven aan een van zijn zonen, die beteekende, dat het oordeel zou worden toegemeten aan dezen bond of deze samenzwering. — Jes. 8 : 1-4; 9-12.

God's profeet, zich richtend tot het commerciële Tyrus, namelijk de zakenwereld van Satan's organisatie, zeide: „Syrië" was uw koopman vanwege de veelheid van koopwaren van uw maaksel: zij handelden op uwe markten met smaragden, purper, en gestikt werk, en fijn linnen, en koraal, en agaat. Damascus was uw koopman vanwege de veelheid van koopwaren van uw maaksel, voor de veelheid van alle rijkdommen; in de wijn van Helbon, en witte wol." (Ezech. 27 : 16, 18, Eng. Vert.) Dit toont aan, dat Damascus de handelsafdeeling van Satan's organisatie afbeeldde. De Vol-

kenbond is de dienaar van de zakenwereld; daarom vertegenwoordigt Damascus het commerciële deel van Satan's organisatie, waarop het oordeel van den Heere „zijn rustplaats” vindt. [steunt]. „Want Jehova heeft een oog op de menschheid en op al de stammen van Israël.” (9 : 1, **Roth.**) Deze verklaring van de profetie is een troost voor het overblijfsel, omdat zij beteekent, dat Jehova ten behoeve van hen en van de geheele menschheid, die aan de zijde van Jehova staat en standvastig in Armageddon blijft, zal handelen.

De ondergang of het noodlot betreft ook anderen: „En ook zal Hij Hamath met hetzelfde bepalen [evenals in Chamat, dat er aan grenst, Kath. Bijbel], Tyrus en Sidon, hoewel zij zeer wijs is.” (9 : 2) „Hamath” beteekent „vesting”. Het was een afzonderlijke provincie in Opper-Syrië en zij stond in een verbond met de Syriërs van Damascus; vandaar dat het ook een onafscheidelijk deel afbeeldde van den Volkenbond. De zevende wereldmacht of het Anglo-Amerikaansch imperialisme, de „Christenheid” is het voornaamste bestanddeel van den Volkenbond, die opgericht is op Satan's bevel. „Tyrus” heeft speciaal betrekking op het handelselement van Satan's organisatie en het is dit element, dat de handel ter zee en te land beheerscht en het volk verdrukt en diegenen vervolgt, die Jehova's Koninkrijk vertegenwoordigen. Sidon beeldt voornamelijk de propagandawerktuigen van de handelsafdeeling van Satan's organisatie af. (Zie **Rechtvaardiging**, Boek II, blz. 52, 108, **Eng. uitg.**) Jehova's strafbesluit is ook tegen deze elementen van Satan's organisatie gericht. De groote zakenwereld en haar reclamewerktuigen verbeelden zich zeer wijs te zijn en Jehova zegt op spottende wijze tot hen: „Zie, gij zijt wijzer [in uw eigen oogen] dan Daniël; er is geen verborgenheid, die zij voor u kunnen verbergen.” (Ezech. 28 : 3, **Eng. vert.**) Heden scheppen de pers-

bureaux, die tijdschriften en andere reclamemiddelen van Satan's organisatie uitgeven, er een duivelsch genoeg in, Jehova's getuigen belachelijk en verachtelijk voor te stellen. Tot bemoediging en troost van Zijn getrouwe getuigen zegt Jehova thans in hoofdzaak: „Weest kalm en wacht totdat Ik opsta om te handelen.” — Zef. 3 : 8.

De „Christenheid”, voornamelijk bestaande uit het Engelsch-Amerikaansch imperialistisch systeem, beweert Christelijk te zijn. Dit is echter een groot bedrog en de profeet schreef hierover: „**En Tyrus bouwde zich een sterkte en hoopte zilver op als stof en fijn goud als het slijk der straten.**” (9 : 3) De „Georganiseerde Christenheid”, voornamelijk de handelsafdeeling daarvan, heeft veel zilver en goud opgehoopt, doch dit zal haar niet kunnen redden van de vernietiging in Armageddon. Hieromtrent zegt de Heere: „**Zie, de Heere zal haar uitwerpen** [uit haar bezit stooten, Eng. Herz. vert., **en Hij zal haar macht in de zee verslaan en zij zal met vuur verteerd worden.**]” (9 : 4) Haar zeemacht zal vernietigd worden door den verschrikkelijken storm, aangewakkerd door „den oostenwind”. (Ezech. 27 : 26) „Tyrus” zelf zal, zoowel te land als ter zee, verteerd worden. De centra der groote zakenlieden, die voornamelijk gevonden worden in de zevende wereldmacht, zullen tot een aschhoop gemaakt worden. Jehova zal door Zijn Eersten Ambtenaar, Christus Jezus, dit vernietigingswerk te bestemder tijd doen.

De groote zakenlieden beheerschen de radio, dewelke een middel is, waarin God voorzien heeft voor de verbinding tusschen de verschillende landen der aarde. Zij gebruiken de radio om het volk te exploiteeren, en tezamen met andere elementen van Satan's organisatie trachten zij te voorkomen, dat de boodschap van Jehova's Koninkrijk aan het volk wordt uitgedragen.

In Januari 1933 vaardigde de Radio-Commissie van Canada, op aansporing van een groep Anglicaansche geestelijken, een bevel uit, dat luidde, dat Jehova's getuigen de boodschap, die zij op bevel van Jehova verkondigen, eerst aan de Radio Commissie moeten voorleggen om gekeurd te worden, alvorens haar aan het volk uit te zenden. Aan zulk een eisch te voldoen en de boodschap van Jehova's Koninkrijk aan deze zelf aangestelde beoordeelaars voor te leggen en hen te laten bepalen of deze al of niet mag uitgezonden worden voor het volk, zou, met de woorden van Jezus, beteekenen, „het geven van hetgeen heilig is in handen van de honden, en het werpen van parelen voor de zwijnen”. (Matth. 7 : 6) Hierdoor zou men meer den menschen gehoorzamen dan God en dit zou een groote beleediging van den Heere God zijn. (Hand. 4 : 19) God's gezalfden hebben thans geen keus, doch zij dienen onvoorwaardelijk de geboden van Jehova en Zijn Koning, Christus Jezus, den Grooteren Mozes, te gehoorzamen. — Hand. 3 : 22, 23.

Tot bemoediging van hen, die volkomen op Jehova vertrouwen, zegt Hij hun thans, wat het lot van de goddelooze troep zal zijn. Jehova's getrouw overblijfsel zal zich niet neerbuigen voor Satan's vertegenwoordigers, noch toegeven aan hun verzoek ten opzichte van de radio. Het zal zich niet onderwerpen aan de beoordeeling van Satan's organisatie, onverschillig of die uitgeoefend wordt door de geestelijkheid, de handels- of de politieke macht. Jehova's getuigen konden Hem niet getrouw zijn en terzelfder tijd toestaan, dat zulke goddelooze agentschappen van Satan de boodschap van God's Koninkrijk beoordeelen en bepalen hetgeen uitgezonden mag worden voor het volk betreffende God's Woord. Jehova is almachtig, en Hij zal er op Zijn eigen goede wijze in voorzien, dat het volk de waarheid zal vernemen. Zijn getrouwe ge-

Jehova vernietigt Dagon, de vischgod der Filistijnen. (Voorstellende de vernietiging van de afgoden der „Christenheid”)

tuigen zullen Hem niet beledigen, door toe te geven aan het verzoek of de eischen van elk van Satan's vertegenwoordigers. Zij zullen geen schikking treffen met Satan's organisatie, maar zullen onvoorwaardelijk vertrouwen op Jehova God, wetende, dat Hij alle dingen zal volbrengen overeenkomstig Zijn oppermachtigen wil. Te bestemder tijd zal Satan's geheele organisatie als rook vervliegen en zal nimmermeer gekend worden.

Jehova liet Zacharia profeteeren, dat de geestelijkheid en allen, die sympathiseeren met de zakenwereld, alsmede al degenen, die handelen als Satan's vertegenwoordigers, even vóór hun vernietiging zullen zien, wat er over Satan's organisatie komt en dit zal hen zeer bevreesd maken. Deze goddelooze menigte wordt heden de boodschap der waarheid gebracht, hetgeen hen met vrees vervult en „hunne aangezichten betrekken”. Daarom zegt de Heere: „**Askelon zal het zien en vreezen: Gaza zal het ook zien en zal zeer treurig zijn: en Ekron zal in hare verwachting beschaamd worden: en de kennis van Gaza zal vergaan, en Askelon zal niet bewoond worden.**” (9 : 5, Eng. Vert.) Askelon, Gaza en Ekron waren steden der Filistijnen en hielden zich eveneens, hetzij direct of indirect, bezig met den handel. Zij sympathiseerden met Tyrus en ook zij waren den ondergang gewijd. Zij stelden zinnebeeldig elementen van Satan's organisatie voor. De geestelijkheid en alle met haar verbonden kleinere instellingen, die op de groote zakenlieden vertrouwen, zijn door een paniekstemming aangegrepen. De geheele troep zegt den menschen, dat zij binnenkort grooten voorspoed zullen hebben, maar hun verwachting zal niet verwezenlijkt worden. De zakenwereld, de staathuishoudkundigen, het reclamewezen, de geestelijkheid, de politieke kwakzalvers, het koningschap, de aristocratie, de democratie en

elk ander element van Satan's organisatie zal ten ondergaan, want dit is het lot of de straf, die Jehova betreffende hen liet opteekenen. Dit wetende, zal het getrouwe overblijfsel met vertrouwen voortgaan met de verkondiging van de boodschap des Koninkrijks, volkomen vertrouwend op Jehova en hun werk met vreugde doende in Zijn sterkte en tot verheerlijking van Zijn naam.

Jehova's wetsverbond met Israël bepaalde, dat een bastaard niet mocht ingaan in de vergadering van den Heere. (Deut. 23 : 2) Deze wet voorschaduwde dingen van den tegenwoordigen tijd. De Farizeeërs, die aan de letter van de wet hingen, doch heelemaal geen acht gaven op den geest ervan en in hun eigenwaan verblind waren en tot de „heiliger dan gij"-klasse behoorden, trokken de identiteit van de geboorte van Jezus in twijfel; met andere woorden, pasten op hem den naam van „bastaard" toe. (Joh. 6 : 42; 8 : 41) Een bastaard was zeer verachtelijk in de oogen der huichelachtige Farizeeërs. Evenzoo ziet de geestelijkheid van de „Christenheid", die het tegenbeeld is van de Farizeeërs, op de uiterlijke verschijning van de menschen en op huichelachtige wijze geven zij voor, dat zij boven alle afkeuring verheven zijn, verachten de nederige navolgers van Christus Jezus en plaatsen hen in de klasse der bastaarden; en als de geestelijkheid wordt verteld van het Koninkrijk van God, keeren zij zich met een minachtend gebaar af en verheerlijken terzelfder tijd het maaksel van den Duivel, den Volkenbond, als het Koninkrijk van God. De Heere zegt hun thans, dat Degene, dien zij met den naam van bastaarden bestempeld hebben, de huichelaars zal uitwerpen.

„En een bastaard zal te Asdod wonen; en Ik zal den hoogmoed der Filistijnen uitroeien." (9 : 6) „Asdod" beteekent „bolwerk" en was de voornaamste

van de vijf verbonden steden der Filistijnen en de zetel van de aanbedding van den vischgod Dagon. (1 Sam. 5 : 1-9) Zij beeldt daarom het bolwerk af van den verbonden vijand tegen God's Koninkrijk. (Ps. 83 : 6) In de oogen van de vermetele menigte van huichelachtige „geleerden” is het Koninkrijk van God onder Christus verachtelijk en wordt door hen beschreven met de uitdrukking „bastaard”. Jehova zegt hun daarom, dat de Verachte, Christus Jezus, als de groote zegevierende Overwinnaar, bezit zal nemen van het bolwerk der Filistijnen (dat is de „Christenheid”) en de geheele menigte zal uitroeien. De menschen van goeden wil, bekend als de Jonadabklasse, worden daarom gewaarschuwd en hun wordt de weg ter ontkoming in dezen tijd van vernietiging aangeezen. „Eer het besluit bare (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des Heeren toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de dag van den toorn des Heeren over ulieden nog niet komt. Zoekt den Heere alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid; misschien zult gij verborgen worden in den dag van den toorn des Heeren.” (Zef. 2 : 2, 3) „Maar ik zal een vuur zenden aan den muur van Gaza, dat de paleizen daarvan zal verteren; en Ik zal den inwoner uit Asdod uitroeien en hem, die den scepter houdt uit Askalon; en Ik zal Mijne hand wenden tegen Ekron; en het overblijfsel der Filistijnen zal vergaan, zegt de Heere God.” (Amos 1 : 6-8, Eng. Vert.) Deze allen zullen uit den beker van Jehova's gramschap drinken. (Jer. 25 : 20) Dit zal een rechtvaardiging zijn van Jehova's Woord en van Zijn naam.

Gedurende vele eeuwen heeft de „Christenheid”, voornamelijk in de landen van het Britsch—Amerikaansche wereldrijk, op onwettige wijze menschelijk bloed vergoten in openlijke overtreding van God's

eeuwig verbond. Terwijl zij beweren navolgers te zijn van Christus, hebben zij aan de tafel van den Duivel gegeten en aan den Duivel geofferd. (1 Cor. 10 : 21) Van Zijn verbonden vijanden, voornamelijk van de „Christenheid”, zegt God door Zijn profeet: „En Ik zal zijn bloed uit zijn mond wegnemen en zijn gruwelen van tusschen zijn tanden; maar hij, die overblijft, ja hij, zal zijn voor onzen God; en hij zal zijn als een bestuurder in Juda en Ekron, als een Jebusiet.” (9 : 7) Het verdrukte volk der aarde zal uit de vraatzuchtige kaken der hedendaagsche Filistijnen, die hen zoo lang vervolgd hebben, bevrijd worden. Het overblijfsel, bevrijd van de vijandelijke organisatie, zal voor onzen God zijn”, voor Jehova, als „een volk voor Zijn naam”. „Juda” beteekent de klasse, die Jehova’s naam verheerlijkt; en beeldt hier daarom het getrouwe overblijfsel af: „En hij [het overblijfsel] zal zijn als een vorst in Juda”, dat wil zeggen, zij zullen de leiders of voornaamsten op aarde zijn in de bekendmaking van den naam van Jehova. (Jes. 62 : 10) De hedendaagsche Filistijnen, dat wil zeggen, diegenen die God en Zijn getrouw overblijfsel tegenstaan, zullen het onderspit delven, evenals de Jebusieten van ouds overwonnen werden door den stam van Juda, onder aanvoering van Koning David, die daarom Christus, den Waren Vorst of Aanvoerder van Juda, voorschaduwde. — 2 Sam. 5 : 6-9.

Satan bereidt zich voor en verzamelt al zijn strijdkrachten tegen Jehova’s organisatie vóór den grooten strijd. De duivelsche scharen onder de onmiddellijke leiding van Gog zouden Jehova’s getuigen onmiddellijk vernietigen, indien de Allerhoogste hen niet met Zijn bescherming zou omringen. (Ps. 34 : 8; Ps. 91 : 1, 2, 10, 11) Jehova’s Koninklijk huis bestaat uit Zijn gezalfden, voorschaduwde door den tempel, die door Zerubbabel en Jozua werd gebouwd; en betreffende de

gezalfden zegt Jehova: „En Ik zal Mij rondom Mijn huis legeren vanwege het heirleger, vanwege den doorgaande en vanwege den wederkeerende, opdat de drijver niet meer door hen doorga; want nu heb Ik het met Mijne oogen aangezien.” (9 : 8) „Ik zal een bezetting doen legeren voor Mijn tempel tegen den gaanden en komenden man, dat geen dwingeland erop aan kan vallen, want nu waak Ik met eigen oogen.” (Kath. Bijbel). Dit toont aan, dat het overblijfsel thans door den vijand bedreigd wordt en in groot gevaar verkeert, maar dat God voorziet in een volkomen bescherming voor hen. Onder de vijanden van de gezalfden zijn tevens diegenen inbegrepen, die insluipen onder God's groep en door huichelachtige en schoone redevoeringen tweedracht onder hen trachten te zaaien en hen zodoende trachten te vernietigen. Het getrouwe overblijfsel moet zich zelfs niet eens in een gesprek met zulke spionnen inlaten, maar het moet hen mijden, zooals het gebod luidt. (Rom. 16 : 17, 18) Jehova geeft Zijn getrouwe overblijfselklasse de verzekering, dat „de vijand nimmer meer zal doorgaan”. De vijand, voornamelijk de geestelijkheid, tezamen met de „mensch der zonde”-klasse, zien, dat God's gunst verleend wordt aan het getrouwe overblijfsel en zij vreezen. (Ps. 48 : 5-9) „Want de roede [schep-ter] van den goddelooze zal niet rusten op het lot van de rechtvaardigen; opdat de rechtvaardigen hunne handen niet uitstrekken tot ongerechtigheid.” — Ps. 125 : 3.

Het tempelwerk is voortgegaan en het overblijfsel is in eenheid bijeenvergaderd met het Hoofd van het Koninklijk huis en Jehova zegt: „Nu heb Ik met Mijne oogen gezien.” Hij geeft acht op degenen, die hun getrouwheid tegenover Hem handhaven en schenkt hun Zijn groote gunst. Hij ziet de goddelooze samenzwering, die gevormd wordt en gericht is tegen Zijn ge-

trouwe gezalften en Hij beschermt hen, schenkt hun Zijn naam, en brengt hen in Zijn sterke vesting en daar zullen zij wonen in veiligheid en de groote kracht zien van Jehova God en van Zijn Uitvoerend Ambtenaar, die het strafbesluit of den ondergang voltrekken zal tegen den vijand in Armageddon.

HOOFDSTUK VIII

MELCHIZEDEK

Zacharia, (Hoofdstuk IX)

Jehova gebruikte een man, om Zijn grooten Hoo-
gepriester en den rechtmatigen Wereldheerscher uit
te beelden. De naam van dezen man was Melchizedek.
Hij vervulde het tweevoudige ambt van priester en
koning en God deed Mozes over hem schrijven: „En
Melchizedek, koning van Salem, bracht voort brood
en wijn; en hij was een priester des Allerhoogsten
Gods.” (Gen. 14 : 18) Vanaf den tijd van Abraham
en daarna zagen toegewijde godsmannen uit naar de
komst van den Grooteren Melchizedek. Er is geen en-
kel bericht over het begin of het einde van Melchize-
dek; evenmin weten wij, wie zijn vader of moeder
waren, omdat er niemand voor hem was, noch hem
opgevolgd is in zijn ambt. Melchizedek beeldde de
ambten uit, die door Christus Jezus vervuld worden.
Hij was een voorbeeld van Christus Jezus. „Want
deze Melchizedek was koning van Salem, een priester
des Allerhoogsten Gods, . . . die vooreerst overgezet
wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was
een koning des vredes; zonder vader, zonder moeder,
zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen,
noch einde des levens hebbende; maar de Zoon van
God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in
der eeuwigheid.” — Hebr. 7 : 1-3.

Jehova zond Zijn geliefden Zoon Jezus op aarde,
zalftde hem tot het hooge ambt van Koning en Pries-
ter, wekte hem uit de dooden op en verhief hem
boven de geheele schepping, door hem te bekleeden
met alle macht in hemel en op aarde. Hij schonk Hem

DE KONING - DE SCHEIDING VOLTROKKEN.

(Zach. 3:9; 9:9)

Biz. 142

een plaats in den hemel, waar Hij God's bepaalden tijd moest afwachten, alvorens Zijn heerschappij uit te oefenen. Deze bepaalde tijd is in 1914 A.D. gekomen, en Jehova bevestigde Zijn Koning en grooten Hoogepriester in het ambt, en zond Hem vanuit Zion, om te heerschen in het midden Zijner vijanden. Jehova zeide betreffende Hem: „De Heere heeft gezwoeren, en het zal hem niet berouwen; Gij zijt priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek.” — Ps. 110 : 1-4.

Toen Jezus Christus, de Gezalfde, aan het einde van Zijn dienst gekomen was, reed Hij Jeruzalem binnen, gezeten op een jongen ezel. Dit gebeurde precies drie en een half jaar na Zijn zalving en daar bood Hij zichzelf aan de Joden als hun Koning aan, verscheen onmiddellijk daarop in den tempel en reinigde dien. (Matth. 21 : 1-12) Ook precies drie en een half jaar nadat Hij tot Koning bevestigd was, n.l. in het voorjaar van 1918, bood Christus Jezus zich aan het Christendom en aan alle anderen als den rechtmatigen en rechtvaardigen Koning der wereld aan en onmiddellijk daarop verscheen Hij in den tempel van Jehova ten gerichte om de tempelklasse te reinigen. Jehova legde toen Christus Jezus als den voornaamsten Hoek- en Hoofdsteen van Zijn koninklijk paleis. Daarop volgde het onderzoek op aarde, in het bijzonder van het „Christendom” en van Zijn trouwe volgelingen en dit was het begin van de voorbereidingen voor den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods.

Over dezen grooten Melchizedek profeteerde Zacharia, onder de leiding van Jehova het volgende: „Verheug u zeer, gij dochter Zions; juich gij dochter Jeruzalems, zie, uw Koning komt tot u; Hij is rechtvaardig en brengt redding; nederig en rijdende op een ezel en op een veulen, een ezelsjong.” — 9 : 9.

De profetie van Zacharia, die den ondergang van

Satan's organisatie openbaart, kon niet door eenig mensch op aarde begrepen worden vóór de komst van Christus Jezus tot den tempel ten gerichte. Wij kunnen er ook zeker van zijn, dat allen, die Christus Jezus als Koning verworpen hebben, deze profetie thans niet kunnen verstaan. Allen, die het bewijs, dat gegeven is over „de geboorte der natie” of wel het begin van het Koninkrijk, verworpen hebben, hebben nooit den Heere in den tempel van Jehova ontdekt. De tijd voor het begrip en de waardeering van de profetie van dit hoofdstuk is definitief bepaald na de komst van den Heere Jezus tot den tempel en nadat het getrouwe overblijfsel in den tempel gebracht en gezalfd is. Dit wordt afdoende bewezen door de zoo juist aangehaalde woorden van het negende vers.

Het overblijfsel, dat getrouw bevonden was in den tijd van het gericht en in den tempel gebracht en gezalfd is, zijn zij, die toegeroepen worden, zich te verheugen. Zij verheugen zich inderdaad. (Jes. 61 : 10) Dit zijn „de dochteren van Zion”, omdat zij kinderen zijn van God's vrouw, dat wil zeggen, van Zijn organisatie. Daarna mogen ook de anderen, als zij het feit, dat de Heere in Zijn heiligen tempel is, verneemen en waardeeren, zich eveneens buitengewoon verheugen. De dochteren van Zion, in deze profetie beschreven, zijn leden van God's organisatie gemaakt en vandaar een deel van het koninklijke priesterschap; deze worden door God zelf onderwezen. (Jes. 54 : 13) Jehova had Zijn Koning op den troon bevestigd, het Koninkrijk was geboren en thans zendt Hij Zijn Koning tot Zijn getrouwe kinderen. (Openb. 12 : 5; Matth. 21 : 1-12; Joh. 12 : 12-16; Ps. 118 : 22-26) In het klein werd deze profetie vervuld, toen Jezus de stad Jeruzalem binnenreed op een ezel; en de geheele vervulling hiervan begon in 1918; en het gericht zal voortgaan tot de ware tempelklasse gerei-

nigd is. Over den grooten Rechter en over de uitvoering van Zijn werk staat geschreven: „Hij is rechtvaardig, en de groote Rechtvaardiger van Jehova's naam.” — **Roth.**

Wanneer Mattheüs en Johannes dezen intocht van Jezus in Jeruzalem beschrijven, halen zij beiden slechts een deel van de profetie van Zacharia 9 : 9 aan, want beiden laten deze woorden weg: „Hij is rechtvaardig en brengt redding.” (Matth. 21 : 4, 5; Joh. 12 : 14-15) Andere vertalers geven dezen tekst als volgt weer: „Hij is rechtvaardig en zegevierend” (**Leeser**), of: „Rechtvaardigend en overwinnend is is hij.” (**Roth.**) Deze woorden werden blijkbaar door de apostelen weggelaten, omdat de tijd voor het gericht en de rechtvaardiging toen nog niet gekomen was en omdat dat deel der profetie haar algeheele vervulling moest hebben, nadat Christus Jezus als Koning en Rechter bevestigd zou zijn, in den tijd wanneer Hij zich als Koning der geheele aarde zou aanbieden. Nadat Hij in 1914 tot Koning bevestigd was, behaalde Hij de overwinning op Satan en wierp in de eerste plaats hem en zijn onderdanen uit den hemel. In 1918 biedt Hij zich als Koning der geheele aarde aan en ontving de opdracht, de wereld te richten en den naam van Jehova te rechtvaardigen; vandaar dat Hij voortgaat „overwinnende en opdat Hij overwon.” — Openb. 6 : 2; 12 : 7-9.

Toen de vervulling dezer profetie in het klein plaatsvond, riep het volk, dat Jezus de stad zag binnenrijden, uit: „Hosanna”; hetgeen wil zeggen: „Wij smeeken u, red ons.” Bij de tweede vervulling zeiden Jehova's gezalfden eveneens: „Geef thans redding, wij smeeken het U, O Heer; O Heer, geef thans voorspoed.” (Ps. 118 : 25, R. V.) Jehova's Koning, Christus Jezus, brengt thans redding en bevrijding van Satan's organisatie en tevens verzoening van zonde

en dood, hetgeen alles geschiedt tot rechtvaardiging van God's naam. Toen Hij op aarde kwam, was Hij zachtmoedig en nederig; hij onderwierp zich aan Jehova en werd daarom door den Allerhoogste begenadigd. (Spr. 3 : 34) Thans tot Zijn tempel gekomen, biedt Hij zichzelf aan de volkeren der aarde als hun Koning en Rechter aan, en dit doet Hij, door middel van de boodschap, die Zijn nederige voetleden, het overblijfsel, of Jehova's getuigen, op aarde verkondigen. Hij reed op een ezel, om Zichzelf als den Messias, den gezalfden Koning, kenbaar te maken. (1 Kon. 1 : 32-39) Hij werd afgebeeld als „rijdende op . . . een veulen, een jongen ezel” (Roth.), d.w.z. een versch rijdier, waarop nog nooit iemand anders gezeten had. Als gezalfde Koning Gods had Hij geen voorgangers in Zijn ambt en Hij zal ook nooit een opvolger hebben. (Hebr. 7 : 3) Jehova's gezalfd overblijfsel ziet thans den machtigen Koning „hoog en verheven” in Zijn tempel en zij verheugen zich grootelijks, gelijk zoowel Zacharia als Jesaja voorzegd hadden. — Jes. 6 : 1-3.

Christus Jezus komt in vrede en Zijn komst brengt vreugde voor allen, die Zijn verschijning liefhebben. Daarop begint Hij het werk om Zijn voetleden op aarde voor te bereiden en Hij wijdt tevens Zijn opmerkzaamheid aan de dingen, die betrekking hebben op den komenden strijd van den grooten dag, die Zijns Vaders naam zal rechtvaardigen. „En Ik zal de wagens uit Efraïm uitroeien en de paarden uit Jeruzalem; ook zal de strijdboog uitgeroeid worden en Hij zal vrede spreken tot de volkeren en Zijn heerschappij zal zijn van de zee tot aan de zee en van de rivier tot aan de einden der aarde.” (9 : 10) In deze profetie vertegenwoordigt Efraïm de tien stammen van Israël, omdat de belangen der andere stammen in Juda haar middelpunt vonden. Het wegdoen van paard en strijd-

hoog, zooals de profeet dit zegt, toont aan, dat de Heere vrede en eenheid tusschen al de leden Zijner organisatie bevestigen zal onder één Koning. — Ezech. 37 : 16-23.

Christus, de groote bevrijder, zal de volkeren tuchtigen in Armageddon, en ze aldus dwingen vreedzaam te zijn. „Komt, aanschouwt de daden des Heeren, die verwoestingen op aarde aanricht; Die de oorlogen doet ophouden tot aan het einde der aarde, den boog verbreekt, en de spies aan twee slaat, de wagenen met vuur verbrandt.” (Ps. 46 : 9, 10) „En Hij zal richten onder de natiën en bestraffen vele volkeren en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, hun spiesen tot sikkelen; het eene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leeren.” (Jes. 2 : 4) „En Zijn regeering zal zich uitstrekken van zee tot zee en van den Eufraat tot aan de einden der aarde” en Hij zal heerschen over wat vroeger onder Satan’s regeering gestaan heeft. (Ps. 72 : 8; Dan. 7 : 14-27; Gen. 15 : 18-21) Als Jehova’s grooten Koning en Hoogepriester zal Hij de geheele wereld in gerechtigheid regeeren en als Vredevorst zal Hij vrede op aarde en welbehagen geven in de menschen op de aarde, die van goeden wille zijn.

De profetie van vers negen is niet tot de Joden gericht, doch wordt gericht tot diegenen, die tot God’s organisatie behooren en die de komst van den Koning begroeten, ten tijde, dat Hij in Zijn tempel tegenwoordig is. De profetie van vers elf wordt tot dezelfde klasse gericht. „U ook aangaande [Leeser, om] het bloed uws verbonds heb Ik uwe gebondenen uit den kuil, daar geen water in is uitgelaten.” (9 : 11) God’s getrouw volk was langen tijd gevangen in Satan’s organisatie. Het bloed van Christus Jezus had plechtig het verbond met offerande ingewijd en garandeerde de bevrijding van al diegenen in het verbond, die God

trouw gebleven waren en zich tegen Satan's organisatie gesteld hadden. Christus Jezus heeft deze getrouwen reeds uit Satan's organisatie bevrijd. (Jes. 45 : 11-14) Dit is geschied na de komst van den Heere Jezus tot Zijn tempel.

Satan's organisatie houdt echter nog steeds sommigen als gevangenen vast. God de Heere zal te Zijner tijd ook dezen uit het gevangenhuis uitleiden. (Ps. 68 : 6; 69 : 34; Jes. 42 : 6-7) Zacharia's profetie bevestigt hier, dat deze gevangenen uit den put zijn uitgekomen, waarin geen water was. De „Christenheid”, die een deel is van Satan's organisatie, waarin de getrouwen gevangen gehouden werden, had zichzelf bakken uitgehouwen, die gebroken waren en waarin zich geen waarheid bevond, gelijk aan den put waarin Jeremia afgelaten werd. (Jer. 38 : 6-13) In Babel is geen water der waarheid en de gevangenenbewaarders van deze booze organisatie pogen ijverig om Jehova's getuigen af te houden, opdat zij de gevangenen niet bereiken, die zich daar nog bevinden, zoodat hun de boodschap der waarheid niet gebracht worde. Al degenen, die in het verbond voor het Koninkrijk waren en die getrouw geweest zijn tot de komst van den Heere tot den tempel, werden in de eerste plaats uit de gevangenschap bevrijd, doordat zij uit Satan's organisatie uitgeleid werden en daarna moesten zij als Jehova's getuigen de boodschap der waarheid tot degenen uitdragen, die nog steeds in Babylon in gevangenschap verkeerden. Jehova deed Zacharia profeteeren: „**Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt, [gij, gevangene vol hoop (Kath. Bijbel)] ook heden verkondig Ik, dat Ik u dubbel zal wedergeven.**” (9 : 12) Dit vers van de profetie omvat zoowel het getrouwe overblijfsel als de Jonadabs, de groote schare. De Rotherham-vertaling geeft dezen tekst als volgt weer: „Keer terug tot de sterkte, gij

gevangenen der hoop; heden verklaar ik, dubbel zal ik wederbrengen tot u." Jehova verklaart daar door Zijn Koning en Rechter, Christus Jezus, die thans tot Zijn tempel gekomen is, dat Hij, Jehova, dubbel zal geven of wedergeven aan het sterke bolwerk, d.w.z. diegenen, die van het getrouwe overblijfsel zijn, zoo-wel als die in den tempel gebracht zijn.

God's hoofdorganisatie is het groote sterke bolwerk van Zijn Theocratie. De gevangenen in Babylon moeten, om te leven, naar God's Theocratie komen. Zij zullen dit doen door hun standpunt aan de zijde van Jehova in te nemen en Christus als hun Koning te begroeten, zooals dit door Openbaring aange-toond wordt, hoe zij met palmtakken in hun handen den Koning toezwaaien. Jehova heeft hun de belofte gegeven, dat zij in Zijn Theocratie de aarde zullen vervullen met een rein en rechtvaardig geslacht, na-dat alle goddeloozen in Armageddon omgekomen zijn. Dit vervult hen met groote hoop. — Ps. 107 : 41.

Het volgende deel der profetie, n.l. „Heden [of „dezen dag”], verkondig Ik, dat Ik u dubbel zal wedergeven”, heeft in het bijzonder betrekking op het getrouwe overblijfsel. „Deze dag” of deze tijd begon bij de regeering van Christus Jezus en voor zooverre het het overblijfsel betreft, begint hij in of heeft betrekking op 1919, toen zij door de genade des Heeren van Satan's organisatie bevrijd werden. De goedgekeurden, die in den tempel gebracht zijn ten tijde van het gericht van Jehova door Christus Jezus, het hoofd der tempelklasse, zeggen thans: „Dezen dag verkondig Ik, Ik zal wederbrengen [teruggeven, **Rotherham**] het dubbele tot u.” Het Hebreeuwsche woord, hier met „dubbel” vertaald, beteekent „tweemaal zooveel”. (Ex. 16 : 22; Job. 42 : 10) De feiten, die op deze profetie betrekking hebben, toonen aan, dat na 1919 Jehova aan Zijn getrouw overblijfsel, dat de Elisa-klasse

vormt, een „dubbele mate van [Elia's] geest” geschonken heeft. (2 Kon. 2 : 9).

De feiten en deze Schriftplaatsen stellen tenslotte dit deel van de profetie vast, dat betrekking heeft op het getrouwe overblijfsel, dat een dubbel deel ontving. Ook Job, nadat hij op de proef gesteld en goedgekeurd was, ontving tweemaal zooveel als hij tevoren bezat, hetgeen een illustratie van ditzelfde feit geeft. (Job 42 : 10) Op dezelfde wijze werden ook allen, die gedurende het Elia-werk trouw gebleven waren, op de proef gesteld bij het gericht en die onder de beproeving getrouw bleken te zijn en zoo hun oprechtheid bewezen hadden, vormden tezamen de klasse, of het overblijfsel, dat tweevoudig ontvangen heeft. Jehova heeft Zijn gunst, die voor een tijdlang geweken was, doen „wederkeeren” tot de getrouwen. Vanaf 1918 tot 1919 was de gunst van Jehova weggenomen, doch deze keerde later, gelijk door andere profetieën aangetoond wordt, terug. (Jes. 12 : 1) Jehova heeft Zijn getrouw overblijfsel tweemaal zooveel waarheid gegeven sedert Zijn gunst wedergekeerd is en zij hebben een veel grooter werk gedaan door deze waarheid tot het volk te brengen. Een vergelijking van de uitgaven, die de boodschap der waarheid inhielden gedurende de Elia-periode met die van de Elisa-periode der gemeente, is hier van groot belang.

De opbouw van den tempel bereidt „het sterke bolwerk”. „Want de Heere zal Zion opbouwen [als een sterk bolwerk], Hij zal verschijnen in Zijn heerlijkheid, Hij zal zich wenden tot het gebed desgenen, die gansch ontbloot is en niet versmaden hun gebed. . . . Want Hij heeft nedergezien uit de hoogte Zijns heiligdoms, van den hemel schouwde de Heere op de aarde, om het zuchten der gevangenen te hooren, om los te maken de kinderen des doods, om den naam des Heeren te vertellen in Zion, en Zijn lof te Jeruzalem.”

(Ps. 102 : 16-21) Nadat de Heere Zijn sterk bolwerk opgebouwd heeft, roept Hij den gevangenen toe om naar Zijn organisatie te keeren: „En het zal geschieden, allen, die den naam des Heeren zullen aanroepen, zullen behouden worden, want op den berg Zion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de Heere gezegd heeft en dat bij het overblijfsel, dat de Heere zal roepen.” (Joël 2 : 32) „Maar op den berg Zions zal ontkoming zijn en er zal heiligheid zijn; en die van het huis Jacobs zullen hunne erfgoederen erfelijk bezitten.” — Obadja 17.

Het „dubbele” in vers twaalf dezer profetie genoemd, heeft geen betrekking op de bestraffing der Joden of de terugkeer van God's gunst tot het Jodendom. Het is geen kwade boodschap, doch een goede boodschap; het beteekent een dubbele gave van goede dingen en heeft uitsluitend te maken met de tempelklasse. In overeenstemming met de Leeser-vertaling luidt dit deel van de profetie: „Dezen dag verklaar ik, dat ik u wil vergelden tweevoudig [goed].” En volgens een andere vertaling: „Dezen dag verkondig ik u een tweevoudige gelukkige boodschap.” Het is heel duidelijk, dat vers dertien inderdaad een deel uitmaakt van vers twaalf dezer profetie en den tijd aangeeft wanneer deze „dubbele gunst” of deze „boodschap van geluk of gunst”, het overblijfsel zou verleend worden. „Wanneer [ten tijde dat] ik Juda [als boog of als een werktuig van een boogschutter] zal gespannen hebben voor mij en den boog van Efraïm zal gevuld hebben en ik uwe kinderen, o Zion, zal verwekt hebben tegen uwe kinderen, o Griekenland en u gesteld zal hebben als het zwaard van een held.” (Zach. 9 : 13) In overeenstemming met de Rotherham-vertaling luidt dit vers: „Ik heb mij Juda gespannen als een boog heb ik Efraïm omklemd, aldus zal ik doen ontwaken uwe zonen, o Zion, tegen de zonen van u, o Griekenland en

zal ze maken als het zwaard van een held." Jehova toont hier de voorbereiding Zijner uitverkorenen voor den grooten strijd.

Zooals de namen Juda en Efraïm hier gebruikt worden, staan zij voor de vereenigde zonen van Jehova's hoofdorganisatie, omdat zij tezamen genoemd worden „de zonen van Zion". In deze profetie beelden zij eenheid af in Christus, voor het werk van Jehova van al de twaalf stammen, zooals die beschreven worden in Openbaring 7 : 4-8. Het is de tijd der eenheid, waarvan de apostel spreekt in Efeze 4 : 13. Dezen zijn toegerust ten oorlog tegen Satan's organisatie. De voor naamste zoon van Zion is Christus Jezus, „de leeuw uit den stam van Juda", en de anderen, die Jehova's naam prijzen, staan hem terzijde in den oorlog. Juda en Efraïm beelden in deze profetie Christus en de getrouwe leden Zijns lichaams af, aan wie Jehova een dubbele mate van Zijn gunst of geest gegeven heeft. Hij wekte dezen op, om Zijn plannen ten uitvoer te brengen. Dit groote opwekkingswerk begon met de opstanding der getrouwe slapende heiligen en ging verder toen het overblijfsel in de eenheid met Christus gebracht, tot een deel van den tempel gemaakt werd. De vereenigde Christus is God's oorlogswerktuig en wordt door Jehova tot dat doel gebruikt. „Gij zijt Mij een voorhamer en krijgswapenen; en door U zal Ik volkeren in stukken slaan; en door U zal Ik koninkrijken verderven... en door U zal Ik Babylon en al de inwoners van Chaldea vergelden al de boosheid die zij gedaan hebben aan Zion, voor ulieder oogen, spreekt de Heere." (Jer. 51 : 20-24)

Jehova vult Zijn boog [Juda] met Efraïm [als pijlen] voor oorlogsdoeleinden. Deze zonen van Zion worden door Jehova opgewekt en voorbereid tot den oorlog tegen „Griekenland" en hare „zonen". Hier staat Griekenland en haar zonen voor Satan's organisatie

en wel in het bijzonder dat deel der organisatie, dat „Christenheid” genaamd wordt of de zevende wereldmacht. Ten tijde dat de profetie van Zacharia geschreven werd, was Babylon gevallen en Griekenland was reeds vijfde wereldmacht geworden. Het Romeinsche keizerrijk en later het Anglo-Amerikaansche rijk, waren nakomelingen van het Grieksche rijk, vandaar dat de profetische uitdrukking „de zonen van Griekenland” de wereldmachten van Satan beteekent, die aan het einde der wereld op aarde zijn, n.l. de zevende wereldmacht en alle natiën, die in den Volkenbond tezamen vereenigd zijn. Het belangrijkste deel van deze organisatie is de „Christenheid”, de Anglo-Amerikaansche macht. (Dan. 8 : 21-23, zie de „Wachttoeren”, Augustus en September 1933) Te dien dage is Zion, God's organisatie, gemaakt tot een „zwaard in de hand eens helds.” De vijandschap tusschen het tweeërlei zaad is thans in levendige kleuren geschilderd, gelijk Jehova voorzegt had. (Gen. 3 : 15) In dezen dag is het, dat Jehova Zijn leger tot den oorlog voorbereidt, om het te gebruiken tot bestraffing der Satanische organisatie en het is in „dezen [tijd, of] dag”, dat Hij Zijn gezalfden een dubbel deel [goede dingen] verleent. — Jes. 27 : 1.

Het overblijfsel ziet thans de vervulling der profetie, dat de Heere der heirscharen boven heel Zijn oorlogsorganisatie staat. „En de Heere zal over hen gezien worden en Zijn pijlen zullen uitvaren als een bliksem; en de Heere Heere zal met de bazuin blazen en Hij zal voorttreden met stormen uit het zuiden.” (9 : 14) Voortaan is Jehova de verdediger Zijner organisatie: „Gelijk vliegende vogelen, alzoo zal de Heere der heirscharen Jeruzalem beschermen; beschuttende zal Hij haar ook verlossen; doorgaande zal Hij haar ook uithelpen.” (Jes. 31 : 5) Christus Jezus is Jehova's pijl of gepolijste schacht. „En Hij

heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, in de schaduw Zijner hand heeft Hij Mij bedekt en Hij heeft Mij tot een gepolijste pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen." (Jes. 49 : 2) Als de glorierijke en overwinnende strijder Jehova's trekt Hij uit. „Gelijk de bliksem", d.w.z. met den spoed van een bliksemstraal, gelijk Jehu, ten strijde tegen den vijand. De bliksemstralen van Jehova flitsen vanuit den tempel en verkondigen waarschuwend de spoedige vernietiging, die over den vijand komen zal. Zacharia zegt hiervan: „De Heere zal met de bazuin blazen", d.w.z. dat Hij de zeven bazuinen geblazen heeft. Het blazen der bazuinen beteekent een tijd van wee voor Satan's organisatie en een tijd van vreugde voor God's organisatie, op aarde gelijk in den hemel en geeft te kennen, dat de groote strijd en de algeheele zegepraal ophanden zijn. (Zie boek „Licht", deel I, blz. 100, Eng. uitg.) De „wervelwinden" door Zacharia genoemd, toonen de snelle bewegingen van de organisatie Jehova's aan, die met Zijn strijdbaar leger tegen Satan's organisatie oprukt. — Ezech. 38 : 14, 15; 39 : 2; Hab. 3 : 3; Jes. 21 : 1.

Vele Schriftplaatsen bewijzen, dat minstens enkelen van het getrouwe overblijfsel op aarde zullen zijn, die Armageddon nog op aarde in het vleesch zullen meemaken. De volgende profetieën ondersteunen krachtig deze gevolgtrekking: „De Heere der heirscharen zal hen beschermen, en zij zullen eten [en zoo zullen zij eten, Roth.] nadat zij de slingersteenen ten onder gebracht zullen hebben [en de slingersteenen onder de voeten vertrappen, Roth.]; zij zullen ook drinken en een gedruisch maken als de wijn en zij zullen vervuld worden gelijk de bekkens, gelijk de hoeken des altaars." (9 : 15) In den tegenwoordigen tijd werpt de vijand een vloed van steenen tegen God's overblijfsel, doch deze verhinderen hen niet voort te

gaan en vreugdevol hun deel van het werk te doen. De getrouwen vertrappen deze slingersteenen des vijands onder den voet en over deze steenen heenstappende, gaan zij voort den lof des Allerhoogsten te bezingen. Eveneens drinken de getrouwen thans niet meer alleen water, zij drinken van de vrucht des wijnstoks, van het Koninkrijk van vreugde en dit ondersteunt hen bij het voorwaarts trekken. „Wijn” symboliseert hier hun blijdschap en vroolijkheid des harten. (Ps. 104 : 15) Vandaar dat het overblijfsel „een geluid doet hooren als de wijn” en van vreugde juicht voor het aangezicht des Heeren. (Jes. 12 : 6) Het profetische bericht, dat zij „vervuld worden gelijk de bekkens” duidt aan, dat het overblijfsel het levensbloed van den vijand uitgestort ziet en voldaan zal zijn. (Jes. 34 : 3, 6, 8) Bekkens worden bij het altaar gebruikt om het bloed op te vangen. De voeten van Christus zullen gedompeld worden in het bloed van den vijand, zegt de profeet, die symbolisch ziet hoe de voetleden den ondergang van den vijand zullen beleven. — Ps. 68 : 24; Ps. 58 : 11.

Jehova is de groote Herder van Zijn kudde en beschermt, beschut en verzorgt haar, en de kudde vindt in Hem den hoogen, veiligen toren. In overeenstemming hiermede profeteert Zacharia: „En de Heere hun God zal ze te dien dage behouden, als zijnde de kudde Zijns volks, want zij zullen zijn als de steenen van een kroon, als een teeken opgericht over Zijn land.” (9 : 16) In het verleden leidde Jehova Zijn kudde door de hand van Mozes, en thans leidt Hij hen door den grooteren Mozes, Christus Jezus. (Ps. 77 : 20) Hij heeft Zijn woord gegeven, dat Hij Zijn kudde zou beveiligen en verzorgen. (Ezech. 34 : 22; Ps. 95 : 7) Om deze reden heffen zij de banier van Jehova omhoog en doen het Koninkrijk voor de oogen des volks verschijnen en wel als datgene, wat het allermeeft

de aandacht verdient. En Jehova heft Zijn getuigen op „als de steenen van een kroon”. Deze getrouwe getuigen dragen Jehova's boodschap uit en dit vormt een teeken of gids voor het volk dat de gerechtigheid wenscht. Welk een verschrikkelijke beleëdiging zou het voor Jehova zijn, als Zijn getuigen den dienaars van den Duivel om vergunning zouden vragen om het evangelie van het Koninkrijk te prediken. Zij, die in de overblijfsel- of tempelklasse blijven, zullen zich alleen op Jehova verlaten en Zijn bevel, door den grooteren Mozes gegeven, gehoorzamen.

Terwijl het voorbereidingswerk, dat den grooten strijd voorafgaat, gedaan wordt onder God's volk, wordt de goedheid en de schoonheid van Jehova God voor hun oogen zichtbaar. „Want hoe groot is Zijn goedheid en hoe groot is Zijn schoonheid. Het koren zal de jongelingen en de most zal de jonge vrouwen sprekend maken.” (9 : 17) Zion, God's organisatie, is een prachtige woonplaats en uit Jehova's organisatie schijnt de schoonheid van Jehova. (Ps. 48 : 3; 50 : 2) De Koning en Hoogepriester, die het Hoofd van Zion is, is eveneens schoon. (Jes. 33 : 17; Ps. 45 : 2, 11) De getrouwen zien den Heere Jehova en Zijn Grooten Rechter in den tempel en in heerlijkheid en schoonheid. Het „koren” (of brood van graan) geeft het overblijfsel sterkte en de wijn der vreugde verheugt hun hart en de vreugde des Heeren is de sterkte van heel de tempelklasse. Enkelen van hen worden „jonge mannen” genaamd, hetgeen zeggen wil, dat zij sterk zijn in den Heere, en gezichten over de profetieën gekregen hebben. En enkelen zijn „jonge meisjes” of maagden, die zullen profeteeren, omdat zij allen de uitstorting van den geest des Heeren ontvangen hebben. (Joël 2 : 28, 29) De koninkrijksdienst maakt hun hart vroolijk en zij zien, dat Jehova gereed staat Zijn naam te rechtvaardigen en dat Hij het overblijfsel

ondersteunt en voor den strijd voorbereidt, die in den grooten dag gestreden zal worden. Zij zien den Koning in Zijn schoonheid, rijdende op het paard der gerechtigheid, dat tot den oorlog toebereid is en deze getrouwen volgen Hem na in den strijd, waarheen Hij ook gaat.

Zijn Zegeningen Zacharia, (Hoofdstuk X)

Het tempelwerk gaat voort en zal geheel gereed zijn, als iedere levende steen onder den grooteren Mozes bereid is en zijn getrouwheid jegens Jehova bewezen heeft en blijvend in den tempel volhardt. Jehova verzorgt hen met al wat zij noodig hebben. (Luc. 11 : 13) Jehova zegent ook het overblijfsel, dat thans in den tempel werkzaam is en zegt: „Begeer van den Heere regen, ten tijde des spaden regens; de Heere maakt de weerlichten en Hij zal hun regen genoeg geven, voor ieders kruid op het veld.” (10 : 1) Regen is een symbool van God's verfrisschende zegen, die het overblijfsel dagelijks noodig heeft. De late regen kwam in „de eerste maand” of tegen April van ons jaar. (Joël 2 : 23) Dit wijst op Koninkrijkszegeningen en Jehova heeft Zijn overblijfsel groote gunst bewezen. „In het licht van des Konings aangezicht is leven; en Zijn welbehagen is als een wolk des spaden regens.” (Spr. 16 : 15) In het bijzonder heeft Jehova sedert 1925 Zijn volk een voortdurende stortbui regen gegeven en heeft hen grootelijks verfrist en gezegend. De weerlichten (of lichtende wolken) toonen de tegenwoordigheid des Heeren bij Zijn organisatie aan en geven hun licht en zegen. (Ps. 68 : 10; Ezech. 34 : 26; Joël 2 : 23) Ieder, die in het tempelwerk bezig is, wordt overvloedig verzorgd en ontvangt overvloed, ook mag hij rusten in „groene weiden”. (Ps. 23 : 2) Deze getrouwen brengen allen hun tienden in het schathuis, en God opent de vensteren des hemels en stort Zijn

zegen over hen uit. (Mal. 3 : 10) Jehova God voedt Zijn tempelklasse door de hand van Zijn Oppersten Herder, Christus Jezus. Niemand van het getrouwe overblijfsel zal zichzelf ongerust maken over de tegenstanders, die God bespotten en op Zijn voorziening geen acht slaan. Het getrouwe overblijfsel zal zichzelf van alle tegenstanders afscheiden en in volkomen eenheid voortgaan den tempeldienst waar te nemen, met blijdschap en vroolijkheid des harten. De zulken worden thans voorbereid en indien zij getrouw bevonden worden, zullen zij voor eeuwig deel uitmaken van het Melchizedek-priesterschap, en werktuigen zijn in de hand van Jehova om te arbeiden en de plichten te volbrengen, die Hij hun opgedragen heeft. In al de toekomstige eeuwen zullen zij in het bijzonder zijn gunst ontvangen.

Thans geeft Jehova Zijn aandacht aan de valsche herders of wel de zelf gevormde leeraren, die hun eigen weg volgen en vandaar op wetteloze wijze handelen. Dit doet de Heere opdat het overblijfsel ingelicht zij en hen ontwijken kan. Vandaar dat Zacharia profeteerde: „Want de terafim spreken ijdelheid en de waarzeggers zien valsheid [leugen] en zij spreken ijdele droomen; zij troosten met ijdelheid, daarom zijn zij heengetogen als schapen; zij zijn onderdrukt geworden, want er was geen herder.”—10 : 2.

Enkelen hebben voor zichzelf huisgoden gemaakt, zooals b.v. het dagelijks lezen eener gelofte of om elken morgen een twaalfstal bladzijden uit de „Studiën in de Schriften” te lezen, of een hoofdstuk uit den Bijbel waarbij zij zichzelf wijsmaken, dat zij door deze formaliteiten te volgen, den dienst van God waarnemen en op deze wijze zichzelf heiliger maken dan de anderen. Dit doen zij inplaats van God's zegen of gunst te ontvangen. Dergelijke ijdelheden, zegt de Heere, kunnen geen regen voortbrengen. „Doch zij

zijn allen tezamen onvernuftig, het hout is een onderwijs der ijdelheden." (Jer. 10 : 8) „Zijn er onder de ijdelheden der heidenen die doen regenen? of kunnen de hemelen [duivelsche ster-aanbidders] droppelen geven? Zijt gij die niet, o Heere, onze God, daarom zullen wij op U wachten, want gij doet al die dingen." (Jer. 14 : 22) De „waarzeggers" onder degenen, die belijden God's volk te zijn, die genoemd worden door den profeet Zacharia, zijn de „verkozen ouderlingen" en anderen, die dezelfde positie bekleeden en meenen God's goedkeuring te verkrijgen vanwege hun heilige verschijning en goed klinkende voordrachten, die zij zelve gaarne hooren om hun oor te streelen; zulken, die trachten volgelingen achter zich te verkrijgen en die onder God's verbondsvolk, dat ijverig tracht Zijn geboden te gehoorzamen, verwarring stichten. Al de getrouwe en waarachtige getuigen van Jehova zullen deze „valsche leeraren, waarzeggers en droomers", die hun eigen bevrediging zoeken, vermijden. De zulken hebben geen waarachtige belangstelling voor het Koninkrijk en vandaar, dat zij Hem niet vreugdevol dienen. — Rom. 16 : 17, 18.

Jehova is tegen dezulken en raadt het getrouwe overblijfsel aan, hen uit den weg te blijven. (Ezech. 13 : 9) Dit moeten de getrouwen doen om gereinigd te zijn en voorbereid voor het werk des Heeren en opdat zij uiteindelijk deel mogen uitmaken van het priesterschap naar de ordening van Melchizedek. Niemand kan voor de tempelklasse voorbereid worden, indien hij zich vereenigt met hen, die het werk, dat de Heere thans op aarde doet, tegenstaan. God sluit deze „waarzeggers en droomvertellers", die zichzelf zoo belangrijk vinden, buiten Zijn organisatie en de getrouwen moeten hen vermijden. „Daarom zult gij niet meer ijdelheid zien, noch waarzegging gebruiken; maar Ik zal Mijn volk uit uwe hand redden en

gij zult weten, dat Ik de Heere ben." (Ezech. 13 : 23) Zoo zeker als Jehova Zijn organisatie op aarde heeft, voedt Hij thans de leden van die organisatie door de hand van Christus Jezus. De feiten bewijzen, dat Hij de Wachttorenpublicaties gebruikt, om deze waarheden onder de aandacht van Zijn overblijfsel te brengen. Men moet derhalve verwachten, dat de „waarzeggers en de droomers" tegen diegenen zullen zijn, die de waarheid bekend maken en dat degenen, die het kwade doen, de getrouwen zullen bespotten en de feiten toonen aan, dat zij dit dan ook doen.

De Heere verklaart, dat duisternis en verwarring het deel zullen zijn van allen, die Zijn volk doen dwalen en zich tegen Zijn werk verzetten. „Daarom zal het nacht voor ulieden worden, vanwege het gezicht en over ulieden zal duisternis zijn vanwege de waarzegging en de zon zal over deze profeten ondergaan en de dag zal over hen zwart worden; en de zieners zullen beschaamd en de waarzeggers schaamrood worden en zij zullen allen tezamen de bovenste lip bewimpelen; want er zal geen antwoord Gods zijn." (Micha 3 : 6, 7) Deze droomers spreken valsheid en keeren zich af van God's Woord der waarheid. (Jer. 23 : 26, 28, 32) Hun pogingen om iemand te dienen zijn geheel nutteloos en vandaar dat zij ook geen enkel deel van de opdracht, die God Zijn verbondsvolk gegeven heeft, vervullen. Zij hebben de liefde der waarheid niet ontvangen. (2 Thess. 2 : 10), zij zijn uit de kudde uitgetreden en hebben een eigen kudde rondom zich gevormd. Zij hebben zich een mensch tot onderwijzer en herder gesteld en sedert den dood van dezen man, hebben zij geen leider meer en verkeeren in verwarring. Thans klagen zij en zeggen: „Er is geen herder en geen waarheid meer, sinds hij heen-gaan is."

De valsche herders, waarbij de geestelijkheid inge-

sloten wordt, die beweren den Heere te vertegenwoordigen en waarbij eveneens de zelfzuchtige „verkozen ouderlingen” gerekend kunnen worden, die den bijval van menschen zoeken en menschen prijzen, allen, die volharden in hun eigen verkeerden weg, zullen met-tertijd eindigen in den „mensch der zonde”-klasse, in den „zoon des verderfs”. God liet Zacharia profetisch neerschrijven: „Tegen de herders was [is] Mijn toorn ontstoken en over de bokken heb Ik bezoeking gedaan, maar de Heere der heirscharen zal Zijn kudde bezoeken, het huis van Juda en zal hen stellen gelijk het paard, dat bevallig is in den strijd.” (10 : 3) Zulke tegenstrevende bokken zijn zelfaangestelde leiders en de voornaamsten der kudde en God verklaart, dat Hij deze zal straffen. (Ezech. 34 : 17,18; Jes. 34 : 6) Jehova bezoekt Zijn eigen kudde en verdubbelt Zijn zegeningen over hen gedurende de Elisa-periode van het werk, omdat zij trouw zijn in het gehoorzamen Zijner geboden. God bezoekt Zijn eigen kudde en dit doet Hij als Jehova der heirscharen, om Zijn kudde op den strijd voor te bereiden, waarover de profeet zegt: „De Heere heeft het huis van Juda gemaakt tot Zijn paard, bevallig in den strijd”; en op dit paard rijdt Hij naar Armageddon. (Ps. 68 : 32, 33) Ook Jehova’s organisatie, waarvan het overblijfsel deel uitmaakt, is gereed tot den strijd, door ijver aangespoord, zonder vrees en geheel den Heere toegewijd, omdat zij van den Heere een dubbele mate van den geest van Elia ontvangen hebben. Thans zijn zij bij de „heirscharen, die in den hemel zijn” ingedeeld en zij volgen Christus Jezus, die Zijn rechtvaardig rijdier berijdt, waar Hij ook heengaat. — Openb. 19 : 14.

De profeet spreekt thans in het bijzonder over Christus Jezus, het Hoofd van Jehova’s organisatie, die tot den tempel gezonden is, als den Hoofdhoeksteen, die in 1918 gelegd is en wien het Koninkrijk

gegeven is. „Uit Hem kwam voort de Hoeksteen, uit Hem de Nagel, uit Hem de Strijdboog, uit Hem zullen alle drijvers voortkomen.” (10 : 4) Christus Jezus is de Hoofdhoeksteen van Jehova's heerlijk paleis, Zijn hoofdorganisatie. (Jes. 28 : 16) Christus Jezus, het Hoofd van het huis van Juda, is de „Nagel”, waaraan Jehova al de vaten Zijner organisatie hangt. (1 Cor. 8 : 6; Hebr. 1 : 3; Col. 1 : 17) Jehova's overblijfsel op aarde vormt „de voeten van Hem”, Christus Jezus en deze zijn gelijk aan een nagel, die Satan thans tracht te vernietigen: „En nu is er als een klein oogenblik, een genade geschied van den Heere,, onzen God, om ons een ontkoming over te laten en ons een nagel te geven in Zijne heilige plaats, dat God ons de oogen verlichte en ons een weinig herleving geve in onze dienstbaarheid.” (Ezra 9 : 8) Christus Jezus is „bevestigd als een Nagel in een vaste plaats” tot heerlijkheid Zijns Vaders en aan dezen Nagel zal al de heerlijkheid van het Koninklijk huis hangen. De „mensch der zonde”-klasse, die door Sebna voorschaduwde werd en die de zoogenaamde „nagel” was, wordt door den Heere, tezamen met Satan, in den dag des strijds weggenomen. (Jes. 22 : 15-25.)

Christus Jezus is dus de „Strijdboog”-of het „Oorlogsgereedschap”, hetwelk Jehova gebruikt om den vijand te verslaan. Jehu was een bekwaam boogschutter; hij schoot een pijl recht in het hart van den vijand en zoo voorschaduwde hij Christus, Die de vijanden van Jehova zal ombrengen. (2 Kon. 9 : 24) In Armageddon zal Christus Jezus met Zijn leger den vijand, die onder de leiding van Gog staan en al Satan's heirscharen kwellen, opjagen en voor zich uitdrijven en Hij zal allen, die tot dusverre verdrukkers geweest zijn, geheel en al vernietigen. „Want gij hebt het juk van hunnen last en den stok hunner schouders en den staf dergenen, die hen voortdreef [verdrukt], verbro-

ken, gelijk ten dage der Midianieten, toen de gansche strijd dergenen, die streden met gedruisch geschiedde en de kleederen in het bloed gewenteld werden en verbrand, tot een voedsel des vuurs." (Jes. 9 : 3, 4) „Gij zult deze spreuk opnemen tegen den koning van Babel en zeggen: Hoe houdt de drijver op? Hoe houdt de goudene op?" [de gouden staf, Eng. Vert.] — Jes. 14 : 4.

Het overblijfsel des Heeren is van zichzelf zeer zwak, doch zij zijn sterk in den Heere en in de sterkte Zijner macht, omdat zij zich geheel alleen op Hem verlaten en Zijn geboden gehoorzamen. (Ef. 6 : 10) Zij strijden onder hun Leider en zij zullen den vijand gesteld zien tot een voetbank van Christus' voeten en verpletterd gelijk Jehu Izebel verpletterde. — 2 Kon. 9 : 33; Ps. 110 : 1-3.

Zacharia profeteerde nog verder over God's strijdbare organisatie: „En zij zullen zijn als helden, die hunne vijanden in het slijk der straten [van Satan's organisatie] vertreden in den strijd en zij zullen strijden, want de Heere is met hen en zij zullen die beschamen, die op paarden rijden." (10 : 5) Het overblijfsel, ingelicht door den Heere over het eindresultaat van den strijd, is grootelijks bemoedigd en zij gaan voort en verrichten onder zegevierend gejuich hun plicht in den tempel. De Heere is bij hen in den tempel en moedigt hen aan tot den arbeid en den strijd. Het leger van Jehova zal den vijand geheel en al verpletteren: „Gij zijt Mij een strijdhamer en krijgswapenen; en door u zal Ik volkeren in stukken slaan en door u zal Ik koninkrijken verderven." (Jer. 51 : 20, 21) Op deze wijze wordt de tempel-organisatie door Jehova gebruikt. „Spreek tot Zerubbabel, den vorst van Juda, zeggende: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen, en Ik zal den troon der koninkrijken omkeeren en verder-

ven de sterkten van de koninkrijken der heidenen en Ik zal de wagenen omkeeren en die daarop zijn; en de paarden en die daarop zijn, zullen nederstorten, een iegelijk in des anderen zwaard." (Hagg. 2 : 22, 23) Het zichtbare deel van Satan's organisatie zal zeer in verwarring geraken en omdat zij geen zichtbare vijanden hebben, zullen zij strijden tegen elkander. — Richt. 7 : 22; 2 Kron. 20 : 22, 23.

In het huis van Jozef nam Efraïm de eerste plaats in. Zacharia toont thans profetisch aan, dat het huis van Juda en het huis van Jozef in eenheid tezamen zullen staan, hetgeen aantoonde, dat het overblijfsel, uit alle deelen der aarde gekomen, in eenheid in den Christus gebracht is en zich standvastig tegenover den vijand stelt. Deze gelukkige toestand is thans bereikt door het overblijfsel. „En Ik zal het huis van Juda versterken en het huis van Jozef zal Ik behouden en Ik zal hen weder inzetten; [weder doen wonen, R.V., kantteekening] want Ik heb Mij hunner ontfermd en zij zullen wezen alsof Ik hen niet verstooten had; want Ik ben de Heere, hun God, en Ik zal ze verhooren." (10 : 6) Het overblijfsel, thans geheel vereenigd, is voorbereid op den strijd, zij vergeten al hun moeite uit het verleden en zij steunen geheel op hun Leider en op Jehova; zonder vrees volgen zij hun verheven Leider tot de zegepraal: „Vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal uw zaad van het Oosten brengen en Ik zal u verzamelen van het Westen. Ik zal zeggen tot het Noorden: Geef; en tot het Zuiden: Houd niet terug; breng Mijne zonen van verre en Mijne dochteren van het einde der aarde. Een ieder, die naar Mijnen naam genoemd is en dien Ik geschapen heb tot Mijn eer, die Ik geformeerd heb, die Ik ook gemaakt heb." (Jes. 43 : 5-7) Deze getrouwe leden der tempelklasse zijn thans in een toestand alsof zij nooit verworpen geweest waren en zij hebben de volledige

zekerheid, dat Jehova God hen hoort, beschermt en bewaart.

Efraïm beteekent „dubbele vruchtbaarheid” en beeldt derhalve den Christus af, met inbegrip van het overblijfsel, nadat zij van de hand van Jehova dubbele gunst ontvangen hebben en tot welvaart gekomen zijn. In overeenstemming hiermede zegt de profeet Zacharia: „En die van Efraïm zullen zijn als een held en hun hart zal zich verblijden, als van den wijn; en hun kinderen zullen het zien en zich verblijden: hun harten zullen zich verheugen in den Heere.”

(10 : 7) Dit vereenigde heir des Heeren wordt geleid door den „grooten Held”, die voorspoedig rijdt, zeker is van de overwinning en wiens pijlen den vijand vernietigen. (Ps. 45 : 4-6; Jes. 13 : 3) De leden van Zijn leger zijn geroepen en apart gezet en bijzonder voorbereid tot het doel, Zijn wraak tegen den vijand bekend te maken. Dit zijn „de kloeke helden in den strijd”. (1 Kron. 12 : 25) Nadat het heiligdom gereinigd is en allen voor den oorlog toegerust zijn, „zullen zij loopen als helden, zij zullen de muren beklimmen en daarhenen trekken, een iegelijk in zijn weg en zij zullen hun paden niet verdraaien.” (Joël 2 : 7) De profeet Zacharia zegt: „Hun kinderen zullen het zien”, hetgeen duidelijk betrekking heeft op de kinderen van het overblijfsel van God's organisatie, die geen vleeschelijke of letterlijke vernietigingswapenen dragen, doch die den lof van Jehova bezingen en die de algeheele zegepraal zullen zien van den grooteren Jehu over al God's vijanden. „Alleenlijk zult gij het met uwe oogen aanschouwen en gij zult de vergelding der goddeloozen zien.” — Ps. 91 : 8.

Precies als in het verleden, hitst de vijand van den tegenwoordigen tijd tegen God's volk op, schudt het hoofd en knerst de tanden tegen hen. Doch de rollen zullen omgekeerd worden voor den vijand. (Klaagl.

2 : 15, 16) Zacharia zegt profetisch: „Ik zal hen toesissen [Leeser: Ik zal hen roepen, (kantteekening: fluiten)] en hen vergaderen, want Ik heb ze verlost; en zij zullen vermenigvuldigd worden, gelijk zij vermenigvuldigd zijn.” (10 : 8) Het doel van het gesis of gefluit is, dat de Heere de aandacht van Zijn volk trekt en hen tezamen vergadert, gelijk de herder een schel gefluit doet hooren om zijn kudde te lokken. Het gefluit van Jehova doet zien, dat Hij de aandacht van Zijn volk op de boodschap der wraak vestigt en hen verzamelt met het doel de aankondiging dezer boodschap te geven. Het leger des Heeren is geen deel van Satan's wereld en wanneer de Heere Zijn getrouwen roept, komen zij met haastigen spoed tot Hem en loopen in gehoorzaamheid aan God's bevelen het strijdperk in. (Jes. 5 : 26, 27) Degenen, die de Esther en Ruth-klasse vormen, zijn geroepen en sedert 1922 tot de gezalfden toegevoegd. Zij zijn hier in het overblijfsel inbegrepen en zij behooren dus tot de „verlosten” en tot diegenen, die „vermenigvuldigd” zijn.

Jehova heeft Zijn getrouwe getuigen onder de volkeren der aarde gesteld, doch niet allen op één plaats. Zij zijn over de geheele oppervlakte der aarde verspreid om den wil van God uit te voeren. „En Ik zal hen onder de volkeren zaaien en zij zullen Mijner gedenken in verre plaatsen; en zij zullen leven met hunne kinderen en wederkeeren.” (Zach. 10 : 9) In de verschillende landen, waar Jehova's getuigen zijn, houden zij in gedachte, dat Jehova hun schild is en hun kracht, en dat zij Zijn vertegenwoordigers zijn en, evenals de „vallei der dorre doodsbeenderen” waren deze verstrooiden eens ontmoedigd. Thans zijn zij echter herleefd, treden vreugdevol toe en gaan voort den dienst des Heeren waar te nemen, ongeacht waar zij zich ook bevinden. Het behaagt Jehova de Wachtoren-publicaties te gebruiken om al dezen de tegen-

woordige waarheid mede te delen, evenals Ezechiël gebruikt werd om boven de vallei der dorre doodsbenederen te profeteeren, opdat zij mochten herleven. Thans ziet het getrouwe overblijfsel, dat Jehova Zijn gunst deed wederkeeren tot het volk Zijns eigendoms en dat Hij het hereenigd heeft in den Christus en voor Zijn gebruik voorbereid heeft.

Jehova heeft het overblijfsel voorbereid tot den oorlogsdienst door het uit te leiden en geheel en al van Satan's organisatie af te scheiden, gelijk de profeet zegt: „Ik zal ze wederbrengen uit Egypteland en Ik zal ze vergaderen uit Assyrië en Ik zal ze in het land van Gilead en den Libanon brengen, doch geen plaats zal voor hen gevonden worden.” (10 : 10, Eng. Vert.) Egypte wordt hier genoemd voor het commerciële deel en Assyrië voor het politieke en religieuze deel van Satan's organisatie. Jehova heeft Zijn getrouw overblijfsel uit deze organisatie uitgeleid en thans verklaren zij, in gehoorzaamheid aan Zijn bevel, Zijn wraak over Satan's organisatie. Zij proclameeren Zijn Koninkrijk en gaan voort den lof van Zijn naam te bezingen. „Te dien tijde zal Ik ulieden herwaarts brengen ten tijde n.l. als Ik u verzamelen zal; zekerlijk Ik zal ulieden zetten tot een naam en tot een lof, onder alle volkeren der aarde, als Ik uwe gevangenis voor uwe oogen wenden zal, zegt de Heere.” (Zef. 3 : 20) Jehova brengt Zijn overblijfsel „in het land van Gilead”, welke naam wil zeggen „opeenhoping van getuigenis”. Deze naam heeft betrekking op het overblijfsel van den huidigen dag. Hij brengt hen ook tot den „Libanon”. Libanon beteekent „wit” en symboliseert het rechtvaardige Koninkrijk van Jehova. De Allerhoogste heeft thans het overblijfsel in den toestand gebracht, die door Gilead en den Libanon voorschaduwde werd. En deze getuigen, die het getuigenis van Jezus Christus over Jehova en Zijn

Koninkrijk der gerechtigheid geven, brengen op deze wijze de „balsem van Gilead” tot allen, die hongeren en dorsten naar God's Koninkrijk der gerechtigheid. (Jer. 8 : 22; Richt. 7 : 3) „Geen vaste verblijfplaats zal voor hen gevonden worden.” Het overblijfsel heeft geen vaste verblijfplaats op aarde; zij moeten het getuigenis tot de „gevangenen” brengen en tot de Jonadab-klasse en tot allen, als een waarschuwing en tot een getuigenis.

De profeet doet vervolgens zien, dat het overblijfsel niet meer gehinderd zal worden in het geven van het getuigenis voor den naam van Jehova. „**En Hij zal door de zee gaan, die benauwende, en zal de golven der zee slaan** [Rotherham: Hoewel Hij gaat door een zee van rampspoed, Hij zal thans slaan de zee en hare golven] **en al de diepten der rivier** [de Nijl, waarvan Satan beweerd, dat deze van hem en zijn organisatie is] **zullen verdrogen. En de hoogmoed van Assur zal nedergeworpen worden en de scepter van Egypte zal wegwijken.**” (Zach. 10 : 11) De weg voor Jehova's getuigen om voorwaarts te gaan, moet geëffend worden. „Want Ik ben de Heere, uw God, die de zee klieft, dat hare golven bruisen; Heere der heirscharen is Zijn naam. En Ik leg Mijne woorden in uwen mond en bedek u onder de schaduw Mijner hand; om den hemel te planten en om de aarde te gronden en om te zeggen tot Zion: Gij zijt Mijn volk.” (Jes. 51 : 15, 16) Jehova doet dit, terwijl Hij voortgaat met de voorbereiding voor den grooten slag, die Zijn naam zal rechtvaardigen. Satan's organisatie, zoowel het commerciële, politieke noch godsdienstige deel, zullen meer het geven van de getuigenis over God en Zijn Koninkrijk verhinderen. Dit is de volledige zekerheid voor het overblijfsel, dat zij voorwaarts zullen gaan, zonder op den tegenstand te letten. Jehova wil, dat deze boodschap verkondigd wordt en niets kan dit verhinderen.

(Jes. 14 : 24, 25) De „scepter” of wel de heerschermacht zal van Egypte, van Satan's organisatie, weggenomen worden en Christus zal in gerechtigheid regeeren en „de scepter zal van Juda niet wijken”, van nu aan tot in eeuwigheid toe. (Gen. 49 : 10) De troon van den held, Christus Jezus, zal eeuwig staan, omdat „de scepter van [dat] Koninkrijk, een rechtmatige scepter is.” — Ps. 45 : 7; Hebr. 1 : 8.

Om Zijn overblijfsel voor te bereiden voor het groote hoogtepunt, sterkt Jehova het, en Hij laat Zacharia Zijn belofte aldus bekendmaken: „En Ik zal hen sterken in den Heere en in Zijnen naam zullen zij wandelen, spreekt de Heere.” (Zach. 10 : 12) Het getrouwe overblijfsel is in het huis des Heeren gebracht en heeft daar sterkte ontvangen, door een beter begrip te krijgen over Zijn naam en het doel Zijner organisatie. Om deze reden heeft Jehova Zijn tafel beladen met een overvloedigen voorraad leven-onderhoudend voedsel voor Zijn verbondsvolk. De tijd, waarin de „verkozen ouderlingen” veel te vertellen hadden, is voorbij. De Heere heeft deze niet gebruikt om Zijn volk te voeden. Zij, die ijverig en zorgvuldig de verfrisschende waarheden, die van de tafel des Heeren komen, bestudeeren, zijn degenen, die opgroeien in Hem en in de sterkte Zijner macht. Iedereen moet zichzelf bedienen van het voedsel, door zich ijverig toe te leggen op de studie, waarin God voorzien heeft; „Raad en het wezen zijn Mijn; Ik ben het verstand, Mijner is de sterkte.” (Spr. 8 : 14) Dat wil zeggen, Jehova en Zijn bedoelingen, de beteekenis van Zijn naam en van Zijn Theocratie en organisatie-instructies te verstaan, om daarna vlijtig den Heere God te gehoorzamen. „De weg des Heeren, is voor de oprechten [rechtmatigen] sterkte.” (Spr. 10 : 29) „Een wijs man is sterk, en een man van wetenschap maakt de kracht vast [neemt toe in sterkte].” (Spr. 24 : 5)

De getrouwen onder het overblijfsel, die wijs zijn met hemelsche wijsheid, verkrijgen hun bestemming of gebied als getuigen Jehova's; zij doorwandelen de aarde, terwijl zij het getuigenis overbrengen. Dit doen zij niet in den naam van eenig mensch, doch in den naam van Jehova, sedert den tijd, dat Hij hun Zijn naam geschonken heeft. „Want alle volkeren zullen wandelen in den naam Zijns Gods; maar wij zullen wandelen in den naam des Heeren, onzes Gods, eeuwiglijk en altoos.” (Micha 4 : 5) Het getrouwe overblijfsel ziet thans den verheven Koning, Die zegevierend ten strijde trekt en met vreugdegezangen volgen zij Hem na.

HOOFDSTUK IX

HERDERS

(Zacharia, Hoofdstuk XI)

Jehova is de groote Herder en Christus Jezus is de Hoofdherder van God's verbondsvolk. Degenen, die getrouw in de voetstappen van Jezus volgen en vorderingen maken om één met Christus te worden, worden onderherders gemaakt. Als iemand de positie van herder of leeraar onder God's verbondsvolk bekleedt en hoogmoedig, zelfzuchtig en huichelachtig wordt, is hij een valsche of booze herder en wordt aldus door den Heere betiteld. (Ezech. 34 „Rechtvaardiging”, deel II, bldz. 222, Eng uitg.) Deze valsche herders vormen aanvankelijk drie klassen, maar tenslotte belanden allen in één klasse en gaan allen naar dezelfde plaats. Deze tegenbeeldige herders moeten in voorbereiding voor den slag van den grooten dag des Almachtigen Gods uit God's volk verwijderd worden. Hun moet de hun toekomende plaats aangewezen worden. Jehova openbaart Zijn overblijfsel den waren toestand en den weg, dien Hij hier tegenover inslaat, opdat het overblijfsel dit moge begrijpen en krachtig in den Heere moge worden. Met deze herders zijn de heerlijken der kudde en anderen, die hun onderworpen zijn, vereenigd.

Jehova liet Zacharia profeteeren betreffende de vesting der „Christenheid” en van de tegenbeeldige of valsche herders, alsmede van de voornaamsten der kudden, die achter de deuren of sterke tralies van Satan's organisatie zijn en Hij liet hem zeggen: „**Open, Libanon, uw deuren, opdat het vuur uw cederen vertere.**” (11:1) In hoofdstuk 10:10 van Zacharia's

profetie wordt Libanon gebruikt om Jehova's rechtvaardig Koninkrijk af te beelden, maar in Zacharia 11 : 1 wordt Libanon ironisch gebruikt en stelt de huichelachtige klasse voor, welke beweert God's volk te zijn, maar inderdaad de synagoge of organisatie des Satan's is. Deze moeten zich in hun eigen vesting beveiligen, hetgeen afgebeeld wordt door hun vuurvaste deuren; maar deze bescherming zal hun niets baten, als de tijd voor de voltrekking van God's oordeel gekomen is. De cederen van het tegenbeeldige Libanon zijn de machtigen in Satan's organisatie en zijn natuurlijk niet in den tempel opgebouwd. Deze machtigen wonen op de hoogste plaatsen van Satan's zichtbare organisatie. (Amos 2 : 9) De tijd komt, waarin de Heere deze cederen verbreekt als een sterke man een tandenstoker verbreekt en waarover Zijn profet schreef: „De stem van Jehova verbreekt cederen, Jehova verbreekt de cederen van den Libanon.” (Ps. 29 : 5) Zacharia profeteert hier in het bijzonder over de „Christenheid” en Ezechiël profeteert van het vuur, dat haar zal vernietigen. — Ezech. 20 : 45-49; „Rechtvaardiging”, deel I, bldz. 269-271, Eng. uitg.

Boomen worden gebruikt om schepselen te symboliseeren. De cypres en cederboomen zijn van dezelfde boomenfamilie en worden gebruikt voor het bouwen van schepen voor den handel der wereld en voor de vervaardiging van oorlogswerktuigen. De figuurlijke cypres en de figuurlijke ceder zijn nauw met elkander verbonden. (Ezech. 27 : 5; Nah. 2 : 3) Als de een valt, weeklaagt de ander. Vandaar, dat de profetie van Zacharia luidt: „Weeklaag, cypres, omdat de ceder gevallen is, omdat de heerlijken vernield zijn; weeklaag, eiken van Bazan, omdat het ondoordringbaar woud is geveld.” (11 : 2) „Eiken van Bazan” zijn ook een voorstelling van machtigen, die God's vijanden en derhalve een deel van Satan's organisatie

zijn, welke allen te bestemder tijd moeten geveld worden. (Ezech. 27 : 6) „Hoort dit woord, gij koeien van Bazan op Samarië's gebergte, die de behoefligen onderdrukt, de armen krenkt, die tot uw heeren zeggen: schaft, dat wij drinken!” (Amos 4 : 1; „De Wachttoeren”, 1932, bldz. 89) Afgodsbeelden werden van de eiken van Bazan gemaakt. (Jes. 44 : 9-14) Afgoderij werd onder de eiken bedreven. (Jes. 1 : 29; 47 : 5, kantteekening; Hos. 4 : 13) Deze eiken zijn meer in het bijzonder een voorstelling van den godsdienst van den Duivel, dien hij als een dekmantel gebruikt om de daden van andere deelen van zijn booze organisatie te verbergen. Duivelsche godsdienst wordt uitgeoefend onder de schaduw van de handelsmacht, of wel, de machtige „eiken van Bazan”.

Farao van Egypte en zijn aanhangers, die over het volk heerschten en het verdrukten, worden vergeleken met den hoogen ceder, over welke zeer getreurd wordt, als hij valt. (Ezech. 31 : 2, 3, 16) De profetieën geven aan, dat Satan's organisatie in gedeelten zal vallen, het eene na het andere en dat er over den val van ieder deel getreurd wordt. De „Christenheid”, die voornamelijk in het Engelsch-Amerikaansche imperialistische stelsel vertegenwoordigd is, beweert den wijn van het Koninkrijk Gods te dragen en dat zij derhalve krachtens goddelijk recht regeert. De ceder in Zacharia's profetie schijnt daarom voornamelijk op de „Christenheid” betrekking te hebben. „De Christenheid” verwierp het Koninkrijk van Jehova en nam de plaatsvervangning van den Duivel aan en betitelde deze met „de vertegenwoordiging van God's Koninkrijk”. Sedertdien is de „Christenheid” „het ondoordringbare woud” of „het ontoegankelijk bosch” (Roth.) geworden, tengevolge van haar bewapening en zij wordt „zekerheid tegen oorlog” genoemd, krachtens haar vredesverdragen en dergelijke voorzienin-

gen. Het vuur van Armageddon zal het geheele stelsel met inbegrip van Satan, den hoofdceder, verteren en de oorlogsbijl van Jehova's grooten Boomveller wordt nu aan den wortel van het woud gelegd". — Matth. 3 : 10.

De valsche herders in den „Christenheid" zijn de voornaamsten geweest, die den godsdienst uitgeoefend en gebruikt hebben als een middel, om de menschen voor de waarheid te verblinden. Om deze herders voor hun huichelachtig werk tegemoet te komen, hebben de andere deelen van Satan's organisatie hen gevoed; en als hun vrijkaart voor maaltijden weggenomen wordt, heffen zij een geweeklaag aan. Zij zijn huurlingen der handelsmacht en eten uit de hand hunner heeren; en als zij evenals anderen zelf voor hun voedsel moeten zorgen, zullen zij zekerlijk schreeuwen. Daarom zegt de profeet: „**Hoort het gejammer der herders, omdat hun lustoord vernield is; hoort het gebrul der jonge leeuwen, omdat de pronk des Jordaans is vernield.**" (11 : 3) Als zij zien, dat hun weiden verstoord worden, beginnen zij te jammeren en hun gejammer is nu reeds te hooren. (Jer. 25 : 26) Zacharia zegt: „Hun lustoord is vernield." In alle andere plaatsen in de Schrift wordt het hier met „lustoord" of „majesteit" weergegeven Hebreuwsche woord vertaald met „kleederen, mantel of gewaad". Deze valsche herders dragen een bijzonder soort kleding, mantel of gewaad en door middel hiervan hebben zij getracht zich als God's vertegenwoordigers te identificeren en zij zijn daardoor in staat geweest het volk te betooveren en het ertoe te brengen, hen met ontzag en grooten eerbied te behandelen. Maar deze profetie toont aan, dat dít „tooverspel", dat deze geestelijke heeren gespeeld hebben, weldra verdwijnt. (Zie Ezechiël 34; „Rechtvaardiging", deel II, bldz. 222, Eng. uitg.; „Profetie",

bldz. 18-23) Resoluties, die door Jehova's getuigen wijd en zijd verspreid werden, hebben deze valsche herders ontmaskerd en hebben reeds veel van hun lustoord vernield; maar de Heere zegt, dat Hij nog veel meer voor hen heeft weggelegd en dat Hij hen volledig zal vernietigen.

De profetie noemt in verband met deze herders de „brullende jonge leeuwen” en blijkbaar gebruikt hij deze om de beroepspolitici af te beelden, die de geestelijkheid als een scherm of dekmantel voor hun oneerlijke handelingen hebben gebruikt; en als zij hun goede baantjes en hun prestige verliezen, worden zij tengevolge daarvan hongerig, en zij huilen en brullen als jonge leeuwen, die iets zoeken om hun honger te stillen. „De jonge leeuwen lijden armoede en hongeren; maar die den Heere zoeken, hebben geen gebrek aan eenig goed.” (Ps. 34 : 11) „Op leeuw en adder zult gij treden, vertrappen zult gij leeuwenwelp en draak.” (Ps. 91 : 13) Deze jonge leeuwen brullen, „omdat de pronk des Jordaans is vernield.” Dit schijnt betrekking te nemen op den tijd, waarin de gelegenheid voor het getuigeniswerk van Jehova's volk hoogtij viert en de vernietiging van de weiden der hoovaardigen tengevolge heeft, hetgeen wordt voorgesteld door de vernieling van den pronk van den Jordaan. (Jer. 49 : 19; 50 : 43, 44) De vernieling schijnt begonnen te zijn met het uitgieten van den zesden „fiool” in 1927. (Openb. 16 : 12) De „jonge leeuwen” en de godsdienstige politici hebben sedertdien steeds gebruld en in het stof gewroet. Enkele van deze „jonge leeuwen” moeten gevonden worden onder de directeuren en bedrijfsleiders van de radio-organisaties, die trachten vast te stellen, dat de menschen alleen datgene zullen hooren, wat hun bondgenooten in Satan's organisatie zullen spreken.

Het is God's kudde, waarvan Jezus het voornaam-

ste schaap is, dat „ter slachting” geleid wordt. (Jes. 53 : 7) Tot Zacharia, die Christus en Zijn broederen voorstelt, spreekt Jehova thans: „Alzoo zegt de Heere mijn God: Weidt deze slachtschapen, welker bezitters ze dooden en houden hét voor geene schuld, en ieder dergenen, die ze verkoopen, zegt: Geloofd zij de Heere dat ik rijk geworden ben en niemand van degenen die ze weiden, verschoont ze.” (11 : 4, 5) In dienzelfden zin werd de apostel Petrus gedreven te schrijven: „Weidt de kudde Gods in wier midden gij leeft, niet gedwongen maar vrijwillig, zooals het God behaagt, niet uit snoode winzucht maar uit toegenegenheid, niet als dwingelanden der gemeente maar als voorbeelden der kudde.” (1 Petr. 5 : 2) Satan’s dienaren, de geestelijkheid en „de mensch der zonde”, verkoopen de zwakkeren van de kudde aan de regeerende machten, die dezulken derhalve onrechtmatig in hechtenis houden. Gedurende een langen tijd hebben deze machtsgroepen de behoeftigen van de kudde Gods mishandeld, valsch beschuldigd en ter slachting geleid. Door een anderen profeet spreekt de Heere over deze goddelooze bende, die de nooddruftigen verslindt, en schildert deze als zeggende: „Wanneer . . . mogen wij de maat verkleinen (dat wil zeggen, vervalschen), en het gewicht vergrooten, en door bedrog de schalen vervalschen? opdat wij de behoeftigen voor zilver mogen koopen, en de nooddruftigen voor een paar schoenen.” En dan zegt de Heere tot hen op grond van hun booze werken: „In eeuwigheid zal ik geen hunner werken vergeten.” (Amos 8 : 4-7)

Deze verdrukkers en slachters van God’s volk „houden zichzelf niet voor schuldig” aan misdaad, omdat de godsdienstige valsche herders hun zeggen, dat het een goed werk is, dat zij tegen God’s ootmoedig volk ondernemen. Als gehoorzame huurlin-

gen zijn zij niet bereid eenige last van de schapen op zich te nemen, maar op grond van hun zelfzucht laten zij de vernietiging van God's kudde oogluikend toe. De „mensch der zonde”klasse werkt er aan mede om God's kudde te verkoopen en geeft terzelfder tijd huichelachtig voor, God's dienst te doen, als zij zegt: „Geloofd zij de Heere: want ik ben rijk.” De Heere toont aan, dat ditzelfde door de lauwen gezegd wordt. (Openb. 3 : 17) Haman verkocht de Joden aan de Perzische beulen; waarover Esther zeide: „Wij zijn verkocht, ik en mijn volk, om verdelgd te worden.” (Esther 7 : 4) Vele der „verkozen ouderlingen”, die zich onder God's kudden vermengen, weigeren zich aan te sluiten bij het protest tegen Satan's organisatie en weigeren de Koninkrijksboodschap van troost en bevrijding tot het volk te brengen. Het is deze zelfde ingebeelde „verkozen ouderling”klasse, die beweert de kudde Gods te weiden, het echter in werkelijkheid niet doet; maar integendeel een deel heeft aan de actie van den vijand om de kudde te vernietigen.

De dag is gekomen, waarop de menschen hun plaats vóór of tegen Jehova moeten innemen, omdat het de dag der rechtvaardiging is; en daarom zegt Jehova door Zijn profeet: „Want Ik zal de aardbewoners niet meer sparen, spreekt Jehova, maar de menschen overleveren, ieder aan zijn herder en aan zijn koning; zij zullen de aarde verpletteren, zonder dat Ik haar uit hun hand red!” (11 : 6) De in dit vers van de profetie genoemde aardbewoners zijn de regeerende elementen en hun voorstanders, die het „teeken aan hun voorhoofd” niet ontvangen hebben; en de Heere zal geen medelijden met hen hebben. (Ezech. 9 : 4-10) Zij zijn onbarmhartig geweest en zij zullen geen barmhartigheid verkrijgen. (Matth. 6 : 14, 15; 18 : 32-35) De leden van de Jonadabklasse zijn geteekend aan hun

voorhoofd, maar degenen, die niet zuchten en roepen, naar gerechtigheid en den Heere niet zoeken, zijn niet geteekend. De Heere zal deze laatste klasse overleveren in de hand van Zijn Koning, Christus en de leden van Zijn strijdende organisatie, welke voorgesteld wordt door Jehu, die de „Christenheid” zal slaan en niets zal in staat blijken te zijn, hen uit de handen van den Scherpreechter te bevrijden. Zelfs hun goud en zilver zal niet in staat zijn hen te verlossen. (Ezech. 7 : 19; Zef. 1 : 18) Zelfs geen mannen als Noach, Daniël of Job zouden de ongeteekenden kunnen redden. — Ezech. 14 : 16, 18, 20.

„Liefelijkheid” en „Samenbinders”

De profetie van vers zeven, die daarop volgt, is speciaal van toepassing op den tijd, waarin de heilige geest als voorspraak ophoudt te werken als trooster en helper der gewijden; zij is derhalve van toepassing na de verschijning van den Heere Jezus als den tegenbeeldigen David in den tempel en de overname van de hoede over God's kudde. Vanaf dien tijd voedt Hij de kudde Gods. „Dies heb Ik deze slachtschappen geweid, dewijl zij ellendige schapen zijn; en Ik heb Mij genomen twee stokken, den éénen heb Ik genoemd „Liefelijkheid” en den anderen heb Ik genoemd „Samenbinders”; en Ik heb die schapen geweid [gevoed]”, (11 : 7) De profeet zegt hier: „Ik voed de kudde”; hetgeen natuurlijk beteekent, dat datgene, wat Hij doet, door Hem gedaan wordt als de vertegenwoordiger van Jehova. De kudde behoort Jehova toe en omvat alle „armen van geest”, die hun plaats aan de zijde van Jehova innemen. Ten eerste degenen, die in het verbond voor het Koninkrijk opgenomen zijn en dan op hun beurt de „grootte schare”, de Jonadabklasse. Jehova is de Grootte Herder en Hij gebruikt Zijn geliefden Zoon, den goeden Herder, om Zijn

kudde te voeden; en daarom stelt Zacharia hier Christus Jezus, „den Goeden Herder”, voor. (Joh. 10 : 14) Christus Jezus in den tempel voedt de kudde Gods direct en bij dit werk gebruikt Hij de getrouwe leden van Zijn lichaam.

Bij het voeden der kudde zegt Zacharia als de vertegenwoordiger des Heeren: „Ik heb Mij twee stokken genomen.” Dit waren dezelfde soort stokken als die, welke de herdersknaap David gedragen had, toen hij uittrok om tegen Goliath te strijden. (1 Sam. 17 : 40-43) In deze profetie stellen de beide stokken de twee verbonden van Jehova voor, die Hij gesloten heeft met degenen, die Zijn naam aangeropen en die stilzwijgend of direct het verbond met Hem aangaan hebben. Een dezer stokken wordt „Liefelijkheid [volgens kantteekening, Genadigheid; **Roth**, Genade]” genoemd en stelt het eeuwige verbond voor „dat met alle menschen gesloten is”. (Zie vers tien; Gen. 9 : 1-6, 16, 17) Het eeuwige verbond had het schoone symbool van den regenboog en was en is een verbond van genade of genadigheid, omdat Jehova belooft, dat de aarde nimmer meer door een vloed getroffen zal worden.

De andere stok noemde Hij „Samenbinders [Eendracht, L.V.]” en het stelt het verbond met Juda of met het huis Davids voor, het Koninkrijk, waarop de broederschap van Juda en Israël gegrondvest was. (Vers 14; Gen. 49 : 8-10) „Van hetzelfde zal de hoeksteen, van hetzelfde zal de nagel, van hetzelfde zal de strijdboog, tezamen zullen van hetzelfde alle drijvers voortkomen.” (10 : 4) „Want Juda was wel de sterkste onder zijn broederen en bestemd grooter vorst te zijn dan hij, maar de eerstgeboorte had Jozef.” (1 Kron. 5 : 2) „Toen kwamen al de stammen van Israël tot David te Hebron en zeiden: Zie, wij zijn uw been en vleesch. Zoo kwamen alle oudsten van Israël tot

den koning te Hebron; en koning David sloot een verbond met hen voor Jehova's aangezicht, te Hebron en zij zalfden hem tot koning over Israël." (2 Sam. 5 : 1, 3) Zij waren alle in een broederschap voor één koning.

Gedurende de werking van den Heiligen Geest als Voorspraak en Helper en terwijl de beide verbonden in werking waren, kon Jehova handelen met degenen, die de „Christenheid" vormen, die deelgenooten in het verbond geworden waren; maar de tijd moest komen en is gekomen, waarin de „Christenheid" het verbond verbreekt en God is niet langer onder de verplichting om Zijn deel van het verbond te vervullen, zooals blijkt uit de verzen tien en veertien van deze profetie. Zacharia voorschaduwte in dit gedeelte van de profetie Christus Jezus, die door middel van Zijn engelen in onmiddellijk contact met de kudde Gods is om haar te beschermen en te voeden en den vijand te beheerschen. Christus Jezus wordt hier voorgesteld onmiddellijk van het tegenbeeldige Bethlehem te komen en Hij staat om Zijn kudde in de kracht van Jehova, in de majesteit van Jehova's naam, te voeden. (Micha 5 : 2, 4) Hij voedt niet degenen, die het verbond verbroken hebben, maar Hij is slechts een Herder voor al degenen, die den Heere zoeken en Hij voedt in het bijzonder Zijn getrouw overblijfsel. „En Ik zal over hen één Herder aanstellen, Die hen zal weiden, Mijn dienaar David; Hij zal hen weiden, Hij zal hun ten Herder zijn." (Ezech. 34 : 23) „En Ikzelf zal het overschot Mijner schapen verzamelen uit al de landen werwaarts Ik ze heb weggedreven en ze terugbrengen op hun weide, waar zij zullen vruchtbaar zijn en zich vermenigvuldigen. Dan zal Ik over hen herders aanstellen, die hen weiden; en zij zullen niet meer vreezen, noch versagen, noch sidderen, spreekt Jehova." (Jer. 23 : 3, 4) De Heere zal de zelfzuchtige en eierzuchtige

„verkozen ouderlingen” niet langer gebruiken om voor Zijn kudde te zorgen, maar gebruikt degenen, die „uit God geboren” en „door Hem geleerd” zijn en die ootmoedig voor den Heere wandelen, Zijn naam de eer geven. „En Ik zal u herders naar Mijn hart geven, die u weiden zullen, weiden met verstand.” — Jer. 3 : 15.

Alle valsche en onnutte herders snijdt God van Zijn kudde af, opdat de getrouwen ten volle voor Zijn dienst voorbereid en toegerust mogen worden. Deze valsche en onnutte dienstknechten zijn in drie klassen verdeeld, namelijk (1) „De mensch der zonde”, „de zoon des verderfs”; (2) De geestelijkheid, zoowel de modernisten als de fundamentalisten; en (3) de „verkozen ouderlingen”, die zich aanmatigen de opzichters van de kudde Gods te zijn, maar die in gebreke blijven en weigeren, God's geboden te gehoorzamen en zich te voeden met de tegenwoordige waarheid, waarmede Jehova de Zijnen voorziet. Integendeel, dezen voeden zich zelfzuchtig en volgen halsstarrig en opzettelijk een wettelozen weg. Betreffende dit punt zegt de profeet: „Ik heb drie herders in ééne maand afgesneden, want Mijne ziel was over hen verdrietig [afkeerig] geworden en ook had hunne ziel een walg van Mij.” (11 : 8) Christus Jezus gaat na de komst tot den tempel tot het werk der „afsnijding” of „wegzending” over. De „eene maand” is een korte periode waarin de verworpenen afgesneden worden en komt overeen met de eerste maand van het jaar, Nisan, de maand waarin Jezus in het jaar 1918 in den tempel verscheen, waarna het oordeel begon. Alle koninkrijksbelangen, die tot dusverre in de handen van de drie afdeelingen der valsche herders geweest zijn, moeten thans weggenomen en aan de getrouwen gegeven worden.

Over de „mensch der zonde”-klasse staat geschre-

ven: „En wie is die herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zoude? Daarom hoort des Heeren raadslag, dien Hij over Edom [de „mensch der zonde”-klasse] heeft beraadslaagd en Zijne gedachten, die Hij heeft gedacht over de inwoners van Teman.” (Jer. 49 : 19, 20) Wat de geestelijkheid, de valsche herders, aangaat, zegt de Heere: „En wie is de herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zoude? Daarom hoort den raadslag des Heeren, dien Hij over Babel [geestelijkheid van de „georganiseerde Christenheid”] heeft beraadslaagd en Zijne gedachten, die Hij gedacht heeft over het land der Chaldeën [„Christenheid”].” (Jer. 50 : 44, 45) „Maar Ik zal Babel en allen inwoneren van Chaldea vergelden al hunne boosheid, die zij gedaan hebben aan Zion, voor ulieder oogen, spreekt de Heere.” (Jer. 51 : 24) Over de andere afdeeling, de zelfzuchtige „verkozen ouderling”-klasse, die zich aanmatigt de kudde Gods te voeden, maar slechts uit zelfzucht handelt, staat geschreven: „Wee den herderen Israëls [van God's verbondsvolk], die zichzelve weiden!” — Ezech. 34 : 2.

Uiteindelijk komen zij allen in één klasse, van welke Jehova zegt: „En gulzig zijn die honden, zij kennen geen verzadiging. En dat zijn dan de herders! Nergens slaan zij acht op; allen doen ze wat ze willen. Ieder zoekt zijn eigen voordeel, tot den laatste toe.” (Jes. 56 : 11, Kath. Bijbel) Toen Jezus in den tempel ten gerichte verscheen, begon Hij daar het afsnijdingswerk, toen, zooals de profeet zegt, „tegen de herders Mijn toorn ontstoken was.” (10 : 3) Vanaf dien tijd ging Hij ertoe over om de werkers der ongerechtigheid, de „booze knecht”-klasse weg te zenden. (Matth. 13 : 41; 24 : 50, 51; Hos. 5 : 6, 7) Deze valsche herders toonen hun haat tegenover God en de Heere God verafschuwt hen. De drie afdeelingen der bovengenoemde herders hebben de verschijning

van den Hoofdherder, Christus Jezus, als Hij met al Zijn engelen in den tempel verschijnt, niet lief en daarom is er geen hoop voor hen. De „kroon des levens” is weggelegd voor degenen, die de verschijning van den Herder liefhebben. (2 Tim. 4 : 8; 1 Petr. 5 : 4) De zelfzuchtigen hebben „de liefde der waarheid” niet ontvangen en worden uit het Koninkrijk verwijderd. — Ezech. 34 : 10.

Er is een groep menschen, die den valschen herder, namelijk den „mensch der zonde”, tegen beter weten in, volgt (2 Thess. 2 : 10, 11); eveneens een groep van de heerlijken der kudde van de georganiseerde „Christenheid”, die door de geestelijkheid geleid wordt; en voorts degenen, die de zelfzuchtige „verkozen ouderling”-klasse navolgt, die zich bij de komst van den Heere tot den tempel tegen het werk des Heeren verzet. Tot al dezulken zegt de Heere door Zijn profeet Zacharia: „Ik zal ulieden niet meer weiden; wat sterft, dat sterve, en wat afgesneden is, dat zij afgesneden en dat de overgeblevenen de één des anderen vleesch verslinden.” (11 : 9) De goddeloozen weigeren de waarschuwing, die hun gegeven wordt, aan te nemen en de Heere laat hen sterven; en hun bloed is op hun eigen hoofden. (Ezech. 3 : 19) Anderen van deze valsche herdersklasse worden door de scherpte des zwaards afgesneden en een ander gedeelte door den honger, gesymboliseerd door het eten van elkanders vleesch. Dit wordt door de volgende profetieën ondersteund: Ezech. 5 : 1-4; Jer. 15 : 1, 2.

Zacharia de profeet moet vervolgens een beeld uitwerken, dat het voornemen van Jehova onthult en dit doet hij door het breken van twee stokken, „Liefelijkheid” en „Samenbinders”. Eerst breekt hij den stok „Liefelijkheid”, het symbool van het eeuwig verbond, omdat degenen, die de andere zijde van het verbond moesten vervullen, dit reeds verbroken hebben. (Jes.

24 : 5; Gen. 9 : 1-6) Daarom zegt Jehova hier door Zijn profeet: „En Ik nam Mijnen stok „Liefelijkheid” en Ik verbrak denzelven, teniet doende Mijn verbond, hetwelk Ik met alle deze volkeren gemaakt had.” (11 : 10) Jehova kan niet langer de verbondverbrekende kudde met „Liefelijkheid” en „Samenbinders” in gerechtigheid hoeden; daarom heeft Hij uit Zijn universeele organisatie „het mannelijke kind” voortgebracht, dat alle natiën moet hoeden met een ijzeren schepter. — Openb. 12 : 5; Ps. 2 : 8, 9.

Jehova is voornemens de aarde met den ergsten vloek aller tijden te slaan. (Mal. 4 : 5, 6; Jes. 24 : 6) De „Christenheid” had herhaaldelijk het eeuwig verbond verbroken, nog voordat de groote climax in 1914 bereikt werd, toen de geheele „Christenheid” deel nam aan een bloedvergieten op groote schaal in overtreding van het verbond en aan de mishandeling en het doden van eenigen van Jehova’s getrouwe getuigen. De „Christenheid” verbrak op deze wijze het eeuwige verbond, waardoor Jehova ontheven werd van Zijn verbondsverplichtingen met de „Christenheid” en het breken van „Liefelijkheid” symboliseert de algeheele verbreking van dat verbond. „Dus werd het te dien dage vernietigd en alzoo hebben de ellendigen onder de schapen, die op Mij wachten, bekend, dat het des Heeren Woord was.” (11 : 11) Het was in „dien” dag, dat Jehova het onderwerp van het verbond naar voren moest brengen en verklaren, dat het verbroken was, opdat het bekend mocht zijn aan degenen, die aandacht aan Zijn Woord schenken, dat het door Jehova gedaan werd.

De juiste beteekenis van het eeuwige verbond werd door God’s volk het eerst begrepen en gepubliceerd in 1927. („De Wachttoeren”, Januari 1928) Het boek „Regeering”, dat voor het eerst in Augustus 1928 werd uitgegeven (in het Engelsch), geeft een verdere

verklaring van het eeuwige verbond en aangezien dit boek in het openbaar werd uitgegeven, vormt het een bekendmaking aan de „Christenheid”, namelijk, dat in het bijzonder de „Christenheid”, dat verbond verbroken had. Zij, die aan de zijde des Heeren zijn, weten thans door Jehova's Woord, dat Hij met de verbrekers van het eeuwige verbond in Armageddon zal afrekenen en dat dit niet door een strijd tusschen de volken onderling zal zijn, maar door den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. Rotherham's vertaling van het laatste deel van dezen tekst der profetie luidt: „Toen wisten de schapenhandelaars, die Mij gadesloegen, dat het het woord van Jehova was.” De zichtbare regeerders van Satan's organisatie worden hier vergeleken met schapenhandelaars, namelijk, koopers of eigenaars van de kudde. (Zie Zacharia 11 : 5) Eenige dagen na de uitgave van het boek „Regeering”, in 1928, ondertekenden de regeerders in de „Christenheid” en andere natiën het Parijsche vredesverdrag, waarbij de oorlog verworpen werd als een middel om internationale geschillen op te lossen, van welk vredesverdrag de geestelijkheid beweert, dat het van den Heere afkomstig is. De getrouwe volgelingen van Christus Jezus wisten, dat dergelijke verdragen niet van den Heere afkomstig zijn, maar dat de Heere de „Christenheid” volkomen verworpen had.

Zacharia richt zich tot deze „veehandelaars” en zegt: „Hierop zeide ik tot hen: Geeft mij, als het u goeddunkt, mijn loon. Wilt gij niet, dan moet gij het laten! Toen wogen zij mij als loon dertig zilverlingen toe.” (11 : 12) Deze profetie in de eerste plaats op Jezus toepassend, wenschten de „veehandelaars” in zijn geval Hem af te wijzen, opdat Hij hun kudden niet zou nagaan en zij brachten Hem ter dood. Jezus trok Zich van verderen dienst aan de „verloren schapen”

van Israël terug, toen Hij de verklaring deed, opgeteekend in Mattheüs 23 : 37-39. Judas, die zich voordeed als de vertegenwoordiger van Jezus, was de penningmeester, die den geldzak droeg; en hij onderhandelde in het geheim om Jezus aan de „eigenaars” („veehandelaars”), te verkoopen en over te leveren. In het geval van Jezus vormden dertig zilverlingen de waarde van zijn dienst, die deze eigenaars erop zetten. Judas, die een dief was en voor zich den koop sloot, stal het geld of „loon”, dat in de handen van Jezus had dienen uitbetaald te worden. (Joh. 12 : 6) De prijs van dertig zilverlingen was tusschen Judas en de koopers overeengekomen (Luc. 22 : 3-6) en aldus werd deze onbeduidende waarde, die zij op Hem stelden, vastgesteld! Zal nu de „mensch der zonde”, „de zoon des verderfs”, voorschaduw door Judas, die thans geopenbaard is, tegenover de „veehandelaars” een soortgelijken dienst voor den tijd van Armageddon verrichten? Indien ja, dan zou deze groep, die aldus handelt, des doods schuldig zijn. — Exod. 21 : 16.

Jezus stelde Israël ervan in kennis, dat Zijn dienst voor hen geëindigd was. (Matth. 23 : 37-39) In Augustus 1931 verspreidden Zijn getrouwe navolgers een resolutie onder den titel een „Waarschuwing van Jehova” en deze zelfde boodschap werd over vele radio-zendstations uitgezonden en later bij miljoenen onder de menschheid gezonden; in het bijzonder werd ook deze waarschuwing den „veehandelaars” ter hand gesteld; en dit schijnt zeer treffend overeen te komen met de terugtrekking van de getrouwe navolgers van Christus Jezus van verdere connectie met de „Christenheid” en zijn „veehandelaars” en valsche herders en de verdere vervulling van de profetie van Zacharia 11 : 12. Onder meerdere zegt deze resolutie: „Wij verklaren onze volkomen trouw aan God en Zijn Ko-

ninkrijk en wij prijzen ons gelukkig, Zijn getuigen te zijn en Zijn getuigenis tot eer van Zijn naam te geven. Ons geloof verbiedt en verhindert ons aan oorlog of eenige andere onderneming, die de menschheid nadeel zou kunnen berokkenen, deel te nemen. Wij zijn voor Jehova's Koninkrijk van eeuwigen vrede." Dit diende als een terugtrekking van verderen dienst of verbinding met de „Christenheid". Ter gelegenheid van deze zelfde conferentie werd een resolutie aangenomen, waarin God's overblijfsel den „nieuwen naam" aannam, waardoor een volkomen scheiding tot stand kwam tusschen hen en de organisatie hunner tegenstanders. Zulks stond gelijk met in de taal van den profeet te zeggen: „Geef Mij Mijn prijs. [of loon]".

De Joodsche geestelijkheid schatte het bloed van Jezus niet op de juiste waarde en daarom zette zij een prijs van dertig zilverlingen op Zijn leven. De geestelijkheid van heden en hun bondgenooten hechten geen waarde aan het werk, dat Jehova's getuigen voor de menschheid doen, door haar op den weg der redding te wijzen en haar aan te toonen, op welke wijze zij aan de groote benauwdheid kan ontkomen. Inplaats daarvan brandmerken zij het werk van Jehova's getuigen als venten met koopwaar. Zij zetten een zeer lagen prijs op Jehova's getuigen en wat zal de prijs zijn, die de „mensch der zonde", „de zoon des verderfs" zal overeenkomen voor de overlevering van deze getrouwen? — Jer. 12 : 6.

Dit onderwerp samenvattend, kan nu duidelijk vastgesteld worden, dat Jehova in 33 A.D. Zijn geliefden Zoon, Die van onschatbare waarde was, naar Jeruzalem zond om Hem als den Verlosser en Koning van dat volk aan te bieden. Onder de leiding der geestelijkheid en de voornaamsten harer kudde, verwierpen de Joden Jezus en bepaalden Zijn prijs op dertig zilverlingen, namen Hem gevangen en kruisigden Hem.

ZIJ WEGEN Z'N PRIJS AF

(Zach. 11 : 12)

Blz. 184

In 1918 zond Jehova Zijn Koning van onschatbare waarde tot de „Christenheid” en bood Hem als den Koning der wereld aan en de „Christenheid” verwierp den Koning en het Koninkrijk en liep geheel naar Satan’s organisatie over. Daarna zond Jehova Zijn getrouwe getuigen met de boodschap van Zijn Koninkrijk uit, om de geheele wereld te waarschuwen. Deze boodschap werd door de geestelijkheid en de heerlijken van haar kudde verworpen en zij hebben den prijs van Jehova’s boodschap en boodschappers op niets gesteld, doordat zij tot hen voornamelijk gezegd hebben: „Gij zijt geen dertig cent waard.” Jehova zegt tot de „Christenheid”: „Welk een grooten prijs hebt gij op Mij en Mijn boodschap der goedertierenheid voor u gezet!” Zijn getrouwe getuigen gaan voort getuigenis te geven en, wanneer dit geschied is, berichten zij: „Ik heb gedaan gelijk Gij mij bevolen hebt.” Jehova verbrak de betrekking met Jeruzalem en vernietigde die stad. Hij heeft de betrekkingen met de „Christenheid” verbroken en zal die organisatie vernietigen. Deze dingen werden voor-
schaduw door het breken van de stokken „Liefelijkheid” en „Samenbinders”. Deze dingen werden van tevoren geschreven tot vertroosting dergenen, die thans op aarde Jehova liefhebben.

Jehova is de Meester van de Zacharia-klasse en derhalve is de prijs Jehova’s geld. De Heere draagt daarom Zacharia op te profeteeren: „**En Jehova zeide tot Mij: Werp dat in de schatkist. Een fraai loon, dat Ik door hen ben waard gekeurd! Zoo nam Ik de dertig zilverlingen en wierp die in het huis van Jehova in de schatkist.**” (11:13, L. V.) De Statenvertaling luidt: „Doch de Heere zeide tot Mij: Werp ze henen voor den pottbakker, een heerlijke prijs dien Ik waard geacht ben geweest van hen! En Ik nam die dertig zilverlingen en wierp ze in het huis des Heeren,

voor den Pottebakker." Jehova is „de Pottebakker". Vele teksten steunen deze gevolgtrekking. De pottebakker is degene, die vormt of schept. „Doch nu, Heere, Gij zijt onze Vader; wij zijn leem en Gij zijt onze Pottebakker en wij allen zijn Uwer handen werk." (Jes. 64 : 8) Hetzelfde Hebreeuwsche woord, dat vertaald wordt met „pottebakker", wordt weergegeven met „formeerder", „gevormd" en „geformeerd". (Gen. 2 : 7, 8, 19; Jer. 1 : 5; Jes. 43 : 1, 7, 21) Christus en Zijn lichaamsleden werden door Jehova „gevormd" (door den Pottebakker geformeerd). „Uwe oogen hebben Mijnen ongeformeerden klomp gezien en alle deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als ze geformeerd zouden worden, toen er nog geen van die was." (Ps. 139 : 16) Jezus is de eerste plaatsvervanger van den grooten Pottebakker, Jehova. — Joh. 1 : 3.

Bij het overeenkomen van den prijs voor Jezus, stelde de Joodsche geestelijkheid eigenlijk den prijs van Jehova en Zijn dienst aan haar vast. (Joh. 5 : 23) Geen wonder, dat de Heere Jehova op ironische wijze zegt, gelijk door den profeet verklaard wordt: „Een fraai loon, dat Ik door hen ben waard gekeurd." (L.V.) Dit wordt ironisch „de kostbare prijs", waarop de goddelijke zorg werd vastgesteld", genoemd. (Leeser) Hoe onbeduidend is dit vergeleken bij de woorden van den psalmist: „Niemand van hen zal zijnen broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode Zijn rantsoen niet kunnen geven; (want de verlossing hunner ziel is te kostelijk en zal in eeuwigheid ophouden;) dat hij ook voortaan geduriglijk zou leven en de verderving niet zien." (Ps. 49 : 8-10).

Het nemen van het zilver door Zacharia en het werpen voor den Pottebakker voorschaduwet niet precies Judas' aanneming van het bloedgeld. Jeremia was het, die dit voorzeide. (Matth. 27 : 3-10) Judas wierp

het geld in den tempel, op dezelfde plaats, waar Zacharia het geld geworpen had. Jehova is nu in den tempel en terwijl Hij het geld van „Zacharia” in ontvangst neemt, legt Hij getuigenis af tegen degenen, die den prijs betalen, welke prijs om dezelfde daad roept van den Grooten Pottebakker tegen de „veehandelaren”, die niets aan den dienst van Jehova’s getrouwe getuigen zouden hebben; daarom werden zij gewaarschuwd en „hun bloed is op hun hoofden”. (Ezech. 3 : 19; 33 : 2-5) „Alzoo zal Ik dit volk en deze stad verbreken, gelijk als men een pottenbakkersvat verbreekt, dat niet weder geheel kan worden.” (Jer. 19 : 10, 11) Jehova beeldt hierdoor het verbreken van de „veehandelaren” af. (Zie Psalm 2 : 9; Jes. 30 : 12-14; Openb. 2 : 26, 27) De handeling van Zacharia van het werpen van het geld in den tempel, schijnt eveneens Jehova’s getuigen voor te stellen, wier prijs door de „veehandelaren” der Christenheid, vastgesteld is. Dan leggen Jehova’s getuigen hun geval aan hun Hemelschen Vader voor en zeggen, dit met bewijzen stavend, in hoofdzaak: „Ik heb gedaan, gelijk als Gij mij geboden had.” — Ezech. 9 : 11.

Vervolgens verbrak Zacharia den stok „Samenbinders”, die het verbond voor het Koninkrijk voorstelde. „Toen verbrak Ik Mijnen tweeden stok „Samenbinders”, teniet doende de broederschap tusschen Juda en tusschen Israël.” (11 : 14) Het verbreken van de broederschap tusschen de tien stammen van Israël en de stam van Juda na den dood van Salomo, was te wijten aan hun ontrouw tegenover het koninkrijksverbond en aan afgoderij aan de zijde van het regerende huis van Salomo. (1 Kon. 12 : 19-24; 11 : 4-13) en ook aan de weigering aan de zijde van de tien stammen om zich langer aan God’s wil betreffende het koninkrijksverbond te onderwerpen. (Gen. 49 : 10; 2 Sam. 7 : 4-17; Ps. 98 : 3, 4, 35-37) Israël weigerde

zich door het huis Davids te laten regeeren, met welk huis het koninkrijksverbond gesloten was. Zoo wordt ook in de vervulling van de profetie van Zacharia het verbreken van den stok „Samenbinders” gebruikt om de verbreking van het verbond met de „georganiseerde Christenheid” aan te toonen. Katholieken en Protestanten en anderen hebben beweerd, opgenomen te zijn in het verbond om den wil Gods te doen en in het verbond voor het Koninkrijk. Zij, die de „georganiseerde Christenheid” vormen, hebben dat verbond door afgoderij of duivelvereering verbroken, waardoor zij zichzelf als een deel van Satan's organisatie kenbaar maakten. Vervolgens door hun weigering, zich aan de eischen van den „Leeuw van den stam van Juda” te onderwerpen, welke weigering een nadrukkelijke climax bereikte in de erkenning van den Volkenbond in het jaar 1919 door den Bond van Kerken. Daar namen zij positief tegen Jehova en Zijn Koninkrijk stelling. Dezen, met al degenen, die den Heere Jezus bij Zijn komst tot den tempel verworpen hebben, hebben het verbond met Jehova verbroken en Hij kon dus niet langer Herder over deze opstandige kudde blijven. Het boek „Rechtvaardiging”, bespreekt dit onderwerp uitvoerig.

De tijd waarop Zacharia, God's getrouw overblijfsel, figuurlijk den stok „Samenbinders” verbrak, werd gekenmerkt door de aanneming van de resolutie op 26 Juli 1931, in welken tijd „Rechtvaardiging” en andere dergelijke koninkrijksboodschappen werden uitgegeven en onder de aandacht van de volgelingen der „Christenheid” gebracht werden. De uitstorting van de „zeven laatste plagen”, van 1922 tot 1928, bracht de „Christenheid” en andere belijdende navolgers van Christus niet tot bekeering; daarom kwam in 1931 de verbreking. Het was in dien tijd, dat het overblijfsel alle broederschapsverbinding met

degenen, die het Koninkrijk verworpen hadden, verbrak en dit deden zij door het ontvangen en aannemen van den „nieuwen naam”, dien Jehova hun gaf. De vijand heeft Jehova's getuigen valschelijk ten laste gelegd, dat zij hun naam veranderd hebben om daardoor misleiding te veroorzaken. Dit is in overeenstemming met het geheele optreden van Satan's organisatie. God zelf gaf den nieuwen naam en voorzeide dit lang geleden en de getrouwen brachten slechts evenals Zacharia Zijn wil, dien Hij lang geleden vastgelegd had, ten uitvoer. Door aldus den nieuwen naam aan te nemen en alle betrekkingen met degenen, die zich tegen Zijn wil verzetten, te verbreken, legt het getrouwe overblijfsel zijn zaak aan Jehova voor, waarbij het zich geheel voor Zijn Koninkrijk uitspreekt, verklarende, dat het in geen enkel opzicht gemeenschap heeft met eenige organisatie, die met den Duivel in verbinding staat. — 2 Cor. 6 : 15-18.

Nadat de staven of stokken „Liefelijkheid” en „Samenbinders” verbroken zijn, gebood de Heere Zacharia de werktuigen van den „dwaazen herder [waardelooze herder, Rotherham]” te nemen. (Vers 15) Deze werktuigen zijn de gereedschappen of uitrustingstukken voor den dienst. De vroegere houders hiervan hebben het recht verloren deze te gebruiken, omdat zij dwaas geworden zijn, dat wil zeggen verdorven en omdat zij in gebreke blijven hun plichten en verplichtingen te vervullen, worden dezulken niet op de „verheven baan” toegelaten en hun gelegenheid voor den dienst wordt hun door de getrouwen ontnomen. (Zie Jesaja 35 : 8) Dit deel van de profetie heeft betrekking op de booze knechtklasse, „den mensch der zonde”, die in Mattheüs 24 : 48-51; 25 : 26-30; Lucas 19 : 24-26 door Christus Jezus beschreven wordt. „De dwaas zal een knecht zijn desgenen, die wijs van hart is.” (Spr. 11 : 29) „De Wacht-

torens" van 1 Februari en 1 Maart 1923, vestigen in het bijzonder de aandacht op de overdracht van de koninkrijksbelangen of goederen van den herder van de dwaze aan de „getrouwe en verstandige dienst-knecht"-klasse. Het was toen het overblijfsel, de getrouwe knechtklasse bekend, dat de Heere in den tempel was; maar de dwaze knecht verwierp deze waarheid, waardoor aangetoond werd, dat de tempel niet voor hen is. Het overblijfsel beantwoordde onmiddellijk de uitnoodiging om de werktuigen, die de Heere den dwazen ontnomen had, over te nemen en ze tot Zijn eer te gebruiken.

Toen deze herders voor het Koninkrijk geroepen werden en toen zij in den dienst des Heeren traden, waren zij niet dwaas, maar zij werden dwaas, waardeloos en werden een deel van de afgodendienst bedrijvende klasse aan het einde van het Elia-werk en anderen werden dwaas door hun voorbeeld te volgen. De Heere kon deze waardeloze knechts-klasse niet verder gebruiken en liet Zacharia daarom het volgende profeteeren: „Want, zie, Ik zal een Herder in het land verwekken, die degenen, die afgesneden worden [die verborgen worden] niet bezoekt, noch het jonge [degenen, die verstrooid zijn, Her. Eng. Vert.] zoekt, noch heelt hetgeen gebroken is [en de gebrokenen zal Hij niet verbinden, Rotherham], noch voeden, die stil staat; maar Hij zal het vleesch van het vette eten en hun pooten verscheuren." — 11 : 16.

Er is een groote schare, die in Satan's organisatie verborgen of uit het oog verloren is, die de boodschap van het Koninkrijk noodig heeft; en de dwaze of waardeloze knecht bezoekt haar niet. De „jongen" in de kennis van God's Woord en zijn beteekenis zijn de „verstrooiden", zwerfende onder de organisatie der „Christenheid" en zoekende naar iets, dat hen bevredigt. De „gebrokenen" zijn dezulken, die door

hun contact met Satan's organisatie schipbreuk geleden hebben. De luien of dwazen mogen geen dezer dienen. „De zwakken zal Hij niet voeden” (**Rotherham**) Zij, „die stil staan” en derhalve geen vorderingen maken in de kennis, zijn zwak, omdat zij gebrek aan geestelijk voedsel hebben, dat voor hen geschikt is en zij blijven in gebreke zulk voedsel in zich op te nemen. De luie of dwaze dienstknecht gaat niet van huis tot huis met geschikt voedsel in de hand om de menschen aangaande het Koninkrijk te onderwijzen, maar verzet zich inplaats daarvan tegen hetgeen de Heere voorzien heeft. Als wilde dieren, als een wolf of als een leeuw, hebben zij God's kudde aangevallen en zichzelf daardoor gediend. Als een onschuldig uitziend dier misleiden zij velen door goede woorden en mooie praatjes om de harten der eenvoudigen te bedriegen en op deze wijze dienen zij hun eigen buik. Van dezulken moeten de getrouwen zich geheel en al afscheiden. — Rom. 16 : 17, 18; Fil. 3 : 18, 19; 2 Petr. 2 : 3.

Als de Opperste Herder in den tempel verschijnt, is het een moeilijke tijd voor de dwaze, voor nietsdeugende, onwaardige herders; daarom zegt de profeet des Heeren: „Wee den nietswaardigen herder van Mij, dien herder, die het vee in den steek laat! Het zwaard kome over zijn arm en zijn rechteroog; zijn arm zal gansch verdroren, zijn rechteroog geheel verduisterd worden.” (11 : 17) De dwaze knecht wordt onnut, goddeloos en lui. (Matth. 25 : 30) Als een „dwalende dienstknecht” is hij iets ijfels als een afgod, die zichzelf als een god [afgod] zetelt en de aanspraak maakt als God te zijn. (Jer. 10 : 8, 15; 51 : 17, 18; 2 Thess. 2 : 4) Jehova gebod Ezechiël kwaad over deze herders te profeteeren. (Ezech. 34 : 1, 2; zie „Rechtvaardiging”, deel II) De profeet spreekt dan over den wandel van deze dwaze dienst-

knecht"-klasse: Zij, die de „nietswaardige dienst-knecht"-klasse vormen, verlaten de kudde Gods, zoodra zij bemerken, dat zij niet de baas kunnen spelen over het Genootschap of de organisatie van Jehova's schapen. Zelfs voordat zij zich uit God's kudde terugtrokken, waren zij tegen Zijn koninkrijksbelangen op grond van hun zelfzucht en in dezen toestand vond de Heere hen, toen Hij tot Zijn tempel kwam. Zij verlaten de kudde en trekken anderen achter zich door gemeene dingen te zeggen. (Handel. 20 : 30) „Dat zijn die scheuring veroorzaken, zinlijke mensen, die den geest niet hebben." (Judas 19) Vanaf 1917 zijn degenen, die deze nietswaardige dienstknechtklasse

vormen, zulk een zelfzuchtige en goddelooze weg gevolgd.

De Groote Rechter in den tempel werpt den goddeloozen dienstknecht uit. Het zwaard, dat over zijn arm komt („hem verdort”, L.V.), zal ook over zijn rechteroog komen. De apostel waarschuwt, dat Jehova en Zijn Opperste Herder het zwaard niet tevergeefs dragen. (Rom. 13 : 4) Hij spreekt Zijn scherp oordeel tegen den „nietswaardigen herder” uit en „zijn arm zal gansch verdorren”. De arm met de hand als deel er van, stelt symbolisch de door God voorziene toerusting voor dienst voor het Koninkrijk Gods voor; en deze wordt door het oordeel des Heeren geheel afgenomen van de onnutte of „booze dienstknechtsklasse” en dit wordt afgebeeld door het verdorren. Het „rechteroog” beteekent klaarblijkelijk het beste oog of het middel om te zien en dit „zal geheel verduisterd worden.” Dit komt nauwkeurig overeen met den toestand van de nietswaardige dienstknechtsklasse, den „kwaden dienstknecht”. Zij, die tot deze klasse behooren, weigeren niet alleen den Heere in Zijn tempel, waar Hij ten gerichte zit, te zien, maar spreken bovendien goddelooslijk tegen degenen, die het feit bekendmaken, dat de Heere in Zijn tempel is. Voor hen bestaat de tempel niet en daarom openbaart de Heere hun niet de diepe dingen van Zijn Woord. (Jes. 42 : 9; 1 Cor. 2 : 10) Aldus is de uitwerking van God's zwaard of snel oordeel ophen. Hun inzicht wordt verduisterd. (Rom. 11 : 10; Ef. 4 : 18; Ps. 69 : 23). De profeet geeft daarom een nauwkeurige beschrijving van den hedendaagschen toestand van de „booze knecht”klasse, die zich tegen Jehova's getuigen bij de verkondiging van de koninkrijksboodschap verzet. „De wijze heeft zijn oogen in zijn hoofd, terwijl de dwaas in duisternis wandelt.” — Pred. 2 : 14; Matth. 6 : 22, 23.

Met deze door den profeet genoemde gebreken is de „afgodsherder” „nietswaardig”; daarom staat over dezulken geschreven: „Wie goddeloos is zij het verder ook.” (Openb. 22 : 11) De Heere werpt dezulken in de buitenste duisternis. (Math. 25 : 30) De „onnutte dienstknecht”-klasse moet in haar geheel van God's getrouwen weggenomen worden, alvorens de tempel gereinigd is, opdat de goedgekeurden mogen toebereid worden voor den dienst des Heeren en opdat zij Hem een offer in gerechtigheid mogen brengen.

HOOFDSTUK X

VATEN

(Zacharia, Hoofdstuk XII)

Jehova is de groote Pottenbakker, die Zijn vaten gereed maakt voor Zijn gebruik. Sommige vaten eeren Hem, terwijl andere, als gevolg van hardnekkigheid en wetteloosheid, Hem onteeren. (Rom. 9 : 21) Iemand, die gemaakt wordt tot een lid van het Koninklijk huis van Jehova, moet zich gewillig onderwerpen aan de hand van den Heere, evenals klei onderworpen is in de hand van den pottenbakker. (2 Tim. 2 : 19-21) Een vat is een werktuig, uitrusting of wapen voor het gebruik toebereid. „Doe het schuim van zilver weg, en er zal een vat voor den smelter uitkomen; Doe den goddelooze weg van het aangezicht des konings, en Zijn troon zal door gerechtigheid bevestigd worden.” (Spr. 25 : 4, 5) Jehova's organisatie, opgebouwd en uitgerust, is een instrument, werktuig of wapen, dat gebruikt wordt om Zijn voornemen te volbrengen.

Het twaalfde hoofdstuk van Zacharia's profetie handelt over de toebereide of toegeruste vaten van God den Heere en het gebruik waarvoor zij gesteld zijn. De profeet zegt: „De last van het woord des Heeren over Israël. De Heere spreekt, die den hemel uitbreidt en de aarde grondvest en des menschen geest in zijn binnenste formeert.” (12 : 1) Het woord „last” in dezen tekst gebruikt beteekent „een gewichtige uiting”. (Hebreeuwsch) Volgens de Lezer-vertaling is het „profetie”; Rotherham „orakel”. Het is een verheven en gewichtige profetie, gegeven tot aanmoediging van het getrouwe overblijfsel van God

in de laatste dagen. „De hemelen” en „de aarde” hebben hier betrekking op de „nieuwe hemelen” en de „nieuwe aarde”, die Jehova vestigt bij het opbouwen van Zion. — Jes. 51 : 16; Openb. 21 : 1.

In deze profetie schildert Jehova den „mensch” als een levenloos lichaam, gelijk Adam was toen hij geformeerd werd en alvorens Hij den adem des levens in hem blies; en nu bezielt God hem en maakt hem levend en laat hem handelen in harmonie met Hem en Zijn voor-nemen. Zulk een handeling was noodzakelijk om „de vallei der dorre beenderen” en God’s „twee getuigen” levend te maken en hen in dienst te stellen. (Ezech. 37; Openb. 11) Sedert 1918 is de Grootte Pottenbakker, Jehova, in den tempel geweest in de vertegenwoordigende hoedanigheid van Christus Jezus en heeft den juisten geest van liefde en van macht en van een gezond verstand gebracht en gevormd in Zijn mensch, het overblijfsel, terwijl het nog in het vleesch is. (2 Tim. 1 : 7) Hij heeft het overblijfsel toebereid als werktuigen of vaten voor Zijn gebruik. Te bestemder tijd moeten allen, die leven zullen verkrijgen op aarde, door den Heere gevormd worden als vaten van minder eer voor Zijn gebruik.

Het herstelde Jeruzalem en de opgebouwde tempel stelden God’s organisatie voor. Het was na de opbouw van Jeruzalem en den tempel, dat Zacharia profeteerde en zeide: „Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen tot eene drinkschaal der zwijmeling allen volken rondom; ja, ook zal zij zijn over Juda, in de belegering tegen Jeruzalem.” (12 : 2) Deze profetie moet betrekking hebben op God’s organisatie wanneer Hij haar opbouwt en in Zijn heerlijkheid verschijnt. (Ps. 102 : 17) Daar „Jeruzalem” het overblijfsel dat nu op aarde is insluit, omdat het God’s werk op aarde verricht, is dit het eenige in God’s organisatie, dat de aardse natiën of volken kunnen aanvallen. Jehova, als de

Groote Pottenbakker, zegt, dat Hij Zijn organisatie zal maken tot een „drinkschaal der zwijmeling [kantteekening Eng. Vert., vergift; Rotherham, waggeling]”. Hetgeen God's organisatie thans uitdeelt en de volkeren laat drinken, zal hen zekerlijk vergiftigen en teweeg brengen, dat zij waggelen en sluimeren. Zijn organisatie is een beker of vat, hetwelk een sterk, bitter en vergiftig drankje voor Satan's menigte op aarde inhoudt. Het overblijfsel geeft nu „alle volken” een aankondiging van den beker, dien zij moeten drinken, maar de volkeren blijven zich voorbereiden voor de belegering in den strijd tegen God's organisatie. Het overblijfsel zal niet verschrikt worden door de tegenwerkende krachten en het getier van den vijand, omdat de Heere tot hetzelfde zegt: „En dat gij in geen ding verschrikt wordt van degenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs voor henzelfen, maar u der zaligheid, en dat van God.” — Fil. 1 : 28.

De vijand maakt oorlog „beide tegen Juda en tegen Jeruzalem”: „en ook tegen Juda, die zal moeten zijn bij de belegering tegen Jeruzalem.” (Leeser) „Jeruzalem”, zooals het hier wordt gebruikt, beteekent natuurlijk het nieuwe Jeruzalem, en is meer in het bijzonder toepasselijk op het onzichtbare deel van Jehova's organisatie, dat is op Jezus en Zijn opgestane lichaamsleden. „Juda” als de voornaamste stam, waaruit het koninklijk geslacht is voortgekomen, is in deze profetie toepasselijk op het overblijfsel, of de aardsche afdeeling van God's organisatie, welke de laatste leden van De Christus op aarde vormt. In vers zeven van ditzelfde hoofdstuk wordt Juda beschreven als wonende in tenten, hetgeen beteekent tijdelijk of in een overgangstoestand buiten de stad, dat wil zeggen, op aarde en in het vleesch, en in dezen toestand vervullen zij hun deel in den strijd. Uit deze profetie

valt op te maken, dat het getrouwe overblijfsel in leven en in het vleesch moet zijn gedurende den strijd van den grooten dag van God den Almachtige. Het overblijfsel moet den drang van deze belegering verduren, terwijl het in het vleesch is en Jehova zal alle noodige sterkte en bescherming voor hetzelfde verschaffen. Zij zijn vaten voor Zijn gebruik in den strijd. Dat een deel van het overblijfsel op aarde zal zijn tijdens Armageddon, wordt door talrijke Schriftplaatsen ondersteund.

Daniël profeteerde van den „steen . . . die zonder handen werd uitgehouwen uit den berg”. (Dan. 2 : 34, 44, 45) Deze Steen is de Voornaamste van God's hoofdorganisatie, Christus Jezus. In overeenstemming hiermede profeteerde Zacharia: „En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastigen steen allen volken: allen, die zich daarmede beladen, zullen gewis doorsneden worden; en alle de volkeren der aarde zullen zich tegen haar verzamelen.” (12 : 3) Christus is een „steen des aanstoots” en een „rots der ergernis” voor de „Christenheid”. (Ps. 118 : 22; Jes. 8 : 14) Deze Steen is het fundament en de voornaamste hoeksteen van God's hoofdorganisatie. (3 : 9; Matth. 16 : 18; Openb. 21 : 9, 10, 14) God's tempel of Koninkrijk, hetwelk een huis des gebeds zal worden voor allen, die eeuwigdurend leven verkrijgen, is thans een lastig ding voor de „Christenheid”, omdat het niet werkt overeenkomstig de politiek van de „Christenheid”, noch met een ieder van die menigte, die thans de macht uitoefent. Het Koninkrijk is hier en als de „Christenheid” tracht er zich mede te bemoeien of het uit den weg te ruimen, is het een groote last voor haar, zooals de profetie van Zacharia onthult. Dit blijkt vooral bij de pogingen van de „Christenheid” om Jehova's getuigen te verhinderen de boodschap der waarheid aan

de volken uit te dragen. Degenen, die zich hiermede bemoeien, benadeelen zichzelf, waarvan voorbeelden te vinden zijn in vele deelen van de Vereenigde Staten, Canada, Duitschland, Zwitserland en andere landen. Alle volkeren onder de leiding van Gog, waarbij natuurlijk de Volkenbond is ingesloten en alle andere verbonden tegen God's organisatie, zullen aan het einde „in stukken gesneden worden”, zooals de profetie onthult.

De vijand is uitgerust en voorbereid op den strijd en dit wordt afgebeeld door het „paard” en den „berijder”. De profeet Zacharia zegt: „Te dien dage, spreekt de Heere, zal Ik alle paarden met schuwigheid slaan [verbijstering, Leeser; angst, Roth.] en hunne ruiters met zinneloosheid [bezetenheid, Eng. Vert.]; maar over het huis van Juda zal Ik Mijne oogen openen en alle paarden der volken zal Ik met blindheid slaan.” (12 : 4) De militaire voorbereiding van Satan's „beest” en „valsche profeet” zal blijken geheel tevergeefs te zijn. Geslagen met krankzinnigheid en schrik verliezen hun aanvoeders het verstand en zij en hun legers bestrijden elkander. — Openb. 19 : 19, 20.

Jehova slaat hen met blinde angst. (2 Kon. 6 : 18; 7 : 6, 7; Ezech. 38 : 3-20; „Rechtvaardiging” deel II, bldz. 309-334, Eng. uitg.) Gedurende de voorbereiding en tijdens den strijd heeft Jehova Zijn oogen op Zijn getrouwe organisatie en Hij houdt Zijn oogen geopend en zal de belangen van de Zijnen behartigen. (Ps. 11 : 4, 5; Jes. 37 : 17; Dan. 9 : 18) „Het huis van Juda”, dat wil zeggen, het overblijfsel op aarde, zal onder Jehova's toezicht zijn wat betreft hun houding en werkzaamheid tijdens den drang der belegering en Hij zal in al de behoeften der getrouwen voorzien. Iedere afdeeling van de vijandelijke organisatie zal God met blindheid slaan. Inderdaad slaat Jehova

thans de vijandelijke „paarden en berijders” met blindheid, door het openhouden van de deur voor Zijn getuigen om voort te gaan met het getuigeniswerk. Van nu af aan zal het vuur voor den vijand erger worden.

Sommigen van de vaten des Heeren nemen een betrekkelijk belangrijker plaats in dan anderen en dit werd voorschaduwd door Mordechai. (Esther 2 : 5-7) en daarom is het het voorrecht van dezulken, de anderen te leiden en aan te moedigen. Hieromtrent zegt de profeet: „Dan zullen de leidlieden van Juda in hun hart zeggen: De inwoners van Jeruzalem zullen Mij een sterkte zijn in den Heere der heirscharen, hunnen God.” (12 : 5) De grondgedachte van het woord „leidlieden” is „zich vereenigen met” en daardoor „leeren”, dat wil zeggen „gewandeld hebben met Jezus en van Hem geleerd zijn”; daarom zijn zij geen zoogenaamde weekelingen of kruipers, doch zij zijn vrijmoedig in het verkondigen van het Woord en den lof van Jehova. (Hand. 4 : 13; 1 Joh. 4 : 17, 18) Zonder den steun en de sterkte van het onzichtbare leger van Jehova zou het overblijfsel noch kunnen staan, noch dienen; en Jehova der heirscharen is de sterkte van Zijn geheele leger; dit is echter in het bijzonder waar ten opzichte van dat deel op aarde, dat den naam van Jehova heeft ontvangen. „De naam van Jahve is een sterke toren: de rechtvaardige vlucht er binnen en is er veilig.” — Spr. 18 : 10, Kath. Bijbel.

Verder sprekende tot aanmoediging van Zijn vaten op aarde, zegt Jehova door Zijn profeet: „Te dien dage zal Ik de leidlieden van Juda stellen als een „vurigen haard onder het hout en als eene vurige fakkel onder de schoven; en zij zullen ter rechter- en ter linkerzijde alle volken rondom verteren; en Jeruzalem zal nog blijven in hare plaats te Jeruzalem.” (12 : 6) Dit is in overeenstemming met de profetie

van Ezechiël, waarin het overblijfsel wordt geboden „in te gaan tusschen de wielen, onder den cherub en hunne handen te vullen met kolen vuur en ze over de stad te strooien”. (Ezech. 10 : 2-6; Jes. 10 : 16-18) „Onze God is een verterend vuur”, zegt de apostel. (Hebr. 12 : 29) „En Jakobs huis zal een vuur zijn en Jozefs huis een vlam en Esaus huis tot eenen stoppel en zij zullen tegen hen ontbranden en zullen ze verteren, zoodat Esaus huis geen overgeblevene zal hebben; want de Heere heeft het gesproken.” — Obadja 18.

Het overblijfsel werpt of strooit nu de vurige boodschap uit ter rechter- en ter linkerzijde over de aarde, maar het onzichtbare deel van het leger van Jehova zal de werkelijke vertering verrichten. In het voorbeeld waren niet alle leidlieden van Jeruzalem in het veld of werden zelfs gezien en zoo zouden deze in het tegenbeeld Jezus voorstellen en degenen, die met Hem zijn opgestaan als degenen, die werkelijk het verteren tot stand brengen.

De herziene Engelsche vertaling luidt: „Jeruzalem zal toch weder wonen in haar eigene plaats.” Dit moet zekerlijk toepasselijk zijn, nadat de belegering voorbij en de vijand vernietigd is. Jeruzalem's eigen plaats is die van Jehova's hoofdorganisatie, die de geheele aarde bestuurt. (Micha 4 : 8, Herz. Eng. Vert.) „De „gruwel der verwoesting” (Matth. 24 : 15), opgericht door de zevende wereldmacht, zal dan opgeruimd zijn en de valsche bewering, dat het de „politieke uitdrukking van God's Koninkrijk op aarde is”, zal niet langer uitgesproken worden. God's Koninkrijk zal dan zonder een mededingenden opeischer zijn en het zal ten aanzien van de geheele schepping zijn rechtmatige plaats innemen.

Het overblijfsel vormt thans de leden van God's organisatie, omdat de Heere hen als zoodanig rekent,

maar aan het einde moeten zij in werkelijkheid in de hemelsche stad gebracht worden. Thans wonen zij tijdelijk op aarde, hetgeen afgebeeld wordt door het feit, dat zij in „tenten” zijn; en hieromtrent schrijft de profeet: „En de Heere zal de tenten van Juda allereerst behouden, opdat de heerlijkheid van het huis David en de heerlijkheid der inwoners van Jeruzalem zich niet verheffe tegen Juda.” (12 : 7) Evenals Abraham, woont het overblijfsel door het geloof thans in tenten. (Hebr. 11 : 9, 10) Het was in 1919, dat de „Judeërs”, die God behaagden, bevrijd werden uit de macht van Babylon; daarom kan er van dien tijd af wel gezegd worden, dat „de tenten van Juda” bewaard werden in dezen beveiligden toestand. Dezelven beantwoordden toen aan den roep voor den dienst en de Heere bekleedde hen met „de kleederen des heils”. (Jes. 61 : 10) Christus zond hen toen uit als Zijn lichaamsleden, bekleed met „de kleederen der wraak”, dat wil zeggen, vereenzelvigd met Hem, die Jehova's naam zal rechtvaardigen en die nu God's voornemen verkondigt om dit te doen. (Jes. 59 : 17) Dit toont aan, dat het overblijfsel eerst van Babylon verlost en voorbereid moet worden, alvorens de strijd van Armageddon gestreden wordt.

Als de profeet zegt „heerlijkheid van het huis van David”, beteekent dit blijkbaar, Jezus en Zijn opgestane heiligen met Hem vereenigd. De tempel is „het huis Mijner heerlijkheid”. (Jes. 60 : 7; 62 : 3) De „heerlijkheid van het huis van David”, blijkt te beteekenen de werkelijke voorrechten overeenkomstig het verbond met Jehova voor het Koninkrijk. „De inwoners van Jeruzalem” sluiten alle engelen in, die met Christus Jezus zijn. „Zich niet verheffen tegen Juda”, het aardsche overblijfsel, omdat zij allen in eenheid zijn, die daarom allen één zijn. De hemelsche en de aardsche afdeelingen van de organisatie onder

Christus zijn in volkomen harmonie. (Joh. 17 : 21-23; Ef. 1 : 10; 4 : 13) Jehova heeft Zijn overblijfsel in eenheid met Christus Jezus gebracht en Hij geeft hun Zijn naam (Openb. 3 : 12) en zij drinken den nieuwen wijn in het Koninkrijk met Christus Jezus, hetwelk hun vreugde in den Heere voorstelt. Allen zingen den lof van Jehova. Deze eer hebben al de heiligen, of zij nu opgestaan zijn of zich in den tempeltoestand op aarde bevinden. (Ps. 149 : 9) Niemand kan zichzelf boven een ander verheerlijken, maar alle heerlijkheid is voor Jehova. — 1 Cor. 1 : 29; Ps. 126 : 1-3; Jes. 52 : 1-7.

Ofschoon tijdelijk in het vleesch wonend, is het getrouwe overblijfsel een deel van Jehova's organisatie, dat is Jeruzalem en daarom beschermt Jehova hen. (12 : 8) Het overblijfsel heeft Jehova's bescherming en verdediging noodig. De „struikelenden onder hen” (zwakken) zijn zoo geworden gedurende de beproeving, wat ten einde kwam met hun vrijlating in 1919. Over het overblijfsel kwamen sedert dien verdere beproevingen, zij zijn „als David”, omdat zij deelgenoot worden in het verbond, dat Jehova sluit met den tegenbeeldigen David, Christus, voor het eeuwigdurend Koninkrijk (Jes. 55 : 3); daarom wordt de vreugde van den Heere hun sterkte en zij zullen zijn gelijk David, toen hij Goliath versloeg, omdat zij strijden tegen Satan en zijn organisatie; daarom staat er geschreven: „Gelijk gij, alzóó waren zij, éénerlei, van gedaanten als koningszonen.” (Richt. 8 : 18) „Het huis van David zal zijn als God [Elohim]”, dat wil zeggen, als goddelijke schepselen. Jezus wordt nu genoemd met den naam „Sterke God”. (Jes. 9 : 5) De getrouwen, die stierven, werden in zwakheid gezaaid en zijn opgestaan in kracht. (1 Cor. 15 : 43) Zij zijn opgewekt in „de kracht van Zijn opstanding” en zijn geworden „gelijk Hem”. (Fil. 3 : 10; 1 Joh. 3 : 2) „Als de engel

van den Heere voor hen", omdat zij zijn gelijk de Heere Jezus, die de voornaamste Engel van Jehova is. — Mal. 3 : 1; Openb. 10 : 1; 18 : 1.

Jehova zal de oorzaak of de beweegreden voor de vernietiging van de vijandelijke organisatie voor Hem stellen en zal deze dingen bekend maken: „**En het zal te dien dage geschieden, dat Ik zal zoeken te verdelgen alle heidenen, die tegen Jeruzalem aankomen.**” (12 : 9) Dit beteekent niet, dat Hij tracht iets te doen, hetgeen Hij niet volbrengen kan, maar dat Hij de oorzaak van hun vernietiging zal zoeken of uitzoeken. Hij brengt ook toestanden teweeg, die de vijanden zullen noodzaken zich vóór de vernietiging te identificeren. (2 Kon. 10 : 18-25; Ps. 21 : 9) Alle volken of machten, die opkomen onder de leiding van Gog en aangespoord worden door Satan's kwakende „kikvorsch”, zullen opgespoord en vernietigd worden. — Openb. 16 : 13-16.

De „Geest der Genade”

Profetie is niet geschreven in chronologische volgorde; hetwelk blijkbaar een van God's wegen is om haar beteekenis geheim te houden tot den tijd, waarin zij begrepen moet worden. Ziehier een voorbeeld: Het profetisch beeld gaat nu terug van den tijd van Armageddon tot een tijd, ongeveer toen de Heere in den tempel verscheen en is uit den aard der zaak een inleiding van hoofdstuk dertien van de profetie. Vóór 1918 had de Heere velen tot de kennis der waarheid gebracht, waarvan sommigen ongetwijfeld werden goedgekeurd en de zalving ontvingen en dezen worden in de profetie voorgesteld als „het huis van David”, terwijl „de inwoners van Jeruzalem” anderen afbeeldden, die gewijd waren en in aanmerking kwamen voor het Koninkrijk en die nog niet gezalfd

waren. De profeet Zacharia zegt: „Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklagen over een eenigen zoon en zij zullen over Hem bitterlijk kermen gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborenen.” (12 : 10) Blijkbaar zou de „genade” tot uitdrukking worden gebracht op of door de lippen. „Hij, die zuiverheid van hart liefheeft en genade heeft in zijne lippen, diens vriend zal de koning zijn.” (Spr. 22 : 11, kantteekening, Eng. Vert.) „De woorden eens verstandigen man’s mond zijn genadig.” (Pred. 10 : 12, Eng. Vert.) „De geest der genade” wordt gegeven aan degenen, die gehoorzaam, bereidwillig en onderdanig zijn aan den Heere. (1 Petr. 5 : 5) Toen zij leerden, dat de Heere, de voor naamste Steen, in den tempel was, begonnen de getrouwen uit te roepen: „Genade, genade, zij denzelve.” (4 : 7) De geest der genade bewoog dezulken de boodschap van het Koninkrijk op hun lippen te nemen en haar aan anderen te geven. (Ef. 4 : 29) Het overblijfsel zingt nu met genade deze boodschap van den Heere. — Col. 3 : 16; Hebr. 12 : 28.

„Smeeking” wordt gedaan aan Jehova tegen Zijn vijanden, om de rechtvaardiging van Zijn naam en opdat de gezalfden vermeerderde gelegenheid mogen hebben om den naam van Jehova en de zegeningen van Zijn Koninkrijk bekend te maken. (Ef. 6 : 19, 19; Job 9 : 15; Jes. 64 : 1, 2; Ps. 83 : 10, 19) God’s „bliksemen” schijnen op Zijn Woord en toonen het overblijfsel de dingen aan, waarom zij mogen smeeken; en aldus bidden zij op verstandige wijze tot den Heere. In het bijzonder in 1918 en 1919 was de ongerechtigheid van den vijand tegenover de getrouwe navolgers van Christus groot en het gebed van deze getrouwen

is door de profeten des Heeren aangegeven: „O God, neem mijn gebed ter oore en verberg U niet voor mijne smeeking. Merk op mij en verhoor mij; ik bedrijf misbaar in mijne klacht en maak getier, om den roep des vijands, vanwege de beangstiging des goddeloozen: want zij schuiven ongerechtigheid op mij en in toorn haten zij mij.” (Ps. 55 : 2-4) „Weg van mij, al gij onrechtplegers! Want Jahve heeft het geluid van mijn gewezen gehoord!” — Ps. 6 : 9-11, Kath. Bijbel.

Twee klassen worden thans onthuld, namelijk, zij, die „aanschouwen” en zij, die „doorstoken”. Volgens de Herziene Engelsche vertaling: „En zij [die den Heere aanschouwen] zullen Mij [den Heere] aanschouwen, Wien zij [de doorstekers] doorstoken hebben.” Bij de komst van den Heere tot den tempel, konden noch Hij, noch Jehova rechtstreeks lichamelijk doorstoken worden. Daarom moet de uitdrukking zinnebeeldig zijn. Jehova's organisatie, die het Elia-werk deed onder de leiding van Christus Jezus van 1874 tot 1918, werd doorstoken en gedood ten tijde, toen de getrouwen werden „gehaat van alle volkeren om Mijns Naams wille”. (Matth. 24 : 9) Dit doorstekingswerk is beschreven in Openbaring 11 : 7, 8. (Zie „Licht”, deel I, bldz. 198, Eng. uitg.) De getrouwen aanschouwden hen, die Jezus vertegenwoordigden en zagen, dat het Elia-werk werd weggenomen en, evenals Elisa, scheurden zij hun kleederen en bedreven rouw. (2 Kon. 2 : 12) Zij, die het doorsteken verrichtten, rouwklaagden niet, maar zij verheugden zich over degenen, aan wie zij geweld hadden gepleegd. (Openb. 11 : 9, 10) Dit toont aan, dat zij, die rouwklagen, niet degenen zijn, die doorsteken; daarom heeft deze profetie geen betrekking op het rouwklagen der Joden, over de goddeloosheid, die zij aan Jezus begaan hebben.

Het getrouwe volk des Heeren rouwklaagde over het Elia-werk, waarover Jezus stond als de Hoogste en het Hoofd en hetwelk de vijand ter dood bracht tijdens den Wereldoorlog. Zoowel de naam van Jehova als die van Jezus, waren beide gesmaad en doorstoken door deze verkeerd voor te stellen en door valsche getuigenis. „Een valsche getuige zegt iets, dat op dwaalwegen voert. Het spreken van velen is als dolksteken.” (Spr. 12 : 17, 18, *Kath. Bijbel*) Toen dit gedaan werd, zeide God's volk, voorgesteld door „de vallei der dorre beenderen”: „Onze hoop is verloren; wij zijn afgesneden van ons deel.” (Ezech. 37 : 11) De profetie van Zacharia 12 : 10 beteekent daarom, dat God's Koninkrijkswerk was doorstoken en de naam van Jehova en die van Christus Jezus waren gesmaad en degenen, die de Heere op aarde gebruikte om dit werk te doen, rouwklaagden met groote smart en de feiten van 1918 tot 1919 kwamen nauwkeurig met dezen toestand overeen.

Het Elia-werk was de enkele vrucht van de lichamen der getrouwen, die betrokken waren bij dit werk en dit sloot God's eeniggeboren Zoon in. Het Elia-werk was nog niet aan God's volk op aarde geopenbaard; vandaar dat zij rouwklaagden „als een, die rouwklaagt over zijn eenigen zoon, . . . in bitterheid over hem.” Gelijk Naomi, die zeide: „Noemt mij Mara, want de Almachtige heeft mij groote bitterheid aangedaan.” (Ruth 1 : 20) De bitterheid is niet tegen Jehova, maar tegen den vijand, die het onrecht deed, hetwelk Jehova niet had teruggehouden. Het was een bittere verontwaardiging tegen de goddelooze vijanden van Jehova en Zijn zaak. — Esther 4 : 1; Ps. 137 : 8.

Er was groote rouw onder Jehova's zichtbare organisatie van 1918 tot 1919 en deze rouw hield niet eerder ten volle op, dan in 1922, toen zij leerden, dat

de Heere tot Zijn tempel gekomen was; en toen was daar groote vreugde. „Te dien dage zal er in Jeruzalem een groote rouwklage zijn, gelijk de rouwklage van Hadad-Rimmon, in het dal van Megiddon.” (12 : 11) Deze rouwklage had geen betrekking op de rijke, goddelooze nakomelingen van Abraham, die hoofdzakelijk treuren, als zij eenig geld verliezen; maar het heeft betrekking op God's organisatie, voordat zij leerden, dat Jezus Christus in den tempel was en de profeet toont aan, dat als zij zouden leeren, dat Jehova hun smaad had weggenomen, zij zich ten zeerste zouden verheugen. (Jes. 6 : 5; 12 : 1, 2; Ps. 30 : 12, 13) Het was toen, dat de profetie van Openbaring 11 : 11, 12 werd vervuld. „De rouwklage van Hadad-Rimmon” wordt hier duidelijk vermeld bij wijze van vergelijking en wordt hier zinnebeeldig gebruikt. De naam „Hadad” beteekent „de ééne god”, aangebeden als de koning der goden, dat is de Duivel zelf; en „Rimmon” beteekent „granaatappel”, zooals de afgod Astarte in de hand houdt en zinnebeeldig de vrucht voorstelt van den boom der kennis van goed en kwaad, welke Eva plukte en stelt daarom Satan's organisatie voor. Wanneer Satan's menigte in Armageddon de nederlaag lijdt, zal dat een tijd van groote rouwklage zijn voor Satan's menigte. (Joël 3 : 11-14; Openb. 16 : 16; Ezech. 31 : 15) De „rouwklage in Jeruzalem”, die nu voor eeuwig voorbij is, wordt in de profetie van Zacharia vergeleken met hetgeen die van Satan's organisatie nog wacht.

Terugziende op 1918 en de dagen van droefheid, die volgden, was de toestand van God's volk op aarde, die van klagen en treuren en dit is de tijd, waarop de volgende profetie van Zacharia betrekking heeft: „En het land zal rouwklagen, elk geslacht afzonderlijk [Hebreeuwsch; geslachten] afzonderlijk; het geslacht van het huis van David afzonderlijk en hunne vrou-

wen afzonderlijk het geslacht van het huis van Nathan afzonderlijk en hunne vrouwen afzonderlijk.” (12 : 12) Dit rouwklagen duurde tot God's volk wederom in Zijn dienst zou zijn. (Openb. 11 : 12) „Elk geslacht afzonderlijk” beeldt het tegenovergestelde af van vereenigde handeling van God's volk. Daar waren degenen, die afgebeeld werden door Mordechai en die de eersten waren om het Elisa-werk te beginnen en ook sommigen, die toen nog niet beantwoordden aan den roep voor het Koninkrijk, maar dit later deden, welke laatsten meer in het bijzonder werden afgebeeld door Esther. Zion verkeerde toen in barensnood. „Het huis van David . . . en hunne vrouwen” toonen een gezalfde groep met de mogelijkheid om anderen voort te brengen voor het Koninkrijk.

„Het huis van Nathan” heeft betrekking op den zoon van David, die te Jeruzalem geboren werd en van wien de moeder van Jezus afstamde. (Luc. 3 : 31) Dit geslacht schijnt diegenen af te beelden, die tijdelijk zich afzijdig hielden gelijk Nathan deed, maar toch in het vooruitzicht waren, voor het Koninkrijk; en die voorschaduwden werden door Esther. „Het geslacht van het huis van Levi” zou alle geestverwekten insluiten, die geoordeeld en gereinigd moesten worden gelijk „de zonen van Levi”, die de Heere in den tempel reinigt. (Mal. 3 : 1-3) Het priesterlijk deel van het huis van Levi werd afgebeeld door Jozua. (3 : 1-3) Simeï is waarschijnlijk de Leviet, vermeld door Ezra (10 : 23) en schijnt de geestverwekten af te beelden, die nooit in het vooruitzicht voor het Koninkrijk waren, daar er geen melding van gemaakt wordt, dat Simeï ooit een priester werd. — 12 : 13.

De profetie maakt geen melding van het rouwklagen van God's vijanden over het onrecht, dat zij hadden gedaan. Dit deel van de profetie sluit met vers veertien. Dit beeldt diegenen af, die „blijven” in het

verbond met den Heere met offerande gedurende den tijd van rouwklagen en die zich vasthouden aan God's Theocratie en daarom het overblijfsel vormen en bereid worden als „vaten ter eere”; de „geheiligden” en geschikt voor het gebruik van den Meester [Bouwer].” (2 Tim. 2 : 21) En thans zijn deze ten volle in eenheid, gaande tot den strijd.

HOOFDSTUK XI

REINIGING

(Zacharia, Hoofdstuk XIII)

Jehova's strijdende organisatie moet volkomen gereinigd en afgescheiden worden van datgene, wat verontreinigt en dit moet gedaan worden alvorens de strijd van den grooten dag van God den Almachtige gestreden wordt. Jehova liet Zijn boodschapper een vraag beantwoorden betreffende de reiniging van Zijn heiligdom en hieromtrent staat geschreven: „En Hij zeide tot mij: „Tot tweeduizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden.” (Dan. 8 : 14) De profetie van Zacharia heeft betrekking op het Koninklijk huis van Jehova; daarom kon de reiniging geen betrekking hebben op hetgeen gedaan zal worden gedurende de periode van wederoprichting, of de duizendjarige regeering van Christus.

Het werk van de reiniging van het heiligdom, doet Jehova door de hand van Christus Jezus, Zijn Groeten Rechter. „Te dien dage zal er eene fontein geopend zijn voor het huis Davids en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.” (13 : 1) De fontein voor reiniging wordt denzelfden dag geopend als die van het rouwklagen, vermeld in het voorgaande hoofdstuk. Daarom is het laatste gedeelte van hoofdstuk twaalf de inleiding van hoofdstuk dertien. De „fontein” wordt geopend in Jehova's tempel en gaat uit van Hem en van den Rechterstoel van het Lam; en dit wordt ondersteund door de profetie van Ezechiël. (Ezech. 47 : 1; „Rechvaardiging”, deel III, bldz. 303, Eng. uitg.; Openb.

22 : 1, 2; „Licht”, deel II, bldz. 254, Eng. uitg.) Het is niet voor de algemeene reiniging der menschheid, maar voor „Jeruzalem” de organisatie van Jehova, dat wil zeggen, degenen, die de tempelklasse zullen vormen. De Grootte Rechter zit, „als Zeep der vollers”, bij deze fontein de getrouwen te reinigen, opdat zij goedgekeurd zullen worden. — Mal. 3 : 1-3.

Het bloed van Jezus, dat reinigt van zonde, is ten allen tijde voor de gewijden nuttig. (Openb. 1 : 5) Bij de komst van den Heere Jezus Christus tot den tempel in 1918 echter wordt de fontein voor de reiniging van de heiligdomsklasse geopend. Deze fontein is het water der waarheid betreffende het prediken van „dit evangelie van het Koninkrijk” en „den dag der wrake van onzen God.” (Matth. 24 : 14; Jes. 12 : 1-6) Dit water der waarheid komt thans niet door de werking van den heiligen geest als een trooster en helper, maar komt rechtstreeks van Jehova, door Christus Jezus, het Hoofd van den tempel. (Jes. 54 : 13) Jehova is „de Fontein der levende wateren” en Hij verschaft leeraars en leert Zijn zonen hierdoor.. (Jer. 2 : 13; 17 : 13) De reiniging van zonde en onreinheid bereidt degenen, die van Zijn organisatie zijn voor, voor den dienst van Jehova, opdat „zij Jehova een offer in gerechtigheid mogen offeren”. — Mal. 3 : 3.

„Het huis van David en... inwoners van Jeruzalem” beteekent allen, die het vooruitzicht hebben op het Koninkrijk. De reiniging moet voorafgaan aan de zalving; daarom wordt de fontein geopend alvorens de Heere begint „den geest der genade en der smee-kingen uit te storten over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem”, gelijk in Zacharia 12 : 10 wordt verklaard. De periode van rouwklagen was een tijd van ledigheid, daarom de zonde van het nalaten van het uitvoeren van God's getuigeniswerk; voor welke zonde en onreinheid de fontein wordt gebruikt.

(Jes. 6 : 5-7; 12 : 1) God's wet voorzag er in, dat voor de onreinheid van de aanraking met de dooden „het water der afscheiding”, vermengd met de asch van de gedoode roode vaars, gebruikt moest worden. (Num. 19 : 9, 13, 20, 21) Indien de tempelklasse niet gereinigd werd, zoo zouden zij den tempel verontreinigen en dat zou maken, dat zij afgesneden werden. (Num. 19 : 13; 1 Cor. 3 : 17) De profeet Jesaja spreekt voor degenen, die het vooruitzicht hebben van het Koninkrijk als hij zegt: „Ik ben een man van onreine lippen.” (Jes. 6 : 5) „Doch wij allen zijn als een onreine, en alle onze ongerechtigheden (zooals godsdienstige formaliteiten, karakterontwikkeling, zachte en mooie woorden) zijn als een wegwerpelijk kleed; en wij allen vallen af als een blad en onze misdaden voeren ons weg als een wind.” (Jes. 64 : 6) De asch van de roode vaars was van zichzelf onrein, doch, vermengd met het water der afscheiding, en daardoor zuiver, werd zij reinigend. Evenzoo de „asch” van het berouw, vermengd met het „water” der profetische waarheid, door den Heere aan Zijn volk geopenbaard, sedert Zijn komst tot den tempel, leidt tot een reiniging of zuivering van iemands handelingen, de reiniging van „doode werken”, en het ingaan in den dienst van den levenden God in overeenstemming met Zijn gebod. — Hebr. 4 : 1, 2; 9 : 13, 14.

De toestand van het overblijfsel wordt vergeleken met het „heilige land” of het „land der levenden”. „En het zal te dien dage geschieden, zegt de Heere der heirscharen, dat Ik zal afsnijden uit het land de namen der afgoden en zij zullen niet meer gedacht worden; en ook zal Ik de profeten en den onreien geest uit het land wegdoen.” (13 : 2) Deze profetie beteekent, dat „afgoden van zilver en goud” (Ps. 115 : 4) dat wil zeggen, het zich bezighouden met handel of deelnemen in handelsondernemingen om rijk te

worden, terwijl men in dienst is van God, moeten afgesneden worden; ook afgoden van schepselvereering, zooals het vereeren van een leider, die dood is en de vereering van vooraanstaande broeders of van geestelijken of van „gekozen ouderlingen” of leiders; en alle afgoden van karakterontwikkeling en dwaze stokpaardjes, zooals de pyramide van Egypte, chronologie, de tabernakel in de woestijn, kruis en kroonspeldjes en alle dergelijke dingen moeten afgesneden en weggedaan worden. De „namen” of uitdrukkingen van dingen, zooals handelstermen in verband met het getuigeniswerk met de boeken, zijn in overeenstemming hiermede „afgesneden”.

Efraïm stelde den stam van Jozef voor in het huis van den Heere. Betreffende hem zegt God's profeet: „Efraïm, wat heb Ik meer met de afgoden te doen? Ik heb hem verhoord en zal op hem zien, Ik zal hem zijn als een groenende denneboom, uwe vrucht is uit Mij gevonden.” (Hos. 14 : 9) Deze afgoden moeten uit den geest worden weggedaan, om plaats te maken voor den naam van Jehova, om den geest bezig te houden met alles in beslagnemende waarheden. Aldus moeten de getrouwen de dingen vergeten, die achter hun liggen en geheel gewijd zijn aan Jehova en Zijn Koninkrijk. — Fil. 3 : 13, 14.

Het reinigingswerk verwijdt alle valsche en dwaaze leeraars en degenen, die zichzelf wenschen te verheerlijken en zich voor te doen als wijze leeraars om hun eigen meening naar voren te kunnen brengen. De getrouwe navolgers van Christus Jezus komen te weten, dat Jehova en Jezus Christus, thans de Leeraars zijn en dat God door Christus Jezus Zijn zonen leert en deze hebben grooten vrede. (2 Petr. 2 : 1; Jes. 54 : 13) Jehova zal valsche „profeten” en zelfzuchtige zelf-aangewezen schepselen uit Zijn heiligdom houden, opdat het overblijfsel ijverig acht zal

geven op Zijn Woord en niet wordt overgegeven aan de woorden van gissers of zoogenaamde profeten of leeraars.

Ook de „onreine geest [geest van onzuiverheid, **Roth.**]” moet uit het overblijfsel weggaan. Dit beteekent, dat de Izebel-geest (Openb. 2 : 20-23), ook de geest van menschenvrees, welke voornamelijk het verlangen om menschen te behagen insluit, verwijderd moeten worden. Degenen, die aarzelen om God's gebod zorgvuldig waar te nemen, openbaren den geest van menschenvrees. (Spr. 29 : 25) Iemand, die niet ijverig is om God's geboden waar te nemen en te gehoorzamen, openbaart den geest van menschenvrees. De geest van zelfzuchtige begeerte en verheerlijking, de geest van kwaadspreken of lasteren, de geest van Baälvereering en van de Nicolaiten en de geest van de „heiliger dan gij”-klasse, al deze dingen moeten weggedaan worden; en de Heere verwijderd ze dan ook van Zijn goedgekeurden. Jehova werpt door Christus Jezus al zulke onreine geesten uit en stort dan „den geest van genade en smeking” over Zijn volk uit. Den onreinen zal Hij niet veroorloven om over de „verhevene baan” te gaan in „het land”, of den toestand, van degenen die door den Heere worden goedgekeurd. — Jes. 35 : 8; 52 : 1; Matth. 13 : 41.

Aan de uitgeworpenen wordt niet langer veroorloofd Jehova te dienen en daarna nog in Zijn naam te profeteeren of te leeren, is zeer verkeerd. Daarom zegt de profeet Zacharia: „Treedt iemand dan als profeet nog op, dan zullen zijn vader en moeder, zijn eigen ouders, tot hem zeggen: gij verdient niet, dat gij leeft, want leugens discht gij op in Jahve's naam. Zijn vader en moeder, zijn eigen ouders, dooden hem, omdat hij zich uitgeeft voor profeet.” (13 : 3, Kath. Bijbel) Tengevolge van de uitwerping van de onreinen ontstaat de voorwaarde voor de toepassing van deze

profetie. De getrouwe zonen van God zijn allen van Jehova geleerd en een ieder, die het waagt in strijd hiermede te leeren, „spreekt leugens in den naam van den Heere” en staat God’s organisatie tegen; en zulken worden ongunstig geoordeeld. Er zijn in dezen tijd groepen onder degenen, die beweren in de „tegenwoordige waarheid” te zijn, die geregeerd worden door „gekozen ouderlingen”, die God’s organisatie tegenstaan en trachten „toch te profeteeren” of te leeren. De „vader” en „moeder” beelden degenen af, die in de nauwste betrekking stonden of verbonden waren met zulke valsche profeten, doordat zij met hen in de organisatie des Heeren waren en deze getrouwen zullen bekend maken, wat het oordeel van den Heere is over de valsche profeten, zeggende: „Gij zult niet leven”, en aldus „hem dooden” [met het „zwaard des geestes, hetwelk de waarheid is”] als hij profeteert. Jehova bepaalde door Zijn wet, dat de valsche profeet „ter dood gebracht moest worden.” (Deut. 13 : 1-5; 18 : 20-22) Het boek Deuteronomium is speciaal toepasselijk op degenen, die geroepen zijn voor het Koninkrijk en die aan den roep gehoor gegeven hebben en is op hen toepasselijk tijdens het opbouwen van Jehova’s tempel.

Herhaalde malen heeft de Heere, door Zijn bekendmakingen, een waarschuwing gegeven aan deze koppige „gekozen ouderlingen”, die alleen maar wenschten te praten om hun eigen geleerdheid ten toon te spreiden en hun eigen wijze meeningen tot uitdrukking te brengen en die weigeren met God’s organisatie in overeenstemming te zijn, de boodschap van Zijn Koninkrijk te verkondigen en den Heere de eer te geven. Wijs zijnde in eigen oogen, hebben zij het getuigeniswerk betreffende het Koninkrijk tegengestaan en blijven het hinderen. Van zulke tegenstanders zegt de Heere: „En in haar [in het hemelsche

Jeruzalem], zal niets... binnenkomen... die... de leugen doet... Buiten zijn de honden... en ieder, die de leugen liefheeft en doet." (Openb. 21 : 27; 22 : 15, N.V.).

De apostel schreef: „Immers ik heb u in Christus Jezus door het Evangelie verwekt." (1 Cor. 4 : 15, N.V.) Aldus bestond tegenover dezulken de verwantschap van een vader en moeder, die degenen voortbrengen, die vermeld worden als navolgers van Christus Jezus; en dit deed Hij door hun het Evangelie te verkondigen. De profeet Zacharia zegt: „En zijn vader en zijn moeder... zullen hem doorsteken, wanneer hij profeteert"; hetgeen beteekent, dat degenen, die getrouw en waarachtig zijn tegenover Jehova, Hem en Zijn organisatie geheel gewijd zullen zijn, zelfs indien zij iederen band moeten verbreken, die hen aan anderen op aarde heeft verbonden en dat zij aan zulke tegenstanders bekend moeten maken, dat zij tot de „mensch der zonde"-klasse behooren. De getrouwen kunnen hun getrouwheid als leden van God's huis niet handhaven, tenzij door God onvoorwaardelijk te gehoorzamen, onverschillig hetgeen eenig schepsel mag zeggen of doen. (Deut. 13 : 6-10). De getrouwen handhaven aldus hun getrouwheid door volmaakte liefde en onvoorwaardelijke toewijding te betoonen aan God en volle en volkomen gehoorzaamheid aan Zijn geliefden Zoon, den Grooteren Mozes. (Hand. 3 : 22, 23; Deut. 18 : 15, 18) „Hij, die zoon of dochter meer liefheeft dan Mij, is Mijns niet waardig." (Matth. 10 : 37; Luc. 14 : 26) Het getrouwe overblijfsel zal niet iemand beschermen, die God's organisatie en haar werk tegenstaat, maar zal meedoogenloos het „zwaard des geestes, hetwelk is het woord van God" gebruiken tegenover den kwaaddoener en hem als dood beschouwen en zal zulk een kwaaddoener niet veroorloven zich verder te bemoei-

en met hun hoogste toewijding aan God en aan Zijn Koninkrijk.

Zulks is de hooge graad van volmaakte liefde en getrouwheid aan Jehova, die geëischt wordt van het overblijfsel en het overblijfsel zal dezen hoogen maatstaf handhaven; en de valsche profeten en zelfzuchtige leeraars kunnen onder God's volk niet gedijen, maar moeten spoedig sterven, hetgeen wil zeggen, dat zij afgekeurd worden door God's organisatie. De verklaring omtrent „Jehova's Organisatie“, uitgegeven in **De Wachttore**n van October en November 1932 en de daaropvolgende aanneming van de resolutie betreffende de ouderlingen en de vergaderingen, zijn een handeling geweest van het doorsteken van deze valsche profeten of zelfzuchtige leeraars onder God's gewijd volk. Degenen, die waarachtig en getrouw zijn aan Jehova zullen van nu af aan de duidelijke instructies volgen, gegeven door den apostel Paulus en zullen al deze zelfzuchtigen vermijden, die zich bezighouden met het houden van schoone voordrachten om volgelingen achter zich te trekken. (Rom. 16 : 17, 18) De getrouwen zullen afzonderlijke groepen op zichzelf vormen en absoluut weigeren iets te maken te hebben met de tegenstanders. Zij zullen daarom aldus alle tegenspraak vermijden.

Laat de tegenstanders een loop volgen, dien zij verkiezen. Het is nu de tijd niet om te trachten tegenstanders terug te brengen in de schaapskooi, maar het is een tijd van getrouwe dienst voor den Heere. De in de oppositie zijnde profeten, die leugens spreken in den naam van den Heere bevinden zich buiten den tempel en die van den tempel hebben niets met hen gemeen, omdat de tegenstanders onrein zijn. „Daarom gaat weg uit hun midden en scheidt u af, spreekt de Heere en houdt niet vast aan het onreine en Ik

zal u aannemen en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige." (2 Cor. 6 : 17, 18, N.V.) Indien zulke tegenstanders en „gekozen ouderlingen" in een groep in de meerderheid zijn, laat de minderheid, die getrouw en waarachtig is aan Jehova God, zich dan onttrekken of afscheiden van de tegenstanders en voortgaan in vrede het werk te doen, dat de Heere van den tempel hun heeft opgedragen.

Geestelijken van beroep, die beweerd hebben, dat zij de vertegenwoordigers van God en Christus zijn, maar die zich verbonden hebben met Satan's wereld, hebben vele menschen er toe gebracht te dwalen. Zij dragen kenmerkende kleeding en beweren daardoor vertegenwoordigers van God te zijn, maar dit is inderdaad een middel om te misleiden. De tijd komt, waarin deze beroepsgeestelijken impopulair worden en hun huichelarij aan het daglicht komt en hieromtrent profeteerde Zacharia: „En het zal geschieden te dien dage, dat die profeten beschaamd zullen worden [zullen verbleeken, Roth.], een iegelijk, wegens zijn gezicht, wanneer hij profeteert; en zij zullen geen haren mantel aandoen, om te liegen [om te misleiden, Eng. Vert.]." (13 : 4) In dezen tijd worden de beroepsgeestelijken beschaamd over hun valsche voorstellingen, zooals „de wereld rijp maken voor democratie", „de Volkenbond als het middel om vrede op aarde te brengen en een welbehagen in de menschen", „het verbeteren van de moraal der aarde door geheelonthouding en dergelijke middelen" en „door de moreele vooruitgang der menschen de aarde tot een geschikte plaats te maken om door Jezus bezocht te worden". Het volk ziet nu, dat deze menschen God niet vertegenwoordigen; en als het volk duidelijk verteld wordt, dat zulke lieden in werkelijkheid de

vertegeuwoordigers van den Duivel zijn, en dat zij een uitnoodiging ontvangen hebben om voor den dag te komen en het tegendeel te bewijzen, dan zwijgen de geestelijken, omdat zij beschaamd worden en omdat het volk weet, dat zij huichelaars zijn. — Jer. 51 : 30.

Niet alleen hebben vele geestelijken in het geheim een samenzwering gesmeed tegen Jehova's getuigen, maar zij begaan openlijke handelingen tegen God's getuigen en als deze feiten hun onder het oog gebracht worden, worden zij beschaamd en „verbleeken”. Sommige van hun slechte daden zijn in Bergenfield, New-Yersey en omgeving alsmede in andere landen aan het daglicht gekomen, waar de geestelijkheid een grooten invloed uitoefent. Jehova zorgt ervoor, dat deze schandelijke profeten beschaamd worden, want Hij is het „die de teekenen der leugendichters vernietigd en de waarzeggers dol maakt; die de wijzen achterwaarts doet keeren en die hunne wetenschap verdwaasd.” (Jes. 44 : 25) „Zoo heeft Jahve gesproken over de profeten, die Mijn volk verleiden: Hebben zij iets te bijten voor hun tanden, dan roepen zij: „Vrede!” Maar iemand, die ze niets in de mond komt stoppen [iets te eten en te drinken als betaling voor hun valsche profetie], tegen zoo een prediken ze oorlog.” „Daarom zal het voor u nacht zijn zonder visioenen, duisternis zonder openbaring; en de zon zal ondergaan over de profeten en duisternis hangt de dag over hen. Verbleeken zullen de visioen-schouwers, beschaamd staan, die werpers van het lot, omhullen zullen zij hun gezicht, omdat er geen antwoord van God meer komt.” (Micha 3 : 5-7, Kath. Bijbel) Hun schaamte heeft sommigen van hen ertoe gebracht om eerlijk werk te zoeken, maar er zijn velen onder hen, die het zoover nog niet gebracht hebben.

De Geestelijkheid ontmaskerd

De beroepsgeestelijken zijn langen tijd aangeduid als „heeren van het gewaad” [zwartrokken], maar zij zullen er mede moeten ophouden „een haren mantel aan [te] doen, om te liegen”, want de Heere ontmaskert hen en Zijn waarheid zal de toevlucht van hun leugens wegvagen. (Jes. 28 : 17) Esau was een voorbeeld van de huichelachtige en wreede geestelijken en God verklaarde zulks van hem. Toen Esau geboren werd, was hij „rood over zijn geheele lichaam gelijk een haren kleed en [daarom] noemden zij hem Esau.” Het harige gewaad geeft den geestelijken een schijnheilig en ambtelijk voorkomen; op deze wijze hebben zij bij de menschen een bijgeloovige vrees voor hen aangekweekt en de aandacht op zichzelf gevestigd en hebben de ambten en een schijn van waardigheid aangenomen, alsof zij voortreffelijker menschen zijn dan anderen, om hun beweringen, dat zij de woordvoerders van God zijn, te ondersteunen. Het schijnt zeker te zijn, dat hun volkomen ontmaskering nabij is en als dit komt, zullen zij zich haasten om hun geestelijke gewaden af te leggen en kleederen te dragen gelijk andere, gewone menschen doen en dit zullen zij doen om er aan te ontkomen, dat zij betrapt worden. Hoe beklagenswaardig en schandelijk is het, dat mannen, die gekozen werden voor de positie van ouderling onder God's verbondsvolk, de geestelijken hebben nagebootst in het aannemen van een kenmerkende plechtige wijze van zich voor te doen en zelfs diegenen hebben misleid, die zij aanvankelijk niet van plan waren te misleiden. Toen de getrouwen hun ongewenschte positie inzagen, volgden zij snel den juisten weg, deden hun „geestelijk gewaad” en schijnheilig voorkomen aan den kant en vertoonen zich aan de menschen, zooals zij werkelijk waren. Anderen,

die de goedkeuring van menschen begeerden, volhardden in de ongelukkige houding van „heiliger dan gij”.

De ontmaskering van deze valsche profeten en beroepsleeraars zal zeker komen en zal volkomen zijn, omdat God het aldus verklaard heeft. Als deze tijd ten volle komt, zullen de geestelijkheid en andere soortgelijke beroepsleeraars trachten de positie te loochenen, die zij ingenomen hebben. Daarom zegt de profeet Zacharia: „Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet [geen valsche profeet], ik ben een man, die het land bouwt; want een mensch heeft mij daartoe geworven van mijne jeugd af.” (13 : 5) „Reeds in mijn jeugd heeft mij iemand als „slaaf gekocht”. (Menge) Hij ontkent zelfs, dat hij een vrij man is, maar wenscht door te gaan voor een slaaf, die gedwongen wordt dagelijks te werken in het nederigste beroep, om de verdenking te ontgaan tot de groep valsche profeten te behooren, van wie er zoovelen in den tijd van den eersten tempel op aarde waren. Dezulken worden gelijk aan Kaïn, want „Kaïn was een bewerker van den grond.” (Gen. 4 : 2).

Zelfs de Duivel spreekt enkele woorden van waarheid; en er is eenige waarheid in de verklaring van deze beschaamde, valsche profeten, die zeggen, dat zij gehuurden of lijfeigenen zijn van hun jeugd af aan, want zij waren werkelijk opgevoed en gehuurd door de andere elementen van Satan's organisatie. Handels- en staatslieden komen samen met anderen en „huren de predikers” en dit is gedurende vele jaren de gewoonte geweest; en de predikers of profeten hangen van hun lastgevers af en de lastgevers hangen van de predikers af, om hen te beschermen tegen de „radicalen” en de „afschuwelijke”-klasse, zooals Jehova's getuigen. De geestelijkheid is ook betaald voor haar militairen dienst in tijden van oorlog, om een schijnheilig tintje te geven aan het dooden in het

groot van anderen. Dit is een bewijs, dat hij, zooals verklaard werd, „gekocht werd als een lijfeigene”, erkend en gebruikt als een slaaf. Deze valsche predikers of profeten willen hiermede te kennen geven: „O neen, ik ben geen godsdienstige bedrieger. Ik ben nooit verbonden geweest met de zakenwereld en de staatslieden, noch heb ik geluierd; maar van mijn jeugd af aan, ben ik van de arbeidende klasse geweest, geëxploiteerd en in dienst geweest van de kapitalisten, die de baas over mij speelden, de werkelijke slaaf van het verdrukkende industriele en commerciële stelsel.” Zij zullen echter niet in staat zijn hun identiteit te verbergen.

Jehova's getuigen treden stoutmoedig naar voren in tegenstelling met deze schijnheilige, bedriegelijke beroepspredikers. God's getrouwe getuigen gaan voort in sneeuw en regen, koude en hitte en trachten ijverig de Koninkrijksboodschap aan de menschen te verkondigen. Politieke staatsambtenaren, geholpen en aangespoord dit te doen door de beroepsgeestelijken en de „mensch der zonde”-klasse, bevelen Jehova's nederige getuigen op te houden met hun werk van het prediken van het evangelie door van huis tot huis te gaan en deze getrouwe getuigen van Jehova antwoorden hen, gelijk Amos Amazia antwoordde: „Ik was geen profeet, noch eens profeten zoon, maar ik was een ossenherder en las wilde vijgen af; maar de Heere nam mij van achter de kudde en de Heere zeide tot mij. Ga henen, profeteer tot Mijn volk Israël.” (Amos 7 : 14, 15) Evenals Jehova den eenvoudigen man, Amos, nam en hem uitzond om te profeteeren, zoo neemt Hij nu van uit het gewone volk, diegenen, die Hem geheel gewijd zijn en gebruikt hen om uit te trekken om het evangelie te prediken.

Als de valsche leeraars en beroepsgeestelijken zullen trachten hun identiteit te verbergen, zullen zij

IK BEN EEN LANDBOUWER.

(Zach. 13 : 5, 6)

Blz. 225

geen succes hebben en zullen herkend worden als lieden, die gewend waren in de vergadering voordrachten te houden en geld van de menschen in te zamelen. Dit wordt aangetoond door de woorden van Zacharia: „En vraagt men hem: „Wat zijn dat voor wonden in uwe handen?” dan antwoordt hij: „Die heb ik opgelopen bij mijn vrienden thuis.” 13 : 6, Kath. Bijbel) Op deze wijze erkennen zij echter hun werkelijke identiteit. Het is bijna niet aan te nemen, dat deze profetie doelt op letterlijke wonden in de handen, ontstaan door middel of het toepassen van geweld, maar de woorden worden zinnebeeldig gebruikt. De hand van een mensch is een symbool van de wijze, waarop zij door hem gebruikt wordt om zijn werk te verrichten. (Ex. 4 : 7) De profetie zegt, dat deze man de wonden ontving in het „huis van mijne vrienden”. Dit kon God's huis niet zijn, maar wel het huis waarvan de geestelijkheid beweert, dat het het huis van God is. De beroepsgeestelijken, de valsche profeten, gebruiken wat zij noemen het „kerkgebouw” van hun gemeente, als een plaats om hun handelszaak, die zij van het evangelie maken, te drijven en daar gebruiken zij hun uitrusting, die gesymboliseerd wordt door de hand. In dit huis of gemeente, worden nog sommige „gevangenen” vastgehouden. De geheele structuur van de bedriegelijke kerksystemen wordt afgebroken, gedurende welk vernietigingswerk de valsche leeraars in hun bedriegelijk werk vele wonden zullen oploopen, dat wil zeggen, hun bedrog zal aan de kaak gesteld en de plaats en de midelen van hun operaties zullen verwoest worden.

Overeenkomstig de wet van God, wordt aan Christenen niet geoorloofd vleeschelijke wapenen te gebruiken, om anderen lichamelijk letsel toe te brengen, maar zij nemen een werkzaam aandeel hierin door een standvastige houding aan te nemen aan de zijde

van Jehova als de werkelijke beproeving komt en dit zal tot resultaat hebben, dat de middelen en wegen of uitrusting, door de geestelijkheid gebruikt om hun werk in de gemeenten uit te voeren, nutteloos gemaakt worden. Zij zullen hierdoor „wonden in hun handen” krijgen, dat wil zeggen, de middelen en wegen of uitrusting, waarmede zij hun werk uitvoeren, zullen zeer te lijden hebben, omdat, zooals de profeet zegt, hun weiden verstoord zullen worden. (Jer. 25 : 36) De bewering van de geestelijkheid of valsche leeraars is dan dus, dat „zij te lijden hebben door gebrek aan waardeering van hun „vrienden” in hun gemeenten, die zich tegen hen keeren, dus niet wegens hun trouweloosheid tegenover God; en door hen hebben zij, (naar zij zeggen) de wonden ontvangen.” Ongetwijfeld zullen zij overeenkomstig de profetie geïdentificeerd worden als degenen, die hun afpersingswerk in geestelijke vermomming in de wereldlijke kerkorganisaties uitgeoefend hebben. Zij zullen tot hun verdediging en rechtvaardiging of als reden voor de vernietiging van hun uitrusting aanvoeren, dat hun zoogenaamde vrienden hen hebben beroofd en in dezen ongewenschten toestand hebben gebracht. (Ezech. 16 : 37-42; 23 : 22-29) De menschen zullen deze valsche geestelijken identificeeren en hen schuwen. — Jer. 2 : 30.

De volgende profetie heeft betrekking op omstreeks den tijd, toen de Heere Jezus tot den tempel kwam en daar het reinigingswerk begon, alsmede de vijandelijke organisatie onthulde, die uitdrukking gaf aan haar vijandschap tegen den Heere en Zijn getrouwe navolgers. Christus Jezus is „de Goede Herder” en de leden van Zijn kleine kudde vormen de eenige klasse, die met Hem verbonden is. (Joh. 10 : 11) Als Christus Jezus tot den tempel komt is Hij de „éne Herder”, dien Jehova aangewezen heeft om Zijn kud-

de te weiden. „En Ik zal eenen éénigen Herder over hen verwekken en Hij zal ze weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden en Die zal hun tot eenen Herder zijn.” (Ezech. 34 : 23) „En Mijn knecht David zal Koning over hen zijn, en zij zullen allen te zamen éénen Herder hebben; en zij zullen in Mijne rechten wandelen en Mijne inzettingen bewaren en die doen.” (Ezech. 37 : 24) Hij is de „Grootere Herder van de schapen.” — Hebr. 13 : 20.

Er was echter een vroegere vervulling van de profetie, bij de eerste komst van Christus Jezus. Toen Hij op het punt stond gevangen genomen en gekruisigd te worden, wist Hij, dat voor den vijand het uur was aangebroken om te handelen en daarom zeide Hij tot hen: „Dit is uwe ure en de macht der duisternis.” (Luc. 22 : 52, 53) Toen Hij voor Pilatus stond, zeide Hij: „Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, tenzij het u van boven gegeven ware.” (Joh. 19 : 11) Jezus wist, dat het uur geslagen had voor het zwaard van den vijand om tegen hem te ontwaken en dit geschiedde onder toelating van Jehova, opdat de eindbeproeving mocht komen om Jezus een gelegenheid te verschaffen Zijn getrouwheid tegenover Jehova God te bewijzen en Zijns Vaders naam te rechtvaardigen. Satan had Jehova getart een mensch op aarde te plaatsen, die Hem getrouw zou zijn onder de meest ongunstige omstandigheden. Hier was de volmaakte Mensch, de geliefde Zoon van God, Die uit den hemel gezonden was en aan den zondigen mensch gelijk gemaakt en aan alle mogelijke vervolging door de hand van Satan en zijn vertegenwoordigers had blootgestaan. Ziende op den tijd, waarop deze Volmaakte en Onbevleete moest sterven, in de plaats van den zondaar, liet God Zacharia profeteeren en zeggen: „Ontwaak, o zwaard, tegen Mijnen Herder en tegen den Man, Die Mijn metgezel is, zegt de Heere der

heirscharen: sla den Herder en de schapen zullen verstrooid worden: en Ik zal Mijne hand tot de kleinen wenden." (13 : 7) Dit werd door Jehova gezegd, niet in toorn tegen den Herder, maar omdat de tijd gekomen was voor de beslissende beproeving en de tijd voor den Goeden Herder, om Zijn leven neer te leggen voor de schapen. „Ik ben de Goede Herder, en Ik ken de Mijnen en word van de Mijnen gekend. Gelijkertwijls de Vader Mij kent, alzoo ken Ik ook den Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen. Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven aflegge, opdat Ik hetzelfde wederom neme. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelfen af: Ik heb macht . . . hetzelfde wederom te nemen; dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen." — Joh. 10 : 14, 15, 17, 18.

Satan had herhaalde malen gepoogd Jezus te dooden, maar elke poging daartoe was mislukt. Ongetwijfeld had Satan's voornaamste aanvoerder, Gog, een samenzwering gevormd om Jezus te dooden en had de Farizeërs en hun verbondenen in de samenzwering betrokken. Jezus was ten volle met de samenzwering bekend en Hij wist, dat zij zou worden uitgevoerd. Hij was bekend met de profetie, die betreffende Hem geschreven was, namelijk: „Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze smarten, die heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was." (Jes. 53 : 4) Satan verwachtte door Jezus te dooden, een einde te maken aan den gezalfden Koning der wereld. God wilde Satan toestaan om Jezus te dooden, maar wilde Hem Zijn grootere macht toonen, door Jezus uit den dood te doen opstaan; en dit deed Hij. Jezus was niet bevreesd om te sterven en ook was Hij niet bang, dat Hij in het kleinste ding ontrouw was geweest. Hij wist, dat Hij Zijn getrouw-

heid tegenover Zijn Vader had gehandhaafd. Hij wist, dat Hij als een zondaar moest sterven en Satan en al zijn heir daarom Zijn dood zouden gebruiken als een middel om den naam van Zijn Vader nog meer te onteeren; en Zijn vrees en geroep waren vanwege den smaad, die Zijn dood op deze wijze op Zijns Vaders naam zou brengen. Vandaar, dat Hij zeide: „Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan!” — Matth. 26 : 39.

Dat Jezus bekend was met de profetie van Zacharia en haar toepassing op Hemzelf en met hetgeen het gevolg zou zijn, blijkt uit het feit, dat Hij de profetie tegenover Zijn getrouwe discipelen aanhaalde in den tijd, die onmiddellijk volgde op de instelling van het avondmaal. „Toen zeide Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij geërgerd worden in dezen nacht; want daar is geschreven, Ik [Jehova, Die roept om het zwaard om te ontwaken] zal den Herder slaan en de schapen der kudde [geërgerd zijnde] zullen verstrooid worden. Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galiléa.” Matth. 26 : 31, 32) Maar destijds haalde Jezus niet al de woorden van Zacharia's profetie aan, maar liet daarvan deze woorden weg, namelijk „tegen den Man, Die Mijn metgezel is”; welk feit bewijst, dat er nog een andere vervulling van de profetie zou zijn.

Het is Jehova, Die het bevel geeft: „Ontwaak, o zwaard.” Hij roept den vijand op, om te ontwaken en zegt hem thans te doen, hetgeen hij zich voorgenomen heeft te doen en het snellijk te doen. De vijand heeft er op gesnoefd, wat hij doen zal en nu laat hem zijn gang gaan en het doen! Op gelijke wijze zegt Jehova thans tot den vijand, zich voor te bereiden op den eindstrijd in Armageddon, omdat het Jehova's voornemen is, den vijand volkomen uit te roeien. De strijdvraag van de oppermacht moet thans

beslist worden en daarom gebiedt Jehova: „Zie, uw volk zal in het midden van u tot vrouwen worden, de poorten uws lands zullen uwen vijanden wijd geopend worden, het vuur zal uwe grendelen verteren. Schep u water ter belegering; versterk uwe vastigheden; ga in de klei en treed in het leem, verbeter den ticheloven. Het vuur zal u aldaar verteren, het zwaard zal u uitroeien, het zal u afeten als de kevers, vermeerder u als kevers, vermeerder u als sprinkhanen. Gij hebt meer handelaars dan er sterren aan den hemel zijn; de kevers zullen invallen en wegvliegen.” (Nah. 3 : 13-16) Jehova doet niets tegen den vijand in het verborgene; daarom zegt Hij: „Verkondig dit onder de volken: Op, ten heilige strijd! Helden, te wapen! Op krijgers! ten strijde, allen! Uw ploegijzers tot zwaarden omgesmeed, uw sikkels tot lansen. Zelfs de zwakke moet nog zeggen: „Ik ben een held!” Rukt ijlings aan, alle volken rondom; komt in massa's samen. — Jahve, laat daarheen uw helden afdalen! — Klaar en opgerukt nu al die volken, naar het dal, waar Jahve oordeelt; want daar zal Ik zetelen om te oordeelen, over al de volken rondom.” — Joël 3 : 9-12, **Kath. Bijbel.**

Maar wie is de man, die aangeduid wordt als „de man, die Mijn metgezel is”? Andere vertalers vertalen den te'rst aldus: „Zelfs tegen den man, die Mijn deelgenoot is.” (Roth.) „Den man, dien Ik met Mij verbonden heb.” (Leeser) Blijkbaar wordt hier met „den man” waarvan hier melding gemaakt wordt, Jezus bedoeld en later degenen, die met Hem verbonden zijn, die Zijn getrouwe navolgers zijn, die beroepen zijn voor het Koninkrijk en uitgenoodigd in het verbond voor het Koninkrijk met Hem (Luc. 22 : 28-30); degenen voor wie Jezus bad, dat zij één gemaakt zouden worden met Hem, evenals Hij en Zijn Vader één zijn en met elkander verbonden. (Joh. 1 : 1; 17 :

21) De tweede vervulling van de profetie heeft daarom plaats omtrent den tijd van de komst van den Heere Jezus tot den tempel en sluit daarom degenen in, die in dezen tijd getrouw waren aan hun verbond. „De man” is blijkbaar Christus Jezus als Hoofd over degenen, die verbonden waren in het Elia-werk gedurende den tijd, dat hij „den weg bereidt voor den Heere”, vanaf 1878 tot 1918.

Het zwaard van den Wereldoorlog werd gezwaaid vanaf 1914, maar niet vóór het einde van 1917 of het begin van 1918 werd actief opgetreden tegen de getrouwe navolgers van Christus Jezus. De tijd was gekomen voor een beslissende beproeving, die komen zou over degenen, die beroepen waren en den roep voor het Koninkrijk beantwoordden. Satan verklaarde, dat zij hun getrouwheid tegenover Jehova niet zouden handhaven. Satan trachtte hen in den Wereldoorlog te lokken, maar zij, die Jezus getrouw waren, wilden er niet op ingaan. Nu sprak Jehova tot Satan: „Ontwaak en doe wat gij wilt tegen den man, die met Mij verbonden is.” De nauwste verwantschap bestaat er tusschen Jehova en Zijn geliefden Zoon: „Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijnen Vader; en niemand kent den Vader dan de Zoon en dien het de Zoon wil openbaren.” (Matth. 11 : 27) Het zwaard van vijandschap was tegen het Elia-werk ontwaakt en de getrouwe werkers werden geslagen; maar door hen te slaan sloeg het Christus Jezus, omreden, zooals Hij verklaarde, „voor zooveel gij dit één van deze Mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan.” (Matth. 25 : 40) De Groote Rechter was tot den tempel gekomen en de kinderen van Zion moesten als troepen verzameld worden. „Nu verzamel u in troepen, O dochter der troepen; hij heeft een belegering tegen ons gesteld: zij zullen den rechter van Israël met een roede op de wang slaan.” (Micha

4 : 14, Eng. Vert.) Het zaad van de slang sloeg toen degenen, die tot den Heere vergaderd waren, door welk slaan de groote Rechter, Christus Jezus, op smadelijke wijze op de wang werd geslagen: „Hun mond sperren zij tegen Mij open, honend slaan zij Mij op de wangen, allen tegelijk rotten zij tegen Mij samen.” — Job. 16 : 11, Kath. Bijbel.

Het Elia-werk werd gedaan en Satan's zichtbare vertegenwoordigers, de Engelsch-Amerikaansche wereldheerschers, trachtten het te dooden en doodden God's „twee getuigen”. (Openb. 11 : 7) Het was toen, dat de schapen werden verstrooid. Kort vóór Zijn kruisiging zeide Jezus tot Zijn discipelen: „Zie, het uur komt, ja, is nu gekomen, dat gij zult verstrooid worden, een iegelijk naar het zijne [zijn huis] en gij Mij alleen zult laten: en toch ben Ik niet alleen, omdat de Vader met Mij is.” (Joh. 16 : 32) De verstrooiing der schapen geschiedde in dien tijd slechts van Gethsemané tot Pinksteren. Maar tegen het einde van den Wereldoorlog, namelijk het begin van 1918, strekte de verstrooiing van de schapen zich uit over een tijdvak, dat duurde tot het laatst van 1919. „Alsdan zullen zij u overleveren om verdrukt te worden en zullen u dooden; en gij zult gehaat worden van alle volkeren om Mijns naams wille. En dan zullen er velen geërgerd worden en zullen elkander verraden en zullen elkander haten.” Het was toen, volgens de profetie van Zacharia, dat „zij [de verstrooide schapen] zullen Mij aanschouwen [Christus Jezus] dien zij [Satan's zaad] doorstoken hebben en zij [de verstrooide schapen] zullen overHem rouwklagen.” (12 : 10) De Grootere Herder, vertegenwoordigd door het Elia-werk, was geslagen in 1918, door het zwaard van den vijand en toen werden de schapen verstrooid.

De klasse der geestelijkheid van de „Christenheid”, de herders, waren, evenals de Farizeërs of herders

uit den tijd van Jezus, in werkelijkheid de werktuigen van Satan, die verantwoordelijk waren voor het verstrooien van de schapen. Sommigen, die verbonden waren geweest met de getrouwen in den dienst, werden nu verraders en stonden in geheime verstandhouding met de geestelijkheid in hun goddeloos werk tegen God's getrouwe getuigen. Jehova voorzegde dit door Zijn profeet Jeremia: „Wee den herderen, die de schapen Mijner weide ombrengen en verstrooien, spreekt de Heere. Daarom zegt de Heere de God Israëls alzóó van de herders, die Mijn volk weiden [beweren te weiden]; gijlieden hebt Mijne schapen verstrooid en hebt ze verdreven en hebt ze niet bezocht: zie, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen, spreekt de Heere.” — Jer. 23 : 1, 2.

In denzelfden zin is de profetie van Ezechiël 34 : 12. Het is zeker, dat Jehova in 1918 het slaan en verstrooien van de schapen had kunnen voorkomen; maar Hij liet het toe, opdat Satan's goddelooze vertegenwoordigers, de geestelijkheid, zichzelf met bloed konden merken en opdat Zijn verbondsvolk een gelegenheid zou hebben zijn getrouwheid onder de wreede beproeving te bewijzen. God liet dit toe door Zijn beschermende hand eenigszins van Zijn schapen terug te trekken, opdat de vijand naar hen kon grijpen, precies zooals Hij deed in het geval van Job, opdat Job's getrouwheid beproefd kon worden. — Job 1 : 9, 10; 2 : 3.

Toen Jezus de profetie van Zacharia aanhaalde, liet Hij ook deze woorden weg: „En Ik zal Mijne hand tot de kleinen wenden.” Blijkbaar was de reden, dat Hij deze woorden uitsloot, dat zij vervuld moesten worden terstond na Zijn opstanding. Nadat Hij uit den dood was opgewekt, ontmoette Hij de „kleinen” in Galiléa, zooals Hij beloofd had. (Matth. 28 : 5-7, 16, 17) De andere vervulling van deze profetie was na

1918. Satan's vertegenwoordigers hadden de schapen, zonder daarin verhinderd te worden, verstrooid en God voorzegde, dat Hij hen zou terugbrengen. „Hoe het ook zij, Mijne hand zal over de kleinen terugkeeren.” (Roth.) „Ik zal Mijne hand naar de zwakken uitstrekken.” (Leeser) In 1919 oefende Jehova Zijn macht uit ten behoeve van de zwakken, die getrouw waren gebleven, redde hen van den dood en van Satan's organisatie en herstelde hen in Zijn dienst om Zijn getuigenis te geven. Degenen, die hun broeders verraden hadden en de „booze knecht”-klasse waren geworden, werden niet zoo begunstigd door den Heere. Slechts de „zwakken”, dat wil zeggen, die zwak van zichzelf waren, „de kleinen”, die niet samenpanden met de „mensch der zonde”-groep, werden aldus door den Heere begunstigd. Van deze kleinen, die getrouw bleven en die daarom de oogappel van den Heere zijn, zeide Jezus: „Maar zoo wie één van deze kleinen, die in Mij gelooven, ergert, het ware beter voor hem [den „mensch der zonde”], dat een molensteen aan zijn hals gehangen en hij verzonken ware in de diepte der zee. Ziet toe, dat gij niet één van deze kleinen veracht; want Ik zeg u, dat in den hemel hunne engelen altijd zien het aangezicht van Mijnen Vader, Die in den hemel is.” — Matth. 18 : 6, 10.

Het terugkeeren van Jehova's hand op de kleinen was het brengen van hen tot Zion en dit werd gedaan, doordat Hij den „Man, Die Mijn metgezel is” en Die geslagen was, namelijk Christus Jezus, gebruikte. De woorden van Jehova, overgebracht door Jeremia, zijn hier toepasselijk en zijn een groote troost voor het overblijfsel, namelijk: „En Ik zal het overblijfsel van Mijne kudde verzamelen uit alle landen, waarheen Ik hen gedreven heb en zal ze terugbrengen tot hunne kooien; en zij zullen vruchtbaar zijn en vermenig-

vuldigen. En Ik zal herders over hen stellen, die ze weiden zullen en zij zullen niet meer vreezen, noch verschrikt worden, noch zullen zij gemist worden, zegt de Heere." — Jer. 23 : 3, 4.

Het overblijfsel heeft de vervulling van de profetie betreffende het opnieuw bijeenbrengen, gezien en de gunst, die God hun verleende, gelijk Hij beloofde: „Want zoo zegt de Heere God, zie Ik, ja Ik zal naar Mijne schapen zoeken en zal ze opsporen. Gelijk een herder zijn kudde opzoekt ten dage, dat hij onder zijn schapen is, die verstrooid zijn; zoo zal Ik Mijn schapen opzoeken en zal ze bevrijden uit alle plaatsen, waar zij verstrooid zijn geworden in den bewolkten en donkeren dag. En Ik zal ze uitvoeren uit de volken en ze vergaderen uit de landen en zal ze brengen naar hun eigen land en ze weiden op de bergen van Israël bij de rivieren en in alle bewoonde plaatsen van het land. En Ik zal Mijne kudde weiden en Ik zal ze doen nederliggen, zegt de Heere God. En Ik zal één Herder over hen stellen en Hij zal ze weiden, namelijk Mijn knecht David; Hij zal ze weiden en Hij zal hun Herder zijn. En Ik, de Heere, zal hun God zijn en Mijn Knecht David, een Vorst onder hen; Ik, de Heere, heb het gesproken." (Ezech. 34 : 11-13, 15, 23, 24) „De hand van onzen God is ten goede over allen, die Hem zoeken." (Ezra 8 : 21, 22) „Toen sprak Ik [Nehemia] hen van de hand van Mijn God, Die goed voor mij was; als ook des konings woorden, die Hij tot mij gesproken had. En zij zeiden: Laat ons opstaan en bouwen. Zoo sterkten zij hunne handen voor dit goede werk." — Neh. 2 : 18; Jes. 1 : 25, 26.

Het was in 1919, dat Jehova Zijn hand tot de kleinen begon uit te strekken en aldus „zalfde Hij hen met versche olie" en blijdschap in den Heere. (Ps. 23 : 6, 92 : 11) Gedurende den tijd, toen de kleinen verstrooid waren, baden zij het gebed, waarmede Je-

hova hen voorzien had: „Laat uwe hand zijn over den Man van Uwe rechterhand [den Man, Die is uw metgezel], over den Zoon des menschen [Christus], Dien Gij sterk maaktet voor Uzelf. Zoo zullen wij van U niet teruggaan: beziel ons, en wij zullen Uwen Naam aanroepen. Breng ons weder, o Heere God der heirscharen, laat Uw aangezicht schijnen en wij zullen gered zijn. (Ps. 80 : 18-20) Jehova verhoorde dit gebed en deed Zijn gunst tot de getrouwe kleinen terugkeeren en deze heeft Hij verborgen „in de schaduw Zijner hand”, waar zij veilig zijn. — Jes. 49 : 2.

De Heilige Schrift en de feiten toonen aan, dat de klasse van de huurling-geestelijken en de „mensch der zonde”, die al degenen insluit, die eens verlicht waren met de waarheid en die bitter geworden zijn tegenover God's organisatie, de werktuigen zijn van Satan, die actief door hem gebruikt worden tegen Jehova's kleinen, het overblijfsel; en deze opzettelijke vijanden zullen afgesneden worden. Het getrouwe overblijfsel moet volkomen afgescheiden worden van deze valsche leeraars, opdat het gereinigd moge worden en voorbereid voor het gebruik van den Heere. Het afsnijden en uitvergaderen van de onreinen uit God's organisatie zal daar slechts de reinen overlaten. In verband hiermede profeteerde Zacharia: „En het zal geschieden, dat in het gansche land, zegt de Heere, twee deelen daarin zullen afgesneden worden en sterven; maar het derde deel zal daarin overblijven.” — 13 : 8.

In het boek „Bevrijding”, bldz. 294, wordt dit en het negende vers van Zacharia's profetie betreffende de twee deelen, die „afgesneden worden”, toegepast op „het beest” en „de valsche profeet” en het andere „deel” wordt toegepast op hen, die Armageddon zullen overleven. Het is thans duidelijk geworden, dat deze toepassing van de profetie niet juist is. Deze

dwaling was blijkbaar een gevolg van de poging om profetie uit te leggen, alvorens haar vervulling werd gezien. Het is duidelijk in het licht van andere Schriftplaatsen, dat de profetie toepasselijk is tijdens het werk van den tempelbouw en alvorens „Armageddon gestreden wordt en dat hier van een deel van het werk der reiniging en voorbereiding van de tempelklasse sprake is.

In vers twee van hetzelfde hoofdstuk van de profetie, profeteert Zacharia, dat de Heere Zijn voornemen aankondigt „de namen af te snijden van de afgoden uit het land”, hetgeen beteekent uit het land der levenden, de aardsche toestand van het getrouwe overblijfsel. Het schijnt, dat hetzelfde „land” wordt bedoeld in vers acht van de profetie; daarom moet het afsnijden betrekking hebben op het wegnemen vanuit het overblijfsel van hen, die van een onreinen geest zijn. Het woord „deelen” in vers acht van de profetie, is afgeleid van het Hebreeuwsche woord **peh**; en dit is de eenige plaats in den Bijbel, waar het Hebreeuwsche woord is overgezet met „deelen”. Het is afgeleid van het werkwoord, dat „puffen” beteekent, dat is: wegblazen met den mond. Dit beteekent het blazen, hetzij letterlijk of figuurlijk, voornamelijk in verband met spreken. De hoofdbeteekenis van het woord wijst aan, dat „twee deelen” twee stel zijn, of twee groepen van de woordvoerders, gebruikt door Satan; en dat het „derde deel” de woordvoerder is, gebruikt door Jehova om Zijn getuigenis te geven. Bijvoorbeeld: de psalmist zegt: „Want de mond van den goddelooze en de mond van den bedriegelijke zijn tegen Mij opengedaan; zij hebben tegen Mij gesproken met een liegende tong.” (Ps. 109 : 2) De mond van den goddelooze spreekt „weerspanningheid” en „stort kwade dingen uit.” — Spr. 10 : 32; 15 : 28.

De feiten, die volkomen overeenstemmen met de

profetie, toonen aan, dat een van deze „twee deelen” bestaat uit de hedendaagsche Farizeërs en Sadduceërs, dat wil zeggen, de geestelijken van de „Christenheid”, die Jehova’s Koning, den Steen, hebben verworpen en die Hem slaan en de woorden van Satan tegen Jehova en Zijn Koninkrijk spreken. De andere van de „twee deelen”, is de „luie knecht”, de „booze knecht”, de tegenstander van God’s georganiseerd getuigeniswerk, van wie allen eindigen in den „mensch der zonde”, den „zoon des verderfs”, van wie Judas een voorbeeld was.

Er zijn twee dingen, waarop de nadruk wordt gelegd in deze profetie, namelijk het afsnijden van Jehova’s organisatie en later, de werkelijke dood. Het was in 1918, dat de Groote Rechter, Christus Jezus, tot den tempel kwam, en vanaf dien tijd gaat het afsnijdingswerk voort. De geestelijkheid onderschreef den Volkenbond inplaats van God’s Koninkrijk en juichte dezen gruwel toe als de bevrijder van de menschen; zij heeft verdere daden van geweld tegen God’s Koninkrijk bedreven, door Zijn getrouwe getuigen, die den grooten Naam van Jehova en Zijn Koninkrijk verkondigd hebben, te vervolgen. Deze menschen beweren dienstknechten van God te zijn, doch hun handelingen toonen aan, dat zij dienstknechten zijn van den Duivel. (Rom. 6 : 16) „Om het geweld [Edom’s, hetwelk de „Christenheid” is] begaan aan uwen broeder Jacob [gedurende den Wereldoorlog begaan aan God’s getrouw volk], zal schaamte u bedekken en gij zult uitgeroeid worden in eeuwigheid.” (Obadja 10) „De booze knecht” begon in het jaar 1918 geopenbaard te worden; hierover zeide Jezus: „De heer van dezen dienstknecht zal komen ten dage, wanneer hij niet naar hem uitziet en op een uur, dat hij niet weet en zal hem afscheiden [hem afsnijden, kantteekenig], en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal zijn

weening en knersing der tanden." (Matth. 24 : 50, 51) „De mensch der zonde"-klasse werd echter door God's volk niet eerder onderscheiden dan in 1930. — **De Wachttoeren**, November 1930, bldz. 168.

„Want de boosdoeners zullen afgesneden worden: maar die op den Heere wachten, die zullen de aarde beërven. Want nog een korten tijd en de goddelooze zal er niet zijn; ja, gij zult ijverig zijn plaats beschouwen en hij zal er niet zijn. Want dezulken, die door Hem gezegend worden, zullen de aarde beërven en zij, die door Hem vervloekt worden, zullen afgesneden worden. Wacht op den Heere en houdt Zijnen weg en Hij zal u verhoogen om het land te beërven; als de goddelooze worden afgesneden, zult gij het zien." (Ps. 37 : 9, 10, 22, 34) „Daarom hakte Jahve van Israëel af de kop en de staart, de palmtak en de bies op een dag. De oudsten en de aanzienlijken zijn de kop, de leugen-profeet de staart. De leiders van dit volk waren dwaalleeraars en die geleid werden zijn misleid." (Jes. 9 : 14, 15, 16, **Kath. Bijbel**) „Ik zal alle goddeloozen van het land vroeg vernietigen, opdat Ik alle goddeloosdoeners mag afsnijden van de stad van den Heer." (Ps. 101 : 8, **Eng. Vert.**) Het afsnijden moet noodzakelijk worden voortgezet, totdat alles wat verontreinigt en daarom den Heere mishaaft, verwijderd is uit Zijn organisatie. De „gekozen ouderlingen", die zelfzuchtig zijn en het getuigeniswerk in den naam van Jehova en Zijn Koninkrijk tegenstaan en die weigeren Zijn wraak tegen Satan en zijn organisatie te verkondigen, zullen noodzakelijkerwijze worden ingesloten in degenen, die afgesneden worden. In Armageddon zullen alle vijanden van God, nadat zij eerst afgesneden zijn van Zijn organisatie, sterven, gelijk deze profetie verklaart.

Er is een derde deel, dat overleeft: zooals Zacharia zegt: „Het derde [deel] zal daarin overblijven." (Dat

wil zeggen, in het heilige „land der levenden”, of den aardschen toestand van Jehova's gunst) en deze maakt Hij tot vertegenwoordigers van Zijn Koninkrijk en aan Hem worden de Koninkrijksbelangen opgedragen. Dit is de gelukkige staat of toestand van het getrouwe overblijfsel, dat Jehova zelfs door Armageddon heen en voor een tijdelijk werk op aarde daarna bewaart.

Het getrouwe Overblijfsel

De eerstvolgende profetie toont definitief, dat het overgebleven „derde deel” toepasselijk is op het overblijfsel. Het reinigings- en zuiveringswerk van de heiligdomsklasse moet geheel en al gedaan worden vóór Armageddon, omdat dit een deel is van het voorbereidingswerk. De strijd van den grooten dag van God den Almachtige, is niet de strijd voor het verrichten van de zuivering van God's goedgekeurde klasse, maar dient voor de vernietiging van de werkers der goddeloosheid. Aangaande het derde deel, dat overblijven zal in het land der levenden, den begunstigden toestand, zegt de profeet van Jehova: „En Ik zal het derde deel door het vuur heen brengen en Ik zal ze zuiveren, gelijk zilver gezuiverd wordt en zal ze beproeven gelijk goud wordt beproefd: zij zullen Mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhooren: Ik zal zeggen: het is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De Heere is Mijn God.” (13 : 9, Eng. Vert.) Deze profetie toont de nauwe en vertrouwelijke betrekking aan, die bestaat tusschen Jehova en deze getrouwen, die „door het vuur” heengebracht zijn en is een sterk bewijs, dat „het derde deel”, diegenen beteekent, die de Heere goedkeurt in den tempel en die Hij zalft en tot Zijn getuigen maakt. Het is de „Zuiveraar”, Die hen door het vuur heenbrengt. Christus Jezus is de Zuiveraar in den tempel en Hij reinigt degenen, die

Hij goedkeurt en het is het vuur, dat gebruikt wordt om de zuivering te bewerken, gelijk vermeld wordt door een anderen profeet. „Want Hij [Christus Jezus in den tempel] zal zijn als het vuur eens goudsmids en als zeep der vollers; en Hij zal zitten, louterende en het zilver reinigende en Hij zal de kinderen van Levi reinigen en Hij zal ze doorlouteren als goud en als zilver: dan zullen zij den Heere spijsoffer toebrenge in gerechtigheid.” — Mal 3 : 2, 3, Kath. Bijbel.

Dit derde deel is het overblijfsel door Zacharia vermeld, in hoofdstuk 3 : 1, 2 als een „brand[hout] uit het vuur gerukt”. Het vuur probeert of beproeft de werken van een elk, die geroepen is voor het Koninkrijk. „En indien iemand op dit fundament bouwt, zilver, kostbare steenen, hout, hooi, stoppelen, eens iegelijks werk zal openbaar gemaakt worden; want de dag zal het verklaren, omdat het door vuur geopenbaard zal worden; en het vuur zal een iegelijks werk beproeven van welken aard het is. Zoo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal een belooning ontvangen. Indien iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar hij zal zelf gered worden; doch alzó als door vuur.” (1 Cor. 3 : 12-15) Zij moeten een beslissende beproeving doormaken. „Opdat de beproeving van uw geloof, zijnde veel kostelijker dan goud, dat vergaat, ofschoon het met vuur beproefd wordt, bevonden mag worden tot lof en eer en heerlijkheid bij de verschijning van Jezus Christus.” (1 Petr. 1 : 7) Dit derde deel is hetzelfde deel, dat Jehova gebruikt als Zijn getuigen en aan wie Hij Zijn naam verleent, zeggende tot hen: „Vrees niet; want Ik heb u verlost en heb u bij uwen naam geroepen; gij zijt Mijn. Wanneer gij zult gaan door de wateren, Ik zal met u zijn; en door de rivieren, zij zullen u niet overstroomen: wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbrand worden; en de vlam zal u niet

aansteken. Gij zijt Mijne getuigen, zegt de Heere en Mijn knecht, dien Ik verkozen heb; opdat gij Mij zult kennen en gelooven en verstaan, dat Ik het ben: vóór Mij was er geen God geformeerd, noch zal er na Mij een zijn." — Jes. 43 : 1, 2, 10.

De vurige beproeving begon in 1918 en de zondaren en huichelaars onder God's volk, werden geërgerd. Velen van de zwakkeren waren bang, dat zij de goedkeuring van menschen zouden verliezen en dit leidde hen in den strik van den vijand. Slechts degenen, die hun volle vertrouwen stelden op den Heere en die God vreesden en die standvastig en onveranderlijk bleven in het doen van den wil van God, zijn in staat geweest om staande te blijven. Jehova is de Toevlucht en de zekerheid alleen voor dezulken, die Hem liefhebben en dienen. (Jes. 8 : 13, 14) „De zondaren in Sion sidderen en de goddeloozen zijn aangegrepen door vrees: „Wie van ons houdt het uit bij het verslindend vuur? Wie van ons houdt het uit bij de eeuwige gloed?" Die in gerechtigheid wandelt en oprecht is in zijn spreken, die van geen woekerwinst wil weten; die alle steekpenningen van de hand wijst: die zijn ooren dicht houdt om geen moordplannen aan te hooren; zijn oogen dicht doet om geen kwaad te zien, die zal op de hoogte wonen. Een rotsvesting is zijn ongenaakbare sterkte; brood staat voor zoo iemand bereid, water is hem verzekerd. Dan zullen uw oogen den Koning in Zijn schoonheid aanschouwen, een wijd uitgestrekt land zullen zij zien." — (Jes. 33 : 14-17, Kath. Bijbel) Nadat dit afsnijdingswerk is voortgegaan, veroorlooft de Heere de getrouwen in den tempel het te zien.

Het zijn dezen, die het vuur doorstaan en die gezuiverd zijn, die in den tempel opgenomen worden en zegt de profeet, „Ik... zal ze zuiveren gelijk zilver gezuiverd en zal ze beproeven, gelijk goud wordt beproefd"; en dit moet gedaan worden, alvorens dezen

door den Heere worden goedgekeurd en in den tempel gebracht worden en dit moet noodzakelijk voorafgaan aan den tijd van Armageddon. Deze gezuiverden offeren dan den Heere een offer in gerechtigheid. (Mal. 3 : 3) „Want Gij, o God, hebt ons op de proef gesteld: Gij hebt ons beproefd, gelijk zilver wordt beproefd.” (Ps. 66 : 10) „Maar Hij weet den weg, dien ik ga: als Hij mij beproeft heeft, zal ik uitkomen als goud.” (Joh. 23 : 10) „De Heere is in Zijn heiligen tempel, des Heeren troon is in den hemel: Zijn oogen aanschouwen, Zijn oogleden beproeven de kinderen der menschen. De Heere beproeft den rechtvaardige; maar den goddelooze en hem, die geweld liefheeft, haat Zijn ziel.” (Ps. 11 : 4, 5) „Zie Ik heb u gezuiverd, maar niet met zilver [kantteekening, voor zilver]; Ik heb u verkozen in den smeltoven der verdrukking. Om Mijnentwil, ja, om Mijnentwil, zal Ik het doen: want hoe zou Mijn naam ontheiligd worden? en Ik zal Mijn eer niet aan een ander geven.” (Jes. 48 : 10, 11; Jer. 20 : 12) De vurige oven der beproeving is juist voor het doel de goedgekeurden voor te bereiden voor den dienst. Jehova liet Gideon zijn mannen naar het water brengen om „hen te beproeven”, alvorens zij in den strijd gezonden werden. — Richt. 7 : 4.

Deze worden door de beproeving heengebracht, opdat God hen zal voorbereiden als „een volk voor Zijn naam”, en aldus voorbereid zijnde „zullen zij Mijnen naam aanroepen en Ik zal hun gebed beantwoorden.” (13 : 9, Leeser) Het is de beproefde en goedgekeurde klasse, die nu bidt: „O Heer, ik smEEK U, zend nu voorspoed.” (Ps. 118 : 25) Het hart van een ieder der goedgekeurden is geheel en al gericht op de rechtvaardiging van Jehova's naam; en zij weten, dat, als zij hun getrouwheid handhaven, zij er zegevierend doorheen zullen komen en in die mate zullen deelheben in de rechtvaardiging van den naam

van den Allerhoogste. „Laat Uwe hand zijn over den man van Uwe rechterhand, over den Zoon des menschen, Dien Gij sterk gemaakt hebt voor Uzelf. Zoo zullen wij ons niet van U afkeeren: beziel ons en wij zullen Uwen naam aanroepen.” (Ps. 80 : 18, 19) „Toen riep ik den naam van den Heere aan: O Heere, ik smEEK U, bevrijd mijne ziel. Ik zal den beker der verlossing opnemen en den naam van den Heere aanroepen. Ik zal U het offer der dankzegging offeren en zal den naam van den Heere aanroepen.” (Ps. 116 : 4, 13, 17) — Jes. 12 : 4; Ps. 105 : 1; Joël 2 : 32; Ps. 91 : 14, 15.

Niet alleen zegt Jehova, dat Hij het gebed van den getrouwe zal verhooren, maar Hij zegt ook: „Ik zal zeggen: het is Mijn volk.” Het volk van Jehova bestaat uit degenen, die geboren zijn van Zijn vrouw en die Hij leert en aan wie Hij een nieuwen naam geeft. (Jes. 54 : 13; 62 : 2; 65 : 15) Het is dit volk, dat Jehova gebruikt als Zijn getuigen om Zijn geboden te verkondigen. „En Ik leg Mijne woorden in uwen mond en bedek u onder de schaduw Mijner hand, om den hemel te planten en om de aarde te gronden en om te zeggen tot Sion: Gij zijt Mijn volk.” (Jes. 51 : 16) Jehova woont temidden van de „herstelklasse” op aarde. (2 : 11; 8 : 8) „Mijn tabernakel zal ook bij hen zijn; ja, Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. En de heidenen zullen weten, dat Ik de Heere Israël heilig, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn, tot in eeuwigheid.” (Ezech. 37 : 37, 28) Dit is een verder bevestigend bewijs, dat het „derde deel”, dat door het vuur heengebracht wordt, gevormd wordt door het getrouwe overblijfsel, dat een deel van den tempel is gemaakt. Toen de Heere het oordeel in den tempel begon, waren degenen, die nu de Ruthklasse vormen, niet daar, maar zijn later daarin gebracht. Omtrent dezulken staat er geschreven: „En Ik zal ze

Mij op de aarde zaaien; en Ik zal Mij over haar ontfermen, die geen barmhartigheid verkregen had [de Ruthklasse]; en Ik zal zeggen tot hen, die Mijn volk niet waren, Gij zijt Mijn volk; en zij zullen zeggen: Gij zijt mijn God." — Hos. 2 : 22, Eng. Vert.

In overeenstemming hiermede zijn de volgende teksten: Romeinen 9 : 25, 26 en 1 Petrus 2 : 9, 10. Het zijn degenen, die in de tempelklasse zijn en van de heerlijkheid van Jehova spreken, die nu zeggen: „Jehova is [onze] God." (Am. Herz. Vert.) (Ps. 29 : 9) Vanaf en na den 26sten dag van Juli 1931 heeft het overblijfsel bepaaldelijk deze zelfde woorden verkondigd in vervulling van de profetie en sedert dien tijd zijn zij bekend als „Jehova's getuigen" en zeggen zij: „God is de Heere, Die ons licht gegeven heeft; bindt het offer met koorden, zelfs tot aan de hoornen van het altaar. Gij zijt mijn God, en ik zal u loven; Gij zijt mijn God, ik zal u verhoogen." (Ps. 118 : 27, 28) „Hij, die overwint, zal alle dingen beërven; en Ik zal zijn God zijn en gij zult Mijn zoon zijn." (Openb. 21 : 7) „Heere, Gij zijt mijn God, U zal ik verhoogen, Uwen naam zal ik loven, want Gij hebt wonder gedaan, Uwe raadslagen van verre zijn waarheid en vastheid; want Gij zijt den arme eene Sterkte geweest, eene Sterkte den nooddruftige als het hem bang was, eene Toevlucht tegen den vloed, eene Schaduw tegen de hitte; want het blazen der tyrannen is als een vloed tegen eenen wand." — Jes. 25 : 1, 4.

Jehova's getuigen zijn Zijn gereinigd volk en zij moeten in dien gereinigden toestand blijven, indien zij „de vaten van den Heere zullen dragen". Zij moeten geheel afgescheiden zijn van elk deel van Satan's organisatie. Zij weten, dat Satan en zijn vertegenwoordigers strijd voeren tegen hen en pogen hun vernietiging te bewerken. (Openb. 12 : 17) Satan volgt zijn sluwe methoden in een poging om het overblijfsel te

verstrikken. Satan's vertegenwoordigers zeggen tot Jehova's getuigen: „Gij kunt uw boodschap niet prediken, tenzij gij van ons eerst vergunning krijgt. Gij moet uw voorgenomen redevoering aan ons voorleggen voor onderzoek en toezicht, alvorens te trachten haar uit te zenden en als ge iets zegt, dat afbreuk doet aan de geestelijkheid, zoo zal het u niet veroorloofd worden dit uit te spreken.” Kan de tempelgroep getrouw blijven aan den Heere God en in den tempel blijven, als zij toegeeft aan het verzoek van wereldlijke ambtenaren, die tot Satan's organisatie behooren en aan dezulken vergunning vragen om het evangelie te prediken of hun de boodschap overleggen om door wereldlijke menschen becritiseerd te worden, alvorens zij trachten haar te prediken? Het antwoord op deze vraag is nadrukkelijk: Neen!

Jehova heeft de tempelkasse opgebouwd als een volk voor Zijn naam. Het overblijfsel, dat nu op aarde is, zendt Hij als Zijn getuigen uit, en Hij gebiedt het te verkondigen, dat Hij God is, dat Zijn Koninkrijk onder Christus gekomen is, dat Satan de vijand is van God en van den mensch en dat Satan en zijn goddelooze organisatie in Armageddon vernietigd zullen worden. Dit is de boodschap van Jehova's wraak. De geestelijkheid van de „Christenheid” vormt een der pilaren in Satan's organisatie. Nalaten of weigeren den menschen de waarheid te zeggen omtrent de geestelijkheid en de heerlijken van haar kudde, zou een overtreding van God's gebod beteekenen, alsmede het nalaten van de tenuitvoerbrengring van de opdracht, die Hij aan Zijn volk gegeven heeft. (Jes. 61 : 12) Een exemplaar van een geschrift over de boodschap van dit evangelie des Koninkrijks aan vertegenwoordigers van Satan over te brengen om het hun te laten keuren, staat gelijk met te zeggen, dat zij het recht hebben om de boodschap te becritiseeren

voordat zij verkondigd wordt; dit zou een rechtstreekse belediging voor den Heere zijn, omdat het een overtreding is van Zijn gebod. De eerste apostelen werden op dezelfde wijze op de proef gesteld en zij antwoordden hun zoogenaamde zedenmeesters: „Wij kunnen niet anders spreken dan de dingen, die wij gezien en gehoord hebben... Wij moeten God meer gehoorzamen dan menschen.” Dit is de eenige weg voor Jehova's getuigen, dien zij thans kunnen inslaan.

Jehova zond Jeremia naar Jeruzalem om getuigenis te geven van Zijn voornemen om de stad te verwoesten. Jeremia wist dat zijn leven in gevaar was, dat Satan en zijn vertegenwoordigers, voornamelijk de geestelijkheid, zouden trachten hem lichamelijk letsel toe te brengen. Dit wetende, zeide Jehova tot hem: „Gij zult gaan naar allen tot wie Ik u zenden zal en wat Ik u ook gebied, zult gij spreken. Wees niet bevreesd voor hun aangezichten: want Ik ben met u om u te verlossen, zegt de Heere.” (Jer. 1 : 7, 8) De Farizeërs en de Sadduceërs waren de herders of geestelijken van dien tijd en hadden het Joodsche volk in hooge mate onder hun heerschappij en zij tezamen met de handels- en politieke elementen, belemmerden Jeremia en trachtten te voorkomen, dat hij het volk Jehova's boodschap der waarheid bekend maakte. Sloeg Jeremia een zachten toon aan en onthield hij zich er van de waarheid omtrent de geestelijkheid en haar verbondenenen van dien tijd te zeggen? Ging hij eerst zijn redevoering aan hen voorleggen om onderzocht en beoordeeld te worden? Dit deed hij niet, maar hij vertelde hun onbevreesd de waarheid, ofschoon hij wist, dat het hem zijn leven kon kosten. Op Jehova's bevel zeide hij van de geestelijkheid: „Wee den herders, die de schapen Mijner weide verdelgen en verstrooien!, zegt de Heere. Daarom zoo zegt de Heere God van Israël tegen de herders, die

Mijn volk weiden: Gij hebt Mijne kudde verstrooid en hen verdreven en hebt ze niet bezocht; zie, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen, zegt de Heere." — Jer. 23 : 1, 2.

In dien tijd logen de predikers, die zichzelf „profeten" of „geestelijken" noemden, de menschen voor, precies zooals de geestelijken van de „Christenheid" nu doen; en dit deden zij in den naam van den Heere, omdat zij huichelaars waren. God gebood Jeremia tot deze huichelaars en leugenaars en tot de hedendaagsche huichelaars te zeggen: „Ik heb deze profeten niet gezonden, toch liepen zij: Ik heb tot hen niet gesproken, nochtans profeteerden zij. Maar zoo zij in Mijnen raad hadden gestaan en hadden zij Mijn volk Mijne woorden doen hooren, zoo zouden zij hen van hunnen boezen weg en van het kwaad van hunne handelingen hebben afgekeerd. Ik heb gehoord wat de profeten zeiden, die leugens in Mijnen naam profeteeren, zeggende: Ik heb gedroomd, ik heb gedroomd. En Ik zal een eeuwige smaadheid over u [geestelijken] brengen en een eeuwigdurende schande, die niet vergeten zal worden." (Jer. 23 : 21, 22, 25, 40) Had Jeremia nagelaten of geweigerd deze boodschap te brengen, of had hij direct of indirect toegestemd, dat de boodschap gecensureerd of besnoeid zou worden, zoodat zij niet zoo hard zou zijn ten opzichte van de geestelijken, zoo zou God Jeremia hebben vernietigd. Jehova's getuigen verkeerden thans in precies dezelfde positie.

Jehova zond Ezechiël naar Zijn ontrouw verbonds-volk en gebood hem wat hij tegen hen moest profeteeren. Wetende, dat de geestelijkheid en hun verbonden tegen Zijn profeet zouden razen en tieren en trachten zou, hem vrees aan te jagen, alsmede zijn toespraak te becritiseeren of te verhinderen, zeide God tot Ezechiël: „Zie, Ik heb uw aangezicht sterk gemaakt tegen hunne aangezichten en uw voor-

hoofd sterk tegen hunne voorhoofden. Ik heb uw voorhoofd gemaakt als een diamant, harder dan een keisteen; vrees hen niet en ontzet u niet voor hunne blikken, ofschoon zij een opstandig huis zijn." (Ezech. 3 : 8, 9) Ezechiël had geen keus; indien hij zijn getrouwheid tegenover God wilde handhaven, moest hij de boodschap overbrengen en indien hij naliet dit te doen, zou hij nalaten, zijn onkreukbaarheid tegenover God te handhaven, hetgeen zijn dood zou beteekenen: „Menschenkind, Ik heb u tot eenen wachter gesteld over het huis Israëls; zoo zult gij het woord uit Mijnen mond hooren en hen van Mijnentwege waarschuwen. Als Ik tot den goddelooze zeg: Gij zult den dood sterven en gij waarschuwt hem niet en spreekt niet om den goddelooze van zijn goddeloozen weg te waarschuwen, opdat gij hem in het leven behoudt, — die goddelooze zal in zijne ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uwe hand eischen. Doch als gij den goddelooze waarschuwt en hij zich van zijne goddeloosheid en van zijnen goddeloozen weg niet bekeert, — hij zal in zijne ongerechtigheid sterven, maar gij hebt uwe ziel bevrijd." — Ezech. 3 : 17-19.

Hetgeen Jeremia en Ezechiël aan Israël deden, was slechts een voorbeeld, dat voorschaduwde, hetgeen thans gedaan moet worden aan het einde der wereld, als Jehova gebiedt, dat de „Christenheid" op haar zonden gewezen dient te worden en dat elk deel van Satan's organisatie een waarschuwing gegeven moet worden en voornamelijk de geestelijkheid; omdat de dingen, die Israël overkwamen, slechts voorbeelden waren, die aantoonde wat thans met de „Christenheid" zal geschieden. Jehova heeft thans een „volk voor Zijn naam" uitgekozen en dit zendt Hij uit om Zijn Woord te verklaren. De groote strijd staat voor de deur en Jehova wil, dat er een waarschuwing gegeven wordt aan den vijand en dat de menschen be-

kend gemaakt moeten worden, dat zij hun standplaats moeten innemen aan de zijde van Jehova, indien zij het leven wenschen te ontvangen. Het is zeker dat er gevaar dreigt en is het zeker, dat Satan en zijn vertegenwoordigers al het mogelijke zullen doen om te voorkomen, dat de boodschap gegeven wordt; indien echter een lid van de tempelklasse naar Satan's vertegenwoordigers zou gaan om toestemming te vragen om de boodschap der waarheid te mogen prediken, of indien hij het een of andere deel van deze boodschap zou voorleggen om onderzocht te worden voor eventueele censuur, voordat zij verkondigd wordt, dan zou dit beteekenen, dat iemand, die zoo handelt, onrein wordt.

Jehova heeft Zijn volk voor den strijd voorbereid en hun deel in den strijd is de boodschap der waarheid te verkondigen, gelijk Hij geboden heeft. Het is niet een kwestie, of wij beleefd zullen zijn tegenover wereldlijke ambtenaren en hun bevel zullen nakomen. De vraag waarom het gaat is: Zullen Jehova's getuigen God gehoorzamen? Zij moeten God gehoorzamen en Zijn geboden opvolgen, indien zij willen leven. De veiligheid van Jehova's getuigen is in Zijn naam, dien zij hebben aangenomen. (Spr. 18 : 10) Degenen, die rein blijven, zullen hun volle aandacht wijden en gehoorzaam zijn aan elk gebod, dat Jehova geeft door Zijn Hoogsten Ambtenaar, den Grooteren Mozes. — Hand. 3 : 22, 23.

HOOFDSTUK XII

STRIJD

(Zacharia, Hoofdstuk XIV)

Jehova is de God van den oorlog, almachtig in den strijd. (Ex. 15 : 3; Ps. 24 : 8, 10) Hij strijdt slechts voor een rechtvaardige zaak, daarom zegt Hij : „Voor alles is er een tijd, . . . een tijd van oorlog en een tijd van vrede.” (Pred. 3 : 1-8) Jehova wist het einde vanaf het begin. (Hand. 15 : 18) Toen Satan een uitdaging in Jehova's aangezicht slingerde en Hem tartte om menschen op aarde te plaatsen, die tegenover Hem waarachtig en getrouw zouden zijn, wist Jehova, dat Hij Satan een bepaalden tijd zou toestaan om zijn uitdaging en vermetele tarding te bewijzen. Jehova wist ook, dat er na afloop van dezen bepaalden tijd een groote krijg zou zijn, om deze strijdvraag op definitieve wijze te beslissen. Deze groote strijd moet voorafgaan aan den dag van eeuwigdurende vrede op aarde en welbehagen in de menschen van goeden wil. Gedurende dit vastgestelde tijdperk moest Christus Jezus, de machtige Veldmaarschalk van Jehova, wachten, zonder tegen Satan op te treden. (Ps. 110 : 1) Deze tijdperiode werd in 1914 bereikt en onmiddellijk begon er een strijd in den hemel. (Openb. 11 : 17, 18; 12 : 7) Jehova liet Zijn profeet Zacharia profeteeren betreffende het einde van deze tijdperiode alsmede over de gebeurtenissen, die daarna moesten geschieden: „Zie de dag van den Heere komt en uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u.” (14 : 1) „De dag van Jehova der heirscharen” begon in 1914 en het hoogtepunt zal bereikt worden in de rechtvaardiging van Zijn heiligen naam in Armaged-

don; daarom wordt deze strijd genoemd de strijd van dien grooten dag van God, den Almachtige." Deze profetie van Zacharia heeft betrekking op het eerste deel van dien dag, wanneer de vijand zijn aanval begint op het nieuwgeboren Koninkrijk en zijn aardsche vertegenwoordigers.

Het Koninkrijk van God onder Christus, was begonnen en dit wordt in de Openbaring aangeduid als „de geboorte van het mannelijke kind". Nu zou Satan, indien het mogelijk ware, diegenen op aarde, die de aardsche belangen van dat Koninkrijk vertegenwoordigen, willen rooven. Het werk, dat op aarde gedaan moet worden in verband met God's Koninkrijk, was opgedragen aan getrouwe menschen, die God en Christus liefhadden en die zich onzelfzuchtig wijdden om het evangelie van het Koninkrijk te verkondigen. Het werk, dat zij deden, met het prediken van het evangelie en het aldus behartigen van de Koninkrijksbelangen, was lang van tevoren afgebeeld of voorschaduwd door den profeet Elia; daarom wordt het het „Elia-werk" genoemd van de navolgers van Christus Jezus. Elia en Elisa werden gescheiden door een wagen en paarden van vuur en Elia werd weggenomen door een wervelwind. (2 Kon. 2 : 11) Dit profetisch beeld voorspelde, dat het Elia-werk zou eindigen temidden van een tijd van vurige beproevingen en strijd.

„Uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u." (14 : 1) Dit deel van de profetie werd vervuld in het jaar 1918, toen het Elia-werk werd gedood. De profetie toont aan, dat dit uitdeelen van den roof moest gebeuren vóór Armageddon en, inderdaad, vóór de bijeenvergadering van God's volk in den tempel en hun zalving aldaar. In 1919 werd God's verbondsvolk uit de gevangenschap van Satan's organisatie teruggebracht en begon het werk, dat voorschaduwd werd door het werk, dat Elisa deed; vandaar, dat het werk,

sedert dien tijd door de getuigen van Jehova verricht, het „Elisa-werk” van de navolgers van Christus Jezus wordt genoemd. Sedert dien tijd is de belofte van Jehova van toepassing op Zijn getrouw volk: „Want de scepter der goddeloosheid zal niet rusten op het lot der rechtvaardigen, opdat de rechtvaardigen hunne handen niet uitstrekken tot onrecht.” — Ps. 125 : 3.

Daarna en vóór Armageddon maakt God een verbond van vrede met Zijn volk, dat Hij eeuwigdurend zal houden. (Ezech. 34 : 25; „Rechtvaardiging”, deel II, blz. 240, Eng. uitg.) Gog en zijn goddeloos heir zullen nimmer den roof van God's overblijfsel verdeelen; hetwelk duidelijk aangetoond wordt door de profetie van Ezechiël (de hoofdstukken 38 en 39) („Rechtvaardiging”, deel II, bldz. 309-348, Eng. uitg.) Gog en zijn strijdkrachten trachten den roof terug te nemen, maar zij falen.

Het geboren worden van het „mannelijk kind” beteekent het begin van het inwerkingstellen van God's hoofdorganisatie. En nu is de groote vraag, welke beslist moet worden: Zal God's organisatie voor altijd blijven bestaan en de wereld in gerechtigheid regeeren of zal Satan zijn goddelooze heerschappij voortzetten? Er moet een groote en beslissende strijd gestreden worden om deze vraag voor eens en altijd op te lossen. De nieuwe en rechtvaardige regeering onder Christus wordt aangeduid onder het symbool van Jeruzalem, hetwelk is het nieuwe Jeruzalem, de heilige stad, nederdalend van God uit den hemel. Dit is de heilige organisatie van Jehova. (Openb. 21 : 2) Het is deze heilige organisatie, waartegen Satan zijn strijdkrachten verzamelt voor den aanval, omdat het de plaats is waar de Heere God verkozen heeft Zijn naam te plaatsen. (Deut. 16 : 11) Daarom liet Jehova Zacharia profeteeren: „Want ik zal alle volkeren tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal

ingenomen en de huizen zullen geplunderd en de vrouwen zullen geschonden worden en de helft der stad zal uitgaan in gevangenschap en het overblijfsel van het volk zal niet afgesneden worden van de stad." — 14 :2.

Jehova is de Opperbevelhebber van al de strijdkrachten der gerechtigheid en Hij manoeuvreert met de legers zoodanig, dat de vijand genoodzaakt wordt al zijn krachten op een zeker punt te concentreeren, alwaar hij in den grooten strijd volkomen vernietigd zal worden. De alwijze, bekwame Generaal kiest de plaats van de strijd uit en daar zal de strijd gestreden worden. Door aldus te manoeuvreeren met alle strijdkrachten verzamelt Jehova alle volkeren tegen Jeruzalem ten strijde, dat wil zeggen, tegen Zijn organisatie. God maakt den vijand bekend met den aanval en zegt hem zich er op voor te bereiden en Hij verzamelt Zijn eigene troepen in Zijn organisatie op den Berg Zion; en zoo wordt Satan gedwongen zijn krachten te verzamelen tegen Armageddon. „Want Jahve had het zoo beschikt, dat de harten [van die volken] zich verstokten om tegen Israël te strijden, — zoo zou Israël ze met de banvloek slaan, hun geen genade bewijzen en ze vernietigen, zooals Jahve het Mozes had gelast.” — Joz. 11 : 20, Kath. Bijbel.

Doch alvorens de groote strijd van Armageddon gestreden wordt, valt Satan God's organisatie op aarde aan en rooft haar, gelijk verklaard wordt in de verzen een en twee van deze profetie. „En de stad zal ingenomen worden.” In het voorjaar van 1918 was het de donkerste periode van den Wereldoorlog en Satan had toen in de harten van de menschen aller natiën der „Christenheid” haat tegen God's verbondsvolk ingeprent. „Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u dooden en gij zult den haat van alle volken te verduren hebben om Mijns naams

wil." (Matth. 24 : 9. N.V.) Vol haat over zijn nederlaag en omdat hij uit den hemel geworpen is in den strijd met den Heere, was Satan besloten, dat Jehova's verbondsvolk op aarde nimmermeer getuigenis zou geven ten behoeve van Jehova en Zijn Christus, welk getuigenis zou leiden tot rechtvaardiging van den naam van Jehova. Daarom zette Satan al de heerschende machten der „Christenheid" tegen God's volk op en zocht hun vernietiging: „Maar laat den voorhof uit, die buiten den tempel is en meet dien niet; want hij is aan de Heidenen gegeven; en de heilige stad zullen zij vertreden twee en veertig maanden. En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven en zij zullen profeteeren duizend twee honderd en zestig dagen, met zakken bekleed. En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest, dat uit den bodemloozen put opkomt krijg tegen hen voeren en zal hen overwinnen en hen dooden. En hunne doode lichamen zullen liggen op de straat der groote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruisigd werd." — Openb. 11 : 2, 3, 7, 8.

Groot-Brittannië en de Vereenigde Staten, dat wil zeggen de „Christenheid", waren het, alwaar de aanval in het bijzonder ondernomen werd en wel het eerste in Canada, een van de landen van de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht. God's organisatie op aarde werd gevangen genomen en „de huizen [werden] geplunderd"; dat wil zeggen, vele huizen der gewijden werden onderzocht en geplunderd en de bewoners werden gearresteerd, omdat zij liederenboeken, Bijbels, en andere boeken, die tot den Bijbel behoorden, voornamelijk de **Studies in de Heilige Schrift**, in hun bezit hadden. Kort daarna werd het plunderen en onderzoeken door Satan's vertegenwoordigers in de Vereenigde Staten begonnen, en de hoofdbureaux en kantoren werden geplunderd en onderzocht, zonder

daartoe wettelijk gemachtigd te zijn en de kantoorboeken en belangrijke papieren werden in beslag genomen en weggebracht. Daarna volgde het onderzoek van vele particuliere huizen en vergaderlokalen van God's volk en een algeheele in beslagneming van hun bezit en velen werden gearresteerd en in de gevangenis geworpen, omdat zij Bijbels en boeken, welke getuigenis gaven voor den naam van Jehova God en Zijn Koninkrijk, in bezit hadden.

Geen grootere vernedering kan een goede vrouw worden aangedaan, dan dat haar eer geschonden wordt. De profeet zegt: „En de vrouwen zullen geschonden worden”, hetgeen beteekent de „reine maagden”, de bruid van Christus, die op de komst van den Bruidegom gewacht hadden. (2 Cor. 11 : 2; Matth. 25 : 1-3) Deze getrouwe gewijden werden zeer vernederd door de vertegenwoordigers van Satan, die onder het voorwendsel de wereld rijp te maken voor de democratie, geen eerbied toonden voor de maagdelijke reinheid en verwantschap van de getrouwen aan Christus. De vertegenwoordigers van den goddelooze poogden deze maagden te dwingen hun toestand van getrouwe toewijding aan Christus op te geven en zich met de strijdkrachten van den Duivel te vereenigen en als de getrouwen weigerden om toe te geven, werd hun werk gedood en ook werden sommigen van hen werkelijk gedood. Dit was een gewelddadige poging om iemand te schenden, maar die toch geen succes had, aangezien de getrouwen liever den dood verkozen, dan te zwichten.

Er waren echter sommigen, die te dien tijde en voordien, tot God's organisatie behoorden, die toegaven aan Satan's eerroovers. Een goede vrouw zal haar deugdzaamheid verdedigen ten koste van haar leven, maar een zwakkere zal door vrees of eenige andere oorzaak er toe gebracht worden te bezwijken

voor de aanvallen van den eerrover. Gedurende den wereldoorlog waren er ettelijken, die aan God en Christus ontrouw werden, die door angst of om andere reden, er toe gebracht werden, toe te geven aan den goddeloozen invloed en de strijdkrachten, die door Satan en zijn vertegenwoordigers werden gebruikt; en dezulken werden verontreinigd, door òf terug te keeren in de wereld en den Heere te verloochenen òf leden te worden van de „booze knecht”-klasse, den „mensch der zonde”, „den zoon des verderfs”. Dezulken werden geschonden, in den zin van den tekst, door Satan's vertegenwoordigers en hun maagdelijke staat ging verloren. Zulke onreinen konden niet langer „maagden” genoemd worden, maar worden „vrouwen” genoemd. (Jer. 51:30) Zij, die bang voor menschen waren of om eenige andere reden toelieten, dat zij in gemeenschap gebracht werden met Satan's organisatie, werden daardoor onrein en de feiten toonen aan, dat velen, die in het verbond geweest waren met God en Christus, afvielen. Er was een duidelijk onderscheid tusschen dezulken en de getrouwen, die den Heere getrouw bleven en die liever iedere wijze van bestraffing wilden ondergaan, dan toe te geven. In dezen tijd van verdrukking, redden velen, die in het verbond met den Heere waren, zich van de gevangenis, door toe te geven en velen, die weigerden toe te geven aan den invloed van Satan, werden in de gevangenis gezet.

„De stad”, God's organisatie op aarde, werd ingenomen, hetgeen zeggen wil, dat de vijand het verbondsvolk van God op aarde noodzaakte hun werk neer te leggen. Het Elia-werk was gedood, of afgesneden, om nimmermeer te herleven. Maar die getrouwe leden van God's organisatie, stonden door Zijn genade, daarna weder op en herleefden en namen het werk van den Heere op, dat door Elisa werd voor-

schaduwde. Dit geschiedde natuurlijk, nadat zij vrijgelaten werden uit de gevangenschap van Satan's organisatie. Degenen, die in het verbond waren met Christus en God en die zwak waren in het geloof en bevreesd, vielen af naar Satan's organisatie en waren verloren, van wie sommigen sedert dien tijd trachtten een „dood werk” uit te voeren, dat wil zeggen, het Elia-werk, dat in 1918 was geëindigd. Dezen, die niet langer maagden waren, omdat zij door Satan's organisatie waren geschonden, zijn derhalve onrein en hun wordt niet veroorloofd in het huis des Heeren in te gaan.

In 1918, tijdens den aanval, door Satan's vertegenwoordigers ondernomen, werden de menschen, die toen God's organisatie op aarde vormden, gescheiden in twee groepen of afdelingen. „En de helft der stad zal uitgaan in gevangenschap”, zegt de profeteet. De profeteet van Zacharia handelt hier over degenen, die in de organisatie waren en die den roep voor het Koninkrijk beantwoord hadden ten tijde, toen Christus Jezus in den tempel verscheen. Van deze geheele groep of organisatie, zinnebeeldig voorgesteld als „de stad”, gaat het eene deel in de „booze knecht”-klasse, terwijl het andere deel door den Heere wordt gebruikt om de „getrouwe en verstandige knecht”-klasse te vormen. (Matth. 24 : 45-51) De duidelijke gevolgtrekking, die uit deze woorden van Zacharia's profeteet worden gemaakt is, dat het eene deel, dat in gevangenschap ging, volkomen afgesneden wordt van God's organisatie. Hiermede volkomen in tegenstelling zegt de profeteet: „En de rest [namelijk het overblijfsel] van het volk, zal niet afgesneden worden van de stad.”

Er is geen enkel bewijs in deze profeteet, dat aantoonde, dat de „helft” of het deel, dat „afgesneden” wordt, ooit teruggebracht wordt naar de stad. Deze gevolgtrekking

is nauwkeurig in overeenstemming met het definitieve lot van den „boozen knecht”, de „mensch der zonde”-klasse. De profetie van Zacharia handelt speciaal over degenen, die voorbereid worden op den eindstrijd van Armageddon en op dit bijzondere punt in de profetie wordt het getrouwe deel, dat voorbereid wordt voor Jehova's gebruik, op den voorgrond geplaatst. Degenen, die voor Satan zwichten en zich verbinden met zijn organisatie, doen dit voordat de strijd gestreden wordt. Het is het overblijfsel, dat zijn getrouwheid en zijn maagdelijke reinheid handhaaft, waarvan God verklaart, „dat het niet afgesneden zal worden van de stad”, en deze zijn volkomen in tegenstelling met de klasse, die tot Satan afvalt. Deze „helpt” of dit deel, dat „uitgaat in gevangenschap”, beteekent, dat zij zich verbinden en ten onder gaan met de vijandelijke organisatie. Iedere uitlegging van dit deel der profetie, tegengesteld aan hetgeen hier gezegd wordt, alsmede hetgeen vroeger in tegenstelling hiermede gepubliceerd werd, is niet juist. Bovenstaande uitlegging, die hier gegeven is, wordt ten volle ondersteund door de Heilige Schrift en door de feiten, die alreeds geschied zijn, hetwelk de beste methode is, om de juistheid van een profetische uitlegging te bepalen.

Degenen, die op onzelfzuchtige wijze verbonden waren in het Elia-werk en die de aanvallen van Satan en zijn vertegenwoordigers weerstonden in den tijd, toen het Elia-werk gedood werd en welke klasse afgebeeld werd door Mordechai en Naomi, zijn degenen, die de helft (of het deel) van het volk des Heeren vormen, dat door Zijn genade door Hem wordt gebruikt om het Elisa-werk te beginnen en ten uitvoer te brengen. Dezen worden niet afgesneden van de „stad” of organisatie. Te bestemder tijd worden degenen, die afgebeeld worden door Esther en Ruth, in de „stad”

gebracht en tot een deel daarvan gemaakt en worden een deel van het overblijfsel. De verklaring, dat „de overigen... zullen niet afgesneden worden”, betee- kent zekerlijk, dat het Elisa-Jehu-werk nimmer zal falen, maar dat degenen, aan wie verobroefd wordt aan dit werk deel te nemen, hun getrouwheid hand- haven en voor eeuwig met den Heere in den tempel of heilige organisatie van Jehova zullen zijn.

Het is het getrouwe overblijfsel, gereinigd en tot een deel van de tempelorganisatie gemaakt, dat het volk van God vormt, „uitgenomen voor Zijn naam”, aan hetwelk Hij Zijn naam verleent en dat Hij uit- zendt om Zijn getuigen te zijn; en aan deze klasse draagt Hij „het getuigenis van Jezus Christus” op.

Het is tegen dit getrouwe overblijfsel, dat Satan zijn strijdkrachten verzamelt om krijg te voeren. (Openb. 12 : 17) Deze profetie is een verzekering dat Satan geen succes zal hebben tegen het getrouwe overblijfsel van Jehova. Deze getrouwe helft van de stad wordt opgebouwd in Zion en voor dezulken is Jehova een sterke Toevluchtstoren, waarin zij loopen en veilig zijn. (Spr. 18 : 10) Dit deel van Zacharia's profetie (14 : 1, 2) is vervuld en het voorbereidings- werk gaat voort met het vooruitzicht op den grooten strijd van Armageddon.

Richting

Jehova maakte in 1918 een einde aan den Wereld- oorlog „ter wille van de uitverkorenen”, opdat ver- dere voorbereiding gemaakt kon worden voor den komenden strijd. Christus Jezus begon toen het ge- trouwe overblijfsel tot Zich bijeen te vergaderen. (2 Thess. 2 : 1) Het overblijfsel is in den tempel verga- derd en gezalfd en uitgezonden met het gebod „dit evangelie van het Koninkrijk te prediken aan de vol-

keren tot een getuigenis", alvorens de eindstrijd gestreden wordt. (Matth. 24 : 14, 21, 22) Deze getrouwen, die hun getrouwheid handhaven en den Heer gehoorzamen, verkondigen met blijdschap de waarschuwingsboodschap aan de heerschers en de boodschap van groote vreugde, aan degenen, die gerechtigheid liefhebben en die wenschen te leeren over Jehova en Zijn Koninkrijk. Deze getrouwen zijn de werkelijke vijanden van Satan op aarde. Zij vormen „het overblijfsel [dat] niet afgesneden zal worden van de stad", maar die de Heere voor Zijn dienst heeft voorbereid. Zij zijn in den tempel, en zij verrichten tempeldienst door voortdurend God's naam bekend te maken en Zijn lof te zingen en Zijn Koning en het Koninkrijk te verkondigen.

Jehova brengt den „grooten strijdwagen" in het gezicht van het overblijfsel. (Ezech. 1) Zacharia zegt: „Dan zal de Heere [Jehova] uittrekken, en Hij zal strijden tegen die Heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds" (14 : 3) Jehova schenkt aandacht aan de dingen, die de aarde aangaan, alwaar Zijn groote strijd zal gestreden worden en aldus „trekt Hij uit". Jehova's voornaamste vertegenwoordiger, Christus Jezus, neemt Zijn plaats in aan het hoofd van de strijdende colonne van Jehova's Theocratie, rijdend op een „wit paard", dat is op een strijdros der gerechtigheid. Hij verschijnt in slagorde op den Berg Zion, aan het hoofd van Jehova's groote organisatie. (Openb. 19 : 11, 14) Hij is vergezeld van een heir van machtige engelen, krijgslieden. (Matth. 25 : 31) Daar op den Berg Zion vergadert Hij Zich alle 144.000 leden van Zijn lichaam, met inbegrip van het getrouwe overblijfsel op aarde, allen, die zich vereenigen in het overwinningsloflied voor Jehova en Zijn machtigen Gezalfde. Merk op, dat degenen, die daar met Hem zijn, niet „bevekt zijn

geworden met vrouwen [evenals andere mannen]; want zij zijn maagden", en zijn niet afgesneden van de „stad", maar zij volgen hun Hoofd en Leidsman, waar Hij ook heengaat en in gehoorzaamheid aan Zijn gebod. Zij worden afgebeeld, als staande op den Berg Zion, dat wil zeggen, in des Heeren organisatie en den lof verkondigende van Jehova en Zijn Koning. (Openb. 14 : 1-4) Het is het bijeenvergaderen van Jehova's Theocratische regeering onder Christus en het zal Satan's wanbeheer wegnemen en zal daarna voor eeuwig heerschen in gerechtigheid.

Satan, zich bewust geworden zijnde van den schok, wel'en hij ontving, toen hij uit den hemel werd geworpen, vergadert nu stoutmoedig al zijn strijdkrachten bijeen, omdat hij „weet, dat zijn tijd kort is", en daarom haast hij zich om zich op den strijd voor te bereiden. Satan heeft drie bijzondere woordvoerders, namelijk (1) Gog, zijn voornaamste vertegenwoordiger en die daarom de vertegenwoordiger van den „draak" is, en de strijdkrachten van den draak verzamelt; en (2) het „beest", dat wil zeggen, de geheele zichtbare of wereldlijke organisatie van den Duivel en (3) de „valsche profeet", welke is de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht en daarom de „Christenheid". (Openb. 16 : 13) Deze laatste doet zich zeer wijs voor en uit zich door groote en godslasterlijke woorden, om de menschen te bedriegen en te misleiden en wordt daarom aangeduid als „de valsche profeet". Hij verkondigt in het bijzonder de boodschap, dat hij de wereld wil maken tot een geschikte plaats, om op te leven. Al de strijdkrachten van Satan oefenen groote macht en invloed uit over de volken der aarde en wat zij doen, schijnt de goddelooze menschen toe, als iets wonderbaarlijks. „Want zij zijn de geesten der duivelen, die wonderen doen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der geheele wereld, om hen

te vergaderen tot den strijd van dien groeten dag des Almachtigen Gods." — Openb. 16 : 14.

Satan's krijgsorganisatie wordt hier zinnebeeldig voorgesteld door „wagens”, en deze drijft hij naar de verzamelpplaats, met veel geraas en lawaai met het blijkbare doel om indruk te maken op de onwetende menschen, als hij zich haast om zich gereed te maken voor het gevecht. „Over de wegen razen de wagens, ze stormen over de vlakten; zij lijken wel brandende fakkels; als bliksemstrepen schieten zij uit.” (Nah. 2 : 4, Kath. Bijbel) Temidden van veel lawaai, gesnoef en het geraas van Satan en zijn zichtbare ver-tegenwoordigers, maakt hij zich gereed voor den strijd: „Geklap van zwepen: kletterend geratel van wielen, een geren van paarden en schokken van wagens!” — Nah. 3 : 2, Kath. Bijbel.

Het schijnt zeker te zijn, dat vanaf den tijd, dat de Heere „uittrekt”, zooals vermeld wordt in vers drie van deze profetie van Zacharia, tot het begin van den „strijd”, er een geruime tijd verloopt, waarvan de duur niet bekendgemaakt is. Jehova wordt, als Hij uittrekt, door den profeet afgebeeld als staande boven Zijn geheele organisatie. „En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem is tegen het oosten; en de Olijfberg zal in het midden daarvan gespleten worden naar het oosten en naar het westen en er zal een zeer groote vallei zijn; en de helft van den berg zal naar het noorden wijken en de helft er van naar het zuiden.” (14 : 4) Aldus staande, stellen Zijn voeten voor, dat al Zijn machtige strijdkrachten onder Zijn bevel staan. Een dergelijke uitdrukking geschiedde met Barak, die bij een zekere gelegenheid de krachten des Heeren leidde en die „optrok met tienduizend man aan zijn voeten.” Het was bij die gelegenheid, dat God voor Zijn verbondsvolk streed en het illustreert op welke wijze Hij uit-

trekt en wederom voor hen zal strijden. (Richt. 4 : 10; 5 : 20) Jehova is de groote Krijgsman en Zijn strijdorganisatie is aan Zijn voeten, de „tienduizend”, zijnde het zinnebeeld van de geheele organisatie. — Deut. 33 : 3.

Zijn voeten „staan” op den Olijfberg, zegt de profeet, „den Olijfberg, die vóór Jeruzalem is” en die Jehova’s universeele organisatie is en van waaruit Hij Zijn Gezalfde, Christus Jezus, zendt, als Zijn Hoofdvertegenwoordiger. Dit doet Hij, als Hij Christus Jezus, het hoofd van Zijn hoofdorganisatie, uitzendt en Hem gebiedt op te staan en te heerschen over den vijand. (Ps. 110 : 2) (Dan. 12 : 1) Het begin van deze tijdsperiode, of „dien dag” kenmerkt het begin van de regeering van Christus, namelijk in 1914. Vanaf dien tijd „staat” Jehova als de Rechterhand, Die Zijn Gezalfde ondersteunt. „De Heer zal staan aan Uw rechterhand, Hij, Die koningen verplettert op den dag van Zijn toorn. Oordeelen zal Hij over de volken, stapels lijken zal Hij maken, verpletteren den oppermachtige van het wijde land.” — Ps. 110 : 5, 6.

Het woord „Jeruzalem” in dit vers vier van de profetie, sluit al de geestverwekten der aarde in en voornamelijk het getrouwe overblijfsel, hetwelk het zichtbare deel is van Jehova’s organisatie. Het onzichtbare of hemelsche deel van Jehova’s organisatie overschaduwet het zichtbare deel, gelijk de Olijfberg ten oosten van Jeruzalem deze stad overschaduwet. Het is op „den Olijfberg”, de groote universeele organisatie van Jehova God, waarop Jehova’s voeten staan en vanuit welk punt Hij het opereeren van Zijn leger tegen de vijandelijke volken en strijdkrachten, die verzameld zijn tegen Jeruzalem, overziet. De berg is „ten oosten”, hetgeen de richting is van waaruit Jezus Zijn triomfantelijke intocht in Jeruzalem deed, toen Hij Zich als Koning aanbood. (Luc. 19 : 35-38)

Het is ook het punt van waaruit Hij, als de groote Ambtenaar van Jehova, de aarde inspecteerde, gelijk vermeldt wordt in Zacharia 1 : 10. Jezus was op den Olijfberg ten tijde dat Hij de profetie betreffende het einde der wereld gaf, waaromtrent Zacharia hier profeteerde. Het oosten is de richting vanwaar de Heere opkomt, als de engel met het „zegel van den levenden God.” — Openb. 7 : 2, 3; „Licht”, deel I, bldz. 86, Eng. uitg.

Lucifer was eenmaal een ambtenaar in de organisatie van Jehova, afgebeeld door den Olijfberg, maar wegens zijn opstand werd hij als onheilig van dien „berg” uitgeworpen. (Ezech. 28 : 14-16) De voeten van Jehova staan op den berg ten tijde dat het nagebootste Jeruzalem, dat wil zeggen, de huichelachtige „Christenheid”, wordt vernietigd: „Toen hieven de cherubs hunne vleugels op en de raderen naast hen; en de heerlijkheid van den God van Israël was over hen van boven. En de heerlijkheid van den Heere ging op van het midden der [veroordeelde] stad en stond op den berg, die aan de oostzijde van de stad is.” (Ezech. 11 : 22, 23) De profetie van Zacharia onthult, dat als de voeten van Jehova „zullen staan . . . op den Olijfberg” hij zal splijten in het midden daarvan en twee bergen zal worden en daarna door den Heere wordt genoemd, „Mijne bergen”. (14 : 5) Het was in het jaar A.D. 1914, dat Jehova „uittrok” en toen kwam uit Zijn universeele organisatie zonder het werk van handen de groote „steen” voort, welke is Zijn gezalfde Koning, de Christus. Deze Steen, uitgehouwen uit den „Olijfberg”, wordt de groote berg, die de geheele aarde vervult. — Dan. 2 : 34, 44, 45.

Toen Jehova's voeten op den Olijfberg stonden, zegt de profeet, was er een splitsing in de richting van (ten gunste van) Jeruzalem, dat nu zou zijn aan het westelijk einde van de spleet of vallei en juist in de

richting daarvan, als het gevolg van de werking van Jehova's voeten, staande op den berg en het voortbrengen van Zijn Koninkrijk. In dien tijd had er een groote strijd in den hemel plaats en later, toen de feiten waren onthuld aan het gewijde volk van God op aarde, dat „de Natie is geboren”, was er onder hen een groote opschudding. De uitgave van de uitlegging van Openbaring twaalf in „De Wachttore”, onder den titel van „De Geboorte der Natie”, veroorzaakte een groote opschudding onder God's verbondsvolk. De splitsing van den Olijfberg vormt een groote vallei; en dit verschaft een weg of gelegenheid voor een groote verhevene baan. (Jes. 35 : 8, 9) Dit is de vallei van het Koninkrijk.

De „helpt van den berg”, die in de richting van het noorden beweegt, stelt Jehova's Koninklijke familie, de Christus, voor, die nu in Koninkrijksmacht is. Het „noorden” is een hooge positie, als de hoofdstad van Zion, Jehova's organisatie; daarom staat er van geschreven door den psalmist: „Heerlijk verheft zich de wellust van heel de aarde: de Sion-berg, de top in het uiterste noorden, de stad van den machtigen koning. God doet zich in haar praalgebouwen kennen als haar hooge beschermer.” (Ps. 48 : 3, 4, Kath. Bijbel) Jehova's positie is zoodanig, dat Zijn aangezicht is gekeerd naar Jeruzalem; daarom zal Zijn rechtervoet rusten op de noordelijke helft van den berg, of hoofdstad van Zijn organisatie en dit beeldt Jehova af als het Hoofd van Christus. (1 Cor. 11 : 3) Zijn linkervoet zal rusten op de zuidelijke helft van den berg, of het andere deel van Zijn organisatie, dat wil zeggen, Zijn algeheele organisatie.

Satan trachtte op zekeren tijd zijn positie te verplaatsen naar „de zijden van het noorden”, maar het gelukte hem niet. (Jes. 14 : 13, 14) Dit is de richting van het allerhoogste gezag en vanwaar de ondergang

komt van de „Christenheid” en alle andere deelen van Satan’s organisatie. „Ik verwek eenen van het Noorden en Hij zal komen van den opgang der zon; Hij zal Mijnen naam aanroepen en Hij zal komen over de overheden als over leem en gelijk een pottenbakker de klei treedt.” (Jes. 41 : 25) Ezechiël profeteerde: „Het was overeenkomstig aan . . . het visioen, dat ik zag toen ik kwam om te profeteeren, dat de stad verwoest zou worden.” (Ezech. 43 : 3; 1 : 4) Nadat Christus Jezus tot Hoofd van het Koninklijk huis is gemaakt, neemt de rest van Jehova’s organisatie een ondergeschikte plaats in; en dit wordt afgebeeld door den berg aan de zuidzijde van de spleet of vallei, den berg, waarop de linkervoet van Jehova staat.

De profetie geeft nu een aanwijzing aan degenen, die God liefhebben, zeggende: „**Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen.**” (14 : 5) Het overblijfsel, „de getrouwe en verstandige knecht”-klasse, zijn de eersten, die deze voorziening voor hun bescherming en veiligheid zien en waardeeren. Zij zien, dat het Koninkrijk geboren is en dat de „Christenheid” een gruwel in zijn plaats heeft opgericht en zij vlieden naar de bergen: „Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken werd door Daniël den profeet, staande in de heilige plaats, (die het leest, laat hem het verstaan) laat dan zij, die in Judea zijn, vlieden naar de bergen.” (Matth. 24 : 15, 16) Zij „die in Judea zijn”, zijn degenen, die bestemd zijn voor den dienst en den lof van Jehova’s naam. En wanneer gij zult zien, dat [het ontrouwe] Jeruzalem [hetwelk is de „Christenheid” of het georganiseerde Christendom] omsingeld is door [Jehova’s] legers [de zes met slachterswapens, beschreven in Ezechiël 9], zoo weet dan, dat de verwoesting daarvan nabij is. Laat dan zij, die in Judea zijn, vlieden naar de bergen; en laat zij, die in het midden van haar

zijn, daaruit vertrekken; en laat zij, die op het land zijn, daarin niet komen. Want deze zijn de dagen der wraak, opdat alle dingen, die geschreven zijn, vervuld zullen worden." (Luc. 21 : 20-22) Terwijl zij in „de vallei" zijn, worden Jehova's getuigen beschermd door de noordelijke helft [Christus] en door de zuidelijke helft („Zijne engelen" van Jehova's organisatie). „De engel van den Heere legert zich rondom hen, die Hem vreezen en bevrijdt hen." (Ps. 34 : 8) „Want Hij zal Zijn engelen opdracht geven over u, om u te bewaren in al uwe wegen." — Ps. 91 : 11.

De „berg" wijkt voor de onweerstaanbare aanraking van Jehova's voeten en wordt gescheiden overeenkomstig Zijn wil en vormt een vallei, die zeer nabij is aan en gemakkelijk toegankelijk voor het overblijfsel, afgebeeld door „Jeruzalem". Dit wordt aange- toond door de woorden van den profeet, namelijk: „De vallei... zal reiken tot Azal" (14 : 5), hetgeen beteekent: „reikt zeer nabij" (Roth.) en dit is in de eerste plaats voor het welzijn van degenen, die niet zijn afgesneden van de stad." „Ja, gij zult vlieden"; dit beteekent, dat het overblijfsel zal vlieden naar de vallei. (2 : 6, 7) „Vliedt uit het midden van Babylon en laat een ieder zijn ziel bevrijden; wordt niet afgesneden in hare ongerechtigheid; want dit is de tijd van des Heeren wraak. Hij zal het haar vergelden." (Jer. 51 : 6) „Gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia." (14 : 5) Uzzia, de koning van Israëel, trachtte op goddelooze wijze wierook te offeren en werd geslagen met de doodelijke ziekte der melaatschheid en werd „afgesneden van het huis van den Heere"; en deze handeling staat in verband met de aardbeving. (Zie Josephus Ant. IX, 10, 4; 2 Kron. 26 : 16-21) Dit komt overeen met den tijd, nadat de „Christenheid" was afgesneden van den Heere en na de vervulling van het visioen, dat Jesaja had van den

Heere in Zijn tempel. (Jes. 6 : 1-10) Deze profetieën bepalen den tijd van het „vlieden van het overblijfsel”, hetgeen plaatsvond na 1918. De „grootte schare”, de Jonadabklasse, vliedt naar deze vallei der veiligheid, nu God's bestemde tijd gekomen is.

Het profetisch beeld toont eerst de voeten van Jehova, staande op den berg; en nu beweegt Hij zich door Zijn Gevolmachtigde, Christus Jezus, naar Jeruzalem, naar den tempel voor het oordeel en voor de rechtvaardiging van Zijn naam, waarvan Zacharia de profeet zegt: „**En de Heere mijn God zal komen.**” (14 : 5) De eerstvolgende woorden van de profetie schijnen door den profeet gericht te zijn tot Jehova, als Hij zegt: „**En alle de heiligen met u [Jehova].**” (14 : 5) Blijkbaar worden hier met „de heiligen” bedoeld, de heilige schepselen, serafs en engelen, die Jezus vergezellen in den tempel. (Matth. 25 : 31; Judas 14, 15; Jes. 6 : 1, 2) Deze allen zijn nu onzichtbaar voor degenen, die vlieden naar de vallei en die hun standplaats innemen ter voorbereiding voor den grooten strijd, die spoedig volgen zal.

De voorbereiding voor den grooten strijd gaat voort en de strijdkrachten nemen hun verschillende posities in. In een tijd van mist is er wel eenig daglicht, maar geen helder licht. Dit beeld schijnt de uitdrukking van de volgende profetie te illustreeren: „**En het zal te dien dage geschieden, dat het licht niet helder zal zijn, doch duister [dikke duisternis, kantteekening].**” (14 : 6) Volgens Rotherham: „Daar zal geen licht zijn, de heldere sterren zullen teruggetrokken zijn.” Het Hebreeuwsche woord voor „duister” beteekent „geronnen” of „dik”, gelijk gestremde melk (Job 10 : 10) of bevroren water. (Ex. 15 : 8) Daarom schijnt er tijdens den bewolkten toestand van den hemel slechts weinig licht. Deze tijdsperiode, toen er geen helder licht was, schijnt haar begin gehad te hebben

omstreeks het einde van 1915 en duurde voort tot het einde van de 1260-dagen-periode, namelijk September 1922. (Openb. 12 : 6, 13, 14) Dit was de periode, toen er geen helder licht was, maar een tijd van veel gepraat en veronderstellingen en persoonlijke uitlegging aan de zijde van God's verbondsvolk, de „verborgenheid van God” toen nog niet „geëindigd” zijnde. (Openb. 10 : 7; „Licht”, deel I, bldz. 180, Eng. uitg.) Sedert dien tijd zijn de profetieën geleidelijk onthuld aan degenen, die zich geheel en al aan God hebben gewijd, maar de dag is nog duister voor degenen, die geweigerd hebben zich te voeden met het geschikte voedsel, dat Jehova voorzien heeft voor degenen, die Hem liefhebben.

Het tijdvak vanaf 1914 tot Armageddon, schijnt daarom een afzonderlijk vastgestelde tijd te zijn, een speciale tijd. „Maar het zal een eenige dag zijn, die den Heere bekend zal zijn, geen dag en geen nacht; maar het zal geschieden, dat het ten tijde des avonds licht zal zijn.” (14 : 7) Het tijdvak vanaf het begin van het Koninkrijk tot aan de rechtvaardiging van Jehova's naam in Armageddon is een periode, die afgescheiden en verschillend is van de duizendjarige regeering van Christus en is daarom „een dag op zichzelf”. Dit zou er op wijzen, dat de „duizend jaren”, vermeld in Openbaring 20 : 4, beginnen met het binden van Satan, en niet met de geboorte van het Koninkrijk. Deze bijzondere „eenige dag” is een dag, waarin het licht van de tempelklasse helderder blijft worden, daar Jehova Zijn profetie aan hen ontvouwt tot hun bemoediging en troost en het gaat geleidelijk voort tot het volkomen licht van den volmaakten dag toe. (Spr. 4 : 18) Daarom is de „dag” of „tijdsperiode” een indeeling op zichzelf. Het is de dag des Heeren; en welk een gezegende dag is het voor degenen, die

hun getrouwheid tegenover Jehova blijven handhaven, vooral vanaf en na 1926! — Dan. 12 : 12.

„Een heel bijzondere dag zal het zijn” (Kath. Bijbel) en die dag zal „den Heere bekend zijn”. (Herz. Eng. vert.) Dit beteekent, dat Hij in het bijzonder behoort tot den dienst van Jehova vanaf het begin van het Koninkrijk en tot de rechtvaardiging van Zijn naam en dat hij voor dit doel is vastgesteld. Zeker, Jehova kende dien dag van tevoren, gelijk Hij alle dingen weet; maar dit is niet de gedachte van den tekst, doch volgens een vertaler „zal het zijn één afzonderlijke dag, die inderdaad zal bekend zijn als des Heeren „dag”, „zich openbarend als de dag van Jahve”. (Kath. Bijbel) Jehova’s getuigen zijn deze dingen bekend en zij waardeeren dit en maken het thans ook aan anderen bekend.

Het tijdvak, dat hier door Zacharia wordt beschreven, is de periode door Daniël vermeld als „veel heen en weer loopen” (Dan. 12 : 4, Eng. Vert.), dat wil zeggen, onderzoek de bladzijden van Jehova’s geschreven Woord, vooral de profetieën, om een begrip en onderscheidingsvermogen te verkrijgen omtrent den rechten weg, om te gaan in overeenstemming met God’s uitgedrukten wil; daarom is deze periode „noch dag, noch nacht.” Er wordt verklaard, dat „ten tijde des avonds er licht zal zijn.” De bliksem schiet uit Jehova’s tempel en verschaft de verlichting voor Zijn volk en deze verlichting is een belooning voor hun „heen en weer loopen” in het zoeken naar vermeerdering van kennis. (Openb. 11 : 19; Dan. 12 : 4) Het is de tijd, wanneer de verstandigen zullen verstaan. (Dan. 12 : 10) Nu worden de kinderen van Zion van God geleerd en worden door Zijn genade verstandig. (Jes. 54 : 13) Hun licht is gekomen en zij staan op en schijnen. (Jes. 60 : 1, 2) Geleidelijk zal het licht overgaan in den volkomen dag. „De zon zal

u niet meer wezen tot een licht des daags, noch tot een glans zal u de maan lichtgeven; maar de Heere zal u zijn tot een eeuwig licht en uw God tot uwe heerlijkheid." (Jes. 60 : 19, Eng. Vert.) „Uwe zon zal niet meer ondergaan en uwe maan zal haar licht niet intrekken; want de Heere zal u tot een eeuwig licht wezen en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen." (Jes. 60 : 20) „Bovendien zal het licht der maan zijn als het licht der zon en het licht van de zon zal zeventvoudig zijn, als het licht van zeven dagen, ten dage als de Heere de breuk van Zijn volk verbindt en de wonde waarmede het geslagen is, geneest." (Jes. 30 : 26) „En de stad [het nieuwe Jeruzalem] had de zon niet van noode, noch de maan, om in haar te schijnen: want de heerlijkheid van God verlichtte haar en het Lam is het licht daarvan." — Openb. 21 : 23.

Voor God's gezalfd volk is dit een dag geweest van wonderbare dingen; daarom profeteert Zacharia: „Ook zal het te dien dage geschieden, dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft van die naar de Oostzee en de helft van die naar de Achterzee toe; zij zullen des zomers en des winters zijn." (14 : 8) Deze profetie toont aan, dat het een dag is van wonderen, een dag, dien Jehova gemaakt heeft. (Ps. 118 : 22, 23) Jehova zendt den wonderbaren stroom van waarheid uit, welke de profeet „levende wateren" noemt, die uitgaan uit Jehova's tempel. (Ezech. 47 : 1) Tot deze levende wateren worden Jehova's getuigen, die nu op aarde zijn, geboden, uit te noodigen „een ieder, die wil" om te komen en „te nemen het water des levens om niet." (Openb. 22 : 17) „En het zal te dien dage geschieden, dat de bergen [Zion, Moria, Olijfberg] van nieuwen wijn zullen druipen en de heuvelen zullen stroomen van melk en al de rivieren van Juda zullen overvloeien van water

en een fontein zal uitgaan uit het huis van den Heere en zal het dal van Sittim bevlöeien." — Joël 3 : 18.

Een deel der heilige wateren gaat naar „de voorste zee”, dat wil zeggen, de Doode of Zoutzee. Deze zee grensde aan den stam van Juda, dat wil zeggen, degenen, die Jehova loofden en beeldt daarom de Jonadabklasse af, die in den wagen met „Jehu” gaat. Het andere deel der wateren gaat „naar de achterste zee [naar de wester zee, Leeser]”, dat blijkbaar de Middellandsche Zee beteekent. Dit is strikt genomen niet een zee van het Heilige Land, maar wordt genoemd „de groote zee”. De Jonadabklasse ontvangt de levende wateren vóór Armageddon en na Armageddon zullen dan allen tot een kennis der waarheid gekomen zijn, zooals de wateren den bodem der zee bedekken. Dit zou tevens de waarheid illustreeren, dat „Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, . . . ja, tot de winden der aarde.” (Zach. 9 : 10; Ps. 72 : 8) Er worden in de Heilige Schrift twee jaargetijden vermeld, „zaaitijd en oogst, en koud en heet, en zomer en winter” (Gen. 8 : 22); vandaar de verklaring in de profetie: „In den zomer en in den winter zal het zijn”; hetgeen beteekent: het geheele jaar door. — 1 Tim. 2 : 3, 4.

Als bewijs voor het feit, dat „de dag” begint met de geboorte van het Koninkrijk, hetwelk plaats had in 1914, profeteert Zacharia: „En de Heere zal Koning zijn over de geheele aarde; te dien dage zal er één Heere zijn, en Zijn naam één.” (14 : 9) „Te dien dage” is, als God, Wiens naam Jehova is, voor de geheele schepping zal aantoonen, dat Zijn voornemen ten uitvoer gebracht moet worden. Satan's poging, om gelijk te zijn aan den Allerhoogste, zal te dien dage falen. De Katholieke Bijbel vertaalt dit deel van den tekst: „Dan zal Jahve Koning zijn van heel de aarde. Alleen Jahve, alleen Zijn naam wordt dan er-

kend." „Dan zullen zij erkennen, dat Gij — Wiens naam is Jahve — alleen de Allerhoogste zijt op heel de aarde." (Ps. 83 : 19, Kath. Bijbel) Al Zijn vijanden zullen dit moeten erkennen. De naam van Jezus is ondergeschikt aan dien van Jehova.

De volgende profetie heeft blijkbaar betrekking op het overblijfsel, nadat het bevrijd was van Satan's organisatie in 1919, waarna God's getrouw volk bleef toenemen in voorspoed en vandaar, dat er gezegd werd, dat zij „in het land der levenden" zijn. **Het gansche land zal tot een vlak veld gemaakt worden, van Geba tot Rimmon, ten zuiden van Jeruzalem; en het zal verhoogd worden en bewoond in hare plaats, van de poort van Benjamin af tot de plaats van de eerste poort, tot aan de hoekpoort en van den toren van Hananeël tot aan des Konings wijnpersen."** (14 : 10) „Geba" was de noorder grenspaal van het koninkrijk Juda: „Rimmon", ten zuiden van Jeruzalem, was de zuidelijke grens van de koninkrijken Juda en Jeruzalem. (2 Kon. 23 : 8; Joz. 15 : 21, 32; 1 Kron. 4 : 27, 28, 32) Het vaststellen van deze grenzen door de profetie zegt zinnebeeldig, dat diegenen van God's organisatie, die in „het land" der levenden zijn, gemaakt zouden worden als een bloeiend veld. Jehova verleent Zijn organisatie op aarde gunst en sterkte. De stad Jeruzalem, dat wil zeggen, God's organisatie, is verhoogd, en bewoond in hare plaats". (8 : 4, 5) De vijand doodde het „Johannes de Dooper-Elia-werk (Mal. 4 : 5, 6; Matth. 17 : 10-13), maar na 1919 deed God „Elisa" opstaan in de plaats daarvan; beëindigende Satan's vernietigende oorlog en zond Zijn getuigen uit, om het werk te doen, dat voorschaduwde werd door Elisa.

De stad is „verhoogd . . . van de poort van Benjamin af tot aan de plaats van de eerste poort." Dit heeft blijkbaar geen betrekking op werkelijke poorten, maar

op den toegangsweg van God's organisatie. De nauwkeurige opgave der poorten zou, ingeval van de oude stad Jeruzalem, een volkomen kring vormen om de stad en zouden zij dus de stad begrenzen. Men zou kunnen gaan van de Benjaminpoort zuidwaarts en daarna noordwaarts naar de „hoekpoort”; en dit duidt aan, dat het geheele grondgebied zou worden ingenomen door het geheele aantal der 144.000 van den tempelgroep. De psalmist zegt: „Zoo staan dan onze voeten binnen uwe poorten Jeruzalem. Jeruzalem, gij gebouwd als stad, die in eenheid allen samenhoudt, waarheen de stammen zijn opgetrokken: Jahve's stammen! Een wet is het voor Israël, daar Jahve's naam te loven!” (Ps. 122 : 2-4, **Kath. Bijbel**) Nadat Zion haar kinderen heeft voortgebracht, beërven deze Jeruzalem, hetwelk is God's organisatie. (8 : 4-7) De engelen des Heeren bewaken de poorten en laten alleen de getrouw bevondenene toe.

De beschrijving gaat verder: „Van den toren van Hanāneël tot des Konings wijnpersen.” „Hanāneël” beteekent „God heeft begunstigd”; en dit duidt aan, dat de herstelde organisatie van Jehova op aarde zou zijn, gelijk de torens van waaruit Jehova over Zijn overblijvende groep zou waken met gunst en zegeningen. Door Jehova's gunst worden deze gemaakt tot wachters om Jehova's boodschap en waarschuwing te doen weerklinken. (Jes. 52 : 7, 8) De „wijnpersen” zeggen op zinnebeeldige wijze, dat de wijnpersen van Jehova's gezalfden Koning wederom in werking gesteld zullen worden en dat Hij de heerlijke „vrucht van den wijnstok” zal toedienen aan het Koninklijk huis, en hem nu nieuw zal drinken met het overblijfsel, dat thans op aarde is. Dit deel van de profetie schijnt te zeggen „de vreugde van den Heere” [„des Konings wijnpersen”] zoowel als de goddelijke werkzaamheid, zorg, bewaring en gunst zijn zeker voor

Jehova's hersteld overblijfsel; en dit wordt afgebeeld door het herstellen van den „toren van Hananeël”.

De volgende profetie laat Jehova's gereinigd heiligdom zien, waaronder geen verwoesters meer zijn onder Zijn getrouw volk: „**En menschen zullen daarin wonen en er zal geen totale verwoesting meer zijn; maar Jeruzalem zal veilig bewoond worden.**” (14 : 11) Het heiligdom moet rein gemaakt worden, opdat geen onbesnedene of onreine of vreemde daarin zal wonen. (Jes. 52 : 1; 35 : 8; Joël 3 : 17) Daar zullen getrouwe menschen wonen, „en daar zal geen vloek meer zijn.” (Eng. Herz. Vert.) Degenen, die in de organisatie van het heiligdom zijn gebracht en die getrouw blijven en hun getrouwheid handhaven, zullen daar veilig zijn. Zoo zal het echter niet zijn met de opstandige, huichelachtige geestelijkheid, den „mensch der zonde” en de eierzuchtige „gekozen ouderlingen”, die tenslotte zullen vervallen in de Judasklasse. Dezen zullen in den tempel niet toegelaten worden. — Jes. 43 : 28, 34 : 5; Mal. 4 : 6.

De getrouwen „zullen in zekerheid wonen”. (Roth.) Dit ondersteunt verder de gevolgtrekking, dat het „innemen van de stad”, vermeld in Zacharia 14 : 1, 2, niet plaats heeft in de toekomst, maar dat het geschiedde in 1918. Het leger van Satan, verzameld voor Armageddon, zal de veiligheid en zekerheid van God's overblijfsel niet verzwakken of verwoesten. De aanval van Gog en zijn benden op God's gezalfden zal niet gelukken. De gevolgtrekking moet daarom gemaakt worden, dat het werk des Heeren, dat door Zijn overblijfsel, dat nu op aarde is, verricht wordt, niet uiteengerukt zal worden, maar zal voortgaan om Jehova's voornemen te volbrengen. Jehova's gereinigd heiligdom wordt gereed gemaakt voor Zijn voornemen en die van het heiligdom zijn, zullen voortgaan

met vreugde den lof van den Allerhoogste te doen weerklinken. Hoe luider deze getrouwen den lof van Jehova verkondigen, des te grooter is de toorn en de boosaardigheid van den vijand en deze knersen hun tanden en geven uitdrukking aan hunne boosheid.

Het uur van den strijd nadert! Jehova's groote Veldmaarschalk is in de voorhoede van Zijn leger. „Zijn oogen [schitteren] als een vuurvlam.” Hij is ten volle voorbereid, gereed en begeerig om den aanval op den vijand te leiden en Zijns Vaders heiligen naam volkomen te rechtvaardigen. Zijn legers in den hemel, waarbij zijn inbegrepen de opgestane heiligen en Zijn heirleger van heilige engelen, volgen achter Hem, strijdend voor een rechtvaardige zaak, de overwinning tegemoet. (Openb. 11 : 11-14) Op aarde trekt het overblijfsel de aandacht en deze zijn de eenigen, die door den vijand werkelijk gezien worden en zij verkondigen luide den lof van den overwinnenden Krijgsman, Wiens naam nu gerechtvaardigd zal worden. Over en boven Zijn geheele strijdende organisatie is de groote Jehova God, de Machtige Krijgsman, Die geen nederlaag kent en Die de operaties van Zijn leger bestuurt.

Satan is ten allen tijde een nabootser geweest en zal ongetwijfeld trachten een positie in te nemen, gelijk aan den Allerhoogste en zich stellen op een hooge en verheven plaats, van waaruit hij zijn strijdkrachten kan leiden. Zijn hoofdmaarschalk Gog wordt ondersteund door het heirleger van goddelooze engelen en op aarde door militaire legers, oorlogsvloten, sterke-arm-klieken, gehuurde doodslagers, handelsreuzen en gewetenlooze staatslieden en de geheele huichelachtige geestelijkheid der „Christenheid”. Deze allen heeft Satan verzameld in Armageddon en de geheele intelligente schepping wacht op het sein tot den strijd: „Dan zal de Heere uittrekken en strij-

DE STRIJD BEGINT

(Zach. 6 : 1-6)

den tegen deze volkeren, als toen Hij streed ten dage van den strijd." (14 : 3) Het visioen van Zacharia wordt nu aangrijpend!

De Strijd

Zie, en aanschouw! De Almachtige God is opgestaan en komt uit om te strijden en alle volkeren met vuur te verteren. (Zef. 3 : 8) Zie naar de twee „bergen van koper", waarop de voeten van den Grooten Overwinnaar staan: Aanschouw de „vier wagens", die van tusschen deze twee „bergen" uitgaan. (6 : 1) De strijd is begonnen! Nu zal de groote strijdvraag van alle eeuwen beslist worden door den verschrikkelijksten strijd, die ooit gestreden werd en er zal nimmermeer een andere zijn. Nu komen alle vier strijdagens naast elkander uit en alle als uitzinnig rijdend, komen zij van tusschen de „bergen"; en aldus wordt Jehova's geheele strijdende organisatie afgebeeld, vierkant en volkomen, zich werpend in den strijd. Jehova God heeft het bevel gegeven tot den aanval en de strijd vangt aan gelijk „een groote werfelwind, ... opgezweept van de kusten der aarde." (Jer. 25 : 32) Het „gedruisch [van den strijd] zal komen zelfs tot de einden der aarde", want de God van hemel en aarde, treedt op met onweerstaanbare kracht tegen den sterken vijand, zoowel het zichtbare als het onzichtbare deel daarvan; en voor Jehova's onweerstaanbare strijdkrachten, zal de vijand afbrokkelen, gelijk een vergane muur.

Jehova's strijdkrachten vallen elk deel van 's vijands bolwerk aan. Nu vallen de strijdagens, getrokken door de „zwarte paarden" en die getrokken door de „witte paarden", het „noorderland" aan, hetwelk onder het rechtstreeksche bevel staat van Gog, den den hoofdvorst van den Duivel en welke afdeeling van

het vijandelijke leger bestaat uit een heirleger van onzichtbare goddelooze geesten. Een andere afdeling van Jehova's leger, voorgesteld door de strijdswagens, getrokken door de vlekkege, sterke paarden, werpt zich met onweerstaanbare kracht op den verschansten vijand op aarde, wiens strijdkrachten bestaan uit de „goddelooze knecht”-klasse, den „mensch der zonde”, „den zoon des verderfs” en de commerciële macht, de politieke macht en de gehuurde sterke-armkliek en elk deel van de aardse afdeling van Satan's leger. Des Heeren krijgslieden werpen zich nu met groote woede op al dezen. „Jehova . . . [strijdt] tegen deze volkeren, als toen Hij streed ten dage des strijds.”

Geen woorden van een onvolmaakt schepsel zijn in staat dien verschrikkelijken strijd te beschrijven, maar aangezien de Heere verklaart, dat Hij zal strijden tegen deze volkeren, die zich tegen Hem in slagorde hebben opgesteld, gelijk Hij streed in vroegere dagen van strijd, kunnen wij eenige gevolgtrekking maken omtrent den strijd, uit hetgeen vermeld is van vroegere oorlogen, waarin Jehova streed ten behoeve van Zijn volk. Met betrekking tot deze vroegere gevechten, bidt de psalmist: „Doe met hen als met de Midianieten; als met Sisera, als met Jabin, aan de beek Kison, die verdelgd zijn te Endor: zij werden als mest voor de aarde.” (Ps. 83 : 10,11) Een andere profeet schreef: „Want de Heere zal opstaan als op den berg Perazin, Hij zal verbolgen zijn als in de vallei van Gibeon, om Zijn werk te doen, Zijn vreemd werk; en om Zijn daad te doen, Zijn vreemde daad.” (Jes. 28 : 21) Van den strijd tegen Sisera staat geschreven: „Zij streden van den hemel; de sterren in hunne loopbanen streden tegen Sisera. De rivier Kison veegde ze weg, die oude rivier, de rivier Kison. O mijn ziel, gij hebt de sterkte vertreden.” (Richt. 5 : 20, 21)

Aldus wordt aangeduid, dat Jehova de dingen der natuur, of de zichtbare schepping zal gebruiken, zoowel als Zijn geestelijke schepselen om Zijn strijd te strijden. Hij streed tegen de Midianieten, gelijk beschreven is in Richteren 7 en 8. Hij streed een strijd voor de Israëlieten in de dagen van Josafat, gelijk vermeld wordt in 2 Kronieken 20 : 1-26) ; Hij streed voor Israël in de dagen van Jehizkia (2 Kron. 32 : 1-22) ; en Ezechiël zegt, hoe Hij zal strijden tegen Gog en zijn leger. — Ezech. 38 : 18-23 ; 39 : 1-8.

Toen Jozua den strijd aanbond tegen de vijanden van Israël, versloeg Hij velen met het zwaard en de Heere wierp groote steenen of stukken ijs van den hemel en door deze middelen doodde Hij zelfs een grooter aantal dan door het zwaard. Jehova deed toen de zon en de maan stilstaan, totdat de strijd afgelopen was, opdat het volk zou zien, om den vijand na te jagen. „En daar was geen dag aan dezen gelijk, vóór hem, noch na hem, dat de Heere hoorde naar de stem van een mensch ; want de Heere streed voor Israël.” (Joz. 10 : 10-14) Daar de Heilige Schrift aantoonst, dat Jehova in Armageddon voor Zijn volk zal strijden gelijk Hij deed in de dagen van ouds, kunnen wij zeker zijn, dat Hij soortgelijke middelen zal gebruiken, om dezen strijd te voeren en dat Hij zal insluiten het zwaard, den bliksem en het vuur en andere grootsche middelen, opdat de menschen zullen weten, dat dit de strijd des Heeren is en niet van eenig mensch. God liet Ezechiël profeteeren, dat velen zullen vallen door het zwaard, door hongersnood en door pestilentie: „Die ver af is, zal door de pest sterven en die nabij is, door het zwaard vallen: maar die overgebleven en belegerd is, zal door honger sterven; alzoo zal Ik Mijne grimmigheid tegen hen volbrengen. Daarom zal Ik Mijne hand over hen uitstrekken en zal het land woest maken, ja, woester dan de woestijn naar

Diblath heen, in alle hunne woningen: en zij zullen bevinden, dat Ik de Heere ben." — Ezech. 6 : 12, 14.

Vele Shriftplaatsen toonen aan, dat Jehova verdelgingsmiddelen zal gebruiken, die het hart van den vijand met ontzetting zullen vervullen: „Het rumoer van een menigte in de bergen, gelijk dat van een groot volk; een verward rumoer van de koninkrijken der bijeenvergaderde volkeren; de Heere der heirscharen monstert het krijgshair. Zij komen uit een vergelegen land, van het einde des hemels, namelijk de Heere en de werktuigen van Zijn verontwaardiging, om het geheele land te verwoesten. Huilt gij; want de dag des Heeren is nabij; hij zal komen als een verdelging van den Almachtige. Daarom zullen alle handen verzwakt worden en een iegelijks hart zal versmelten en zij zullen bang worden; angsten en smarten zullen hen aangrijpen; zij zullen pijn lijden als een barendende vrouw; zij zullen zich over elkander verbazen hun aangezichten zullen zijn als vlammen." (Jes. 13 : 4-8) „Want alzóó heeft de Heere tot mij gezegd: Gelijk als een leeuw en een jonge leeuw over zijnen roof brult, wanneer ook een volle menigte der herderen samengeropen wordt tegen hem, voor hunne stem niet verschrikt, noch zich vernedert vanwege hunne veelheid: alzóó zal de Heere der heirscharen neder dalen om te strijden voor den berg Sions en voor haren heuvel. Gelijk vliegende vogelen, alzóó zal de Heere der heirscharen Jeruzalem beschutten, beschuttende zal Hij haar ook verlossen, doorgaande zal Hij haar ook uithelpen." — Jes. 31 : 4, 5.

Een krijg, die eindigt in een groote slachting van menschelijke schepselen zonder meer, zou geen rechtvaardiging van Jehova's naam zijn. Er moet zulk een demonstratie zijn van God's macht, dat allen zullen weten, dat de verdelging uitgaat van Jehova. Zacharia noemt bepaaldelijk andere middelen van verdelging

op, dan door het zwaard of vernietiging door het vuur van den hemel, als hij zegt: „En dat zal de plaag zijn, waarmede de Heere alle de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem oorlog gevoerd zullen hebben: Hij zal eens iegelijks vleesch, daar Hij op Zijne voeten staat, doen uitteren, en eens iegelijks oogen zullen uitteren in hunne holten en eens iegelijks tong zal in hunnen mond uitteren.” (14:12) Blijkbaar beteekent deze Schriftplaats, dat, terwijl de aardsche afdeeling van Satan's organisatie op hun voeten staan en terwijl zij op weg zijn, de plaag hen zal wegmaaien.

Voor de muren van Jeruzalem had Sanherib zijn leger, hetwelk hij dacht dat het onoverwinnelijk was en de Heere doodde 185.000 van hen in één nacht. (Jes. 37:33-38) In Armageddon zal Jehova hen slaan met de plaag, terwijl zij in slagorde zijn opgesteld en zij zullen weten, dat zij geslagen worden door den grooten God van het heelal en niet door menschen. Wanneer des vijand's officieren bevel geven aan het leger en dit leger tracht te juichen, zegt de profeet: „zal hun tong uitteren in hunnen mond.” Terwijl zij hun veldkijkers opstellen om de plaats van Jehova's getrouwen te ontdekken, zegt de profeet „zullen hunne oogen uitteren in hunne holten.” De vijand zal trachten de kleine groep van Jehova's getuigen schrik aan te jagen, maar hun geschreeuw zal hen niet baten, omdat Jehova de Zijnen verdedigt en beschermt; en daarom vreezen de getrouwen mensch noch Dui-vel. Het getrouwe overblijfsel is in de vallei der veiligheid, tusschen Christus aan de eene zijde en de engelen van de Heere aan de andere zijde en de vijand zal niet in staat zijn hen te bereiken. Deze voorafgaande onderrichting wordt ongetwijfeld aan het overblijfsel gegeven, opdat zij nu gesterkt zullen worden in geloof en opdat zij sterk zullen zijn in de hoop en opdat zij onbevreesd zullen voortgaan met een

waarschuwing te doen weerklinken aan de menigte, die Jehova's werk tegenstaan. Slechts de getrouwen, die onvoorwaardelijk op Jehova vertrouwen, zullen dit doen. De vreesachtigen zullen niet in God's leger zijn.

In den tegenwoordigen tijd is de zelfzucht op het hoogst, in elk deel van de organisatie van deze wereld. Elk mensch van de wereld ziet uit naar zijn eigen belang. In Armageddon zal zulke zelfzucht nog meer gekenmerkt worden en hieromtrent profeteert Zacharia: „En het zal te dien dage geschieden, dat er een groot rumoer [grootte verwarring] van den Heere onder hen zal zijn; en zij zullen een ieder de hand van zijn naaste aangrijpen en zijn hand zal opgeheven worden tegen de hand van zijn naaste.” (11 : 13) Dat deel van Satan's organisatie, dat bestaat uit menschen op aarde, zal niet in staat zijn met natuurlijke oogen iemand te zien, die in God's organisatie tegen hen is, behalve Jehova's getrouwe getuigen en dezen zullen voortdurend en stoutmoedig de waarheid verkondigen en den vijand zeer woedend maken. Jehova beschermt de Zijnen, door hen in de vallei der veiligheid te houden, tusschen Zijne „bergen” en terzelfder tijd laat Jehova grootte verwarring of rumoer heerschen onder Satan's aardsche organisatie, zoodat zij in hun verwarring tegen elkaar zullen strijden. Op gelijke wijze veroorzaakte God grootte verwarring onder de Filistijnen, toen zij tegen Israël streden; gelijk geschreven staat: „Zie, een ieder zwaard was tegen zijn metgezel en er was een zeer grootte verwarring . . . Evenzoo al de mannen van Israël, die zich verborgen hadden in het gebergte van Efraïm, toen zij hoorden, dat de Filistijnen vluchtten, volgden ook zij snel achter hen in den strijd. Alzoo verlostte de Heere Israël te dien dage en de strijd ging over naar Beth-aven.” (1 Sam. 14 : 20-23) Evenzoo zegt Zacharia: „dan zal Jehova uittrekken en strijden tegen deze volkeren,

als toen Hij streed ten dage van den strijd." — 14 : 3,
Am. Herz. Vert.

De volkenbond, vredestractaten, ontwapenings-overeenkomsten en dergelijke overeenkomsten tusschen de volkeren, zullen niets baten, omdat geen natie of volk in het beslissende uur getrouw zal blijven aan de voorwaarden hunner overeenkomsten. In de taal van wereldlijke menschen zullen zij elkander bedriegen. Al zulke overeenkomsten zijn onheilig en God verklaart, dat zij in stukken gebroken zullen worden: „Verbindt uzelfven, o gij volk en gij zult verbroken worden en neemt ter oore, gij allen, die uit verre landen zijt, omgordt u, en gij zult verbroken worden, omgordt u en gij zult verbroken worden. Beraadslaagt tezamen en het zal te niet gaan; spreekt het woord en het zal geen stand houden: want God is met ons. Want de Heere sprak aldus tot mij met een sterke hand en onderrichtte mij, dat ik niet zou wandelen in den weg van dit volk, zeggende: Zeg gij niet, Een verbond, tot allen, tot wie dit volk zal zeggen. Een verbond; noch vrees gij hunne vreeze en wees niet bang. Heilig den Heere der heirscharen zelf; en laat Hem uwe vreeze zijn en laat Hem uwe verschrikking zijn.” — Jes. 8 : 9-13.

Er is slechts één veilige plaats voor ieder mensch en dat is geheel aan de zijde van Jehova te staan. De „Christenheid” of het „georganiseerde Christendom” is huichelachtig en zelfzuchtig in de hoogste mate. Er is geen werkelijke liefde onder de volken, die deze menigte vormen en geen van hen heeft eenige liefde voor God en Zijn Koninkrijk. Zelfzucht beheerscht alles volkomen. De geheele menigte is tegen Jehova; daarom staat er geschreven tegen Satan en Gog en zijn organisatie: „En Ik zal roepen om een zwaard tegen hem op al Mijne bergen, zegt de Heere God: het zwaard van een ieder zal tegen zijn broeder zijn.

En Ik zal pleiten tegen hem met pestilentie en met bloed; en Ik zal regenen op hem en op zijn benden en op de vele menschen, die met hem zijn, een overstelpenden regen en groote hagelsteenen, vuur en zwavel. Aldus zal Ik Mij groot maken en Mij heiligen; en Ik zal bekend worden in de oogen van vele volkeren; en zij zullen weten, dat Ik de Heere ben." (Ezech. 38 : 21-23) Toen de Midianieten en hun verbondenenen tegen elkander streden, achtervolgden Gideon en zijn leger hen en versloegen hen. Evenzoo is hun verwarring gedurende Armageddon en als de vijanden tegen elkander strijden, zal Jehova door Zijn leger een aandeel in den strijd nemen, opdat de vijanden zullen weten, dat het Jehova God is, Die tegen hen strijdt. — Richt. 7 : 23-25; 8 : 1-21.

Degenen, die tot de gezalfden behooren, zullen als één man tezamen vastberaden standhouden en om deze reden is het een afdoend bewijs, wanneer er onder God's volk sommigen zijn, die beweren Jehova's getuigen te zijn, maar die strijden tegen degenen, die werkelijk het werk van den Heere doen, dat zulke verstoorders niet van Zion zijn. Allen in Christus moeten in volkomen eenheid zijn. Toen de muur om Jeruzalem gebouwd werd, werd de opdracht aan de werklieden gegeven: „Strijdt voor uwe broederen." (Neh. 4 : 14) In Armageddon zullen alle zonen van Zion vastberaden aan elkanders zijde staan: „En Juda zal ook strijden te Jeruzalem en de rijkdom van al de heidenen rondom zullen bijeenverzameld worden, goud en zilver, en kleeding, in grooten overvloed." (14 : 14) Dit is een verder bekrachtigend bewijs, dat de „Judeërs", dat wil zeggen, degenen, die getrouw zijn aan Jehova, Zijn overblijfsel, in Armageddon moeten zijn en hun deel moeten vervullen, hetwelk geen strijden is met vleeschelijke wapenen, maar hun deel bestaat er in, den lof van Jehova te bezingen,

evenals de Israëlieten deden, toen zij in de dagen van Josafat streden. (2 Kron. 20 : 1-23) Het getrouwe overblijfsel moet „staan voor hun leven”, zooals God's verbondsvolk deed, toen hun vijanden bij een vroegere gelegenheid poogden hen te verdelgen. (Esther 8 : 11) Dit beteekent, dat zij niet zullen vluchten voor den vijand, maar hun aangezichten zullen zijn als diamant, en zij zullen voortgaan, de boodschap van Jehova te verkondigen.

Deze profetie toont aan, dat de volkeren en voornamelijk de „Christenheid”, al hun rijkdom en macht zullen aanwenden tegen Jehova's organisatie, evenals Ammon, Moab en het Gebergte Seïr deden tegen Josafat en zij allen zullen vallen. De vijand weet, dat al hun rijkdom niet zal baten tegen God's verbondsvolk, die hun getrouwheid handhaven. „De rijkdom van den zondaar is opgelegd voor de rechtvaardigen.” (Spr. 13 : 22) Al hetgeen de vijanden van hun rijkdom in werking brengen tegen Jehova's volk, zal Jehova wijden aan Zijn eigen naam en Koninkrijk: „Sta op, en dorsch, o dochter van Zion: want Ik zal uwen hoorn ijzer maken, Ik zal uwe hoeven koper maken; en gij zult vele volkeren verpletteren; en Ik zal hun gewin den Heere wijden en hun vermogen den Heere der gansche aarde.” (Micha 4 : 13) De zakenwereld, door zijn huurlingen werkend, legt thans beslag op de radiozendstations en andere middelen van gemeenschap tusschen de volkeren en gebruikt zulks voor zijn eigen zelfzuchtige doeleinden en tegen Jehova; maar laat allen, die in Jehova vertrouwen, moed houden en weten, dat als Jehova's bestemde tijd komt, Hij de radio en alle overige dingen zal gebruiken tot Zijn glorie. Hij spot nu met deze eigenwijze, verwaande „huishennen” op aarde en lacht hen uit als zij zich beroemen op hetgeen zij doen ter voorkoming van het feit, dat Zijn boodschap gehoord zal worden. (Ps.

2 : 4, 5) God laat nu dezulken gaan tot het uiterste, maar Hij zal later tot hen spreken en zij zullen weten, dat hun einde gekomen is.

Jehova zal „de plaag” laten komen over elk deel van Satan’s krijgstoerusting. „En alzo zal de plaag der paarden, der muildieren, der kameelen en der ezels zijn, en van alle beesten, die in deze tenten [in die legers, Roth.] zullen zijn, gelijk deze plaag.” (14 : 15) In oude tijden gebruikten de legers zulke lastbeesten als paarden en wagens en dergelijke uitrustingen om hun veldtochten uit te voeren. (Richt. 6 : 4, 5) Ongetwijfeld zullen zij dergelijke dingen in Armageddon gebruiken en ook andere uitrustingen, zoals tanks, vliegtuigen, vrachtauto’s en dergelijke werktuigen, daarom beteekent de hier vermelde plaag zekerlijk, dat de Heere ieder deel van Satan’s krijgstoerusting onbruikbaar zal maken en vernietigen. Niets zal van van den vijand gespaard blijven. Allen moeten weten, dat Jehova de eenige God is en dat Hij dezen grooten strijd voert.

Nooit van te voren is er zulk een strijd geweest als dien „strijd van dien grooten dag van God den Almachtige”, en nimmermeer zal er zulk een strijd zijn. Hij zal de geheele schepping overtuigen, dat Jehova oppermachtig is en Zijn naam zal rechtvaardigen; en dit is de voornaamste reden voor dezen strijd. De volken der aarde en voornamelijk de „Christenheid” hebben geweigerd, acht te geven op de waarschuwing van Jehova. Inplaats hiervan hebben deze volkeren Satan blindelings gevolgd en zijn de predikers de voornaamste werktuigen geweest om de andere blinden te misleiden. De voorbereiding gaat voort en de groote strijd nadert. De legers zijn gereed gemaakt en God zegt tot de volkeren en voornamelijk tot de „Christenheid”: „Want zie, Ik begin kwaad te brengen over de stad, die naar Mijnen naam genoemd is

[„georganiseerd Christendom”, dat den naam van Christus aangenomen heeft], en zoudt gij totaal ongestraft blijven? Gij zult niet ongestraft blijven: want Ik zal een zwaard roepen over alle inwoners der aarde, zegt de Heere der heirscharen... Drinkt gij en wordt dronken en spuwt en valt en staat niet weder op, vanwege het zwaard, dat Ik onder u zenden zal.” (Jer. 25 : 29, 27) Door het zwaard, door hongersnood en pestilentie en door andere middelen zal Jehova den vijand slaan en al zijn macht vernietigen en zal de aarde vervullen met de verslagenen: „En de verslagenen van den Heere zullen te dien dage zijn van het eene einde der aarde zelfs tot het andere einde der aarde: zij zullen niet beklagd worden, noch verzameld, noch begraven; zij zullen zijn tot mest op den grond.” (Jer. 25 : 33) Omtrent dezen verschrikkelijken strijd profeteerde Jezus: „Want alsdan zal er groote verdrukking zijn, zooals er niet was sinds het begin der wereld tot op dezen tijd, neen, noch ooit weer wezen zal.” — Matth. 24 : 21.

Gog zal de werkelijke leider of generaal zijn, belast met de militaire strijdkrachten van Satan, terwijl zijn chef, Satan, zelf als opperbevelhebber van uit zijn gunstig gekozen positie op den strijd zal toezien, omdat hij tracht „den Allerhoogste gelijk te zijn”. Satan zal zien, dat zijn organisatie omvergeworpen en vernietigd zal worden. In symbolische taal beschrijft de Heere dien strijd in de volgende bewoordingen: „En Ik zag het beest en de koningen der aarde en hunne heirlegers bijeenvergaderd om krijg te voeren tegen Hem, Die op het paard zat en tegen Zijn heirleger. En het beest werd gegrepen en met hetzelfde de valsche profeet, die wonderen verrichtte voor hem, waarmede hij verleidde degenen, die het merk van het beest hadden ontvangen en degenen, die zijn beeld aanbaden. Deze beiden werden levend

geworpen in een poel van vuur, die met zwavel brandt." (Openb. 19 : 19, 20) Hetgeen hierna is overgebleven, blijken de vijanden te zijn in „het land van Magog", welke de Heere Jezus Christus, als Jehova's groot uitvoerend en machtig Zwaard, zal vernietigen. (Openb. 19 : 21; Ezech. 39 : 6) Het zal voor Satan een verschrikkelijke schok zijn als hij ziet, dat zijn geheele organisatie vernietigd wordt. Hij zal beginnen in te zien, dat hij niet zoo machtig is. Dan blijkt het, dat de machtige Uitvoerder van Jehova, Christus Jezus, „beslag legt op den draak, de oude slang, welke is de Duivel en Satan" en stelt hem buiten werking. (Openb. 20 : 1-3) Alvorens hij in den afgrond gaat, zal hij weten, dat Jehova dit deed.

De profetie van Zacharia onthult duidelijk deze waarheden, die in 't kort op deze wijze kunnen worden samengevat, namelijk: Nadat Satan en zijn goddelooze engelen uit den hemel waren geworpen en de Wereldoorlog was geëindigd, stellen Christus Jezus en de heirscharen, de Hem vergezellende engelen, een onderzoek in naar alles, wat tot de aarde behoort. De Heere aanschouwt en houdt aanteekening van den goddeloozen toestand van de huichelachtige „Christenheid". Christus vergadert dan vóór Zich voor het oordeel allen, die, hetzij direct hetzij indirect een verbond met Jehova hebben gemaakt om Zijn wil te doen en allen, die geroepen zijn voor het Koninkrijk, en begint het oordeelswerk; en allen, die goedgekeurd zijn, brengt Hij in den tempel en maakt hen tot een deel van Jehova's organisatie. Aldus worden de goedgekeurden een deel gemaakt van Zion en worden in waarheid „Judeërs". In het oordeelswerk, dat plaats heeft in den tempel, werpt of sluit Christus Jezus allen van de „Christenheid" uit, en voornamelijk haar geestelijkheid, die bewezen hebben ontrouw te zijn aan God. Hij werpt en sluit uit alle werkers

der ongerechtigheid, de zelfzuchtigen en eerzuchtigen, die de „booze knecht“-klasse vormen; de luie en onnutte of waardeloze dienstknecht wordt weggedaan en alles wat in verband staat met het heiligdom, wordt opgeruimd en gereinigd, enkel die blijven over, die God waarlijk liefhebben en die Hem en Zijn Koninkrijk geheel gewijd zijn. Op deze wijze wordt God's heiligdom gereinigd. De goedgekeurden zendt Hij dan uit om „den Heere een offer in gerechtigheid te offeren“, en hun offer is „God aangenaam“, omdat zij Hem en Zijn heerlijkheid en dienst gewijd zijn. (Mal. 3 : 3, 4) Dit alles is een werk van voorbereiding vóór den grooten strijd, in welken „strijd van dien grooten dag van God den Almachtige“, de naam en het woord van Jehova voor eeuwig voor de geheele schepping gerechtvaardigd zullen worden.

Voor dezen grooten strijd zendt Christus, als Op-
perbevelhebber, op het bevel van Jehova, het getrouwe overblijfsel uit, om dit evangelie van het Koninkrijk te prediken tot een getuigenis aan de geheele wereld en voornamelijk aan de volken van de „Christenheid“. De feiten toonen aan, dat dit profetisch gebod is uitgevoerd voornamelijk vanaf 1922 tot op den tegenwoordigen tijd. Het werd gedaan temidden van grooten tegenstand van den vijand. De Heere heeft de boodschap der waarheid gebruikt om de huichelaars af te scheiden van degenen, die Hem werkelijk gewijd zijn. Op deze wijze heeft Jehova den „mensch der zonde“, „de zoon des verderfs“ geopenbaard, die behoort tot God's organisatie te behooren, maar die inderdaad „van de synagoge van Satan“ is. Hij heeft de zelfzuchtige en eerzuchtige mannen openbaar gemaakt, die verlangden een plaats of positie te hebben van „gekozen ouderlingen“ en wier voornaamste doel voor het innemen van zulk een positie onder God's volk, hun eigen verheerlijking is geweest. De reiniging

van den tempel heeft tot gevolg, het uitwerpen van al dezulken en hun wordt niet langer veroorloofd een plaats in te nemen met de getrouwen, maar zij eindigen tenslotte in de „booze knecht“-klasse. De boodschap der waarheid heeft de „Christenheid“ en haar geestelijkheid duidelijk in het felle licht geplaatst, zoodat allen, die de waarheid wenschen te kennen, kunnen zien, dat de „Christenheid“ huichelachtig in de hoogste mate en een deel van Satan's organisatie is. Ook allen, die God's getuigeniswerk hebben tegestaan of die nalaten of weigeren daarin een aandeel te hebben, worden op één lijn gesteld met Satan's organisatie.

Jehova heeft Zijn getrouwe getuigen gebruikt en gebruikt ze ook nu om de verdrukkende commerciële macht, de politieke heerschers en hun verbonden kennissen te geven, dat hun daden van verdrukking moeten ophouden. Het militarisme en de sterke-arm-kliek hebben een kennisgeving en waarschuwing ontvangen. Dit getuigenis aan de wereld wordt op God's bevel gegeven, opdat men niemand ooit zal kunnen hooren zeggen, dat hij overrompeld werd. Jehova doet in verband met de vernietiging van den vijand niets in het verborgene. Zijn getrouwe getuigen moeten deze waarschuwing geven in den naam van Jehova en nalaten of weigeren dit te doen, zou een bewijs zijn van ontrouw en dit zou tot hun eigen verderf voeren.

Tegelijkertijd brengt het getuigeniswerk onder de aandacht van de menschen die van goeden wille zijn en oprecht van harte, dat Jehova God is en dat Zijn Koninkrijk de volkomen bevrijding voor de menschen zal zijn. Door middel hiervan ontvangen de zachtmoedigen of degenen, die leeren willen, het identiteits-teeken aan hun voorhoofden en wordt hun de gelegenheid geboden, hun standplaats in te nemen aan de zijde van Jehova, opdat zij beschermd zullen worden

in den dag, waarop Jehova met Zijn onzichtbaar heirleger den strijd van Armageddon strijdt. Dit alles is voorbereidingswerk en als het gedaan is, geeft de Almachtige God, de Opperbevelhebber, het bevel aan Zijn heirlegers en de strijd is aan den gang! Deze voorafgaande onderwijzing werd op God's bevel in de Heilige Schrift gegeven en wordt aan het overblijfsel gegeven, opdat het nu vastberaden voorwaarts zal gaan tegen allen tegenstand in en met vreugde het getuigenis betreffende het Koninkrijk blijven geven en opdat het op deze wijze zijn houding kan toonen en zijn verwachting, dat het deel zal hebben in de rechtvaardiging van Jehova's naam en voor eeuwig gebruikt zal worden in harmonie met Zijn voornemen, verlevendigd zal worden. Geen mensch weet precies, wanneer Armageddon gestreden zal worden; maar wanneer dit ook zal zijn, Jehova's getrouwe getuigen zullen voortgaan met hun werk en lof voor Jehova. In de uitoefening van Zijn barmhartigheid en voor hun welzijn, gaat Jehova voort Zijn tafel te voorzien van kostelijk, geestelijk voedsel en Zijn kinderen te voeden met hetgeen geschikt voor hen is. Met blijdschap zingen deze Zijn lof en roepen uit: „O diepte der rijkdommen beide der wijsheid en kennis van God!” - Rom. 11 : 33.

Jehova zal eenige menschelijke schepselen bewaren en hen door den grooten strijd van Armageddon heenbrengen en het zijn dezulken, waarop de profeet zinspeelt, als hij zegt: „En het zal geschieden, dat een ieder, die overgebleven is van alle volkeren, die tegen Jeruzalem kwamen, van jaar tot jaar zal opgaan om te aanbidden den Koning, den Heere der heirscharen en om te vieren het feest der loofhutten.” (14 : 16) Naarmate het getuigeniswerk in den naam van Jehova vorderingen maakt, wordt er een groep menschen openbaar, die niet sympathiseeren met de goddelooze organisatie van deze wereld en daarom niet

het merkteeken ontvangen van Satan's beestachtige organisatie in de hand of op het voorhoofd. (Openb. 13 : 16, 17) Evenals Jonadab, worden zij opgenomen in den wagen bij den Grooteren Jehu, dat wil zeggen, zij nemen hun standplaats in aan de zijde van Jehova en Zijn Christus en zodoende maken zij zich bekend. Dezulken beschrijft de Heere als de „schaap"-klasse, degenen, die gewillig zijn om geleerd te worden en die er naar streven om recht te doen en die goeddoen aan Jehova's getuigen, omdat zij God dienen. (Matth. 25 : 31-40) Dezulken zullen ooggetuigen zijn van Jehova's groote rechtvaardigingsdaad. De belofte van Jehova is, dat Hij dit overblijfsel, dat ontkomen zal, in het land zal laten: „Toch zal Ik een overblijfsel laten, opdat gij eenigen moogt hebben, die zullen ontkomen aan het zwaard onder de volkeren, wanneer gij zult verstrooid worden over de landen." (Ezech. 6 : 8) „Doch Ik zal weinige menschen van hen overlaten van het zwaard, van den honger en van de pestilentie, opdat zij al hunne gruwelen zullen bekend maken onder de heidenen, waarheen zij komen; en zij zullen weten, dat Ik de Heere ben." — Ezech. 12 : 16.

Al degenen, die aldus door den strijd heengebracht worden, moeten, als zij wenschen te blijven leven, „den Koning, den Heere der heirscharen", gehoorzamen. Deze zullen terugkeeren tot God's organisatie, want dan „zal de Heere Koning zijn over de geheele aarde." (14 : 9) De huichelachtige „Christenheid" heeft er een warboel van gemaakt onder het voorwendsel, de wereld te bekeeren en deze warboel, die zij gemaakt hebben, is veel erger, dan wanneer zij niets gedaan hadden. Niet alleen hebben zij gefaald in de bekeering der wereld, maar zij hebben de groote massa der menschheid tegen God gekeerd. Na Armageddon echter, zal Christus, als de Groote Hoogepriester en Koning van Jehova, over de wereld in waarheid heer-

schen. Allen, die leven, moeten Jehova en Christus Jezus vereeren en dienen en „in Zijn naam zal iedere knie zich buigen en iedere tong zal belijden, dat Hij is de Christus, tot heerlijkheid van God.” (Fil. 2 : 10, 11) Dan zal er niet meer zijn een neerbuigen en vereeren van menschen, zooals aardsche koningen of rechters of systemen of leiders. Het Koninkrijk en de heerschappij en de grootheid daarvan onder den geheelen hemel, zal gegeven worden aan Jehova's Koning-Priester en allen moeten Hem vereeren en gehoorzamen. Dan zal iedere ziel op aarde onderworpen zijn aan de „hoogere machten”, welke hoogere machten Jehova God en Christus Jezus zijn. (Rom. 13 : 1) Gedurende de regeering van den Koning, zullen de menschen komen tot Jehova's tempel, Zijn heilige organisatie en daar Jehova en Zijn Koning loven. (Ezech. 45 : 18-25; „Rechtvaardiging”, deel III, bldz. 288-293, Eng. uitg.) De menschen zullen niet verschijnen „met ledige handen” voor den Heere, maar zij zullen komen met lof en dankzegging en vereering en met reine en eerlijke harten. (Deut. 10 : 16, 17; 16 : 16; 30 : 6) Het schijnt aannemelijk te zijn, dat sommigen van het overblijfsel gedurende een tijd na Armageddon gebruikt zullen worden om de menschen in den weg van het Koninkrijk te leiden.

Welvaart

Jehova zal de „gehoorzame” volkeren der aarde de grootste welvaart brengen, die de menschen zich ooit hebben voorgesteld of waarvan zij ooit hebben gedroomd. Lang geleden zeide Hij tot Abraham: „In u [en in uw zaad] zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.” (Gen. 12 : 3; 22 : 8). Dit beloofde zaad is de Christus, Die de wereld regeeren zal in gerechtigheid, tot verheerlijking van Jehova God. Na den grootsten strijd van alle tijden te hebben gestre-

den, opdat Jehova's naam zal worden gerechtvaardigd en de menschen op aarde vrede zouden hebben, zal Hij, de Groote Vrededorst, vrede en welvaart op aarde vestigen, die nimmer zullen eindigen. (Jes. 9 : 6-7). Als de naam van Jehova, den Koning der eeuwigheid en Heer der heirscharen nu gerechtvaardigd is geworden, moeten allen, die eeuwig leven wenschen, Hem met blijdschap gehoorzamen. Daarom zegt de Heere door Zijn profeet Zacharia: „En het zal geschieden, zoo wie van de geslachten der aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om den Koning, den Heere der heirscharen, te aanbidden, zoo zal er over hun lieden geen regen wezen.” (14 : 17). Daar zal geen werkeloosheid meer zijn, geen lijden en angst door gebrek aan stoffelijke zegeningen. Dan zal de aarde haar opbrengst geven en er zal groote overvloed zijn voor allen, die recht zullen doen. (Ps. 67 : 7). Het zal een tijd zijn van vreugde en dankzegging aan Jehova en Zijnen Koning en van blijvende welvaart. God's wet zal dan uitgaan vanuit den berg Zion, dat wil zeggen, de hoofdstad van de heilige Theocratie en de weg zal dan geëffend zijn voor alle menschen. (Jes. 2 : 3; Deut. 31 : 10-13). De Groote Priester, Christsus Jezus, zal den dienst voor Jehova ten opzichte der menschheid verrichten en het feest, waaraan alle menschen zullen moeten deelnemen, zal een band zijn, die alle menschen van Jehova's Theocratie zal verbinden. De menschen zullen dan de volle zegeningen der Theocratie ontvangen en een ieder, die weigert te komen en deel te nemen aan het feest voor den Heer, zal een opstandeling zijn, die een rechtmatige bestraffing verdient en ontvangt.

„Het feest der loofhutten”, vermeld in de voorgaande profetie, beeldt den vreugdevollen toestand van het wonen en feestvieren der menschen af, die in God's organisatie bescherming gevonden hebben en zich

onder de glorierijke regeering van Christus Jezus stellen. Het zal een tijd van leering zijn omtrent God en Zijn wet, een tijd waarin de menschen, die op de aarde wonen, hun plaats onder God's heerschappij zullen innemen en deze plaats van bestemming zal afhangen van hunne gehoorzaamheid aan de wet van God's Koninkrijk. „Alle geslachten der aarde, die gehoorzamen, zullen met vreugde naar Jeruzalem komen en Christus en Jehova der heirscharen aanbidden. Het woord „Jeruzalem”, als hier in deze profetie gebruikt, beteekent niet de stad van dien naam in Palestina, omdat zelfs indien deze stad zou worden herbouwd, al de geslachten der aarde daar niet bijeen zouden kunnen komen. De naam „Jeruzalem” heeft betrekking op het nieuwe Jeruzalem, hetwelk is Jehova's hoofdorganisatie, die de wereld zal regeeren in gerechtigheid. (Openb. 21 : 2). Om „op te komen... naar Jeruzalem”, moeten de menschen reizen op de groote „verhevene baan”, welke is de weg van volkomen toewijding aan God en Zijn Koninkrijk. Dan zal de hoofdorganisatie van Jehova, Zijn Koninklijk huis of paleis, het „huis van gebed worden voor alle volkeren”, en daar zullen de menschen Jehova aanbidden. Jes. 56 : 7.

Van alle geslachten der aarde zal geëischt worden, dat zij op een vastgestelden tijd bijeen komen, voor een speciaal doel en wel, „opdat zij allen den Naam des Heeren aanroepen, opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder.” (Zef. 3 : 9). Jezus zeide, dat het uur zal komen, waarin de menschen niet zouden aanbidden in de werkelijke stad Jeruzalem, maar slechts „de ware aanbidders” „den Vader zouden aanbidden in geest en in waarheid”. (Joh. 4 : 21,23) De werkelijke plaats voor de verzameling der menschen zal niet Palestina zijn, maar ongeacht de natuurlijke ligging, zullen allen zich verzamelen tot God's

organisatie en zich aan den Koning en het Koninkrijk wijden. De inrichting van het Koninkrijk zal een ieder op aarde veroorloven, den naam van den Heer te hooren en Zijn naam te loven. Geen zelfzuchtige menschen of commercieële belangen zullen dan iets uit te staan hebben met de radio-uitzendingen; maar met één groot radio-zendstation, werkend zonder storing en met onbegrensde kracht, zullen de menschen ten alle tijde in staat gesteld worden met hunne allerfijnste ontvangtoestellen de boodschap van den Heere te hooren en Zijn naam te loven.

Het woord „regen”, dat in het zeventiende vers van deze profetie voorkomt, is symbolisch gebruikt. In vroegere tijden, toen een deel van het land, zonder regen was, hadden de menschen gebrek aan voedsel en andere benoedigdheden. Maar onder de werking van het Koninkrijk, met dezelfde snelle vervoermiddelen, de koelwagens en koelhuizen, zou het gebrek aan regen in een deel der aarde niet de oorzaak van hongersnood kunnen zijn in een ander deel. Zinnebeeldig echter beteekent „regen” de gunst van God en de daarmee gepaard gaande zegeningen. Hij is gelijk de „zuivere rivier van het water des levens..... voortkomende uit den troon Gods en des lams.” Die verkwikt en leven geeft aan de gehoorzame menschen. (Openb. 22 : 1; Ezech. 47 : 1-5) Gebrek aan zulke zegeningen, zal niet een onmiddellijke dood beteekenen, maar ongehoorzaamheid zal een bestraffing verdienen en ontvangen, waarvan iemand hersteld zal kunnen worden. Maar indien iemand zou blijven weigeren om te gehoorzamen, zou dit ertoe leiden, dat alle zegeningen van den Heere geheel zouden worden weggenomen en dit zou ten slotte den eeuwigen dood ten gevolge hebben. (Heb. 6 : 7, 8) Zij, die den Heere gehoorzaam zijn worden door den profeet voorgesteld als zeggende: „Wij willen Hem kennen! Laten we ons

best doen, Jahve te leeren kennen! Nabij is dan Zijn komst als de dageraad. Als een milde regen zal Hij tot ons komen, als een lentebui, die de aarde laaft." (Hos. 6 : 3) (Kath. Bijbel) De koning zal den gehoorzamen zeggen: „Zoo zal Hij [de Koning] Uw volk richten met gerechtigheid en Uwe ellendigen met recht. Hij zal nederdalen als een regen op het nagras, als de druppelen, die de aarde bevochtigen. In zijne dagen zal de rechtvaardige bloeien en de veelheid van vrede, totdat de maan niet meer zij." Ps. 72 : 2, 6, 7.

Deze kostbare waarheden geven het overblijfsel nu hoop, omdat zij weten, dat Jehova Zijn naam zal rechtvaardigen en Zijn zegeningen zal geven aan hen en aan allen, die Hem gehoorzamen en het is hun groot voorrecht deze boodschap aan de menschen van goeden wil over te brengen. Als deze waarheden zijn ontvangen, bevestigen zij het geloof in den geest van hen, die van goeden wil zijn. Zij kunnen inzien, dat het groote lijden, de ongerechtigheid en de ellende, die nu op aarde heerschen, spoedig gevolgd zullen worden door welvaart en eeuwige vreugde voor degenen, die de wet van God's Koninkrijk kennen en gehoorzamen. Daar zij dit inzien, stellen zij zich aan de zijde van Jehova en onder Zijn Theocratie, alvorens de groote strijd begint.

Er zal geen verontschuldiging voor iemand zijn om weg te blijven van „Jeruzalem, hetwelk is God's hoofdorganisatie." De weg zal voor de menschen geëffend zijn. (Jes. 19 : 23-25). In overeenstemming hiermede profeteert Zacharia: „En indien het geslacht der Egyptenaren, over de welke (de regen) niet is, niet zal optrekken, noch komen, zoo zal die plage (over hen) zijn, (met) de welke de Heere die heidenen plagen zal, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten." (14 : 18). Egypte was niet een land met natuurlijke regenval, maar was

afhankelijk van de wateren van de rivier de Nijl door bevoeiïng. (Deut. 11 : 10-11) Het volk van het oude Egypte was blijkbaar onbekend met het feit, dat de overstroming van den Nijl ontstond door den overvloedigen regenval in de nabijheid van zijn bronnen. „Egypte”, gelijk het hier wordt gebruikt, stelt symbolisch de volkeren der aarde voor. Evenals het volk van Egypte zich geheel en al onafhankelijk gevoelde van den regen, evenzoo gevoelen de zelfzuchtige en wederspannige menschen, die nu op aarde wonen, zich onafhankelijk van den Heere en denken, dat zij zonder Zijn zegeningen voort kunnen gaan. God zal de plagen gebruiken evenals in Egypte het geval was en zij zullen in Armageddon voor eeuwig van Zijn zegeningen afgesneden worden. (Ex. 9 : 13-15). In deze profetie van Zacharia verklaart de Heer, dat ook na Armageddon, de opzettelijke wederspannigen en ongehoorzamen, niet alleen geen regen zullen ontvangen, maar dat ook zij door een „plaag” gestraft zullen worden, hetwelk een zinnebeeld is van vernietiging. Opzettelijke en volhardende ongehoorzaamheid zal dezulken uitsluiten van de diensten van den Grooten Geneesheer om hen van de „plaag” te genezen. (Jes. 53 : 5; Luc. 5 : 17; Deut. 28 : 27, 35; Jes. 33 : 24). De profetie verklaart, dat **de plaag bezocht zal worden aan alle „volken”, [Kath. Bijbel] die niet opgaan om het loofhuttenfeest te vieren.** (14 : 19) Eeuwenlang heeft God den mensch veroorloofd zijn eigen goddelooze neigingen te volgen, maar wanneer allen den Heer zullen kennen, moeten zij den Heer gehoorzamen of sterven. (Jes. 66 : 23, 24). Evenals de Heere nu volkomen gehoorzaamheid eischt van de zijde van het overblijfsel en hun metgezellen, die reeds gemeenschappelijk het feest der loofhutten vieren, evenzoo zal volkomen gehoorzaamheid ge-

ëinscht worden van allen, die eeuwig leven zullen verkrijgen onder de genadige en rechtvaardige regeering van den Koning der koningen.

Volkomen Toewijding.

Volkomene toewijding aan Jehova en Zijn Koninkrijk zal gedurende de regeering van Christus van allen geëischt worden en dit zal het volkomen eindresultaat zijn. Door de leiding van den Heere, profeteerde Zacharia: „Te dien dage zal op de bellen der paarden staan: De Heiligheid des Heeren en de potten in het huis des Heeren zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar.” (14 : 20). Van paarden en ruiters wordt in den Bijbel voor het eerst melding gemaakt in verband met Egypte. (Gen. 47 : 17; 50 : 9). Zoolang Satan de wereld heeft geregeerd, zijn paarden gebruikt geworden voor strijd of oorlogvoering. In Armageddon zal de Heer alle oorlogswerktuigen en symbolen en ook den oorlog zelf vernietigen. (9 : 10). Dat wil niet zeggen, de vernietiging der paarden, omdat zij voor vreedzame doeleinden gebruikt kunnen worden. Onder de rechtvaardige regeering van Christus zal het paard met rinkelende bellen op zijn teugels aanduiden, dat het gebruikt wordt als een dienstwerktuig tot eer van God en voor het welzijn der menschen, omdat het opschrift dezer bellen zal luiden „Heiligheid aan Jehova”. Dit zal het zelfde opschrift zijn, wat aangebracht was op den gouden plaat, gedragen door den hoogepriester aan den voorkant van zijn hoed. (Ex. 28 : 36). Paarden zullen niet meer gebruikt worden voor schadelijke en verdrukkende doeleinden, zooals oorlog, omdat er in dien tijd, in plaats van oorlog, „vrede op aarde zal zijn. [en] in de menschen een welbehagen”. De paarden zullen dan de ploeg voorttrekken en andere diensten verrichten voor het welzijn van den mensch en

tot verheerlijking van God. Als zij hunne oorlogswerktuigen slaan tot ploegscharen, zullen zij paarden noodig hebben om ze te trekken (Jes. 2 : 4). De menschen zullen dan rust en vrede hebben in den Heere en zonder de minste vrees voor eenig schepsel, maar allen zullen wandelen in den naam van den Heere, geheel gewijd zijnde aan den Allerhoogste en aan Zijn Koninkrijk. Micha 4 : 4, 5.

In deze profetie zegt Zacharia: „En de potten in het huis des Heeren, zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar.” Deze beelden de vaten af van een lagere orde in Jehova's universeele organisatie. Het doel van de potten als door God's profeet wordt aangetoond, is om er voor de menschen in te koken, daarom is het woord hier ook vertaald met „ketels”. (Roth.) (Jer. 52 : 18-19; Ezech. 11 : 3, 7, 11). Deze vaten werden gemaakt van edel metaal, dat wil zeggen, van brons of koper (Ex. 38 : 3), en vertegenwoordigden bovenmenselijke schepselen in Jehova's organisatie, die ten behoeve der menschheid dienen. „En er was rondom in dezelve een ringmuur, rondom deze vier: en er waren keukens gemaakt beneden (aan) de ringmuren rondom. En hij zeide tot mij: Dit zijn de keukens, alwaar de dienaars des huizes het slachtoffer des volks zullen koken.” (Ezech. 46 : 23-24). Dit deel van de profetie is daarom duidelijk van toepassing op degenen, die in den tempel van Jehova dienen. „En de ketels uit het huis van Jehova zullen zijn gelijk de sprengbekkens vóór het altaar.” (Roth.) Deze bekkens waren voor besprengings-doel-einden en werden gebruikt om te dienen bij het altaar. Num. 4 : 14.

De potten (of ketels) van deze profetie, geheel gewijd zijnde aan Jehova, moeten beteekenen, dat alle andere „vaten”, dat wil zeggen, de zelfzuchtig gezinde personen, de geestelijkheid, de „mensch der

zonde" en de zelfzuchtige „gekozen ouderlingen"-klasse, geheel uitgeworpen zijn geworden en dat het heiligdom volkomen gereinigd is; daarom duidt het aan, dat, als dit plaats heeft, de profetie van de 2300 dagen, vermeld door Daniël, is vervuld. (Dan. 8 : 14). De klasse, die beschreven is als de „heiliger dan gij", de „karakter-ontwikkelaars", eenmaal op den voorgrond getreden in de organisatie des Heeren, zouden in dezen tijd geheel uitgeworpen zijn en dit blijven, van nu af aan voor eeuwig. (Jes. 65 : 5). In dezen tijd moeten allen, die tot den tempel behooren, geheel en volkomen gewijd zijn aan God en Zijn Koninkrijk en daarom moeten allen gelijkvormig zijn aan de beeltenis of maatstaf van God's geliefden Zoon, Christus Jezus, het Hoofd van den tempel. Rom. 8 : 29.

De profetie van Zacharia toont aan, dat vóór en gedurende den strijd van Armageddon, iedereen, die aan Jehova's zijde staat, geheel gewijd zal zijn aan Jehova der heirscharen. Dit heirleger zal een leger zijn van heiligheid en gerechtigheid en verbonden in een rechtvaardige strijd: „Ja, al de potten [ketels, Roth.] in Jeruzalem en in Juda, zullen den Heere der heirscharen heilig zijn, zoodat allen, die offeren willen, zullen komen en van dezelve nemen en in dezelve koken; en er zal geen Kanaäniet meer zijn, in het huis des Heeren der heirscharen, te dien dage." (14 : 21). Schijnheilige, zelfzuchtige „karakter-ontwikkeling" kan dan niet in de plaats gesteld worden voor heiligheid. Jehova's getuigen hebben nu een juist begrip van heiligheid. Het beteekent dat alles, zelfs tot de kookpotten toe, volkomen en onvoorwaardelijk gewijd moet zijn aan Jehova der heirscharen. Allen van Jehova's getrouwe overblijfsel, offeren een offerande van lof en dankzegging, de vrucht of zuivere offerande, gebeden en dankzeggingen van hunne lippen en dezen zullen allen komen tot Jehova's gereinigden tempel

en „nemen van de ketels en koken daarin”. Dit „koken van het vleesch” geschiedt onder het oppertoezicht van Christus Jezus, en het „kook”-proces wordt verricht in den voorhof van den tempel, waar Jehova's getuigen „geestelijke offerande offeren”. (Ezech. 46 : 19, 20; 1 Petr. 2 : 5) Het gekookte vleesch werd geofferd door den offeraar en den priester om te eten in gemeenschap met den Heer, en wordt daarom gegeten aan... „des Heeren tafel”. (1 Kor. 10 : 21) Dit toont aan, dat het deelnemen aan het offeren van een offerande van dankzegging en lof aan Jehova „eten en drinken” is voor Jehova's gezalfde getuigen. Joh. 4 : 34.

De gevolgtrekking, die uit deze profetie gemaakt kan worden, is, dat in de organisatie van Jehova op aarde, dat wil zeggen, dat er bij het getrouwe overblijfsel, geen onderscheid is tusschen „pot” en „bekken”; maar alle de „vaten”, gezalfd zijnde met Zijne geest, deel zullen hebben in denzelfden algemeenen dienst voor Jehova, hebbende gemeenschap met Jehova en Zijn Koning in hetzelfde algemeene werk, door hunne lichamen te hebben aangeboden als een levende offerande, God lof brengende, te midden van vurige beproevingen en grooten tegenstand. Hun „uiterlijke mensch” moet vergaan, maar de „innerlijke mensch” wordt vernieuwd door het eten aan des Heeren tafel in gemeenschap met Hem en tot Zijn heerlijkheid. Jehova's gezalfden, het overblijfsel, ondervinden nu deze zeer kostelijke dingen. Zij wandelen in het licht en zijn gereinigd en hebben gemeenschap met den Heer. (1 Joh. 1 : 7) Terwijl deze profetie betrekking heeft op het „overblijfsel, dat niet zal worden afgesneden van de stad”, zal het nu door de „grootte schare” vergezeld worden aan de zijde van Jehova en tegen Satan's organisatie. Deze „Jonadab-klasse”, of de „millioenen nu levenden, die nimmer

zullen sterven" moeten zich geheel aan den Heer wijden. Allen, die tot de organisatie van Jehova komen, moeten geheel en al aan God gewijd zijn. Dit wordt vooral in deze profetie naar voren gebracht.

Dit wordt verder aangetoond door de profetische verklaring, dat „te dien dage zal er geen Kanaäniet [koopman, Kath. Bijbel; handelaar, Leeser] zijn in het huis van den Heer der heirscharen". Er zal daar niemand zijn om aan de ware aanbidders zoogenaamde „heilige vaten" te verkoopen, die door menschen werden goedgekeurd. Zulke handelaars zijn bedriegers en onrein en moeten allen uitgeworpen en afgescheiden worden van God's organisatie en wel vóór den strijd. Jehova spreekt door Zijn profeet Hosea betreffende den ontrouwen Efraïm, die de onreine klasse voorstelt: „In des koopmans [Kanaäns volgens L. vert.] hand is eene bedriegelijke weegschaal; Hij bemint te verdrukken; Nog zegt Efraïm; Evenwel ben ik rijk geworden; Ik heb mij groot goed verkregen; (in) al mijnen arbeid zullen zij mij geene ongerechtigheid vinden, die zonde zij". (Hos. 12 : 8-9). Evenzoo staat er geschreven betreffende de „Christenheid" of het „georganiseerde, zoogenaamde Christendom": „En zeg: alzoo zegt de Heere Heere tot Jeruzalem: Uwe handelingen en uwe geboorten zijn uit het land der Kanaänieten uw vader was een Amoriet en uwe moeder eene Hethietische" (Ezech. 16 : 3). Deze Kanaänieten waren onrein en beeldden hier diegenen af, die niet „de gekozenen" en „uitverkorenen" door den Heer zijn.

Degenen, die uit het Koninkrijk buitengesloten zijn, hebben hun plaats ingenomen met de wereld, of de Kanaänieten". (Matth. 13 : 43) Allen, die de Kanaänietische geest hebben, dat wil zeggen, den geest van koopmanschap of zelfzuchtig gewin, moeten verwijderd worden, opdat het heiligdom geheel rein

wordt. De Judassen, de Bileams, de Nicolaieten, de zelfzuchtige „gekozen ouderlingen”, die dienen voor vuil gewin, degenen, die onrecht doen en zich trachten te rechtvaardigen, degenen, die vreesachtig zijn, allen, die onrein zijn, worden uitgeworpen. (1 Petr. 5 : 2; 2 Petr. 2 : 15; Judas 11; Openb. 2 : 14-15; Lucas 16 : 15) Allen, die nu de vaten des Heeren dragen moeten rein zijn. (Jes. 52 : 11) Dezulken zijn zij, die „water scheppen uit de bronnen des heils”. (Jes. 12 : 3) Sedert 1918 is het oordeel in den tempel voortgegaan en dit oordeel van den Heer is ook over al diegenen gekomen, die „door begeerlijkheid... met gemaakte woorden van u een koopmanschap maken”. — 2 Petr. 2 : 3.

De profetie van Zacharia bewijst afdoende, dat „de dag van Zijn voorbereiding” begon met de komst van Christus Jezus tot den tempel ten oordeel en voortduurt tot Armageddon. „Want ziet, Ik zal Mijnen knecht, de Spruite, doen komen”, zegt Jehova. (3 Vers 8) Jehova heeft voortgebracht Zijn boodschapper, de Spruit voor het reinigingswerk en het oordeel in den tempel. (Mal. 3 : 1-5) Hij is gekomen als een „snel getuige” tegen degenen, die God’s huis tot een huis van koophandel en als een dievenkuil hebben gemaakt en al dezulken werpt Hij uit en doet ze weg. (Matth. 21 : 12-13) Dit alles is een voorbereidend werk voor den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. Het overweldigend getuigenis van de profetie en de ondersteunende feiten, toonen aan, dat de reiniging van het heiligdom is voltooid geworden en dit is een aanwijzing, dat Armageddon nabij is.

Bevestiging

Jehova voorziet het overblijfsel van Zijn organisatie op aarde genadiglijk met bevestigende bewijzen,

opdat zij gesterkt mogen worden in geloof en in hoop. De heilige profeten moesten noodzakelijkerwijze getuigenissen geven, welke elkaar ondersteunden, omdat al zulke „heilige mannen Gods van den heiligen geest gedreven zijnde, ze gesproken hebben.” (2 Petr. 1 : 21) Dit bewijst, dat hun getuigenis overvloedig is en met het doel gegeven werd, om God's getrouwe getuigen op aarde in den tegenwoordigen tijd te sterken en te troosten. Wij mogen daarom verwachten, onder de andere profeten bewijzen te vinden, welke die van Zacharia bevestigen. Jehova gaf Daniël een visioen en liet hem omtrent de reiniging van Zijn heiligdom profeteeren, hetwelk inderdaad een voorbereidingswerk is, voor den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. De profetie van Daniël beschrijft zekere wereldmachten, die bestonden vóór en tijdens de reiniging van het heiligdom; en dit is blijkbaar gedaan, met het doel de kinderen van God op aarde, het overblijfsel, in staat te stellen om duidelijk degenen te identificeeren, die het „gedurig offer” wegneemt en de heiligdom-klasse nederwerpt en om hen in staat te stellen den tijd te bepalen, wanneer het heiligdom gereinigd is. Eerst de wereldmacht beschrijvend van Babylon en die daarna volgden, verklaart de profetie van Daniël: „En uit eenen van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen het zuiden en tegen het oosten en tegen het sierlijke (land). En hij werd groot tot aan het heir des hemels en hij wierp er (sommigen) van het heir, namelijk van de sterren, ter aarde neder en hij vertrapte ze, Ja, hij maakte zich groot tot aan den Vorst diens heirs en van denzelfven werd weggenomen het gedurig (offer), en de woning Zijns heiligdoms werd nedergeworpen. En het heir werd in den afval overgegeven tegen het gedurig (offer); en hij wierp de waarheid ter aarde en deed het, en het gelukte

wel." (Dan. 8 : 9-12) Deze profetie is uitvoerig behandeld in de **Wachttore**n en het daarin gegeven bewijs identificeert duidelijk de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht, het voornaamste deel van de „Christenheid”, als degenen, die „het gedurig offer wegneemt en het heiligdom terneder werpt”, (Zie de **Wachttore**n, van Augustus en September 1933).

Het was tijdens den wereldoorlog, namelijk in het jaar 1918, dat de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht, de „Christenheid”, samengesteld uit de commerciële, politieke en godsdienstige elementen van Satan's organisatie, Jehova's gewijd volk terneder wierp en hun „gedurig offer” van dienst wegnam. God's getrouw volk offerde Hem voortdurend in dien tijd „de offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijnen Naam belijden.” (Hebr. 13 : 15) Zij gaven het getuigenis, hetwelk hun was opgedragen te geven en de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht deed dit werk door macht en geweld ophouden. Dit werd gedaan door het getuigeniswerk van Jehova's getrouwe zonen op aarde stil te leggen en de wereldoorlog was de verontschuldiging hiervoor. De volkenbond is de „gruwel der verwoesting”, en deze werd door de Engelsch-Amerikaansche wereldmacht opgericht in de „heilige plaats”, dat wil zeggen, in de plaats van het Koninkrijk van God onder Christus en waarvan Jezus profeteerde, dat het gedaan zou worden, aan het einde der wereld. (Matth. 24 : 15) Het visioen van Daniël kon niet eer begrepen worden, dan nadat dit was geschied. „In den tijd van het einde” zal het visioen begrepen worden, als het reinigingswerk voltooid is. (Dan. 8 : 17; 12 : 10) Daarna zeide de profeet Daniël: Daarna hoorde ik eene heilige spreken; en de heilige zeide tot den onbenoemde, die daar sprak: Tot hoelang zal dat gezicht van het gedurig (offer) en (van) den verwoestenden afval zijn, dat

zoo het heiligdom als het heir (ter) vertreding zal overgegeven worden? En hij zeide tot mij: Tot twee duizend en drie honderd avonden (en) morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden [gereinigd zijn]". — Dan. 8 : 13, 14.

De 2300 dagen-periode moest haar begin hebben vanaf den tijd, dat de twee dingen, vermeld in de profetie, bestaan, namelijk: 1 Het wegnemen van het „gedurig offer”; en 2 de „overtreding der [betreffende de] verwoesting”. Alhoewel het wegnemen van het „gedurig offer” plaats had in 1918, kon de „overtreding” slechts gerekend worden vanaf den 25sten Mei 1926, in welken tijd de 2 hier vermelde dingen bestonden. „Overtreding” beteekent een „in opstand komen en rebelleeren”, dat wil zeggen, tegen beter weten en willen in, de wet Gods overtreden. (Rom. 7 : 7) Iemand kan willens en wetens een handeling begaan, zonder in dien tijd te weten, dat zulks een overtreding van God's wet inhoudt, en kan daarom niet bepaald verantwoordelijk gesteld worden, voor zulk een handeling. Dit was precies de positie van den apostel Paulus, die hij ook in de bovenaangehaalden tekst omschrijft. De regel „onbekendheid met de wet verontschuldigt niemand”, is een regel van Satan's organisatie en vormt geen wet van God. Als iemand echter onrecht doet en ermee in kennis gesteld is, dat zijn handeling in strijd is met God's wet, is hij van dien tijd af voor den Heer verantwoordelijk.

De geestelijkheid der „Christenheid” had voor de wereldheerschers verklaard, dat de volkenbond God's goedkeuring had. De commerciële en politieke heerschers hadden kunnen beweren, dat zij met het oprichten van den volkenbond, geen onrecht deden, omdat de geestelijkheid hun geadviseerd had, dat deze volkenbond, n.l. God's goedkeuring zou hebben. Jehova voorkwam echter elke verontschuldiging of

rechtvaardiging aan de zijde van hen, of van iemand anders. Daarom bracht hij hun het kwaad, dat zij deden, duidelijk onder het oog. Op den 25sten Mei 1926, kwam Jehova's verbondsvolk en daarom Zijne getuigen in een hoofdvergadering te Londen bijeen en namen een resolutie aan en gaven daaraan een groote publiciteit, die aan de heerschers der wereld gericht was. Daarin werd uiteengezet, dat de volkenbond een maaksel van den duivel is en een gruwel in Jehova's oog en dat de geestelijken leugenaars zijn en dat zij de andere heerschers der volkeren hadden bedrogen. Opdat het getuigenis tegen de „Christenheid” bewaard zal blijven en zal gelden als een getuigenis tegen hen, werd de resolutie, aangenomen door God's gezalfd volk te Londen in Mei 1926 en een deel der redevoering ter ondersteuning van deze resolutie hier weergegeven, te weten:

Een getuigenis

Aan de heerschers der wereld.

De Internationale Bijbelonderzoekers [Jehova's getuigen], in algemeene vergadering bijeen, betuigen hunne onvoorwaardelijke trouw en toewijding aan den Almachtigen God; en gelcovende, dat het hun voorrecht en plicht is dit te doen, in gehoorzaamheid aan de geboden van God, zenden dit getuigenis aan de regeerende machten der wereld, te weten:

Ten eerste: Wij betuigen, dat het van het allerhoogste belang is, dat allen het volgende erkennen: Jehova, de schepper van hemel en aarde, is de ware en Almachtige God, buiten Wien er geen andere is; Zijn voornemen met den mensch is vermeld in den Bijbel, welke is Zijn Woord van Waarheid en Christus Jezus is de Uitvoerder van Jehova's voornemen. Het is nu

voor allen duidelijk, dat de volkeren der wereld in diepe ellende en verslagenheid verkeeren en dat groote moeilijkheden verschrikkelijker dan ooit te voren, thans dreigen. De pogingen der regeerders om een gewenschte regeering of wereldmacht te vestigen, hebben gefaald en nu maken wij u bekend, dat de uitvoering van God's voornemen betreffende de menschheid, de wereld kan en zal stabiliseeren en eeuwige vrede, voorspoed en geluk aan de volken zal brengen; en dat de tijd gekomen is voor degenen, die regeeringsmacht over de volkeren uitoefenen, deze groote waarheden te erkennen.

Ten tweede. De oorzaak van den heerschenden toestand van verslagenheid en ellende is deze, n.l. dat de mensch den waren God ongehoorzaam was en toegaf aan den goddeloozen invloed van Satan, den valschen God, Lucifer, oorspronkelijk de rechtmatige opperheer van den Mensch, werd wegens zijn ongetrouwheid aan God, Satan den duivel, de aanstichter van alle goddeloosheid, de tegenstander van God en de aartsvijand van den mensch. De goddelooze ontvreemde den mensch van den waren God en deed hem zondigen, met als gevolg, dat de mensch zijn volmaakte huis en zijn recht op leven en geluk, verloor. De mensch heeft sedert dien tijd regeeringen en wereldmachten georganiseerd in een poging zichzelf te regeeren, maar heeft door dit te doen, geen acht gegeven op het woord van God en zich onderworpen aan de heerschappij van Satan den duivel. God is tot nu toe niet tusschen beide gekomen, ten einde den mensch vrij te laten in de keus tusschen recht en onrecht, doch nu is de tijd gekomen, dat God ten behoeve der menschen, ingrijpt.

Ten derde. Jezus Christus werd door Zijn getrouwheid tot in den dood, de Verlosser en Bevrijder der menschheid. Toen Hij op aarde was, leerde Hij, dat

de bevrijding der menschen zou beginnen, als de booze wereld onder de heerschappij van Satan geëindigd is en dat Hij, Christus Jezus, zou terugkeeren en God's Koninkrijk in gerechtigheid zou oprichten, opdat de volkeren den rechten weg zouden leeren kennen en volgen. Daarom leerde Hij Zijn navolgers bidden: „Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzoo ook op de aarde.” In dien tusschentijd zijn verschillende wereldmachten georganiseerd geworden en in stand gehouden met het doel, de volkeren te regeeren en heerschappij over hen uit te oefenen. Deze wereldmachten zijn in de Heilige Schrift aangeduid onder het symbool van het „beest”, omdat zij blijkbaar het resultaat zijn van de gecombineerde pogingen, van de commerciële, politieke en kerkelijke leiders der menschen en beïnvloed en beheerscht worden door Satan, den God dezer wereld, en deze machten waren en zijn nog militair, hardvochtig, wreed en verdrukkend en openbaren den geest van Satan, hun onzichtbaren heerscher of God. Het aanhoudende geschrei der verdrukte menschheid, heeft onzen God in den hemel bereikt en Hij zal hun verhooren en bevrijden.

Ten vierde. Deze goddelijke profetie, die nu vervuld is en nog in vervulling gaat, getuigt van het feit, dat de tijd van Satan's macht is afgelopen en dat de oude wereld geëindigd is en dat de tijd nabij is, waarin Christus Jezus, de Uitvoerende Ambtenaar van Jehova en de rechtmatige Koning der aarde, Satan den goddelooze, zijn macht zal ontnemen en dat Hij Zijn rechtvaardige regeering zal beginnen, onder dewelke God's wil op aarde zal geschieden. Sedert het jaar 1914 gaf de goddelijke profetie getuigenis, dat het einde der booze wereld was begonnen en wel met den wereldoorlog, de hongersnood, pestilentie, aardbevingen, revoluties en later met algemeene ellende en

verslagenheid van de volkeren der wereld. Dit getuigenis van de vervulling der goddelijke profetie, is op duidelijke wijze aan de regeerende machten der wereld gegeven en daarmee op de schouders van deze regeerders een verantwoording gelegd, die niet ontweken kan worden.

Ten vijfde. Ofschoon God afdoende bewijzen had verschaft, dat de booze wereld geëindigd was en dat de tijd voor de regeering van Zijn geliefden Zoon is gekomen, is er toch geen acht geslagen op dit getuigenis van de zijde dergenen, die het beter hadden moeten weten. In strijd met God's Woord, hebben commerciële, politieke en kerkelijke leiders gepoogd, de wereld te stabiliseeren en de menschen onder hun heerschappij te houden, door aanneming van het redmiddel, hetwelk de volkenbond wordt genoemd en die op onrechtmatige wijze en godslasterlijk begroet werd als de „politieke uitdrukking van God's Koninkrijk op aarde”, wiens bewerker en vader echter Satan de duivel is, die hem voortgebracht heeft in zijn laatste wanhopige poging, de volkeren te misleiden en van den waren God af te keeren. Thans, na zeven jaren van moeizame pogingen aan de zijde der woordvoerders van dien bond om vrede en welvaart te vestigen, wordt inderdaad toegegeven, dat de volkerenbond een volkomen mislukking is en dat zijn totale ineenstorting slechts een kwestie is van korten tijd. Doch ook nu nog, terwijl zijn woordvoerders er naar streven hun krachten opnieuw te verzamelen, om dit uitelkaar vallend en onheilig verbond in stand te houden, hooren de menschen de plechtige waarschuwing van God's profeet betreffende den volkenbond: „Vergezelt u te samen, gij volken! Doch wordt verbroken; en neemt ter oore, allen gij, die in verre landen zijt, omgord u, doch wordt verbroken, omgordt u, doch wordt verbroken! Beraadslaagt eenen raad, doch hij

zal vernietigd worden; spreekt een woord, doch het zal niet bestaan." — Jes. 8 : 9-10.

Ten zesde. Door den verblindenden invloed van Satan, zijn de zinnen van regeerders en geregeerden van den waren God afgekeerd en de booze machten vergaderen de geheele wereld tot den grooten strijd van den Almachtigen God en nu is een tijd van benauwdheid genaderd, zooals de wereld nog nooit gekend heeft. Gedurende dien strijd zal de machtige organisatie van Satan ineenstorten en nooit weder opkomen. Dit zal zulk een demonstratie van de Goddelijke macht zijn, dat alle volkeren zullen leeren, dat Jehova, God is en dat Christus Jezus, de Koning der koningen en Heer der heeren is.

Ten zevende. Deze groote verdrukking zal aan de menschen het Koninkrijk Gods openbaren, welk Koninkrijk zal rusten op de schouders van Zijn geliefden Zoon, den Vredevorst en aan de vrede van dit Koninkrijk zal geen einde komen. Het zal den hartewensch van alle menschen van goeden wil vervullen en in dit Koninkrijk zal de blinde onwetendheid, waarin de menschen langen tijd verkeerd hebben, voor eeuwig worden te niet gedaan en met de kennis van en gehoorzaamheid aan God, zal er voor de menschen eeuwige vrede, voorspoed, gezondheid, leven, vrijheid en geluk komen. Het Koninkrijk zal de volkomen vervulling zijn van het profetisch lied der engelen: „Vrede op aarde in de menschen een welbehagen.”

Daarom geven wij u nadrukkelijk dit getuigenis: dat Jehova God is en dat Hij Christus Jezus Zijn Zoon heeft geïnstalleerd, als de rechtmatige Koning der aarde en Hij u gebiedt volkomen gehoorzaamheid aan Hem te betoonen. Doet dit en gebruikt uwen invloed om de zinnen der menschen te doen terugkeeren tot den Waren God. opdat geen rampen u overkomen. — Ps. 2 : 2-12.

Uit de lezing, die toendertijd gehouden werd ter ondersteuning van de resolutie, worden de volgende aanhalingen genomen: de benauwdheid dezer wereld zijn een gevolg van: 1. dat de wet van Jehova God is veronachtzaamd, ja, veracht is geworden; 2. dat gedurende eeuwen het eene wereldrijk na het andere werd georganiseerd, die nu hun hoogtepunt hebben bereikt in het Britsche wereldrijk; 3. dat in al deze wereldmachten vrijelijk bedrog is gepleegd, onder den naam van godsdienst en in den naam van den Almachtigen God, waarbij de geestelijkheid in de eerste plaats gebruikt is in het plegen van dit bedrog 4. dat de tijd gekomen is, waarin de Almachtige God, Zich aan de menschen zal bekend maken en Zijn verontwaardiging tot uitdrukking zal brengen over alle huichelarij; 5. dat Jehova God met dit doel Zijn gezalfden Koning op den troon van gezag en gericht heeft geplaatst; 6. dat het Koninkrijk Gods, slechts alleen het algeheele geneesmiddel is voor alle menschelijke kwalen; en 7. de machthebbers der aarde moeten thans hooren en acht geven op deze feiten.

Wereldmachten

De wereldmachten zijn georganiseerd door menschen, met Satan als de onzichtbare heerscher of opperheer. Om zijn plannen, den mensch onder zijn heerschappij te houden, te volvoeren, heeft Satan altijd zijn toevlucht genomen tot bedrog; en door dit middel heeft hij de wereldmachten, die alle eeuwen door hebben bestaan, zoowel in den verleden als in den tegenwoordigen tijd, bedrogen en beheerscht.

Een wereldmacht is een organisatie, die gevormd is en werkt met het doel, de volkeren te regeeren. Er hebben zeven groote wereldrijken bestaan en ze zijn in deze volgorde opgenomen, n.l.: Egypte, Assyrië, Ba-

bylon, Medo-Perzië, Griekenland, Rome en het Britsche wereldrijk. De regeerende factoren, van ieder dezer wereldmachten zijn er drie geweest n.l.: de commercieële, politieke en godsdienstige elementen. De God of onzichtbare heerscher van elk dezer wereldmachten is Satan den duivel geweest, gelijk de Heilige Schrift verklaart. (2 Cor. 4 : 3, 4 Joh. 12 : 31) Toen Rome het Christendom als zijn godsdienst aannam, noemde het zicht op huichelachtige wijze met den naam des Heeren; maar in waarheid en metterdaad, ging het voort de vertegenwoordiger van den Duivel te zijn, evenals het gedaan werd in de dagen van Enos. — Gen. 4 : 26. (Kath. Bijbel).

Beesten

Al deze wereldmachten worden door Jehova in Zijn Woord aangegeven en elk een van hen wordt door God den Heere aangeduid onder het symbool van een „beest”. (Dan. 7 : 3) De reden hiervoor is klaarblijkelijk, dat al deze wereldmachten streng, wreed en verdrukkend zijn geweest. Het commercieële element is hardvochtig, berekend, militaristisch en tyranniek. Het politieke element is geslepen, diplomatiek en trouweloos. Het godsdienstige element is en was altijd schijnheilig, huichelachtig, bedriegelijk en verleidelijk. Zij allen weerspiegelen den aard van zijn onzichtbaren heerscher Satan den duivel. In overeenstemming met de goddelijke profetie, hebben deze wereldmachten zich zelve gekenmerkt door het symbool van „beesten”. Het Britsche wereldrijk heeft den leeuw als zijn symbool aangenomen.

Het Eeuwig Durende Koninkrijk

Op een in het oog vallende wijze wordt in Jehova's woord, Zijn voornemen vermeld, dat Hij Zijn Ko-

ninkrijk der gerechtigheid zal oprichten met Zijn gezalfden Zoon, den Messias als den Koning. Door den mond van Zijn heilige profeten, beschrijft Jehova de beestachtige wereldmachten en koninkrijken, waarvan de Britsche wereldmacht de zevende is; Hij voorzegt hun oorlogvoering met elkander en verklaart dan: „Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.” — Dan. 2 : 44. Dat is het Koninkrijk, hetwelk door alle profeten Jehova's is voorspeld. Dit is het Koninkrijk, waar Jezus Zijn navolgers om leerde bidden „Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde.” Dit is het Koninkrijk, waarvan de geestelijkheid van alle belijdenissen reeds in vroegere tijden heeft verklaard, dat het eens in de toekomst zou komen. Nu heeft God Zelf een afdoend bewijs gegeven, welk bewijs voor de geheele menscheid geldt en voornamelijk voor de heerschers, dat Zijn bestemde tijd gekomen is; en Hij gebiedt nu de heerschers der aarde, Zijn gezalfden Koning, Dien Hij op Zijn troon heeft geplaatst, te erkennen en trouw en gehoorzaamheid te betoonen. — Ps. 2 : 2-12. Toen de oorlog eindigde, kwamen de deftige en wijze mannen van de wereldmachten te Parijs bijeen om een conferentie te houden. Daar beraadslaagden de heerschers met elkaar, welke beraadslaging ten gevolge had, dat een overeenkomst gesloten werd, die tegen Jehova en tegen Zijn gezalfden Koning was gericht. Noodzakelijkerwijze was Satan, de God dezer wereld, bekend met het voornemen van Jehova, Zijn Koninkrijk op te richten; en daarom moest Satan iets voortbrengen, om tegenover dit Koninkrijk te stellen,

waardoor de zinnen der heerschers van dit Koninkrijk en van God werden afgekeerd. Om dit te bereiken, moest hij wederom zijn toevlucht nemen tot bedrog en misleiding.

De commerciële en politieke elementen, die het militarisme van de wereldmachten samenstellen, zeggen in hoofdzaak: „Om de wereld te kunnen stabiliseeren moeten wij een volkenbond hebben, waarin alle natiën zullen overeenkomen, dat onze raad hun zal regeeren en beheerschen”. Het resultaat was de oprichting van de volkenbond. Niettegenstaande zij beweren, dat deze wereldmachten regeeren door goddelijk recht en gezag, wordt de naam van Jehova God noch dien van Zijn gezalfden Zoon in het volkenbond verdrag vermeld. Maar om er een heilig tintje aan te geven en omdat de menschen nog meer misleid zouden worden, verklaarde Satan door het godsdienstige element der wereldmachten in schijnheilige bewoordingen, dat de volkenbond „de politieke uitdrukking is van God's koninkrijk op aarde”.....

Deze gedistingeerde geestelijken hebben in tegenstelling met de leeringen van den Vredesvorst, Dien zij te vertegenwoordigen voorgeven en in lijnrechte overtreding van Zijn wet, de mannen de loopgraven in gepredikt en juichten den wereldoorlog toe, als een middel om de wereld rijp te maken voor de democratie. Daardoor hebben zij de jonge mannen bedrogen en hen ontijdig in de graven gestuurd. (Jer. 2 : 34) En vervolgens, hebben zij na den oorlog, den Heer volkomen verworpen door zich openlijk aan te sluiten, bij hetgeen de duivel instelde in de plaats van God's Koninkrijk en dit te ondersteunen.

De volkenbond is tegen God en Zijn gezalfden. Er is niets dan duisternis in hem. Zijn goedkeuring door de geestelijken als een plaatsvervanger voor het Messiaansche Koninkrijk, heeft groote donkerheid ver-

oorzaakt over de volkeren der wereld. (Jes. 60 : 2) De menschen kunnen niet langer opzien tot de geestelijken als hun vertrouwde leiders. Hun leiderschap is afgeloopen. — Ps. 82 : 1-5.

De volkenbond voorspeld

God heeft de zeven wereldmachten van te voren aangekondigd, n.l.: Egypte, Assyrië, Babylon, Medo-Perzië, Griekenland, Rome en het Britsche wereldrijk en ook voorzeide Hij, dat uit deze zeven, de achtste zou voortkomen. Deze laatste wordt ook symbolisch voorgesteld door een „beest”, omdat haar doel is over de volkeren der aarde te heerschen en hen te knechten. De Heere voorspelde haar geboorte, haar kort bestaan en haar eeuwig durend einde. — Openb. 17 : 10, 11; Jes. 8 : 9, 10.

Doordat de heerschende groepen der wereldmachten in hoofdzaak de geestelijkheid, beweren, dat de wereldmachten regeeren door goddelijk recht en gezag, geven zij toe, dat Gods Woord waar is. Daarom moeten zij geoordeeld worden door het Woord en wordt hun belet de schriftuurlijke bewijzen, die hun verkeerde handelingen onthullen, te loochenen. Niemand zal betwisten, dat de Britsche wereldmacht de aardsche macht is, die verantwoordelijk gesteld moet worden voor de oprichting van het volkenbondsverdrag. Het Britsche wereldrijk is juist het bolwerk daarvan. Laat Brittannië zich terugtrekken en er zal geen volkenbond meer zijn.

Maar wie is in de eerste plaats verantwoordelijk voor het volkenbondsverdrag? Werd het gevormd en bestaat het door goddelijk recht en gezag? Ik antwoord: Neen! De duivel is de vader van den volkenbond, het Britsche wereldrijk is zijn moeder en de andere natiën, die het ondersteunen, zijn zijn minnen.

De duivel was oorzaak, dat de regeerende factoren van de zogenaamde „Christenheid”, dit verdrag tegen Jehova en Zijn gezalfden Koning afsloten en daardoor, in vervulling der profetie, feitelijk zeggen: „Laat ons weigeren onze trouw en ondersteuning te geven aan Jehova en Zijnen Koning, maar laat ons liever hen van ons werpen en ons houden aan onze hedendaagsche goddelooze organisatie.

Gelieve nu naar de geïnspireerde woorden van Gods¹ heilige profeet te hooren, die drie duizend jaar geleden geschreven werden, geschreven voor dezen tijd en die voor dit uur van toepassing zijn;

„Waarom woeden de heidenen, tieren de volken en bedenken de volken ijdelheid? De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den Heere en tegen Zijne gezalfden, zeggende: Laat ons hunne banden verscheuren en hunne touwen van ons werpen. Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in Zijne toorn; en in Zijne grimmigheid zal Hij hun verschrikken. Ik toch heb Mijnen Koning gezalfd over Zion, den berg Mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen; de Heere heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd. Eisch van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel en de einden der aarde tot Uwe bezitting. Gij zult hen verpletteren met eene ijzeren schepter: Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkers vat.” — Ps. 2 : 1-9.

Maar opdat degenen, die gelokt zijn geworden in de strikken van den duivel, hun fout zouden inzien en berouw hebben en ontkomen, zegt God door Zijn profeet verder tot hen: „Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde! Dient den Heere met vreeze en verheugt u met beving. Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne en gij

op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Wel gelukkig zijn allen, die op Hem betrouwen." — Ps. 2 : 10-12.

De geestelijkheid is het meest te laken van alle elementen, die de regeerende machten der wereld vormen. De geestelijken beweren, leeraars van het woord God's te zijn, daarom is het hun plicht geweest, na te gaan, wat de waarheid is en ze dan aan anderen te verklaren. Maar in plaats daarvan, hebben zij de heerschers der aarde ertoe gebracht overspel te plegen met een afvallig kerksysteem en hebben de menschen dronken gemaakt met hun valsche leeringen. (Openb. 18 : 3) De commerciële en politieke heerschers hebben de geestelijken opgenomen in hun raadsvergaderingen, blijkbaar met de gedachten, dat hunne vroomheid en schijnheiligheid de bloedschuld uit hun eigen zoomen zou verwijderen; maar nu zien zij in, dat deze geestelijken hen hebben misleid, omdat zij in waarheid niet de vertegenwoordigers zijn van God, die zij beweren te zijn.

Genoemde resolutie en de haar bekrachtigende lezing, op groote schaal verbreid onder de geheele „Christenheid” waren een kennisgeving aan de regeeringen, dat hunne handelingen eene overtreding waren van God's wet en een gruwel in Zijn oog. Van dien dag af bestonden er de twee bovengenoemde dingen, namelijk: „De gruwel der verwoesting” (welke is het volkenbonds-verdrag) en „de overtreding” wegens „den gruwel”, welke overtreding wordt gekenmerkt, doordat de „Christenheid” voortging den Volkenbond te ondersteunen, die God's Koninkrijk tegenstaat, nadat zij een behoorlijke kennisgeving had ontvangen, dat hij een overtreding is van God's wet.

Het is zeker, dat de reiniging van den tempel begon, toen de Heere Jezus, de Groote Rechter, in 1918 in den tempel verscheen. (1 Petr. 4 : 17) Diegenen,

die als waarachtig en getrouw en in het oordeel goedgekeurd waren, werden toen in den tempel geplaatst en zij, die ongeschikt werden bevonden, werden afgescheiden en verworpen. (Matth. 24 : 48-51) De vraag, gesteld in Daniël 8 : 13, 14, luidt: „Hoelang duurt de tijd der overtreding tot aan de reiniging?” en het antwoord is: „Tot 2300 dagen; dan zal het heiligdom gereinigd zijn.” Overeenkomstig de schriftuurlijke methode van tijdrekening, zijn de 2300 dagen in werkelijkheid zes jaren, vier maanden en twintig dagen en deze tijd begon op den 25sten Mei 1926 en moest daarom noodzakelijkerwijze eindigen op den 15den October 1932.

Het blijkt, dat Jehova Zijn verbondsvolk gebruikt om zekere dingen in vervulling der profetie te doen en dat Hij hun naderhand de beteekenis ervan openbaart. Het werk der reiniging van het heiligdom moet beteeenen, dat de geestelijkheid en de heerlijken der kudde van de „Christenheid”, wegens hun ongetrouwheid en wederspanning voor eeuwig worden uitgesloten van God's organisatie. Allen, die God's organisatie op eenigerlei wijze gebruiken voor een zelfzuchtig doel, moeten uitgeworpen worden, omdat, gelijk hierdoor werd aangetoond door Zacharia's profetie, alles in Jehova's organisatie geheel en al moet zijn „heilig aan Jehova der heirscharen”. „De mensch der zonde, de zoon des verderfs”, de luie en onnutte knecht-klasse; de zelfzuchtige „gekozen ouderling”-klasse, die het ambt gebruiken voor persoonlijk genot of gewin; dan degenen, die zich zelve rechtvaardigen in het doen van onrecht of dit trachten te doen; en degenen, die vreesachtig zijn en daarom het verlangen hebben schepselen meer te behagen dan God; al dezulken zijn onrein in de oogen van Jehova en moeten daarom weggevaagd worden uit Zijn organisatie.

Door de Wachttoeren van 15 Augustus en 1 Septem-

ber 1932, maakte de Heer aan Zijn verbondsvolk bekend, dat er geen schriftuurlijke autoriteit bestaat voor het ambt van „gekozen ouderlingen”, hiertoe benoemd door de stemmen van andere schepselen, maar dat allen, die gebracht zijn in den volkomen eenheid in Christus, bij de komst tot den tempel, en die uitverkoren en gezalfd worden, inderdaad ouderlingen zijn. Dit wordt verder geïllustreerd en den nadruk er op gelegd door de profetie van Zacharia. 14 : 21, als boven vermeld. Op 15 October 1932, precies aan het einde der 2300 dagen, publiceerde „The Watchtower”, (Nederlandsche uitgave van September 1933) een resolutie, die aangenomen werd, betreffende de schriftuurlijke methode van de organisatie van des Heeren werk en die de zelfzuchtige „gekozen ouderlingen” uitsluit. Voor zoover bekend, wist niemand op aarde in dien tijd der publicatie dezer resolutie, dat zij het einde kenmerkte van de 2300 dagen. De feiten ondersteunen evenwel ten volle deze gevolgtrekking betreffende de profetie en dat deze gevolgtrekking juist is. Het moet daarom erkend worden, dat de reiniging van den tempel in dien tijd plaats had.

„Knersing der Tanden”

Er zal noodzakelijkerwijze uit volgen, dat degenen, die uit de heiligdomklasse verwijderd zijn, Jehova's reine organisatie zullen tegenstaan. De feiten toonen aan, dat de geestelijkheid en de heerlijken van hun kudde voortgaan met voortdurend Jehova's overblijfsel tegen te staan. Bij de komst van den Heer tot den tempel, waren er enkelen, die het vooruitzicht hadden, tot het Koninkrijk te behooren, maar die wetteloos werden, die strikken spanden voor hun broeders en er in volharden hun eigen zelfzuchtigen weg te gaan. Deze staan nu Jehova's getuigen tegen en ver-

volgen hen. Ook zijn er zelfs nog sommigen, die van tijd tot tijd met Jehova's getuigen omgaan, die eens als „gekozen ouderlingen” onder den groep van God's volk werkten, maar die nu terzijde zijn gesteld door de aanneming van de bovengemelde resolutie en welke lieden thans Jehova's getuigen en het dienstwerk bitterlijk tegenstaan en murmureeren en aanmerkingen maken op het werk, klagen en jammeren, omdat zij hun eigen zin niet kunnen krijgen en omdat hun niet langer veroorloofd wordt als „gekozen ouderling” te dienen. Wijst dit er op, dat het heiligdom nog niet rein is en dat er nog eenig reinigingswerk gedaan moet worden?

De woorden van Jezus toonen aan, dat er na de reiniging van het heiligdom, veel oppositie zou blijven bestaan door degenen, die van zich zelf beweren aan de zijde des Heeren te staan. Deze moeten eenmaal het vooruitzicht hebben gehad, aan het Koninkrijk deel te nemen en betreffende hen, zeide Jezus: „De Zoon des menschen zal Zijne engelen uitzenden en zij zullen uit Zijn Koninkrijk vergaderen al de ergernissen en degenen, die de ongerechtigheid doen; en zullen dezelve in de vurige oven werpen; daar zal weening zijn en knersing der tanden.” (Matth. 13 : 41, 42) Van dezulken verklaarde Jezus, dat zij onnut zijn en geen dienst kunnen doen en daarom neemt Hij van hen het „talent” weg en geeft het aan degenen, die getrouw zijn in het nakomen van het verbond. „En werpt den onnutten dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal weening zijn en knersing der tanden.” (Matth. 25 : 28-30) „Maar buiten zijn de honden, commerciële profijitjagers, doktor in de godgeleerdheid en de toovenaars, degenen, die de zinnen der menschen vergiftigen tegen God en Zijn Koninkrijksorganisatie en de hoereerders, degenen, die terug gaan in de wereld en die zich zelve aan wereldsche

dingen verkoopen en de doodslagers, haters van broeders of van hen, die eens hun broeders waren, en de afgodendienaars en een iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet." — Openb. 22 : 15.

Het is de klasse, die krokodillen-tranen vergiet en jammert, omdat de waarheid hen aan de kaak stelt en zij knersen hunne tanden tegen degenen, die getrouw zijn in het verkondigen van de waarheid betreffende Jehova en Zijn Koninkrijk en die de wraak van Jehova aankondigen tegen Satan's organisatie. Niet alleen weenen en jammeren dezen, maar geven aan menschen in de wereld duidelijk te kennen, dat zij met hen, die Jehova's getuigen beweren te zijn, niets te maken hebben; en deze kennisgeving is zoo ongeveer de eenige waarheid, die zij in verband daarmee vertellen. Op deze wijze trekken zij de kleederen van Satan's organisatie aan en identificeeren zich alzoo als onderdanen dezer organisatie.

Degenen, die tot het heiligdom behooren, hebben geen reden noch tijd om te weenen, maar voor hun is het een tijd en gelegenheid van onafgebroken en vreugdevollen dienst. (Jes. 12 : 2-6; 29 : 19) Dewijl zij nu in den tempel zijn en van Jehova geleerd worden door den leeraar, Christus Jezus, verheugen zij zich en hebben grooten vrede. Zij drinken daar den wijn van het Koninkrijk opnieuw met Christus Jezus. Zij gaan voort Jehova's geboden met blijdschap te doen, omdat zij Hem geheel gewijd zijn. „Zalig zij, die hunne gewaden wasschen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad." Openb. 22 : 14. N.V.

De engelen des Heeren zijn in de tempelpoorten op hun hoede en indien iemand van het heiligdom ontrouw zou worden, zoo zou hij natuurlijk door de hemelsche wachters onmiddellijk worden uitgeworpen. Daar de tempel gereinigd is geworden, zijn allen, die

in den tempel wonen door God's genade, door de verdienste van Christus Jezus, gerechtvaardigd. Vandaar, dat Jezus van hen zegt: „Dan zullen de rechtchapenen in het Koninkrijk van hun Vader schitteren als de zon. Wie ooren heeft, die hoore!” (Matth. 13 : 43) Het getrouwe overblijfsel zal zich voortaan met redetwisten niet meer inlaten met degenen, die hen tegenstaan. Het heeft noch tijd noch lust, om zich met zulk geredetwist in te laten. De getrouwen zijn geheel en al gewijd aan Jehova der Heirscharen. Zij zullen getrouwelijk voortgaan met het werk van getuigenis geven voor den naam en van het voornemen van Jehova God en Zijn Koninkrijk. God vreezend en bevend, dat zij ten achter zouden blijven, gaan zij met vreugde voort in Zijn dienst. Hun veiligheid is in den naam Jehova's en in het gehoorzamen van Zijn geboden. God schijnt vanuit Zijn organisatie en verlicht de aarde. (Ps. 50 : 2); Jehova's getrouwe getuigen stellen Zijn boodschap der waarheid op den kandelaar en brengen Zijn getuigenis over, en op deze wijze verlicht God hen, die een hoorend oor hebben.

De naam „Zacharia” beteekent „Gedacht worden door Jehova” of „Jehova denkt aan hem”. Zacharia beeldt in deze profetie Jehova's overblijfsel af, dat aan God ten volle gewijd is en dat uit leden van Zijn heiligdomklasse bestaat; en daarom hebben degenen, die getrouw blijven, deel in de rechtvaardiging van Zijn heiligen naam. De profetie vangt aan met een visioen van een onderzoek, dat ingesteld wordt door Christus Jezus en de Hem vergezellende engelen. Zij laat de opeenvolgende stappen zien, die daarna gedaan worden, ter voorbereiding voor den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. Zij onthult, dat vóór en tijdens dien strijd, een ieder in God's organisatie volkomen gewijd moet zijn aan den Allerhoogste. De profetie besluit met deze gepaste woorden: „**Het huis**

van Jehova der heirscharen (Amerik. Herz. vert.) „Geloofd zij den Heer! Dag aan dag draagt Hij onze lasten, Hij, de God van ons heil. God is voor ons een God van verlossing! Jahve, onze Heer, Hij kan redden van den dood! God zal het hoofd van Zijn vijand verbrijzelen.” (Ps. 68 : 20-22) (Kath. Bijbel). „Opdat de menschen zullen weten, dat Gij, Wiens, naam alleen

Jehova

is, de Allehoogste zijt over de geheele aarde.” — Ps. 83 : 19, Roth.

INHOUD

	Bladz.
ONDERZOEK	11
De Tempel	20
Een Visioen	23
Hij overziet	24
TROOST	34
DE GEZALFDE	51
Verlichting	61
VLOEK DER WRAAK	71
Vloek	72
DE STRIJDENDE ORGANISATIE	81
De Rechtvaardiger	89
GEHOORZAAMHEID	97
Jehova's ijver voor Zion	109
Tien Mannen	126
ONDERGANG	128
MELCHIZEDEK	140
Zijn zegeningen	156
HERDERS	170
Liefelijkheid en Samenbinders	177
VATEN	198
Geest der genade	207
REINIGING	214
Geestelijkheid blootgelegd	224
Het getrouwe Overblijfsel	243

STRIJD	254
Richting	263
De Strijd	282
Welvaart	298
Volkomen Toewijding	304
Bevestiging	309
Een getuigenis	313
Wereldmachten	318
Beesten	319
Het Eeuwig Durende Koninkrijk	319
De Volkenbond voorspeld	322
Knarsing der Tandem	326
INHOUD	332
REGISTER	334

REGISTER

Opmerking : De pagina's zijn in Arabische en de paragrafen zijn in Romeinsche cijfers aangegeven. De opgave van het behandelde hoofdstuk uit den Bijbel, kan men aan het hoofd van iedere pagina zien.

A

- Aanbidden**, den koning, gaan naar Jeruzalem om, 296, I; 297, I
- Aanroepen**, Jehova's naam; het derde deel zal, 243, I; 247, I
- Aardbeving**, in de dagen van Ussija, 271, I
- Aarde**, Jehova vestigt de, 198, II
- zitstil, is rustig, 27, I
- vernietiging, 84, II
- zal haar inkomen geven, 116, I; 117, II
- Achterste zee**, (westelijke zee), 275, I; 276, I
- Afgoden**, hebben ijdelheid gesproken, 157, II
- hun namen uitgeroeid, 116, I
- niet meer gedacht worden, 116, I; 117, I
- Anglo-Amerikaansch-Imperialisme**,
- de valsche profeet, 18, II
- de huizen werden geplunderd door, 258, I
- de meeste vervolgingen waren in het, 42, I
- een van de vier hoornen, 31, I
- heeft tot het ongeluk van God's volk geholpen, 28, I
- hoofdbestanddeel van den volkenbond, 130, I; 322, II
- in een stilzwijgend verbond met God, 15, I
- is het hoofdbestanddeel van de „christenheid”, 19, I: 131, I: 136, I; 172, I; 309, II
- nam het gedurig offer weg en wierp de stede van zijn heiligdom ter neder, 309, II — 311, I
- zie zevende wereldmacht, een belangrijk deel van Satan's organisatie op aarde, 151, I
- Arm**, het zwaard zal over den arm zijn van den nietigen herder en zal zijn arm geheel verdorren, 194, I; 196, I
- Arm**, nederig, rijdende op een ezel, 142, II

- Armageddon**, beschreven, 282, I — 292, I
 enkele menschen zullen bewaard worden en Armageddon
 overleven, 296, I
 Jehova zal ingrijpen in, 288, II; 291, I, II
 niet ter loutering, maar tot vernietiging van de boozen, 243, I;
 strijdtooneel, 12, I; 18, II
 overblijfsel bezingt den roem van Jehova in, 289, I
 overblijfsel zal in het vleesch Armageddon zien en overleven,
 153, I; 200, I; 243, I
 rouwklage onder de bende van Satan in, 210, III
 wanneer hij gestreden wordt, 295, I; 308, I
 zal den naam van Jehova rechtvaardigen, 291, II
- Asdod**, een bastaard in, 135, II
- Askelon**, ziet, heeft vrees, 143, I
- Assyrië**, hoogmoed van, 167, I
 Jehova verzamelt het overblijfsel uit, 166, I
 wereldmacht, 318, II, III; 322, II
- Azel**, het dal reikt tot aan, 271, I
- Avondtijd**, zal het licht zijn, 273, I; 274, II

B

- Babylon**, afgevaardigden komen naar Jeruzalem van, 90, I - 91, II
 begon, 77, II; 79, I
 groote schare, bevrijd uit, 146, II — 148, I
 land van het noorden, 40, I; 84, II
 symbool van Satan's organisatie, 40, I; 76, III; 77, I
 dochter, 41, I
- Banier**, hooghouden als een, 154, I
- Basan**, de eiken, 171, I
- Bastaard**, de Farizeën noemden Jezus een, 135, I
 zal in Asdod wonen, 135, II
- Bazuin**, de Heere Heere zal blazen in de, 152, I
- Bedorvenheid**, zie wetteloosheid,
- Beest**, een van de mondstukken van Satan, 280, I
 symbool van de wereldmacht, 314, II; 319, I
- Beesten**, veelheid der, 38, I
- Bekend**, (dag) is den Heere, 273, I
- Bellen**, der paarden hadden een opschrift, 304, I
- Benjamin's poort**, 277, I, II
- Benauwdheid**, „Christenheid” heeft geholpen tot het ongeluk van
 God's volk, 28, I
 hij zal doortrekken door de zee der, 167, I

- geen loon voor menschen noch voor het beest, geen vrede voor,
115, I
- Beproeven**, derde deel als goud, 243, I — 245, II
- Berekjas**, naam, (Berechja) 21, II
- Berg**, zal worden tot een vlak veld voor Zerubbabel, 65, I, II
- Bergen**, mijne, 268, I
dal der, 270, I
twee van koper, 81, II; 82, I
- Berg Zion**, Armageddon genaamd, 12, I
144.000 vergaderd op den berg, 264, I
- Bethel**, mannen werden gezonden van, 98, I
- Bevrijding**, de tijd er voor gekomen, 11, I
- Bitterlijk**, kermen tegen hem, zooals tegen een eerstgeborene,
207, II; 210, II
- Bloed**, uit den mond van de Filistijnen weggenomen, 136, I
van uw verbond, 146, II
- Bokken**, gestraft, 159, II
- Booze Knechtklasse**, begint zich te openbaren, 241, I
beweert Joden te zijn, 126, I
deel dat van de stad uitgeroeid werd gaat over tot de, 260, I;
261, I
van Jehova sedert 1918 niet meer in zijn gunst, 236, II
verbindt zich met de organisatie van Satan, 107, II; 108, I
verstaat de profetie van Zacharia niet, 16, I
vloek tegen, 73, I
zie mensch der zonde, twee deelen weggezonden, weggeworpen,
180, I; 293, I; 327, I
- Bouwen**, de tempel van Jehova, 92, I; 93, I
- Brand**, uit het vuur, 52, I, II
- Britsche wereldrijk**, Hoogtepunt der wereldmachten, 318, I —
318, II; 322, I, II
zie Anglo-Amerikaansch-Imperialisme,
- Broederschap**, tusschen Juda en Israël, 178, II
verbroken, 190, I; 191, I

C

- Cedar Point Hoofdvergadering**, 1922 A.D., 27, II; 35, I
zie hoofdvergaderingen,
- Ceder**, is gevallen, 171, I; 172, I
- Cederen**, vuur verteerd, 170, II
- Censuur**, van de boodschap Gods door de radiocommissie ver-
langd, 131, II

zij zullen niet ophouden met het getuigenis geven vanwege de, 132, I; 248, II — 253, I

Chadrach, land van, 128, II

Cheldai, beteekenis van de naam, 90, I
gedachtenis in den tempel voor, 94, I, II
komt van Babylon, 89, I

was getuige bij de kroning van Jozua, 91, II; 92, I; 95, I

Chelen, Cheldai, 90, I; 95, I

Chen, gelijk als Jozua, 95, I

„**Christenheid**”, beweert christelijk te zijn, 131, I; 172, I

breekt het verbond met den Heer, 179, I

brengt zijn geheele rijkdom tegen Jehova's organisatie, 289, I; 290, I

heeft onwettig menschenbloed vergoten, 136, I

uitgeroeid, mengt zich in het koninkrijk, 201, I

verbreekt het eeuwig verbond, 183, I

verwerpt Christus als Koning en Zijn Koninkrijk, 186, II

vuur zal de bolwerken van de „Christenheid” vernietigen, 170, II; 172, I

vredesverdrag te Parijs door de heerschers van de „Christenheid” onderteekend, 183, II

weigerde om te luisteren in de Elia-periode, 107, II; 108, I

zevende wereldmacht gekenmerkt als de, 11, II; 130, I; 131, I

Christus, de Jood, wiens slip gegrepen wordt, 126, I

de steen, 201, I

hoeksteen, nagel, krijgsbogen en benauwende, 160, I; 162, I

benoemd tot Koning, gezonden om te heerschen, 140, II

Vorst van Juda, 136, I

geen voorganger als koning, 140, I; 144, II

moest wachten, totdat Hij tegen Satan kon strijden, 254, I

vestigt vrede op aarde, 145, I; 146, I

zie Jezus, Melchizedek,

Cyrus, 21, II

Commerciëel element, Jehova neemt het overblijfsel uit het, 166, I

van het heiligdom verwijderd, 306, I; 308, I

zie groothandel, Tyrus,

D

Dag, der slacht, zooals Hij strijdt als op den, 280, II — 292, I

des Heeren dateert op, 46, I

des Heeren komt, 254, I

van kleine dingen, 68, I, II

van zijn voorbereiding; periode, 17, I; 20, I; 20, II

zie een dag, die dag,

- Dal**, der (Mijner) bergen, 268, II
 gij zult vlieden tot in het, 270, I
 reikt tot aan Azel, 271, I
- Damaskus**, stelt voor een deel van den volkenbond, 128, II; 129, I
 beschikking rust op, 128, II
- Darius**, Perzer, 21, II; 98, I
- Data**, 1874 A.D., 209, I
 1878 A.D. 233, I
- 1914 A.D. 13, I; 16, II; 44, I; 91, II; 92, I; 110, I; 140, II;
 144, I; 183, I; 234, I; 254, I; 267, I; 268, I; 272, II;
 273, I; 296, II; 315, I
- 1916 A. D. 101, I; 106, I
- 1917 A. D. 106, I, 124, I; 194, I
- 1918 A. D. 15, II; 16, II; 25, I; 27, II; 31, II; 46, I; 49,
 I, 57, I; 66, I; 84, I; 99, II; 101, I; 110, I; 120, I; 142, I;
 144, I; 149, I; 160, I; 180, I; 186, II; 199, I; 207, II;
 210, III; 215, I; 233, I; 236, II; 241, I; 255, II; 257,
 II; 260, I; 261, I; 263, III; 271, I; 279, II; 308.
 II; 311, I; 312, I; 324, III
- 1919 A. D. 28, I; 31, II; 35, I; 40, I; 61, I; 124, I; 148, II; 190, I;
 204, III; 206, I; 208, I; 210, I; 236, II; 235, I; 238,
 II; 255, II; 277, I
- 1922 A. D. 27, II; 35, I; 57, I; 62, II; 66, I; 72, I; 87, I; 91,
 II; 103, I; 107, II; 115, I; 116, I; 118, I, II; 120,
 II; 124, II; 164, II; 191, I; 210, III; 272,
 II; 294, I;
- 1923 A. D. 103, I; 192, I
- 1924 A. D. 36, I; 117, III
- 1925 A. D. 156, I
- 1926 A. D. 116, I; 118, I; 120, II, 273, I; 312, I, II; 324, III
- 1927 A. D. 174, I; 183, II
- 1928 A. D. 183, II; 191, I
- 1930 A. D. 241, I
- 1931 A.D. 185, II; 191, I; 248, I
- 1932 A. D. 221, I; 324, III; 325, II
- 1933 A. D. 40, I; 131, II; 309, II
- Datum**, der profetie van Zacharias, 13, I
- Dauw**, 116, I; 117, III
- David**, zie huis van David
 de struikelende schapen zullen zijn als, 206, I
- Deelen**, beteekent gezelschappen van mondstukken, 240, I
 zie derde deel, twee deelen,
- Degenen van den „goeden ouden tijd”**, 98, I — 106, I
- Dennen**, huilt, (cypres), 171, I

- Derde deel**, beroepen zich op den naam van Jehova, 246, I
 door het vuur gebracht, 243, I — 245, II
 gebed van den, verhoord, 247, I
 in het land gelaten, 239, I — 240, I
 zeggen, de Heere is mijn God, 248, I
- Dertig Zilverlingen**, afgewogen als een prijs voor Jezus, 184, I;
 186, I; 188, I
 aan den pottenbakker toegeworpen, 189, I, II
- Dien dag**, begin, 148, II; 267, I
 verbond als verbroken verklaard op, 183, I
- Diepten**, de rivieren zullen opdrogen, 167, I
- Dochter**, zie Jeruzalem, Zion,
- Doorstoken**, hij die profeteert wordt, 218, II — 220, I
 ziet op mij dien zij doorstoken hebben, 207, II; 209, I; 210, I
- Doortrekken**, de drijver zal niet meer, 137, I
- Drie Herders**, in een maand uitgeroeid, 180, I — 181, I
- Drinkschaal**, Jehova maakt Jeruzalem tot een, 199, II
- Droomers**, spreken valsheid, 157, I — 159, I
 voorschaduw, 99, II — 106, I
- Dubbel**, boodschap, niet slecht, maar goed, 150, I
 ik zal u, wedergeven, 147, I; 148, II — 150, I
- Duizendjarige Heerschappij van Christus**, begint, 273, I
- Dwaze Herders**, 192, I

E

- Edom**, (Iduméa) in het zuiden, 85, I
- Een Heere**, het zal zijn, 276, II
- Eenheid**, voorgesteld door de vereeniging van Juda en Efraïm,
 151, I; 163, I
 van de hemelsche en aardsche organisatie, 205, I
 in Christus, in het geestelijke Israël, 118, II
 overblijfsel is nu in, 163, I; 289, I
- Eenige dag**, den Heer bekend, 273, I; 274, I
 noch dag, noch nacht, 274, II
- Een maand**, uitgeroeid, 180, I
- Eerste poort**, 277, I, II
- Eeuwig verbond**, voorgesteld door de stok liefelijkheid, 177, I;
 178, I
 bekendmaking en verklaring der overtreding van het, 183, I, II
 overtreding van; voorschaduw, 182, II

- Efa**, opgetild door twee vrouwen met vleugelen, 78, I
 stelt het gericht voor, komt naar voren, 77, I
 vrouw zittende in de, 77, II
- Egypte**, geslacht van; als hij niet tot het feest komt, 302, II
 Jehova brengt het overblijfsel nog eens uit het land van, 166, I
 in het zuider land, 85, I
 wereldmacht, 319, I; 322, II
 scepter van, 167, I
- Einde**, van de booze wereld, 315, I
 vleugelen eens ooievaars, 78, I
- Eiken van Basan**, 171, I
- Ekron**, zal zijn als de Jebuziet, 136, I
 zal zich moeten schamen, 134, I; 135, I
- Elia-Werk**, Anglo-Amerikaansch-Wereldrijk vernietigd, 43, II;
 235, I; 255, I, II — 260, I; 277, I
 betreurd nadat het doorstoken was, 210, I
 „Christenheid” luisterde niet naar het, 108, I; 120, I
 de eenige vrucht der getrouwen, 210, II
 de weeklagers van den „goeden ouden tijd” pogen dit werk
 voort te zetten, 124, I
 spreekt liever van de nieuwe waarheid als van het, 121, I
 dwaze godsdienstige herders verschijnen aan het einde van
 het, 193, I
 overblijfsel van degenen gekozen die getrouw waren in het,
 148, II
 voorschaduwde, 255, I
- Eliza-Klasse**, het overblijfsel, 148, II
 Jehova geeft dubbele zegen aan de, 159, II
- Eliza-Werk**, aan het overblijfsel overgedragen, 29, I
 begonnen, 24, I; 260, I; 262, I; 277, I
 Mordechai-Klasse zal, als de eerste, dit werk beginnen, 210, II;
 211, I; 262, I
 voorschaduwde, 255, II
- Ellendigen van de Kudde**, gevoed, 177, I
 wisten dat het het woord van Jehova was, 183, I, II
- Engelen**, onderwijzen het overblijfsel, 54, I
 voorgesteld door de bewoners van Jeruzalem, 205, I
 voorgesteld door twee vrouwen met vleugelen van een ooie-
 vaar, 78, I
 overbrengen aan het overblijfsel opheldering, 29, I; 63, I; 64, I
 waken aan de poorten van den tempel, 328, III
- Engel-Jehova**, die met Zacharia sprak, 26, I
 het huis van David zal zijn als, 206, I
 Jozua was voor den, 51, II; 52, I, II
 stond bij, en verzekerde aan Jozua, 54, I

- Ephraïm**, de boog gevuld met, 150, I — 151, II
 stelt Christus voor, 164, I
 stelt de ontrouwen en handelenden voor, 308, I
 de eerste in het huis van Josef, 163, I; 217, I
 Jehova vernietigt den wagen van, 145, I
 naam, 164, I
 gelijk als een machtige man, 164, I
- Esther-Klasse**, bouwen in den tempel, 95, I
 geroepen, ontvingen de zalving, 62, II; 164, II
 voorgesteld door drie mannen van Bethlehem, 91, I
 vasten en weeklagen niet meer, 104, I
 leden van het overblijfsel, kinderen van Zion, 112, III; 164, II;
 262, I
 treuren, 211, I; 212, I
- Etyopië**, in het zuider land, 85, I
- Evangelie des Koninkrijks**, vele nationaliteiten, talen hooren nu
 het, 125, I
- Ezechiël**, voorbeeld van Jehova's getuigen, 255, II; 252, I
- Ezelinnen**, Jezus reed in de stad Jeruzalem op een jong der,
 142, I — 144, I

F

- Feest der loofhutten**, 296, I; 299, I; 300, I
- Feesttijden**, vroolijke in plaats van vasten, 122, I — 124, II
- Filistijnen**, de hoogmoed der, 135, II
 stelt de elementen van Satan's organisatie voor, 134, I
- Fontein**, geopend voor zonde en onreinheid, 214, II — 215, II

G

- Gaan**, op en af in den naam van Jehova, 168, I
 heen en weer op aarde, 86, I; 87, I
- Gaza**, Koning van, 135, III
 zal het zien en beven, 134, I
- Geba**, te Rimmon, 277, I
- Gebeden**, geest van, uitgieten (zie smeking)
- Gedachtenis**, in den tempel voor Chelem, Tobija en Jedaja, 94, II
- Gedruisch**, als door de wijn, 153, I
- Gedurig offer**, van dezen werd weggenomen het, 311, I
- Geest**, bracht tot rust in het noorder land, 88, I
 der genade uitgegoten, 207, II
 der menschen in zijn binnenste, Jehova vormt, 198, II; 199, I
 niet door macht, geweld, maar door mijn, 64, I
 symbolisch voorgesteld door de gouden olie, 64, I; 69, I

- Geestelijkheid van de „Christenheid”,** aanhangers van den „goeden ouden tijd” noemen hen hun christelijke broeders, 99, II
 angstig, omdat zij zien, wat over de „Christenheid” dreigt te komen, 134, I
 uitgeroeid als herders, 176, I; 180, I
 zijn in dezelfde klasse als de „mensch der zonde”, 180, I; 181, I
 blootgelegd, 224 — 228, I
 zijn heerschers die het meest te laken zijn, 322, III
 een van de twee deelen vernietigd, 239, I — 242, I
 valsche herders, 159, II; 180, I, II; 319, II — 322, III
 valsche zwerende, dieven, 72, I — 74, I
 Jehova geeft aan degenen, die de geestelijkheid der „Christenheid” navolgen geen voedsel, 182, I
 Jehova’s Getuigen moeten de waarheid zeggen aangaande de, 249, I — 253, I
 Satan’s werktuigen om de schapen te vertrooien, 235, I, II
 schamen zich voor de profetieën, 222, I
 hebben voor Jehova’s Getuigen geen waardeering, 185, I; 186, I
 slecht, wetteloos, 77, II
 dragen bijzondere kleeding om indruk te maken, 222, I
 vervloekt, 72, I; 73, I
 verkopen de kudde, loven den Heere, 174, II; 175, I
 vormen een samenzwering tegen Jehova’s Getuigen, 223, I
 verstaan de profetie van Zacharia niet, 16, I
 geslagen in het huis der vrienden, 225, I; 226, II
 zullen hun ware positie loochenen, hun identiteit verbergen, 224, I — 226, II van de commerciële en de politieke mannen gekocht, 224, I; 225, I
- Geestverwekten,** voorgesteld door Jeruzalem, 267, II
 opgenomen en nog niet opgenomen voor het koninkrijk, 211, I
- Gehoorzaam (heid),** beter dan vormenwezen en weeklagen, 105, I — 106, II
 Jehova’s heiligdom-klasse moet dit ook nog leeren, 97, I
 zachtmoedigen en getrouwen zijn, 97, II
- Gehoorzaam,** en dit zal geschieden indien gij, 95, I; 96, I
- Genade,** geest der, 207, II
 aan den hoofdsteen toegeroepen, 65, I; 67, I; 207, II
- Georganiseerde „Christenheid”,** heeft het verbond met God verbroken, 190, II
- Gereedschap,** van den dwazen herder, 192, I
- Gericht,** Christus komt tot den tempel ten oordeel, 16, II; 142, I; 144, I; 180, I — 180, II; 308, II; 309, I
 voorgesteld door de efa, 77, II
 tegen den volkenbond, 128, II
 de gewijden, deel der voorbereiding, 20, II; 293, I

- de waarheid uitoefenen, 121, I, II
drie herders vernietigd bij het, 180, I — 181, I
overblijfsel moet verkondigen Jehova's, 55, I; 71, I
richt een waarachtig, 107, I
- Geslacht**, der Simeïeten zal weeklagen, 212, I
elk, zal bijzonder rouwklagen, 211, I
- Geslachten**, der overgeblevenen stellen het overblijfsel voor, 212, II
komen naar Jeruzalem om den koning te aanbidden, 298, I
— 300, I
- Getrouwen**, zullen zijn als of ik ze niet verstooten had, 163, I
- Getuigen**, zie Jehova's getuigen,
- Getuigenis aan de heerschers der wereld**, resolutie, 312, II—324, I
- Getuigeniswerk**, gaat vooraf aan het vernietigingswerk, 86, I;
88, I, II; 294, I — 295, II
in het voorjaar 1933, 40, I
- Gevangenen**, keert weder tot de sterkte, 147, I; 148, I
bevrijd uit den kuil, 146, II
overblijfsel moet hen getuigenis geven, 166, I
de geestelijkheid ontvangt „wonden in hun handen” van de,
226, II; 228, I
- Gevangenschap**, der organisatie van Satan; hoe voorkomen, 107, I
degenen van de, 89, I
de helft der stad gaat in de, 256, I; 260, I — 263, II
overblijfsel als eerste bevrijd uit de, 146, II; 147, I; 255, II
- Gewicht van lood**, 77, II
- Gilead**, land van, 166, I
- Goedertierendheid**, hoe groot is Jehova's, 155, I
- Gog**, een der mondstukken van Satan, 265, I
vijand onder de leiding van, vernietigd, 161, I — 162, I
beraamde een samenzwering om Jezus te dooden, 231, I
Satan's bende onder leiding van, 137, I; 207, I; 280, II, 292, I
vernietigd, 88, I
heeft een samenzwering tegen de geborgenen des Heeren,
119, I
zooals in het land van het noorden, 84, II; 282, II
zal nooit de roof van het overblijfsel verdeelen, 256, I; 279, II
- Gouden olie**, 64, I; 69, I
- Gras**, in het veld, 156, I
- Griekenland**, een van de vier hoornen, 31, I
en haar zoons, 150, I; 151, II
wereldmacht, 318, III; 322, I
- Groot-Brittannië**, zie Anglo-Amerikaansch Wereldrijk,
Britsch wereldrijk,

- Groote schare**, erkent Jeruzalem als de stad der waarheid, 111, I
 stelt zich aan de zijde des Heeren, 46, I; 307, I
 vlucht naar het dal der bergen, 271, I
 gevangenen in den kuil, hebben groote hoop, 146, II; 147, I;
 148, I
 zal bevrijd worden, 148, I
 is niet de helft der stad die vernietigd werd, 261, I, II
 een deel der kudde dat gevoed wordt, 177, I
 zullen de profetie van Zacharia begrijpen, 16, I
 komt tot God's organisatie, 147, I — 148, I; 149, II
 zie ook Jonadab-Klasse,
 zooals zij van het huis Levi zijn, 212, I
- Groothandel**, beheerscht de radio, wordt door Tyrus voorgesteld
 129, I — 131, II
 Jehova's Getuigen, 131, II; 132, I; 290, I
- Gruwel**, tusschen de tanden der Filistijnen weggenomen, 136, I
- Gruwel der verwoesting**, staande in de heilige plaats, 311, I
 uitgeroeid, 204, II
 vliedt als gij hem zien zult staande in de heilige plaats, 270, I
 zie volkenbond.

H

- Hadat-Rimmon**, 210, III
- Haggai**, profeteert niet meer, 23, I
 Jehova zendt, 21, II
- Hamath**, grenst aan, 130, I
- Hand**, aan de kleinen keert Jehova zijn hand toe, 236, II—238, II
 zal zich verheffen tegen de hand van zijn naaste, 287, I —
 288, II
 over de „Christenheid” zal Jehova bewogen zijn, 43, II
- Handen**, weest sterk, 114, II; 118, II
- Handelaar**, (met schapen) van Jehova verbroken, 189, II
 weten dat het het woord van Jehova is, 183, I
 trekken zich terug van den dienst des, 184, I; 185, I
- Haren-mantel**, om te misleiden, 222, I; 224, I
- Heden**, zeg ik, het dubbele, 147, I; 148, II
- Heer der Heirscharen**, beteekenis, 21, I
- Heerlijkheid**, der herders is vergaan, 173, I
 van het huis Davids en die der inwoners van Jeruzalem, ver-
 heft zich niet, 204, III; 205, I
 hij zal dragen de, 93, I
 in het midden van Jeruzalem, 39, II
 heeft mij gezonden, 42, I

- Heerschappij**, van zee tot zee, 145, I; 146, I
- Heiligheid aan Jehova**, op de bellen der paarden, 304, I
- Heiligdom**, gereinigd ter rechtvaardiging van Jehova, 20, I
 terneder geworpen, 309, II; 311, I
 volkomen gereinigd, 305, II; 309, I; 325, II
 zie tempel, tweeduizenddriehonderd dagen,
- Heilige geest**, dreef de profeten om te schrijven, 13, I
 als middelaar toen Jehova met de „Christenheid” verkeerde,
 179, I
 houdt op als helper en vertrooster, 179, I
 waarheid komt nu niet meer door de werking van den, als
 helper en vertrooster, 215, I
- Heiligen**, met Jehova bij zijn komst, 272, I
- Heiligheid**, goed begrepen, 306, I
- Heilig land**, 46, I
- Helden**, degenen van Efraïm zullen zijn als, 163, I
 gemaakt tot het zwaard eens, 150, I; 151, II
- Helft**, der levende wateren vlieten naar de achterste (westelijke)
 zee, 27, I; 276, I
 der stad gaat in gevangenschap, 256, II; 260, I — 261, I
 van den olijfberg zal naar het noorden, de helft naar het
 zuiden wijken, 266, II; 269, I, II
- Hemel**, Jehova breidt de, uit, 198, II
 zullen haar dauw geven, 116, I; 117, III
- Herder**, ontwaak, o zwaard, tegen mijnen, 229, I; 230, I
 eet het vleesch van het vette en derzelve klauwen zal hij
 verscheuren, 193, I, II
- Herders**, deze in eenheid worden tot onderherders gemaakt,
 170, I
 hebben geen medelijden met de slachtschapen, 174, II; 175, I
 stem der huilende, 173, I
 zie valsche herders,
- Herders der Kudde**, gestraft als de bokken, 159, II
 nemen de boodschap van het koninkrijk niet aan, 185, I —
 186, I
 zullen de profetie van Zacharia niet verstaan, 16, I
- Hoed**, op het hoofd van Jozua, gezet, 54, I
- Hoeken**, van het altaar, 153, I
- Hoekpoort**, 277, I, II
- Hoeksteen**, van hetzelfde zal voortkomen de, 160, I
- Hoofdhoeksteen**, Christus wordt gelegd als de, 142, I
 Zerubbabel brengt voort den, 65, I; 66, I; 67, I

- Hoofdorganisatie** van Jehova, begint te werken, 256, II
bergen van koper voorstellen de, 82, I
voorgesteld door de noordelijke helft van den olijberg,
268, I, II; 269, I
sterkte der organisatie van God, 148, I
hoofd van de, 267, I
- Hoofdvergaderingen**, 1919, A. D. 40, I
1922 A. D. 27, I; 35, I; 66, I; 87, I
1926 A. D. Londen 312, II
- Hoornen**, vier, 31, I
- Huichelarij**, meer niet meer door Jehova geduld, 121, II
- Huis**, van Jozia, 91, I
gebouwd voor het booze in het land Sinear, 79, I; 80, I
geslagen in het huis mijner vrienden, 226, II; 228, I
- Huis Gods**, Bethel, 98, I
- Huis Israëls**, een vloek onder de natiën, 118, II
- Huis van David**, voorgesteld door de gezalfden vóór het jaar
1918, 207, II; 211, I
het geslacht van het, treurt, 207, II; 211, I
een fontein geopend voor het huis van 214, II — 215, II
het zal zijn als God, [Eloim] 206, I
zal zijn als de engel des Heeren voor aangezicht, 206, I
- Huis van Jozef**, Jehova redt het, 163, I
- Huis van Juda**, het overblijfsel voorstellende, 202, II
Jehova bezoekt de kudde van het, 159, II
Jehova gedenkt goed te doen aan het, 120, II
Jehova sterkt, 163, I
tot het paard zijner majesteit gemaakt, 159, II
vreugde, vroolijkheid en feesten, niet vasten voor het, 122, I;
124, I
was een vloek onder de natiën, 118, II
Jehova houdt zijn oogen open over het, 202, I
- Huis van Levi**, treurt, 211, I
- Huis van Nathan**, geslacht van het, treurt, 211, I; 212, I
- Huizen**, geplunderd, 256, II; 258, I

I

- Iddo**, de grootvader van Zacharia, 13, I; 21, II
- Inwoners**, Jehova spaart niet meer de, van het land, 176, I
- Inwoners van Jeruzalem**, stelt de gewijden voor, die nog niet
gezalfd zijn, 207, II
fontein geopend voor de, 214, II — 215, II
zullen mij een sterkte zijn, 203, I
- Israëlieten**, eigenzinnig, ongehoorzaam, opstandig, 107, II

J

Jebusiet, Ekron als een, 136, I

Jadaja, gedachtenis in den tempel voor, 94, II
 is getuige bij de kroning van Jozua, 91, II; 92, I
 komt van Babylon, 89, I
 naam, beteekenis, 90, I

Jehova, begunstigt Jeruzalem en het huis van Juda nog eens,
 120, II

bereidt degenen voor, die Hem liefhebben, 11, I; 12, I; 50, I
 blaast in de bazuin en treedt voor met stormen, 152, I
 breekt de verwantschap met de „Christenheid”, 183, I —
 186, II; 190, I; 191, I

der heirscharen, beteekenis, 21, I

een toevluchtsoord voor Zijn volk voor eeuwig, 112, II

het heeft Hem niet berouwd voort te gaan met het reinigings-
 werk, 120, I

gezien over Zijn organisatie, 152, I; 280, I

geeft aan hen van den „goeden ouden tijd”, die rouwklagen
 de boodschap, 103, I; 107, I

Groote Herder, 170, I; 177, I; 237, I; 238, I

God van den strijd, 81, I

God van den oorlog, 254, I

heeft niet noodig Zich voor den strijd toe te rusten, 12, I

heeft nu met Zijn eigen oogen gezien, 137, I; 138, I

heerlijkheid in het midden van Jeruzalem, 39, II

is in Zijn tempel, 44, I; 46, II; 199, I

levert de inwoners van het land uit, 176, I

liet de verstrooiing der schapen toe, 236, I

maakt den weg vrij, opdat het overblijfsel voorwaarts kan
 gaan, 167, I

mijn God zal komen, met heiligen, 272, I

niet verantwoordelijk voor de smarten en de boosheid der
 menschheid, 112, II

rechtvaardigt Zijn Woord, 29, I

rechtvaardigt Zijn getuigen, 96, I

zegt aan den vijand, dat Hij zich voor Armageddon zal voor-
 bereiden, 232, II

vergadert alle natiën tegen Jeruzalem, 256, II

redt Zijn volk, wordt tot hun God, 114, I; 154, I

maakt weerlichten en geeft regen, 156, I

legert rondom Zijn huis, 137, I

zie Heere, één Heere,

staan in vreeze voor, 50, I

ontevreden met de nalatige Israëlieten, 22, I

vertroost Zijn volk, 34, I; 128, I

verdedigt het overblijfsel, 153, I; 202, II

- vurige muur rondom Jeruzalem, 39, I
 zal geëerd en geprezen worden, 64, I
 zal het overblijfsel redden en hen laten wonen, 163, I
 zal Koning zijn over de gansche aarde, 276, II; 296, I; 297, I
 zal uittrekken in Armageddon strijden, 12, I; 264, I; 266, II;
 280, II — 292, I
- Jehova's Getuigen**, voorgesteld door twee olijffoemen, 62, I
 vragen geen vergunning om het evangelie te prediken, 49, I
 hebben een aandeel aan de uitvoering der oordeelen, die op-
 geschreven zijn, 128, I
 gecritiseerd, omdat zij Jehova's wraak bekend maken, 71, I
 moeten nu gereinigd blijven, 248, II — 253, I
 moeten verkondigen, en zoo den weg naar bescherming too-
 nen, 15, II; 252, I; 295, I
 staan in tegenstelling tot de geestelijkheid, 226, I
 overblijfsel sedert 1931 bekend als, 248, I
 verstaan de profetie van Zacharia, 15, II
 verstrooid om den wil Gods te doen, 165, I
 trekken zich terug, verbreken elke verbinding met de „Chris-
 tenheid”, 185, I; 191, I
- Jehova's organisatie**, voorgesteld door de vier winden des hemels,
 84, I
 voorgesteld door twee bergen van koper, 82, I
 een werktuig, gereedschap, ten doel, 198, I
 sterkte der, 148, I
 strijdend, voorgesteld, 81, I, II
 strijdt gereinigd zijnde vóór Armageddon, 214, I — 215, II
 licht geven, voorgesteld door den kandelaar, 62, I; 69, I
 onzichtbare deel overschaduwet het zichtbare deel, 267, II
 door velen vóór Armageddon waargenomen, 112, II
 zal Zijn vijanden vernietigen, 162, II
 en gekozen ouderlingen, verklaard in de Wachttoeren, 221, I
 zie hoofdorganisatie van Jehova en universeele organisatie
 van Jehova,
- Jehu**, Jonadab sluit zich aan, 46, I; 296, I
 was een bekwaam boogschutter, doodt Iezébel, 161, I; 162, I
 stelt de strijdende organisatie van Jehova voor, 176, I
- Jeremia**, voorbeeld van Jehova's Getuigen, 250, I — 252, I
- Jeruzalem**, alle natiën vergaderd tegen, 256, II
 als symbool der geestverwekten op aarde, 267, II
 als symbool van het nieuwe Jeruzalem, onzichtbaar, 200, I;
 256, II; 299, I
 verheven zijn en aan Zijne plaats wonen, 277, I, II
 bewoond als stad zonder muur, (dorpsgewijze bewoond wor-
 den), 35, I; 36, I
 „Christenheid” huichelachtig, 268, I

- door Jehova tot eene drinkschaal gemaakt, 199, II
 een symbool van God's organisatie, 111, I
 een symbool van het verbondsvolk Gods, 15, I; 25, I
 onderzoek van, 15, I; 24, I
 juich dochter van, 142, II; 156, II
 Jehova denkt goed te doen aan, 120, I
 Jehova keert met ontferming tot, 29, I
 Jehova wil nog eens wonen in, 46, I, II
 kwamen om den Koning te aanbidden tot, 296, I; 298, I —
 300, I
 paarden uitgeroeid uit, 145, I
 overwinnen tegen, 199, II; 200, I
 zal veilig bewoond worden, 279, I, II
 stad der waarheid, genaamd heilige Berg, 110, I; 111, I; 112, I
 tot een lastige steen voor de vijanden gemaakt, 201, I
 zal in Zijne plaats wonen, 203, II; 204, II
- Jezus, als Koning aan de Joden en aan „de Christenheid” voor-**
gesteld, 142, I
 het zwaard werd bevolen te ontwaken tegen, 230, I — 234, I
 legeraanvoerder der strijdende heirscharen van Jehova,
 12, I; 264, I; 280, I
 leidt het onderzoek, 24, I — 25, II
 Goede Herder, Hoofdherder, de Eenige Herder, 170, I; 177, I;
 229, I; 238, I
 kroning van, 91, I, II
 Reiniger in den tempel, 243, I
 rijdt op een jong der ezellen in Jeruzalem, 142, I — 144, I
 van de Farizieërs als Bastaard beschouwd, 135, I
 voerschaduw door het priesterschap van Aaron, 51, I
 voerschaduw door Melchizedek, 51, I
 zal de huichelaars en de sterkten van Satan uitroeien, 135, I, II
 zie Christus, Hoofdhoeksteen, Jozua, Melchizedek, Messias,
 tempel van Zerubbabel,
- Jonadab-Klasse, voorgesteld als tien mannen uit alle tongen,**
 126, I
 hebben zich den Heer aangesloten op dien dag, 46, I; 296, I;
 307, I
 een deel der-kudde, die gevoed wordt, 177, I
 ontvangen de levende wateren vóór Armageddon, 276, I
 vluchten in het dal der bergen, 271, I
 gaan mee en ondersteunen Jehova's getuigen, 126, I; 275, I;
 276, I
 gewaarschuwd en den weg der bescherming getoond, 135, II;
 295, I
 gekenmerkt 176, I; 295, II
 hooren nu de waarheid en zeggen, ook ik wil gaan, 126, I

- koninkrijksproclamatie, een zegening voor de, 118, II
 noemen Jeruzalem, de stad der waarheid, 111, I
 overblijfsel moet getuigenis geven aan de, 166, I
 zullen de profetie van Zacharia verstaan, 15, II; 16, I
- Jongen**, de herder zoekt niet den, 193, I, II
- Jongeman**, met de meetsnoer, 34, II — 36, I
- Jonge mannen**, verheugden zich, 155, I
- Jordan**, hoogmoed van den, 173, I; 174, I
- Jozia**, de afgezanten van Babylon gaan in het huis van, 91, I
 gedachtenis in den tempel voor, 94, II
- Jozua**, de Hoogepriester, stelt Christus voor, 51, I; 52, II; 93, I
 gij en uwe navolgers, 56, I
 een der twee uitverkorenen, 69, I
 bekroond, 91, I, II
 gekleed met vuile kleederen, 52, I — 53, I
 naam, 51, II
 staat voor den engel des Heeren, 52, I, II
 stelt voor, 51, II; 52, II
- Juda**, aangaande het overblijfsel op aarde, 47, I; 200, I; 204, III;
 205, I
 David's huis en Jeruzalem verheffen zich niet tegenover
 204, III; 205, I
 de Heer zal bezitten, 46, I
 naam, 126, I; 136, I
 overwinnen tegen Jeruzalem en, 199, II; 200, I
 overblijfsel zal zijn als vorst, 136, I
 als Jehova het zal gespannen hebben, 150, I — 151, II
 zie broederschap, huis van Juda,
 zullen in Jeruzalem strijden, 289, I
- Judas**, voorschaduwet den mensch der zonde, 184, I; 189, I; 240, II
 verkocht Jezus voor zilver, 184, I
 wierp het zilver in den tempel, 189, II

K

- Kanaänieten**, in het huis des Heeren zal geen, meer zijn, 306, I;
 308, I — 309, I
- Kandelaar**, van goud, 61, I; 62, I
- Kinderen**, zien de overwinning, 164, I
- Kleederen**, Jozua worden wisselkleederen aangedaan, 53, I; 54, I
- Kleine hoorn**, Anglo-Amerikaansch-Wereldrijk, 309, II
- Kleinen**, Ik zal Mijne hand wenden tot de, 236, II — 238, II
- Knechtjes en meisjes**, spelen in de straten, 112, III
- Knersen**, met de tanden, 326, I — 328, I

Koning, van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den, 296, I — 297, I

Jehova levert de inwoners over in de hand van den, 176, I
Jezus voorgesteld als Koning, 142, I; 144, I; 144, II; 317, III
komt, 140, II — 144, II
over de gansche aarde zal Jehova zijn als, 276, II
van Gaza zal sterven, 134, I

Koninkrijk, geboren in 1914, 44, I; 254, I; 268, I, II; 278, I
geneesmiddel voor menselijke kwalen, 318, I
belangen aan de getrouwen overgegeven, 180, I; 192, I
openbaring en zegeningen van God's, 317, II
vernietigt alle wereldbeheerschers, 319, II
voornaamste leer, 154, I

Koninkrijksverbond, 147, I
verbreken van het; voorschaduw, 190, I; 191, I
voeding dergenen, die in het, zijn, 177, I
voorgesteld door den stok samenbinders, 177, I; 178, II
voorschaduw, 73, I

Koken, vleesch in de heilige potten, 306, I

Kookpot, (potten) zullen aan Jehova heilig zijn, 303, I — 307, I

Koopers, wiens koopers de slachtschapen dooden, 174, II; 175, I

Kooplieden, met schapen, van Jehova verbroken, 189, II

weten, dat het woord van Jehova is, 183, I
trekken zich van den dienst terug, 184, I; 185, I

Koper, bergen van, 81, II; 82, I

Kronen, van zilver en van goud voor Tozva, 91, I, II

Kroon, gelijk steenen van een, 154, I

Krijg van den grooten dag des Almachtigen Gods, het afdoende einde, 18, I

alle natiën tot Jeruzalem verzameld voor den, 256, II; 257, I
in Armageddon, 12, I; 18, II; 254, I
voorbereiding, 81, I; 317, I
zie Armageddon. voorbereiding,

Kudde, van het volk Jehova's gered, 154, I

der slachtschapen, 174, II
der slachtschapen wordt van Jehova gevoed, 177, I — 179, I
gaan hun weg als een; zonder herder, 157, I — 159, I
Jehova bezoekt zijn, 159, II

Kuil, waarin geen water is, 146, II

L

Land, dit, 58, I; 60, I; 216, I

twee deelen uitgeroeid, het derde zal echter overblijven, 239, I; 240, I; 242, II

zal rouwklagen een ieder geslacht bijzonder, 210, III
zal veranderd worden als het vlakke land, 277, I
zullen vermorzelen het, 176, I

Land van het noorden, 40, I

Land van Sinea, 79, I; 80, I

Lastige steen, 12, I

Leugenaars, vloek tegen de, 72, I; 74, I

Levende wateren, vlieten uit Jeruzalem, 275, I

de helft tot de oostzee, de andere helft tot de achterste (westelijke) zee, 276, I

Libanon, Jehova brengt het overblijfsel in het land van den, 166, I
ironisch toegepast op het valsche, 170, II

Licht, op den avond, 274, I

noch licht, noch donker, 272, II; 274, II

Liefelijkheid, stok genaamd, 177, I; 178, I

stok, verbroken, 182, II; 183, I

Locn, noch voor menschen, noch voor vee, 115, I

M

Maagden, nieuwe wijn, 155, I

Maat, Jeruzalem, 34, II

Meetsnoer, over Jeruzalem uitgestrekt, 29, I; 34, II

Megiddo, dal van, 210, III

Melchizedek, Christus Jezus, Priester naar de ordening van,
51, I; 92, I; 93, I; 139, II

stelt Jezus Christus en Zijn werkzaamheid voor, 139, I

Mensch, die Mijn metgezel is, 229, I; 232, I — 263, I; 238, I, II

Wiens naam is de Spruit, 92, I — 93, I

een rood paard rijdende, 23, II — 26, I

met een meetsnoer in zijn hand, 34, II

van God weggebracht door Satan, 314, I

Mensch der zonde, zoon des verderfs, uitgeroeid als herders,
180, I — 181, I

boozen verkoopen de kudde, zegenen God, 174, II; 175, I
de schijnnagel, 160, I

degenen, die zich ten slotte aan deze klasse aansluiten, 240, II
een van de twee deelen, die uitgeroeid zullen worden, 239,

I — 242, I

geest van den, 107, I

geestelijkheid en gekozen ouderlingen sluiten zich ten slotte
bij deze klasse aan, 159, II; 180, I — 181, I

helpen de overheid in den strijd tegen Jehova's getuigen,
226, I

Jehova voedt degenen, die zich bij deze klasse aansluiten, niet, 182, I

voor welken prijs zij Jehova's Getuigen schatten, 186, I
slecht, wetteloos, 77, II

dwaze herder, 192, I; 193, I

aan tegenstanders wordt duidelijk verkondigd, dat zij deze klasse toebehooren, 220, I

vloek tegen, 73, I

voor het eerst opgemerkt, 241, I; 294, I

zie booze knecht,

Menschen, veelheid, 36, I

wonen in Jeruzalem, 279, I

Messias, bekend gemaakt, 144, II

Metgezellen, man, die mijn metgezel is, 230, I; 232, I — 236, I

Mordechai-Klasse, ontvangen de zalving, 62, II

vasten niet meer, rouwklagen, 104, I

treurde als het huis van David, 211, I

van de stad niet uitgeroeid, 262, I

Mozes, (Deuteronomium) betreft degenen, die tot het Koninkrijk geroepen zijn, 117, III; 218, II

de grootere, 46, II

Muur, een vurige, 39, I

Myrteboomen, 24, I

N

Naam, het derde deel, dat overgebleven is, zal aanroepen den, van Jehova, 243, I; 246, I; 247, I

zijn, zal één zijn, 276, II; 329, I

zie rechtvaardiging,

Nagel, van Juda, 160, I

Nahum, profeteerde over de voorbereiding van Armageddon, 16, II — 18, I; 232, II

Namen, der afgoden, 216, I; 240, I

Naomi-Klasse, ontvangen de zalving, 62, II

vasten niet meer, rouwklagen, 104, I

niet uitgeroeid van de stad, 262, I

rouwklaagt in bitterheid, 210, II

Nathan, 212, I

Natiën, alle komen tegen Jeruzalem; vernietigd, 207, II

die Jehova's Getuigen berooven, 42, I

velen, die zich bij den Heer hebben aangesloten, 46, I

Nietige herders, 194, I — 197, I

Nieuwe naam, 185, I, 191, I; 243, I; 246, I — 248, I

- Nieuwe wijn**, doet de jonkvrouwen sprekende maken, 155, I
Noorden, plaats van Zion, als hoofdstad, 269, I, II
Noorder-land, betrekking nemend op Gog, 84, II
 Jehova's geest vindt rust in het, 88, I
 zwarte en witte paarden trekken naar het, 84, II; 282, II

O

- Offer**, zie gedurig offer,
Olijfberg, in het oosten, 267, II
 ruiters stonden op den, 23, II; 24, I
 zijn voeten zullen staan op den, 266, II; 267, I
 wordt in tweeën gespleten, 266, II; 268, I — 269, II
 die voor Jeruzalem ligt, 267, I, II
Onderzoek, door de ruiters, 14, I; 15, I; 24, I — 27, II
 tijd van, 24, I; 142, III
Ongerechtigheid, van het land op een dag weggenomen, 57, I;
 58, I
Onreine geest, 216, I; 218, I
Onreinigheid, fontein opengedaan voor zonde en, 214, II - 215, II
Ontoegankelijk woud, is nedergefallen, 171, I; 172, I
Oogen, Jehova heeft over den mensch, gelijk over al de stammen
 Israëls, 128, I
 Jehova's doortrekken het gansche land, 68, II
 in hunne holte uitteren, 285, II
 zie zeven.
Ooievaar, vleugelen eens, 78, I
Oordeelen, de waarheid en den vrede in uwe poorten, 121, I, II
Oorlog, begon in den hemel, 254, I; 268, II
 voorbereiding voor den grootste; na het onderzoek, 14, I, II
 wordt de vraag opgelost, bij de verklaring van den, 254, I;
 256, II
Oosten, olijfborg zal gespleten worden, naar het westen en naar het,
 266, II; 268, II
 van Jeruzalem tegen het, 266, II; 267, II
Oostzee, 275, I; 276, I
Oproer, onder de vijanden van Jehova, 287, I
Oude mannen en oude vrouwen, in de straten van Jeruzalem,
 112, III
Ouderlingen gekozen, bootsen de geestelijkheid na met hunne
 kleederen, 224, I
 uitgerooid zoals de herders, 180, I
 voorgesteld door de Samaritanen, 65, I, II; 115, I

inbegrepen in de twee deelen, die uitgeroeid zullen worden, 242, I

valsche herders, 159, II; 175, I; 180, II

Jehova geeft aan hen, die de gekozen ouderlingen navolgen, geen voedsel, 182, I

komen terecht in een klasse met de geestelijkheid en de mensch der zonde, 180, I — 181, I; 293, I

moeten uitgeroeid worden, 120, I; 159, II; 294, I; 305, I; 308, II

worden in den tempel niet binnengelaten, 279, I; 305, II; 308, II; 325, I

beschouwen den dienst als bijzaak, 115, I

probeeren toch nog te profiteeren, 216, I — 218, II; 219, I worden niet gebruikt om voedsel uit te deelen, 168, I; 179, I

Wachtoren bewijst niet, dat dit ambt gezag heeft, 325, II

welken weg men tegen hen moet gaan, 221, II; 312, II

weenen nu en knersen met de tanden, 326, I

als profeten, 157, I — 158, I

Overblijft, alzoo zal Hij ook onzen God overblijven, 136, I

Overblijfsel, het derde deel, dat in de hand overgebleven was, 243, I — 247, I

afgescheiden van Satan's organisatie, 166, I

dochter Zions, 143, I

geven getuigenissen van de kroning van Christus, 91, II; 92, I; 95, I

voorgesteld als de slip eens Joodschen mans, 126, I

voorgesteld door de roode (sterke) paarden, 86, I

van het volk, dat in de stad is, niet uitgeroeid, 256, II; 262, I — 263, II; 307, I

ontvangen een dubbele maat van Elia's geest, 148, II; 149, I wandelen in Zijn naam, 168, I

doorwandelen het land, 86, I; 87, I

rechtvaardigen, blinken gelijk de zon, 328, III

gezald, gezonden om te prediken, 263, III

gesterkt door het onzichtbare leger van Jehova, 203, I

leden van God's organisatie, 204, III; 206, I

goedgekeurd, 43, I

de gunst van Jehova is wonderbaarlijk in de oogen van het, 113, II

Jehova wil aan het overblijfsel niet wezen, gelijk in de vorige dagen, 116, I

nu in het dal der bergen, 271, I; 286, I; 287, I

in den tempel vergaderd als de leden van Christus, 94, II; 143, I

keeren terug om den tempel te bouwen, 21, II; 89, I

mijden de tegenstanders en de valsche herders, 156, I — 158, I mijden spionnen en huichelaars, 137, I

moeten bevelen uitvoeren, 121, I

- moeten aan den Grooteren Mozes gehoorzaam zijn, 54, II;
55, I; 131, II; 253, I
- moeten het gericht verkondigen, 54, II; 55, I; 107, I; 249, I
- moeten de zwakke handen versterken, 144, II
- nemen allen een aandeel in den dienst, zonder bijzondere onderscheidingen, 307, I
- rechtvaardiger, 89, I
- vergadering van het, tot Zion, 41, I; 164, II; 236, II — 238, I; 264, I
- Satan kan niet met succes tegen het, aan, 263, I; 279, II
- heeft alleen door den geest Gods succes, 64, I
- dragen vruchten in de oude dagen der kerk, 112, III
- vertrappen alle oppositie met hunne voeten, 153, I
- drinken de wijn van het Koninkrijk, zien het bloed der vijanden vloeien, 153, I
- vragen geen vergunning aan voor de boodschap, noch laten zij de boodschap censureeren, 132, I; 248, II — 253, I
- verkondigen de vurige boodschap ter rechter en ter linker zijde, 203, II; 204, I
- hoe zij zich vermenigvuldigd hebben, 164, II
- door den vijand veracht, 68, I
- waarheden geven haar hoop, 302, I
- keeren zich tot de sterkte, 147, I
- wordt al dit tot een erfdeel gegeven, 206, I; 209, I
- wonen voorloopig in het vleesch op aarde, 204, III; 206, I
- voor het eerst uit de gevangenschap in Babylon bevrijd, 164, II; 147, I; 204, III; 255, II
- zullen strijden, 162, II
- zie Esther, Jozua, Mordechaï, Naomi, Ruth,
- Overgeblevenen**, van alle natiën, die tegen Jeruzalem gekomen zijn, 296, I; 297, I
- Overtreding vanwege den Gruwel der verwoesting**, 311, I; 312, I, II
- Overwinnen**, tegen Juda zooals ook tegen Jeruzalem, 199, II; 200, I

P

- Paard**, uitgeroeid, 145, I
- het huis van Juda zal gemaakt worden tot een paard Zijner Majesteit, toegerust voor den strijd, 159, II
- met schuwigheid en blindheid geslagen, 202, I, II
- Paarden**, roode, vlekkelige en witte, 25, II
- stellen de oorlogstoerusting voor, 83, I; 304, I
- zie sterke, zwarte, vlekkelige, roode, witte,
- Plaats**, Jeruzalem zal weer bewoond worden in haar eigen, 203, II; 204, II; 277, I

- spruit, die zal uit zijne, spruiten, 92, I
 er zal voor het overblijfsel geen, gevonden worden, 166, I
- Plaatsen**, (Voorhoven) ik zal u wandelingen geven onder deze,
 die hier staan, 55, I, II
- Plagen**, der paarden, ezelen, kameelen, muilezels, beesten,
 291, I, II
 komen over alle menschen, die tegen Jeruzalem strijden,
 285, II
 over Egypte en natiën, die het feest niet vieren, 302, II
- Pogen**, alle natiën, die tegen Jeruzalem komen te vernietigen,
 207, I
- Politiegeweld**, gewaarschuwd, 295, I
 sluit zich bij Gog aan tegen het volk des Heeren, 85, I
- Politieke element**, voorgesteld door jonge leeuwen, 173, I; 174, I
 Jehova brengt het overblijfsel uit het, 166, I
 zie Assyrië,
- Poorten**, Libanon, doe open uwe, 170, II
- Potten**, als de sprengbekkens voor het albaar, 303, I — 307, I
 degenen, die offeren zullen het vleesch er in koken, 306, I
- Pottenbakker**, Jehova, de Groote, 188, I; 189, II; 198, I
- Priester**, van Jehova, 51, I
 zie Jozua, Melchizedek,
- Profeten**, uit het land weggedaan, 216, I; 217, II
 duisternis en verwarring zullen komen over de, 159, I
 hebben leugens gezien, 157, I, II
 schamen zich over het visioen, dat zij geprofeteerd hebben,
 222, I; 223, I
 zullen geen haren mantel aandoen, 222, I; 224, I
 zullen zeggen, ik ben een man, die het land bebouwt, 225, I
 — 226, I
 zie valsche profeten,
- Profetie**, opheldering der; niet van menschen, 26, I; 239, II
 niet begrepen, totdat de Heere tot den tempel kwam, 142, III
 niet in chronologische volgorde geschreven, 207, II
- Prijs**, de heerlijke, die Ik waardig geacht ben, 188, I; 189, I
 dertig zilverlingen voor Jezus, 184, I; 186, I, II
 geef Mij mijn, 184, I
- Publieke pers**, spotten met Jehova's Getuigen, 139, I
- Pijl**, van Jehova zal uitgaan als de bliksem, 152, I

R

- Raad**, des vredes zal tusschen die beide wezen, 93, I
- Radio**, „jonge leeuwen” in de, 174, I
 door den groothandel beheerscht, 131, II; 290, I
 zie censuur,

- Radio-commissie**, verlangt het recht om de boodschap van God te censureren, 131, II; 132, I
 van Canada handelt tegen Jehova's Getuigen, 131, II; 132, I
- Regem-Melech**, 98, I
- Rechteroog**, van den herder der afgoden zal verduisterd worden, 194, I; 196, I
- Rechter**, Jehova gebiedt den rechters in Zion, 121, I
- Rechtvaardig**, en een Redder, 142, II; 143, I — 144, II
- Rechtvaardiger**, Jehova's groote, 89, I; 92, I; 93, I; 143, I
- Rechtvaardiging van Jehova's Naam**, door de slacht van Armageddon, 291, II; 298, I
 gehoorzame klasse heeft een aandeel aan de, 97, I; 329, I
 verlangd meer, dan alleen menschelijke vernietiging, 285, II
- Redding**, Hij is rechtvaardig en brengt, 142, II — 143, I, 144, II
 God is onze, 329, I
- Regen**, begeert van den Heere, 156, I
 de geslachten, die den koning niet aanbidden, hebben geen, 298, I; 301, I
 geslachten van Egypte hebben geen, 302, II
 symbolisch, 156, I; 298, I; 301, I
- Reiniging**, van den tempel, in het voorbeeld en in het tegenbeeld, 142, I; 143, I
- Reiniging van het Heiligdom**, Daniël profeteert, aangaande de, 309, II
 is begonnen, 324, III
 oppositie voortgezet na de, 326, I — 328, III
 voor Armageddon, 214, I; 215, II; 239, II; 242, I; 243, I; 245, II; 305, II; 306, I
 werk van de, 43, I; 293, I; 325, I
 zie heiligdom, tweeduizend-driehonderd dagen, wanneer, 311, I
- Resolutie**, Londen (Engeland), 312, II — 324, I
 maakt de schriftuurlijke methode der organisatie bekend, 325, II
- Rimmon**, 277, I
- Rome**, begin der grieksche macht, 151, II
 en der vier hoornen, 31, I
 wereldmacht, 318, II; 322, I
- Rood paard**, man rijdt op een, 23, II — 26, I
- Roode paarden**, aan den eersten wagen, 83, I; 86, I; 87, I
 bruine en witte, 25, II; 26, I
- Roof**, in het midden van Jeruzalem uitgedeeld, 254, I — 256, II
- Rouwklagen**, die in het heiligdom zijn doen dit niet, 328, II
 voor hen, zooals voor Zijn Eenigen Zoon, 207, II; 210, II
 voor hem, zooals voor Zijn Eenigen Zoon, 207, II; 210, II
 212, II

- groot; in Jeruzalem, 210, I — 210, III
 in de vijfde en zevende maand, 100, I — 105, I
 periode van werkeloosheid, zonde der nalatigheid, 215, II
 van Hadad-Rimmon in het dal Megiddo, 210, III
- Ruiter**, op de paarden zullen tot schande worden, 162, II
 gaan op onderzoek uit, 14, I; 15, I; 24, I — 27, II; 81, I
 met zinneloosheid geslagen, 202, I, II
- Ruth-Klasse**, bouwen in den tempel, 95, I
 geroepen, ontvangen de zalving, 62, II; 164, II
 voorgesteld door de drie mannen van Babylon, 91, I
 ontvangen geest en woorden van God, 110, II
 leden van het overblijfsel, kinderen van Zion, 113, I; 164, II;
 247, I; 262, I
 zullen niet meer vasten noch rouwklagen, 104, I
- Rijk**, gezegend zij de Heere, want ik ben, 174, II; 175, I

S

- Samaria**, menschen van; zondigen, 65, II
- Samarietaan**, onderdrukken God's volk, 115, I
 voorstellen der gekozen ouderlingen, 65, I; 115, I
- Samenbinders**, stok, 177, I; 178, II
 stok, verbroken, 190, I; 191, I
- Samenzwering**, Jehova ziet nu met Zijn oogen de, 137, I
 van Satan begonnen tegen Jehova's Gezalfden, 19, II; 321, II
 — 322, III
 twee afdelingen van Gog's leger in de, 84, II; 85, I
- Satan**, uit den hemel geworpen, 16, II; 144, I
 kocht het politieke element om en gebruikt die nu, 11, II
 daagde Jehova uit, 254, I
 begint de samenzwering tegen God's Gezalfden, 19, I; 322, III
 — 323, IV
 bracht het commerciële systeem voort, 11, II
 bracht de valsche godsdienst voort, 11, II; 318, III
 heeft drie hoofdmondstukken, 265, I
 lokt de „Christenheid” in zijn kamp, 18, II
 Lucifer werd tot, 313, II
 neemt dezelfde plaats in als Jehova, leidt Gog, 280, II; 292, I
 de Vorst, (God) dezer wereld, 12, I; 318, II, III; 319, I
 bereidt zich voor, op den strijd, 18, II; 19, I
 verloochend den Naam van God, 11, II
 vernietigd, 88, II; 292, I
 poogde het getuigeniswerk te verhinderen, 257, II
 zal moeten toezien, hoe zijn organisatie vernietigd wordt,
 292, I
 stond aan de rechterhand van Tozva om hem te weerstaan,
 52, I, II

- Satan's organisatie**, boomen welke leden voorstellen, 171, I; 172, I
doen zich groot voor een spreken van; moet tot zwijgen ge-
bracht worden, 48, I; 49, I
een ieder element er van sterven, 134, I
onderzoek, 25, II — 27, II
moet vernietigd worden, 12, I; 48, I
het zichtbare gedeelte door Egypte voorgesteld, 85, I
zichtbare gedeelte tot schande worden, 162, II
een deel na het andere deel zal vallen, 171, I; 172, I
zal de getuigenis niet meer kunnen doen ophouden noch be-
letten, 167, I
- Sarézer (Scharezer)**, 98, I — 99, II
- Schapen**, verstrooid, nadat de herder geslagen is, 230, I; 232, I
— 235, II
- Scharezer**, zie Sarézer,
- Schepter**, van Egypte, 167, I
- Schoonheid**, hoe groot is Jehova's, 155, I
- Schijnheiligen**, klasse voorschaduwde, 97, I — 106, I
- Sidon**, beeldt het propaganda-systeem af van de handelsmacht.
130, I; 131, II
- Simeïeten**, Levieten, 212, I
- Sinêar**, Satan's godsdienstige organisatie begon in, 79, I
zie land van Sinéa,
- Slagen**, de herder wordt geslagen, 230, I — 236, I
- Smeeking**, geest der; uitgieten, 207, II; 208, I
- Slingersteenen**, zij zullen ze verteren, 153, I
- Slip**, van een Joodschen man, 126, I
- Smeden (werklieden)**, wier, 31, II
- Smeeking**, geest der; uitgoeten, 207, II; 208, I
- Spade regen**, 156, I
- Sprengbekkens**, en de potten in het huis des Heeren zullen zijn
als de, 304, I — 306, I
zullen vervuld worden gelijk de, 153, I
- Spruit**, de, 56, II; 92, I
een man, wiens naam is, 56, II; 92, I
ik zal Mijn knecht; doen komen, 56, I; 309, I
- Stad**, ingenomen, 256, II
- Steden**, zonder muur (dorpsgewijze), 35, I; 36, I
- Steen**, afgehouden zonder handen, 82, I; 268, I
ik zal zijn graveersel graveeren, spreekt de Heere, 57, I, II
Jeruzalem tot een lastigen steen gemaakt, 201, I
zeven oogen op een, 57, I, II
voor Jozua gelegd, 57, I
zie hoofdhoeksteen,

- Steenen**, van een kroon, 154, I
Stem, er is een; van het gehuil der herders, 173, I
 van brullende leeuwen, 173, I; 174, I
Sterken, en ik zal hen sterken in den Heere, 168, I
Sterke veste, keert terug tot de, 147, I; 148, I; 149, II
 van de „Christenheid”, 170, II
 voorbereiding en opbouw van de, 149, II
Stilstaande, de; schapen zal hij niet dragen, 193, I, II
Stormen, van het zuiden, 152, I
Straten, der stad vol knechtjes en meisjes, 112, III; 113, I
Struikelenden, zullen zijn gelijk David, 206, I
Strijdboog, van hem (Juda) de, 160, I; 161, I
 zal uitgeroeid worden, 145, I; 146, I

T

- Tempel Jehova's**, Christus komt tot den, 16, II; 20, I; 56, I; 110, I,
 II; 142, I — 144, II; 241, I; 272, I
 en die verre zijn, zullen bouwen, 95, I
 Hij zal bouwen den, 92, I; 93, I
 bestaat niet voor degenen, die in den „goeden ouden tijd”
 gerouwklaagd hebben, 102, II
 een deel van den dag der voorbereiding is het opbouwen van
 den, 20, I
 laten na het wederopbouwen van den, 21, II; 22, I
 wederopbouwen van den, 20, I, II
 zie reiniging, heiliging,
Tent, van Juda, 204, III
Tien mannen, grijpen de slip van een Joodschen man, 126, I
Tobija, gedachtenis in den tempel voor, 94, II
 is getuigen bij de kroning van Jozua, 92, I; 95, I
 komt van Babylon, 89, I
 naam en beteekenis, 90, I
Toesissen, ik wil hen, 164, II
Tong, zal in hun mond uitteren, 285, II
Tongen, tien mannen uit allerlei, 126, I
Toorn, van Jehova over de geruste natiën, 28, I
 vaders, die Jehova grootelijks vertoornden, 120, I
Toren van Hannaneël, 277, I; 278, I
Treden, zie vertrappen,
Troon, Hij zal priester zijn op Zijn, 93, I
Troost, hoe? 34, I

- Troostrijke woorden**, de Heere antwoordt met, 27, II
- Twee deelen**, worden uitgeroeid, zullen sterven, 239, II — 242, I
- Twee duizend driehonderd dagen**, vervuld, 305, II; 325, II
tellen van af, 311, I — 312, II; 324, III
- Twee gezalfden**, staan bij Jehova, 62, II; 70, I
- Twee olijfboomen**, bij de kandelaars, 61, I; 62, II
die gouden olie van zich gieten, 69, I
- Twee stokken**, liefelijkheid en samenbinders, 177, I — 183, II
- Twee vrouwen**, met vleugelen eens ooievaars, 78, I; 80, I
- Tyrus**, vergaardt rijkdom, maar wordt vernietigd, 131, I
beeldt het commerciële element uit, 130, I

U

- Uitgebreid**, als de vier winden, 40, I
- Uitgeroeid**, en sterft, twee deelen, 239, I — 242, I
verborgen schapen niet opgezocht, 193, I, II
- Uitnoodigen**, zijn naaste onder den wijnstok en tot onder den
vijgeboom, 60, I
- Uitspraak**, aankondiging der beschikking, 128, II
het woord van Jehova over Israël, 198, II
- Universeele organisatie van Jehova**, voorgesteld door den berg
van koper, 82, I
voorgesteld door den olijfberg, 267, I, II
voorgesteld door de zuidelijke helft van den olijfberg, 269, I, II
een jongskén voortgebracht door, 44, I; 182, II
Lucifer was eenmaal een ambtenaar in de, 268, I
- Ussijas**, aardbeving in de dagen van, 271, I

V

- Vader en Moeder**, die hem gegeneerd hebben, zullen hem door-
steken, 218, II — 221, II
- Valsche eed**, 72, I; 74, I
- Valsche herders**, Jehova slaat acht op de, 157, I—159, II
hertoe behooren ook de geestelijkheid en de gekozen ouder-
lingen, 157, I — 159, II
aanvankelijk in drie klassen, ten slotte in één klas, 170, I
- Valsche profeet**, de, een van Satan's mondstukken, 18, II
zie Anglo-Amerikaansch-Wereldrijk,
- Valsche profeten**, met het zwaard doorstoken, 218, II — 220, I

- Valsche zweeders**, 72, I; 74, I
- Vasten**, in de vijfde en zevende maand onjuist, 102, I — 105, I
in de vierde, vijfde, zevende en tiende maand zullen tot vroo-
lijke hoogtijden wezen, 124, I, II
- Verandering**, der wereld naar Armageddon, 296, I
- Verbond**, van uw bloed, 146, II
Jehova's met alle menschen, 182, II
- Verbondsverbrekers**, de herder geeft geen voedsel aan de, 179, I
vloek tegen de, 71, I; 72, I
- Verbrokene**, het; schaap zal Hij niet heelen, 193, I, II
- Verdrukker**, van Juda een ieder, 160, II; 161, I; 162, I
zal niet meer doorgaan, 137, I
- Vereenigde Staten**, zie Anglo-Amerikaansch Wereldrijk,
- Vergunning**, om te prediken niet gevraagd, 248, II — 253, I
- Verheven baan**, alle geestverkekten moeten over de, 36, I
Jonadab, (grootte schare) moet over de, 37, I; 38, I
- Verlichting**, komt van Jehova door Christus, 61, I
- Vernietiging**, Jehova's middel der, 283, I — 288, II
geen algeheele vernietiging meer, 279, I, II
- Verontwaardiging**, van den Heere, 25, I
deze zeventig jaren, 27, II
- Verre**, en die van, zullen den tempel bouwen, 95, I
- Vertrappen**, de vijanden in het stof der straten, 162, II
- Vervolging**, van Jehova's getuigen, vooral in het Anglo-Ameri-
kaansch-Wereldrijk, 42, I
- Verwekt**, en Ik uw kinderen, O Zion, zal hebben, 150, I — 151, II
- Vier**, winden des hemels, 84, I
hoornen, 31, I, II
wagen, 81, II; 282, I, II
smeden (werklieden), 31, II
- Visioen**, gezien, toen de oogen tegen den hemel opgeheven wa-
ren, 76, II; 77, I
Zacharias eerst, 14, I; 23, I — 29, I
- Vlakte**, land veranderd in een, 277, I
- Vleesch**, mogen de één des anderen; eten, 182, I
zal in de plaag uitteren, 285, II
- Vlekkige**, paarden, ruiters op, 25, II; 26, I
- Vlekkige en sterke paarden**, aan den vierden wagen, 83, I; 85, I
trekken het zuider land binnen, 85, I; 88, II; 282, II
- Vliegende rol**, 71, II

- Vloek**, beslist, 71, I
 ontvangen op de vliegende rol, 72, I
 tegen degenen, die valsch zweren, leugenaars, 71, II; 74, I
 tegen dieven, 72, I; 73, I
 gaat uit over de geheele aarde, 72, I
 rust niet meer op het geestelijke Israël, 118, II
 komt in de huizen der dieven en dergenen, die valsch zweren,
 76, I
- Voeten**, staan op den olijfborg, 266, II — 269, II
- Volkeren**, allen zullen verzameld worden tegen Jeruzalem, 201, I
 van goeden wil: zie Jonadab-Klasse en groote schare,
 Ik zal zeggen, het is Mijn, 243, I; 247, I
- Volkenbond**, Damaskus, Hamath stellen een gedeelte van den;
 voor, 128, II; 130, I
 de resolutie van Londen en de lezing stellen den; aan de kaak,
 312, II — 324, I
 een van de vier hoornen, 31, I
 stichter, afkomst, 316, I; 321, I, II; 322, I — 323, I
 door de kerk, de federatie der geestelijkheid, ondersteund,
 190, I; 241, I; 312, II; 321, I — 321, III
 voorspeld, 322, I — 323, III
 werktuig van den groothandel, 129, I
 zal niet baten, 287, I — 288, II; 316, I
 zie Gruwel der verwoesting,
- Vorbereiding**, van den weg voor Jehova, 20, I, II; 233, I
 voor den oorlog begint de, 15, II; 16, II; 142, I
 Nahum profeteerde de, 16, II — 18, I
 waarschuwing is een onderdeel van de, 12, I
 dag van zijn, 17, I; 309, I
 sluit de reiniging van de tempelklasse in, 22, I; 293, I; 309, I
- Voorhoven**, bewaren mijne, 54, II, 55, I
- Voorschrift**, bewaren, 54, II; 55, I
- Vormenwezen**, brengt geen zegeningen, 157, I, II
 inrichting der menschen, 104, II, 105, I
 mishaaft Jehova, 97, I
 ongehoorzame klasse geeft zich af met,, 97, II
- Vorst**, in Juda, het overblijfsel zal zijn als een, 136, I
- Vorsten**, als een vurige haard onder het hout, en als eene vurige
 fakkel onder de schoven, 203, II; 204, I
 van Juda worden gesterkt, 203, I
- Vreezen**, de steden der Filistijnen zullen, 134, I
 overblijfsel zal niet, 118, II; 119, I; 286, I
- Vrede**, eeuwige; na een grooten oorlog, 254, I; 298, I
 oordeelt de waarheid en een oordeel des; in uwe poorten,
 121, I, II

- hebt de waarheid lief en den, 124, I
 raad des; zal zijn tusschen die beiden, 93, I
 en de uitgaanden en de inkomenden hadden geen, 115, I
 Hij zal den heidenen; spreken, 145, I; 146, I
Vredesverdrag, door hen ondertekend, die het eeuwige ver-
 bond hebben verbroken, 183, II
 heeft geen baat, 287, I — 288, II
Vreugde, des Heeren bekend gemaakt, 103, I
 sedert de komst des Heeren, 102, I — 104, I; 298, I; 299, I
Vrouwen, zaten in de efa, 77, I
 zullen geschonden worden, 256, II; 259, I, II
 treuren, 210, II
Vuile keederen, Jozua was gekleed met, 52, I; 53, I
 weggenomen, 53, I
Vuur, het derde deel in het; brengen, 243, I — 245, II
 verteert de cederen, 170, II
Vijfde maand, rouwklagen, vasten, treuren in de, 100, I; 102, I;
 104, I, II
Vijgeboom, 60, I, II

W

- Waarheid**, hebt lief de, 124, II
 moet vele menschen vóór Armageddon bereiken, 125, I
 spreekt de; een iegelijk met zijnen naaste, 121, I, II
 het overblijfsel ontvangt dubbel zoo veel waarheid, 149, I
Waarschuwing, aan de heerschers, 316, I; 317, III; 323, IV
 een deel der voorbereiding voor den oorlog, 12, I; 14, II
Waarschuwing van Jehova, resolutie, 185, I; 190, I
Wachttoeren de, wordt gebruikt om de boodschap van Jehova te
 verkondigen, 103, I; 106, I; 117, III; 309, II
Wachttoeren-publicaties, gebruikt om de waarheid aan het over-
 blijfsel over te brengen, 158, I; 165, I
 publiceeren het geestelijke voedsel, 117, I
Wagen, uitgerooid, 245, I; 146, I
 Satan's oorlogs-organisatie bereid zich voor tot den strijd,
 266, I
 Symbool, 81, II
Water, Symbool der waarheid, 146, II
Wederkeerende, een slang, 137, I
Welvaart, na Armageddon, 298, I
 voor de organisatie van God, 29, I; 116, I — 118, I
 de tijd van; komt nabij, 11, I; 302, I

- Wereld**, God's voornemen om de wereld te herstellen, 313, II
 heerschers probeeren de; te herstellen, 316, I; 319, II; 321, I
Wereldmachten, georganiseerd, 318, I — 318, III
 beestachtig, 314, II; 319, I
Wereldoorlog, opgehouden, 263, III
Weten, dat Jehova Mij gezonden heeft, tot u, tot alle bewoners,
 46, I
Wetteloosheid, bestemming, 77, II
 voorgesteld door de vrouw in de efa, 77, II
 verwijderd, 79, I
 vernietigd, 80, I
Wetteloze knechtsklasse, voorgesteld door Edom, 85, I
 zie booze knechtsklasse, mensch der zonde,
Wind, in de vleugelen, 78, I
Witte paarden, aan den derden wagen, 83, I; 84, II
 vallen binnen in het noorder land, 84, II; 88, I; 282, II
 ruiter op, 25, II; 26, I
Wolken, verlichte wolken, 156, I
Wonden, in de handen, 226, II; 228, I
Wonderbaarlijk, in de oogen van het overblijfsel, Jehova's han-
 delingen en Zijn gunst, 113, II; 275, I
Wraak, uitgevoerd, 88, I
 Jehova's Getuigen zijn gedwongen om te verkondigen zijn,
 71, I
Wijnbekken des konings, 277, I; 278, I
Wijnstok, roep een iegelijk onder hen, 60, I, II
 zal zijn vrucht geven, 116, I; 117, II

IJ

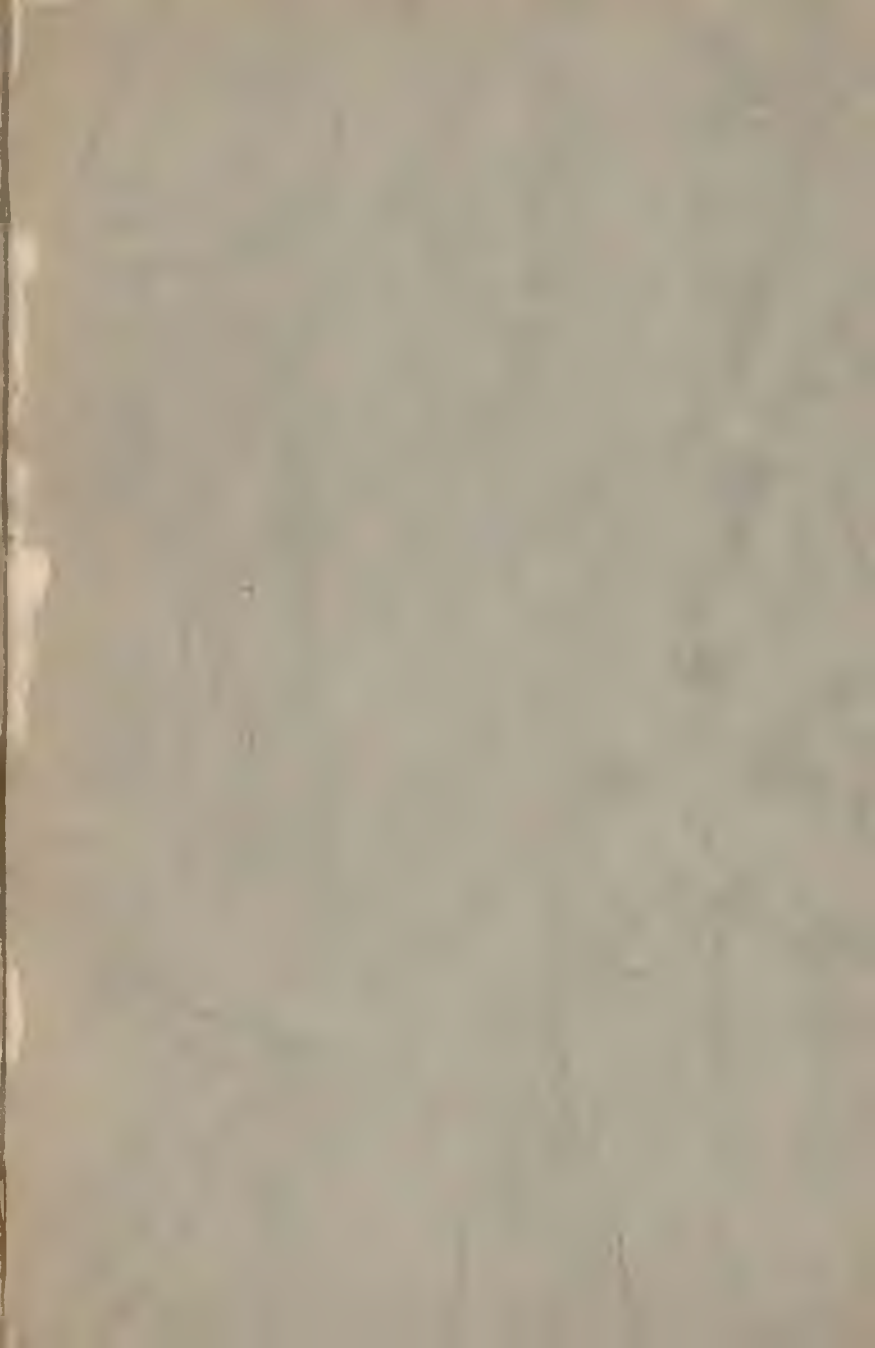
IJver, voor Zion, 28, I; 109, II

Z

- Zaad**, zal vruchtbaar zijn, 116, I
Zaaien, onder de volkeren zal Ik, 165, I
Zalving, reiniging vóór de, 215, II
 voorgesteld, 62, I
 twee afdeelingen van Jehova's Getuigen ontvangen de, 62, II
Zee, door de zee de benauwende, 167, I; 168, I
Zefanja, 89, I; 90, I

- Zacharia**, begint met het schrijven van zijn profetie, 13, I; 23, I
 beschrijving van, 21, II
 gezonden om te profeteeren, 21, II
 bekroont Jozua, 91, I, II
 naam, 21, II; 329, I
 priester, 21, II
 voorschaduwde Jehova's Getuigen, 15, II
 voedt de kudde, 177, I — 179, I
 werpt de dertig zilverlingen in den tempel, 188, I; 189, II
- Zacharias profetie**, begint nu vervuld te worden, 13, I; 25, I
 heeft een waardig einde. 329, I
 waarheden geopenbaard door, 293, I — 295, I
 wie zal begripen, 16, I
- Zegen**, het geestelijke Israël zal een zegen zijn, 118, II
- Zerubbabel**, berg wordt duidelijk voor, 65, I, II
 een gezalfde, 70, I
 Jehova's woord aan, 64, I
 legde het fundament voor den tempel, 67, II
 zij zullen zien het paslood in de handen van, 68, II
 stelt voor Christus Jezus, 93, I
- Zeven**, oogen op een steen, 57, I; 58, I
 deze; het paslood in de handen van Zerubbabel, 68, II
 pijpen tot zeven lampen, 61, I; 62, I
 wereldmachten, 322, I
- Zevende maand**, vasten en treuren, 102, I; 104, I, II
- Zevende wereldmacht**, 318, III; 319, I
 als „Christenheid” gekenmerkt, 11, II
 brengt een namaaksel van God's Koninkrijk voort, 13, I;
 322, I, II, III
- Zilver en goud**, van Cheldaï, Tobija, Jedaja, weggenomen, 91, I;
 II; 94, I
- Zing**, o dochter Zions, 44, I
- Zinnen**, ongeluk, 107, I; 121, II
- Zion**, verheug u zeer, gij dochter, 142, II — 144, II
 gesteld als het zwaard van een held, 150, I; 151, II; 41, I
 ontkomt gij, die woont bij de dochter van Babel, 41, I
 Jehova ijvert met grooten ijver, 109, II
 Jehova keert terug tot, 110, I, II
 Jehova vertroost, 29, I
 dochter, 44, I; 142, II; 144, II
 universeele organisatie van Jehova, 44, I
 en Ik uwe kinderen zal verwekt hebben, o Zion, 150, I - 151, II
 zie Jehova's organisatie, Jeruzalem, berg Zion,
- Zomer en Winter**, zullen levende wateren vlieten, 275, I

Zond, de menschen tegen zijn naaste, 115, I
Zonde en onreinigheid, fontein open gedaan voor, 214, II - 215, II
Zonde van Samaria, 65, II; 115, I
Zonen, van Griekenland, 150, I; 151, II
 van Zion, 150, I — 151, II
Zoon des verderfs, zie Judas, mensch der zonde,
Zuiden, de helft van den olijfberg naar het, 269, II
Zuiderland, vlekkege paarden vallen in het; binnen, 85, I; 88, II
Zwaard, ontwaakt tegen de herders, 230, I — 235, I
 zal over den arm zijn van den nietigen herder, 194, I; 196, I
 Zion gemaakt als het; van een held, 150, I; 151, II
Zwarte paarden, aan den tweeden wagen, 83, I; 84, II
 trekken naar het noorder land, 84, II; 88, I; 282, II
Zwijg, alle vleesch, voor het aangezicht des Heeren, 49, I
Zijn oogappel, 43, I; 236, II

WOODRIDGE
MARTIN